

POEMATA
Gregorij Bersmani
Annæbergensis,
IN LIBROS D VODE-
CIM DIVISA.

LIPSIAE.
CVM PRIVILEGIO.

GR. BERSMANVS

ANNAE B.

V. clariss. ac poëtæ & Med.
celeberr.

D. IOHANNI POSTHIO,

Reuerendiss. Pr. ac Domini

D. IVLII EPISCOPI VVIR-
CEBVR. ET FRANC. ORIENT.
DVCIS ILLVSTRISS. &c.

Archiatro, amico S. ob-
seruando S. D.

COMPELLATVRO MIHI te,
Vir clarissime, in mentem ve-
niebat versuum quorundam
Euripidis, quibus Archelao respon-
disse scenicus ille philosophus perhi-
betur:

ἢ βέλομαι πλευτάντι δωρεᾶς τάνης,
μή μ' ἄφεοντα κρίνης, η διδός αἰτεῖν δοκῶ:

id est:

*Donare nolo pauper ipse diuiti,
Ne videar esse stolidus, aut dando petere.
Non enim carere solet stulticiæ re-
prehensione, qui de sua inopia alio-*

A 2 rum

E P I S T O L A

rum locupletare studet copiam: & qui opulentis donando largitur aliquid, non donationem aut largitionem facere, sed ijs qui se mendicos profitentur mendicare callidius estimatur. Quid igitur me fiet, Posthi, qui (vt Nasonis huc accommodem versus,)

*mel Aristeo, qui Baccho vina falerna,
Triptolemo fruges, poma fero Alcinoo,
id est, carminum tibi copia affluen-
tissimo, versuum meorum exiguum
offerо munusculum, Poëta ster ipse
pauper & iejunus, tibi Poëtæ lucu-
lento & copioso. Nisi me valde ani-
mus fallit, incurram profectò in ali-
quorum aculeos, vel ineptiæ, vel sal-
tem sinistræ liberalitatis criminatio-
ne. Verum enim uero, mi Posthi,
ego non munere te afficere in præ-
sentia constitui, missis ad te quali-
buscunq; ingenij mei exercitijs: sed
cùm postulante ita consuetudine,
cuius secundum Publum grauissimū
est imperium, ab initio quasi præfan-
dum*

D E D I C A T O R I A.

dum mihi esset aliquid, te potissimum
delegi, apud quem animi mei cogi-
tata expromerem liberius, & qui
cum familiariter quasi garrire. Qui
enim est animi tui candor, quæ be-
nevolentia erga me singularis affe-
ctio, prorsus mihi persuasum habeo,
in optimam à te acceptum iri par-
tem, quæcunq; de studijs adolescen-
tiæ meæ apud te exposuero. Ego me,
Posthi, ab ineunte ætate optimarum
artium disciplinis deditum fuisse, ne-
que inferior, neq; huius me cum Mu-
sis, id est, cum humanitate & doctri-
na commercij adeò pœnitet, ut pro-
uecta iam nonnihil ætate, in ista
scholasticæ humilitatis tenuitate atq;
obscuritate non consenescere malim,
quàm si possim atque in promtu sit,
nunc demum me quasi retexere, at-
que consecutari incipiam vitæ genus
& splendidum magis & fructuosum.
Ceteros pœniteat, qui vel ambitione
turgidi, vel pecuniæ cupiditate in-
escati, alijs quàm sibi viuere malunt,

A 3 id est,

id est, ea amplecti studia, quibus in honorum & dignitatis fulgore, & rei lautæ ac fortunarum splendore, noti nimis omnibus, ignoti moriantur sibi, secundum Senecam: imminentibus præsertim, in ista quæ ante oculos interque manus est fatali rerum omnium conuersione, maiorib. in dies periculis vitæ honoratæ & negotiis. Neq; verò est quod suspicetur aliquis, me aut solitudinem ac desertionem humanæ societatis approbare, aut illorum improbare institutum, qui sapientiam suam, prudentiam, intelligentiamq; ad reipub. vtilitatem, & vitæ communitatem conferunt: sed illorum hoc à me non dictum sed responsum est insolentiæ, qui litteras humaniores despiciunt, vt exiles nimis & humano generi parum vtiles: non aduertentes in illa fastus sui ignorantia & arrogantiæ cæcitatem, cùm eos qui his essent dediti erudisse multos, quò ciues euaderent meliores, rebusq; suis publicis vtilio-

DEDICATORIA.

vtiliores: tum illos ipsos, qui se rationi ciuili totos addixere, quicquid ad rem pub. commodi attulerunt, id omne doctrinæ liberalis institutioni ferre acceptum. Sed de his plura commemorari non est necesse. Harum igitur artium, quæ & sunt & appellantur ingenuæ, cùm amore & cupiditate à primis, (quod dici solet) vnguiculis tenerer, poëticen præ omnibus complectebar, quod de præceptorum meorum grauissima iudicij sententia persuasum mihi erat, neminem posse ullam eruditionis laudem consequi, neq; in studijs doctrinæ locum tueri ullum, qui non in hoc genere litterarum diligenter & ipso versatus fuisset. Atq; amabam ego unicè, & colebam quoscunq; vatum titulo censeri, atq; excellere in facultate tam præclara acceperam: præcipue verò lectione poëtarum veterum delectabar, deq; eorum hortis uberrimis quotidie flosculos mihi sullegebam aliquos, ad copiam su-

A 4 pelle-

E P I S T O L A

pellectilis litterariæ, id est, doctrinæ elegantis. Acuebat hanc studij mei contentionem, & currenti (vt est in prouerbio) calcar addebat præceptor meus Georgius Fabricius, quo mihi, non absq; singulari Dei benignitate, vti contigit magistro ac informatore ineuntis adolescentiæ meæ. Qui cùm omni liberali doctrina esset politissimus, & poëticæ in primis gnarus, non modò scientia me augere poterat, sed etiam exemplis. Incitabat præterea me condiscipulorū meorum in ludo illustri æmulationo, at quorum? adolescentum solidæ laudis cupidorum, & magna laboris ac diligentia contentione in eodem curriculo sese excentium. Et feruebat enim tum opus, & concitato quisq; cursu palmam appetebat Musicam: in qua consequenda, si non prima tenere posset, extremum saltē redire pudebat vnumquenq;. In illo igitur spatio cum decurrissem annos totos sex, quod erat tem-

D E D I C A T O R I A.

tempus curriculo illi præscriptum
constitutione Illustriss. ac laudatiss.
memoriæ Pr. Electoris Diui Mauri-
cij, in Academiam Lipsensem missus
sum tanquam ad mercaturam do-
ctrinæ luculentioris, faciente mihi
sumtus illustriss. munificentia summi
& potentiss. Principis, quem cum
gratiis. recordatione beneficiorum
ipsius nomino, Pr. Electoris Augusti.
Atq; magna mea felicitate euenit, vt
non prius pedem in vrbe illa pone-
rem, quam & veteris mei præcepto-
ris litteris, & commendatione quoq;
Philippi Camerarij, iuuenis ad om-
nia summa nati, quem Misenæ &
contubernij ac studiorum societate,
& amiciciæ necessitudine mihi habe-
bam deuinctissimum, conciliatus ef-
sem Magno illi Ioachimo, vtriusque
litteraturæ atq; adeò omnis humani-
tatis parenti. Quo cùm & doctore
vterer & ἐργοδιώκτη, non modò non
deserui cursum illum studiorū, quem
Fabricio duce non infeliciter ingres-

A 5 sus

E P I S T O L A

pellectilis litterariæ, id est, doctrinæ elegantis. Acuebat hanc studij mei contentionem, & currenti (vt est in prouerbio) calcar addebat præceptor meus Georgius Fabricius, quo mihi, non absq; singulari Dei benignitate, vti contigit magistro ac informatore ineuntis adolescentiæ meæ. Qui cùm omni liberali doctrina esset politissimus, & poëticæ in primis gnarus, non modò scientia me augere poterat, sed etiam exemplis. Incitabat præterea me condiscipulorū meorum in ludo illustri æmulationio, at quorum? adolescentum solidæ laudis cupidorum, & magna laboris ac diligentia contentione in eodem curriculo sese excentrum. Et feruebat enim tum opus, & concitato quisq; cursu palmam appetebat Musicam: in qua consequenda, si non prima tenere posset, extremum saltem redire pudebat vnum quenq;. In illo igitur spatio cum decurrisem annos totos sex, quod erat tem-

D E D I C A T O R I A.

tempus curriculo illi præscriptum
constitutione Illustriss. ac laudatiss.
memoriae Pr. Electoris Diui Mauri-
cij, in Academiam Lipsensem missus
sum tanquam ad mercaturam do-
ctrinæ luculentioris, faciente mihi
sumtus illustriss. munificentia summi
& potentiss. Principis, quem cum
gratiss. recordatione beneficiorum
ipsius nomino, Pr. Electoris Augusti.
Atq; magna mea felicitate euenit, vt
non prius pedem in vrbe illa pone-
rem, quam & veteris mei præcepto-
ris litteris, & commendatione quoq;
Philippi Camerarij, iuuenis ad om-
nia summa nati, quem Misenæ &
contubernij ac studiorum societate,
& amiciciæ necessitudine mihi habe-
bam deuinctissimum, conciliatus ef-
sem Magno illi Ioachimo, vtriusque
litteraturæ atq; adeò omnis humani-
tatis parenti. Quo cùm & doctore
vterer & ἐργοδιάκτη, non modò non
deserui cursum illum studiorū, quem
Fabricio duce non infeliciter ingres-

E P I S T O L A

sus eram, sed etiam acrius aliquantò eum persequi cœpi, admouente mihi stimulus tanto viro, cuius & autoritas apud me erat summa, & iudicium siebat maximi. Et amabat ille ingenium meum, quod alij propter vehementiam carpebant, & fœtus illius non improbabat. Ac memini ego ipsum de me usurpare illud Themistoclis dictum, quod relatum est à Plutarcho : τὸς τραχυτάτος πόλεως ἀρίστης ἵππος γένεσις, ὅταν ἡς προσῆκε τύχωσι παιδίας καὶ καταρτύσεως : id est : ex pullis ferocissimis optimos euadere equos, si recte eduentur & instituantur. Et si quid præterea in me maleuolorum notabat acerbitas, atque obtræctationis calumnia, (quae nescio quo fato vix in lucem editus laboraui) id ita excusabat, ut ætatem diceret, quicquid id esset, detrituram. Atq; haud scio, an diuinum illum virum, sui de me iudicij fefellit opinio : cum ab inuidis etiam num audire cogar, quod mihi obijcitur de animi

DEDICATORIA.

animi vehementia, ac tantum non effræni impotentia. Sed dicam tibi, Posthi, quid res sit, ac verè dicam, quam necessarij illi mei interpretentur animi vehementiam. Est genus hominum, qui esse primos se omnium rerum volunt, nec sunt, ut Comici verbis utar: istos quia adorare ego detrecto, mandati diuini reuarentia, quod vetat, Deos præter vnum alios habere vllos: ego sum ille ferox, agrestis, sæuus, truculentus, *δύσερίς τε καὶ ασύνατος*. Atq; hoc nomine non apud priuatos modo, amicis istis meis falso me criminibus, malè audio, verumetiam hoc ipso crimine, ijsdem deferentib. apud proceres non rarò insimulor. Sed hæc Deo scilicet committenda sunt, qui confundet aliquando os calumniantium, & meam proferet innocentiam: nunc eò reuocetur oratio, vnde paullulum abducta est. De illius igitur viri hortatu ac voluntate, ausus fui tunc versiculos quosdā adolescen-

E P I S T O L A

lescentulus famæ committere, cum-
que semel alea iacta esset, amicis ro-
gantibus, postea & alia quædam me-
ditari cœpi, epithalamia præsertim
& carmina gratulatoria, quibus in-
seruirem honori eorum, quorum pe-
titioni, quicquid id esset officij, dan-
dum erat. Neq; sanè animus mihi fu-
it illa in vnum libellum, vt nunc vi-
des, collecta in publicū edere, quod
hominū extimescerem iudicia, quo-
rum ἀλλαγή τις σε κακῶς, ἀλλαγὴ ἀμελο-
ς, vt inquit Theognis: et si non de-
erant amicorum instigationes, vt id
facerem crebrò me admonentium,
mihiq; siue pudorem illum siue me-
tum eximere conantium. Et dice-
bant enim illi me quoq; vatem, sed
non ego credulus illis, vt cum Ma-
rone loquar: quòd poëmata mea
neque nostrorum hominum scriptis
meo quidem iudicio æquiparanda,
multò minus elegantem illam vetu-
statem sapere videbantur. Et cœpit
tamen in hanc partem vltro operam
dare

DEDICATORIA.

dare suam iuuenis doctrina liberali
eruditus, & optimarum artium Ma-
gister, & tui quoq; obseruantissimus
Laurentius Finckelthusius, colligen-
do ea quæ inter chartas meas iace-
bant dispersa atq; confusa, atq; con-
ijciendo in huius voluminis quasi fa-
sciculum. Quorum etsi nonnulla in-
formata magis, & parte duntaxat
polita, quæm perfecta atq; penitus
exacta à me erant, tamen cum &
illa huiusmodi esse perhiberet, quæ
in vulgus edi rectè possent, idq; mihi
omnino persuadere anniteretur: de-
di sanè hoc vel cupiditati ipsius, vel
potius amoris & benevolentiae erga
me propensioni, vt ea libenter cre-
derem, quæ maximè vera esse cupie-
bam. Atq; dum ille totus est in car-
minibus istis congerendis atq; com-
ponendis, forte fortuna accidit, vt
litteræ quoq; ad me afferrentur à vi-
to & poëta optimo, doctrinæq; erudi-
tæ copia facultateq; eximia prædi-
to Adamo Sibero, hortantes me, vt

mea

E P I S T O L A

mea colligerem , & vno volumine
ederem in vtilitatem eorum, qui stu-
dent rei poëticæ excultæ & eleganti.
Accepi ego, mi Posthi, statim omen
illud, cumq; præstantis poëtæ & an-
tiquis vatib. comparandi iudicium,
cum Laurentij mei facto congruere
perspicerem , eò libentius postea à
me impetrari passus sum , quod ab
amicis petebatur, vt typis informan-
da traderem poëmata illa facta non
facta , perfecta imperfecta. Quod
autem de tua mihi constabat singu-
lari erga me benevolentia, quam tu
ex eo , quo me Ferrariæ tuis ad V.
clariss. eruditissimumq; Conradum
Dinerum , communem vtriusq; no-
strûm missis Bononia litteris salutari
peramanter iussisti , & retinuisti con-
stanter, & coluisti officiosa litterarum
frequentium compellatione , cum
neutri videre alterum licuerit: de hac
igitur voluntatis tuæ propensa in me
affectione cum mihi constaret, opu-
sculum istud ita publicandum duxi ,
vt præ-

DEDICATORIA.

vt præstantiæ tuæ hac epistolæ meæ
nuncupatione quasi dedicatum ede-
retur. De quo rectius te iudicium la-
turū sciebam, cùm in hoc genere stu-
diorum litterarumq; iam pridem mu-
gna cum laude & admiratione verse-
ris, quām plerosq; alios, qui aures ha-
bent ineruditas, & à Musarum cantu
alienas atq; abhorrentes: quib. ma-
gis placet rudis infantia, quām co-
piosa loquens sapientia, barbaries
horrida & agrestis, quām culta & vr-
bana eruditio. Et quotus iam quisq;
est in ista seculi huius ~~κριτικωτάτης~~ per-
uersitate, qui Midæ auriculas non ha-
beat, id est, iudiciū sibi non arroget
de ijs, quæ non didicit, non intelligit,
ignorat? Etsi autem munusculū istud
neq; specie est præclarum, neq; ela-
boratione dignum excellentis inge-
nij tui atq; doctrinæ præstantia: ta-
men cùm ab homine amico & tui ob-
seruantissimo profiscatur, gratum
id tibi (vt spero) accidere patieris, &
ad alios, quorum censuræ & animad-
uersio-

E P I S T . D E D I C A T .

uerisionis seueritati minus satisfaciet,
ita defendes, vt in ijs quæ adolescens
lusi, iudicij maturitatem mihi defu-
isse dicas: ad ea, quæ ætate paulò fir-
miore composui, otium ad elabo-
randum non concessum esse, respon-
deas. Et accessit ad hæc maximum
nostro seculo liberalium ingeniorū,
ac præcipue poëticæ studiosorum
impedimentum, pænuria Mœcena-
tum. De quo querelam instituere
hoc loco, superuacaneum fuerit. Tu,
mi Posthi, & confidentiam compel-
lationis meæ, & quæ tanquam gar-
riens tecum perscripsi, in bonam ac-
cipies partem, meq; quod facis ama-
bis. Vale feliciter. Lipsiæ v. Id. Apri-
lis. Anno Christi Iesu M. D. L X X V I.

EPIGRAMMA

DE

GREGORIO BERSMANO
PROFESSORE IN ACA-
demia Lipsensi ordinario.

*ELOQVIO teneros dum format, alitq; poetas
Bersmanus Clarij fama, decusq; chori:
Ipse pater vatum vatem admiratus, & alto
Ingenio, exclamat, par hic, & arte mibi est.*

ALIVD DE EODEM.

*IN NOVA migrarent anime si corpora, varis
Cultum Tibulli spiritum
Pectori inesse tuo, Bersmane diserte, putarem,
Elegos poliret qui tuos.*

Iohan. Posthius

M. D. F.

B POE-

POEMATVM, QVAE
HOC OPERE COMPREHEN-
duntur, INDEX.

Carmin. sacrorum liber	i.
Epithalamiorum libri	iv.
quorum postremus est Adopti- uus.	
Encomiasticorum libri	ii.
Epicediorum libri	ii.
Tumulorum liber	i.
Elegiarum lib.	i.
Lusuum liber	i.

GR-E-

GREG. BERSMANI

ANNAE BERGENSIS

Carminum sacrorum

LIBER I.

ECLOGA I. IESVS

CHRISTVS.

NATALITIA IESV

CHRISTI, FILII AETERNI

Patris, & matri semper virginis Marie,
alternis canunt pastores

SIMEON ET IUDAS.

Virginei prolem partus, summiq; parentis,
Versibus alternis Simeon cum compare Iuda
Cantabant, inter pecudes, prope culmina Bethle,
Mulcebantq; suo colles, & gramina cantu:
Ambo pastores, Hebrai sanguinis ambo,
Et calamis certare pares, & dicere carmen.
Tu mihi, seu requiem tibi dat vexatio morbi,
Seu te cura sinit studij indefessa perennis,
Eloquij Ioachime parens Germane Pelasgi,
Annue conanti, Sicula modulamine Musa
Pastorum regis cunabula condere versu.

Transferat noctis medium, prouisq; petebat
Luna rotis instans, spacium decluis Olympi,
Cum sopor almus habet terris hominesq; ferasq;:

Incepit Simeon, quem deinde secutus Iudas
Hac cecinit, recolens prisorum oracula vatum.

S I. Nascere magne puer, sat a virgine nascere pro-
Pastorum spes certa, gregis fiducia nostri, (les,
Nascere promissum credenti semen Abrahe,
Abrahaq, simul nato, Abrahaq, nepoti :

Pascentes hac valle greges dum seruat vterq,
Et potum pastos hanc fontis dicit ad vndam.

I V. Nascere vera Dei soboles, aqua parenti,
Omnia patrie habens, verum de lumine lumen,
Eq, Deo genitus Deus, immemorabile verbum,
Quod fuit ante eui primordia, condita per quod
Omnia sunt, passim qua condita cernis in orbe,
Nascere Davidi promissus, sceptrifer heros.

S I. Qualia succrescunt pingui plantaria terra,
Qua ferro absindens, tenero de corpore matrum,
Spem sobolis, cultor genitalibus inserit aruis :
Talis Iesaea surgit de stirpe propago,
Iusticia germen, fidei flos, herba salutis,
Aeterni robur patria, sapientia, virtus.

I V. Carmen Ephratis deductum dicite colles,
Et nemus omne sonet, motentq, cacumina quercus.
Tug, nouos duc Bethla choros, vix cognita nuper
Ipsa tibi : nunc ciue tuo notissima mundo,
Ante Palestinas tanto sublimior vrbes,
Juniperus fragis quantum eminet, vlmus aristis.

S I. Salve nox precor, ô talis nox conscientia partus,
Pulcrior aurora, Solis formosior ortu :
Et tu nascenti qua prabes recta puello,

Vix asino satu ampla domus , vaccaq; marito,
Et stipulis instrata, luto congestaq; circum,
At nunc augusti regum pralata theatris.

I V. Salve virginei flos intemerata pudoris,
Cuius secunda miscens se Spiritus alio

Ille Dei, impleuit diuino viscera fetu,
Auctorem paritura suum, paritura potentem

Isaida solio regem, qui terminet astris
Imperium, dans iura polo, terraq; mariq;.

S I. Quem non lata suo tellus complectitur orbe,
Non mare, nec celum quod vastius extat vtrisq;,
Hunc capit impositum praesepi, ignobile scaenum,
Fasciaq; inuoluens tenui circundat amictu,
Ubra ducentem matris, rerum omnium egenum,
Quo certum prebente cibum non esurit ales.

I V. O miranda Dei commercia , conditor ille
Immensus rerum, paruos confluxit in artus,
Humani factus generis pars, incipit esse
Qui fuit, atq; suo qui lumine cuncta serenat,
Luciferi satu ante tubar, Solisq; nitorem,
Lucis eger, mersus tenebris , Sol, Lucifer idem.

S I. At tibi mortales supra genus altius omnes,
Arguit insueto celum splendore coruscum,
Discutiensq; nouo nocturnas igne tenebras ,
Perq; strepens sudum innocuus excercitus armis,
Carmine gratantum, & latum Peana canentum,
Gloria lausq; Deo , sit pax & gratia terris.

I V. At tibi ab orbe also portantes munera reges
Auriq; myrrhaq; , & odori turis acerras,

Officiosa tuas in cunas stella ciebit
 Prodigis actos celi, ratumq; suorum,
 Signabitq; vias flammis, ac preua duces
 Extremis procul aurora venientis ab oris.

S I. Nunc alacris teneat silvas, & rura voluptas,
 Nunc tandem letentur oves, ouiumq; magistri,
 Aduentu Pastoris iō, Pastoris ouantes,
 Dispersas qui per saltus, & pascua campi,
 Per saltus Carmele tuos, per pascua Thabor,
 Cogere venit oves, ouiumq; vocare magistros.

I V. En ut laticia valles, collesq; supini
 Exultant, plaususq; ferunt ad sidera voces,
 Et Deus, ille Deus, respondent vndiq; montes,
 Qui mortale genus de faucibus eruet Orci
 Vindicis assertum dextra victricibus armis,
 Atq; Erebi domitor, secum in sua regna reponet.

S I. Nuper dira lues infecerat omnia tabo,
 Non amnem libabat ouis, non graminis herbam
 Impunē attingebat, agros mors seuia per omnes
 Huc illuc errans, herbas vitiarat & amnes:
 Nunc simul & necis est compressa licentia cruda,
 Nec lacus exitium pecori, nec pabula prestant.

I V. Quid fraus caca tibi, deceptaq; femina furtas
 Immitis prodest coluber, victorq; triumphas
 Infelix, frustraq; animis elate superbi?
 Hac misera tibi parta venit victoria clade,
 Iam tibi prostratum victoris calce potentis,
 Contritumq; caput cerno, dux femina facti.
 S I. Non lupus insidias clauso meditatur quili,

Non

Non vesperimus stabulum circumgemit vrsus,
Nec secura timent rabidos armenta leones :
Atq; impune leo vitulo, lupus accubat agno,
Mirus amor : pardo misceri nec fugit hædus,
Cumq; vrsis vltro veniunt ad pocula vacce.

I v. Victorem Solyma fertis ornate puella,
Sternite humum folijs venienti, & spargite flores,
Omnis in occursum regis ruat vrbe iuuentus,
Obvia cum palmis : placidi iuuet ora tueri
Principis, et patrium acclamare Osanna frequentes,
Victor iō, Dux noster iō, per compita currat.

S 1. Nunc secura quies, tutiq; sub arbore somni,
Expertesq; metus errant in montibus agna,
Non pecori infestus prædo, custodibus anguis :
Ipsa mella ferunt quercus, palurus oliuam,
Balsama corticibus sudant preciosa myrica,
Balantumq; greges distentant vbera lacte.

I v. Nunc gressus firmant claudi, celoq; fruuntur
Oppresi caca longum caligine noctis.
Aure bibunt surdi voces, mutiq; loquuntur,
Perrumpunt manes tumulos, vitamq; capessunt,
Nunc vnum videas Pastorem, vnius ouilis,
Secernentem hircos agnis, ignobile vulgus.

Hac illi alterno referebant condita versu
Audit applaudens resonis concentibus ather,
Celestumq; chori magnum per inane volantes,
Aduerere ambos pacata silentia noctis,
Donec sideribus pulsis, processit Olymbo
Lucifer, & cunctis renuentibus extulit ora.

E C L O G A I I.

I E S V S C H R I S T V S.

D E M E R I T O S A L V T I-
F E R A E M O R T I S , A C G L O-
R I O S A E r e s u r r e c t i o n i s D o m i n i a c S e r u a t o r i s
n o s t r i I E S V C h r i s t i c a n e n t e s i n t r o d u-
c u n t u r I o a c h . C a m e r a r i u s , & a l i u s
q u i d a m p a s t o r .

I O S I A S , B A N A I A S .

*C*ur non Banaia solennis luce diei , I o .) -
Hanc ad fontis aquam , quoniam conuenimus ambo ,
Alterno canimus deducta poēmata versu ?
B A . Non ingrata mones : folijs en ipsa canoris
Leniter aspirans , placidi fauet aura Fauonij ,
Et blandi Soles , & cantu inuitat Aēdon .
Sed maior tu Iosia , prior incipe c a r m e n .
I O . Cui tua p a s t o r u m n o n c e r t a t f i s t u l a c a n t u ?
B A . Qui te , quiq; tua Musam fastidit auena ,
Herba huic Sardoa sapient , & sordeat Hybla .
I O . Quid tum , Mygdonij indutum si iudicis aures
Nunc aliquem , iuuat arguto plus anser olore ?
Sed tu parc ius ista : trahit sua queng; voluptas .
B A . Incipe Iosia , si quæ p r a c e p t a d e c o r i ,
Aut Illi genitoris habes , aut seria Batti :
Incipe , fida greges seruabit cura Saaphas . (que :
I O . Immo hec quod poscunt solennia agamus vter-
Ac du-

Ac ducis heu tristes obitus, ac vulnera nostri,
Et vita partam superata morte salutem
Dicamus, meritumq; eius tollamus ad astra :
Munus ad astra feramus adepta grande salutis.
B A. Et iuuat, et fas est : nec gravior villa suprenso,
Quam nati memorans benefacta, Camœna parenti.
Da tua Iosia, reddentur nostra vicissim
Carmina, que nuper descripsi in cortice fagi :
Carmina victori celebrem gratantia palmam.
I O. Dicite Sionides carmen mibi flebile Musa.
Sublatum immitis crudeli funere leti ,
Aeterni Christum decus, & solatia patriis,
Flebant pastores, ante omnes ora rigabat
Mater, inexpletum lacrumans, complexa peremti
(Ah immane nefas) corpus miserabile nati ,
Perfossaq; manus, traiectaq; pectora ferro,
Atq; cruentatum spinis caput, oraq; pugnis
Liuida , tum clavi terebratas cuspide plantas.
Ergo suis celumq; & sidera questibus implens,
Quem te, inquit, nate aspicio, quam dira nocentum
Supplicia ? ah scelerata tua ludibria gentis.
Dicite Sionides carmen mibi flebile Musa.
Illum etiam montes fleuere, & saxa iacentem ,
Disrupti montes, diuulsaq; saxa dolore,
Ipsa parens frugum tremefecit motibus orbem ,
Horrendoq; vrbes patefacta absorpsit hiatu ,
Et celo tenebras ostendit , & antra silentum :
Tum fractis manes tumulis exire piorum,
Atq; vrbem ingressi sacram se ostendere multis.

Dicite Sionides carmen mihi flebile Musa.
 Sol quoq; prætexens atra ferrugine frontem,
 Signa dedit luctus, & lurida lucis imago.
 Tunc etiam Nereus per culsus inhorruit vndis,
 Et pelagi rabies attollens vndiq; fluctus.
 Incubuit terra, angusto indignata teneri
 Litoris obiectu, celum mistura profundo.
 Dicite Sionides carmen mihi flebile Musa.
 Quid moror? ipsa labat iusto sine pondere Olympi
 Celsa domus, queruntq; suum solia ardua regem,
 In cruce quem nostro pro crimine funera passum,
 Nec diuinæ aliquid iam maiestatis habentem,
 Nec propria nitidum forma splendore, sed omnes
 Infra mortales abiectum, sonibus aquum,
 Terra tegit, lacerosq; sinu complectitur artus.
 Claudite Sionides carmen lacrimabile Musa.
 Sic summo placitum patri, celoq; sedebat,
 Qui morti auctorem vita, culpaq; carentem
 Deberi pœna voluit, sub pondera labis.
 Demersum nostræ, sub auita pondera noxa,
 Redderet ut vitam cunctis, pœnamq; leuaret.
 Tanta molis erat lapsam instaurare salutem.
 Claudite Sionides carmen lacrimabile Musa.
 B A . O mihi lacte tuum, Iosia, o melle poëma
 Dulcius, Ergo tuis in labris cereataecta
 Mellificum legit vulgus, tibi flumina lingua,
 Flumina Cecropium manant spirantia nectar.
 Stridula nunc tecum contendat canna Nachoris,
 Sed tamen & tibi nostra, tuis cedentia tantum.

Quan-

Quantum hedera lauris concedunt, vitibus vlni,
Nostra tibi modulemur, auent & nostra referri
Carmina, nec mihi promissis te ludere pulcrum.

I O. Sic pecudes non vlla tuas contagia ledant,
 Nec segetem grande, nec prada infestet agellos :
 Perge tuos nobis, Bonaia, dicere versus.

B A. Victor iō, mea, victor iō, cane tibia plaudens.
 Ecce redit vita ductor rediuius ab Orco,
Quem non, vmbra rum regis manus omnis in vnum
 Agglomerans agmen, non vincla adamantina leti,
 Non scelerum tetra facies, non obice saxi
 In tumuli stabulans foribus custodia, victimum
 Perdomuit : quin ipse domos populatus Auerni,
Clastraq, perrumpens tumuli, supera alta renisit
 Deuictos raptans hostes post terga reuictos.

Victor iō, mea, victor iō, cane tibia plaudens.
Qualis vbi alternam reparauit funere vitam,
 Pubescens obitu (mirum) Titanius ales,
Mox Indos repetit, nec iam reminiscitur eum
Quod flammis posuit, latus viridante iuuentia :
Quem pone innumera volucres comitantur euntem,
 Aer aulcentes cantu, & stridentibus aliis :
 Talem Orco reducem, noua per compendia vita,
 Clarum luce magis, liquido magis aethere clarum,
 Morte redemptorum sequitur chorus, ordine longo,
 Gratantum simul, & regi Peania canentum.
Victor iō, mea, victor iō cane tibia plaudens.
 Nunc alacris silvas incessit, & arua voluptas,
 Fronde virescentes silvas, & floribus arua.

Nunc

Nunc meliorq; diem Sol promit, & equore toto
 Arrident placidi tranquilla silentia Ponti.
 Nunc etiam terris clementior annuit aether,
 Et genus in nostrum longam obliuiscitur iram,
 Placatus nati precibus, D E V S arbiter orbis.
 Victor iō, mea, victor iō cane tibia plaudens.
 En sacer hic agnus, iusso mactandus honore,
 In trabe qui nostra tostus pro crimine culpa,
 Victima, morte obita, mundi delicta piauit:
 Diluit atq; suo insertum scelus omne cruento,
 Concretam purgans labem, purumq; relinquens
 Iusticia sensum, celestis semina mentis.
 Victor iō, mea, victor iō, cane tibia plaudens.
 Nunc & morte iacet, mors effera, dedita morti,
 Nec stimulis furit vsg; suis, nec falce cruenta,
 Peccati postquam legisq; potentia cessit.
 Anguis & ipse iacens calcem victoris adorat,
 Quem penes est omnis terraq; marisq; potestas,
 Quem celum supplex veneratur, Tartaraq; horrent,
 Cum patre, maiestate pari, cum flamme Sacro.

E C L O G A I I I.

I O S I A S.

DE MIRACVLIS SAN-
 CTI SPIRITVS, Q VI E S T
 Paracletus, & dux ad omnem veritatem,
 canit sub Iosiae persona Ioachimus
 Camerarius.

Sioni-

Sionides Musa, paullò maioribus ire
 Nunc velis lubet, ac prijam legere aquoris orā.
 Non omnes ripaq; iuuant, alniq; cauata,
 Omnia nec pariter verum sunt omnibus apta.
 Dicite Iosia nobis modulamina Musa
 Pastorū, quibus ille agros mulcebat, & amnes:
 Iosia, cuius stupefactus carmine, cursum
 Oblitus suppressit aquas Philyrus Elyter,
 Et motare graues cœpere cacumina querens,
 Et folijs nemorum silua assonuere canoris,
 Et responsa cauis è rupibus antra dederunt.
 Qualem pratorum assensu Libethria tempe.
 Ingeminant vocem, Phæbo cantante, per agros:
 Qualis & Orpheam Rhodope mirata Camœnam.

Nang, canebat, vti rudit ante exordia mundi,
 (Ante Deus quam congestas celo abscidit yndas,
 Atq; interfuso disclusit ab aquore terram:
 Ante nouum quam riderunt luce scere Solem
 Secula, quam Luna viderunt cornua noctes:
 Quam stellas atber, volucres agitabilis aër,
 Silua seras cepit, cesserunt piscibus ynde:
 Spiritus ipse Dei, natiq; patruq; potestas.
 Pax ab utroq; D E V S procedens, numine numen,
 Vectus aquas super, ipse suas librauerit alas,
 Omnia viuisici premulcens flaminis aura.

His addit, postquam celi procuderet orbes
 Aeternus mundi sator, & sator vnicus cui,
 Terrasq; tractusq; maris, camposq; liquentes:
 Spiritus ille, Patris virtus, & dextera nati,

Hoc

Hoc quodcunq; vides, nullo fulcimine nixum
Stare opus, vt fuso suspenderit aëre circum,
Concordi socians discordia corpora nexus.

Tum dare frugiferos rebus nascentibus auctas
Cæperit, vt calor hoc omnis de fonte redundet,
Fæcundansq; solum, spacioq; flumina Ponti,
Atq; hominum pecudumq; genus, vitasq; natantum,
Et que per medium labuntur inane volantes,
Et qua magna parens regit intra viscera tellus.

Hinc canit, vt mundi vigor hic conuexa supremè
Impelleat, rotet asidua vertigine celum,
Et contra obliquo tendentia sidera nisu,
Qua licet vrgenti vis seu volumine retro
Conuertat, tamen aduersi non victa repulsa
Turbinis, audacem gaudent euincere metam.

Hinc culpa mersos immani pondere patres,
Adamumq; Euamq;, atq; horum à stirpe nepotes
Alloquo leuat, & nutantia pectora firmat,
Seminis instaurans promissi speq; fideq;.

Nec siles igniomo raptum super atbera currus
Iariden: nec te racitum sine honore relinquit,
Isacidum Amramide ductor fortissime gentis.
Quam rubri in columem sistit trans marmoris vndas,
Ante tui moderata vias fax luminiis, alme
Spiritus, aggestos altè maris inter aceruos,
Cum se diuisit pelagus cumulante profundo,
Et pedibus stravit stagnosa per inuia cursum.

Tum Pelusiaci fastum furiasq; tyranni
Increpat, ore minas toruo spirantis atroces,

Ab rex

Ah rex infelix, qua te vesania cepit,
 Implorunt pauidam miracula plurima Memphin:
 At non vlla tua rabiem compescere mentis,
 Non ausus potuere truces, non tristia facta:
 Quamuis ira D E I pecudum diffusa per omne,
 Atq; hominum grassata caput, demiserit Orco
 Primitias sobolis, miseranda morte peremptas.
 Ah rex infelix: tu nunc resuenteribus vndis,
 Debes ludibrium ventis, & piscibus escam,
 Tuq; ducesq; rui, pedestrumq; equitumq; maniplis:
 Abramidum duce salua D E O gens, litora calcat,
 Post exhausta sali discrimina. discite reges
 Iusticiam, summum reuereri discite regem.

Hinc Solymos memorat vates, prasaga futuri
 Pectora, & afflata sacri spiraminis armat,
 Amosidem ante omnes, tali qui numine plenus,
 Veridica populis oracula voce profundit,
 Fata canens, Iessa nascendum germine ramum,
 Iusticia stirpem, pacis floremq; perennis.

His grauidam adiungit (mirabile) virginis alium,
 Arcano fætam verbo, sine seminis auctu,
 Ut sacer implorit fecundis flatibus, alto
 Descendens vigor, omnipotens vigor, omnia firmans:
 Quo se vtero intactæ penitus miscente puellæ,
 Intemerata nouo turgescunt viscera partu,
 Autorem paritura suum, matrisq; parentem,
 Vere bominem, vereq; Deum, non nomine tantum,
 Principium sine principio, sine legibus eui.

Te quoq; collectum volucres in præpetis artus,

Oraq;

Oraq3 gestantem carentis pura columba,
 Spiritus alme, suo deducit ab aethere cantu,
 Hinc referens, Christum infuso cum proliuit amne
 Zacharides, celiq3 domus patefacta fragore,
 Et patris resonam vox est audit a per aethram,
 In natum cunctis dulcem testantis amorem:
 Ut super amborum ceruice pependeris alis,
 Desuper irradians diuina felicibus auris.

Tum socios Christi bissenos, igne coruscis
 Circundat linguis, memorans ut turbine suo
 Intonuit domus, inclusos qua ceperat intus,
 Ab desiderio contactos corda magistri.
 Cum Deus ipse palam manifesto in lumine visus
 Delabi celo, cunctisq3 innoxius ignis
 Multifido rusticas discrimine findere linguas.
 Quid loquar, afflati propiore ut numinis aura
 Ardescunt animi, nouus & praecordia motus
 Intus agit, positaq3 alacres formidine leti,
 In cruce mactati peragunt praconia Christi,
 Et vario gentes imitantur munere lingua?
 Audit Arabs patriæ miratus verba loquela,
 Audit Elamites, audit gens effera Parthus,
 Sermonesq3 suos agnoscit Medus & Afer,
 Cumq3 Palæstinis Cretum de gente profecti,
 Et septemgemi non iam nouus accolâ Nili,
 Atq3 Asia ciues, Phrygia & tellure creati,
 Et geniti Ausonia Mauortis in vrbe Quirites.
 Audit quisq3 sua commercia cognita lingua,
 Et laudes, & facta D E I patrata per orbem.

Omnia

*Omnia qua senior, filius discentibus, ore
Edidit ambrosio, factaque ibi fine quietuit,
Haud studij fractus cura, sed mole senecte
Iam grauior, longaque simul tentamine morbi.*

DEO ΣΩΤΗΡΙ

*PRO SALVTE VIRI PIETATE
eruditioeq; celeberr. amici summa ob-
seruantia colendi vota facta, nuncu-
patione Psalmorum aliquot
Daudicorum.*

TYPOGRAPHVS
LECTORI.

CVN superioribus annis edendi essent Psalmi se-
quentes quatuor, tanquam *apostolikoi* siue votiui
pro salute Ioachimi Camerarij, morbo grauius, tum
liberati, qua erat modestia reuerendus ille Vir & sin-
gularis exempli, ita editionem versuum illorum ap-
probabat, ut ne qua sui in ijs nominatim fieret men-
tio. Quam voluntatis suae affectionem & consilij
deliberationem, carmine hoc hendecasyllabo auctor
Psalmorum illorum significauit, quod propter sin-
gularem elegantiam visum fuit hoc loco inserere una
cum auctoris ad illud responso.

C G R E

GREGORIO BERSMANO
S. IOACH. CAMER.

*P*vlso quod mihi gratulare morbo
 Perquam deposito periculose,
 Nuper restituisse sanitatem
 Illum, carmine quem tuo celebras,
 Aeternum Domnum, Deumq; nostrum,
 Autoremq; homini vnicum salutis,
 Quam possum tibi maximas agendo,
 B E R S M A N E optime, gratias rependo,
 Teq; hos edere tam bonos piosq;
 In lucem cupioq; & opto versus.
 Sed sic, mentio ne qua nominatim
 In quacunq; ibi pagina legatur
 Nostri, quotquot habebit hic libellus,
 Multo in fronte minus, locoq; primo.
 Hoc nam seculo incepto, & inuenusto,
 Quid passim modò fiat, haud fugit te,
 In quo pabula querit inuidorum
 Proibri & coniuciū cohors vbiq;,
 Exultatq; animo suo, his repertis,
 Inq; hac delicias facit sagina,
 Arrodendo aliquos furente morsu,
 Arreptuq; etiam insolenter ista
 Ne nostrū petulantia libido
 Mox obtrectet vtrig; prouidendum.
 Hec nos admonuisse amice amicum
 In partem accipies bonam, Et valebis.

AD

AD IOACHIMVM CA-
MERARIVM PRAECEPTOREMS. summa obseruantia
colendum.

*Disertissime Teutonius nepotum,
Quot presens videt, aut quot acta priscis
Aetas extulit, aut feret futura.
Cur parere tuis recuso iussis,
Qua me, ceu patris editos ab ore
Sermones, fuerat pium tueri?
Ne carus tibi sim parens colende,
Ni versus dolui tuos latere,
Illos aureolos & eruditos,
Dignos ire virum per ora passim :
O dulci mihi melle dulciores,
Quos testes habeam tui fauoris,
Conatusq; mei approbationis.*

*At tu da veniam mihi benignè,
Quod cum te rear alterum parentem,
Non obtempero ceu decet parenti,
Ausus prodere propalam legenda,
Qua tu clam retinere me volebas.
Vicit neuipe cupiditas & ardor,
Rumores hominum seueriorum
Omnes vnius astimarem ut aesis.
Nam cur inuidia morarer iras,
Virtutem inuidia furor lacescit.
Sic est, sic fuit, atq; erit deinceps,*

Nec vesania seculi procacis
Cum pilis animum exuet malignum.

Ergo simplicitas quod ausa nostra est,
In partem accipies benignorem :
In re nam tibi moriger parum vna,
Quis possum modo ceteris placebo.

P S A L M V S C X V I .

Gratias agit D E O magnis & corporis
& vitaे periculis eruptus.

Nunc meus ardor erit D E V S , et mea sola volu-
Orantis patula cùm bilit aure preces . (ptas,
Qui mihi non duras oranti commodat aures ,
Huic ego cum votis tura precesq; feram.
Iam laqueo retinente pedem me Parca trahebat ,
Iam paucor ante oculos vndiq; mortis erat.
Iam dolor , & facies vrgentis tetra pericli
Pulsabant trepido cor mihi triste metu :
Cùm tendens humiles cum voce ad sidera palmas ,
Numinis imploro celipotentis opem .
O D E V S , ô vita spes , inquam , fonsq; salutis ,
Ne cassum auxilio me patiare tuo .
Hac ego : nec mora flexanimus , venieq; paratus ,
Auxiliatricem protulit ille manum .
Meq; tenèbrosi de gurgite sustulit Orci ,
Restituens luci lumina caca nece .
Ergo anima ô tandem tibi redditia , siste timorem ,
Post cumulata tibi tot benefacta D E I .

< Qui

Qui reddituum auida mortis de fave recepit,

A lapsuq; pedes, à lacrimisq; oculos.

Ut cœtus inter viuorum luce perenni

Sospes agas, iam nunc præside tuta D E O.

Hic spes vna tibi, & dubijs fiducia rebus:

Vana salus hominum est, indubitate D E I.

Eide Deo, confide Deo, nam fidere mundo

Orba fide spes est, fidere certa Deo,

As̄t ego qua vita custodi, munere tanto

Digna, reus voti, vota subinde luam.

Quod licet, effuso cumulans libamine flamas,

Dona litabo sacris intemerata focis.

Illiusq; feram cantu super arbera laudes,

Perpetuusq; anima debitor huius ero.

Funera cum tanti faciat preciosa suorum,

Ut magis atroci penset in hoste nece.

En seruum rex alme tuum, rex arbiter orbis:

En seruum, famula progeniemq; tua.

Tu mea preualida rupisti vincula dextra,

Ter quater hostili vincula nona manu.

Quo merito, tibi grata meo cadet hostia ferro,

Et tua carmen erunt facta perenne mihi.

Te prece sollicita dubijs ambibo periclis,

Cum letum ostentant omnia, nulla fugam.

Tburicremas solito tibi munere fungar ad aras,

Testis erit sacris vrbs Solymea meis.

PSALMVS CVIIL

C 3

Deo

Deo re bene gesta vota soluit.

Totis fert animi vigor medullis,
 Carmen promere laudibus Tonantis,
 Experciscere barbitos canora,
 Experciscere: feriata longum,
 Et tecum arma resuscita Camæna.
 Tuq; ô macte tuis lyra esto choræ,
 Dum curis animus fauet solutus,
 O solatiolum meum, decusq;,
 Experciscere barbitos, lyraq;,
 Aurora ipse ego præium anteueriens,
 Et cantus volucrum diem euocantum,
 Rudem carmine prouocabo lucem.
 Ac tuas D E V S ora per virorum
 Laudes, perq; feram ora nationum.
 Cuius sidereos benignitatis
 Apex terminat atheris recessus:
 Et tractus supereminet remotos
 Nubium, rata veritas, fidesq;.
 Exaltare D E V S superq; celos,
 Et terras super arduus resulge:
 Ut seruetur ab imminentे mortis
 Fato, turba tuis dicata sacris.
 Da dextram mihi, da benignus aurem
 Exposcentis opem tuam querelis:
 Et dextram dedit, & benignus aurem,
 Pandens ex adyto viam salutis,
 Rerum ille arbiter, & creator orbis.

Iam

Iam nunc Sichemios ouans agellos
 Victori dabo militi premendos,
 Et vallem Suchoti beatiorem.
 Est meus Galaadus, est Manasses,
 Et fiducia grandis Ephraimus,
 Et sceptri columen caputq; Iudas.
 Adde hic sub pedibus nubi iacentis
 Moabi populos, opes Idumi,
 Et fastum domitæ Ascalonis armis.
 Quis me sistet in vrbe bellicosa,
 Idumenq; per ultimam sequetur,
 Cum dextram retrahas D E V S , manipis
 Nec nostris præcas in arma ductor.
 Placatus miseris redi, sereno
 Ac post nubila nos reuise vultu :
 Nam spes est hominum caduca in armis,
 Vana beu vanior illa vanitate.
 • Immanes duce res D E O geremus,
 Hoc nostros minuente perduelles.

P S A L M V S C X I I .

Promittit felicitatem pijs etiam
 in hac vita.

O Ninium felix, ô terq; quaterq; beatus,
 Qui reuerens merito numen honore colit.
 Quiq; D E I leges amplexus, pectore toto
 Has amat, has vita gaudia sola vocat.
 Scilicet illius soboles celestibus aquis

Ipsa potens, fæto semine germen ager.
 Non illum uber agri, non copia deseret auri,
 Iusticiaq; sua fama perennis erit.
 Lux iustitie oritur, cum nox terra incubat atra,
 Clementis patria pro bonitate D E I.
 Hec bona nempe feret, quisquis non durus, egenis
 Aduerso facilem tempore praefat opem.
 Nec sibi credenti fraudem meditatur iniquam,
 Admissi censor tetricus ipse sui.
 Non hunc mente quatit solida fors turbine caco,
 In dubijs iustos respiciente D E O.
 Horrida non refugit ventura nuntia cladis,
 Pectora firmatus speq; fideq; pari.
 Qua fatus, fluctum fortuna sustinet omnem,
 Dum ruat in casses hostica turba suos.
 Non ab eo voti redit exors dextra rogantibus,
 Nec sua surda inopi ianua limen amat.
 Adde quod ipsius peragunt praeconia gentes,
 Et meriti testis funera vincit honor.
 Qua liuor non grata tuens ardescet in iras,
 Ac morsu carpet pectora, mentis inops.
 Opponit votis sua numina nang; malorum,
 Et iubet hac ventos irrita ferre D E V S.

P S A L M V S C X L I .

Vota facit pro Ecclesia contra in-
sectantes eam.

AD

AD te clamaui dubio discrimine rerum,
 Tu mea clamantis suscipe vota D E V S.
 Illa tuas suaui persuent suffumine nares,
 Ceu matutinis tura cremata foci.
 Nec sint grata magis sero tibi vespere sacra,
 Quam venerans humili te pia dextra prece.
 Intemperata meam seruit custodia lingua,
 Oris & ante cubet limina cura vigil.
 Ne scelus esse negem, que patrare facta maligni,
 Neu me prcipitem lubricus error agat.
 Sed pertendam animo contra mea secula recto,
 Nec mensa vesci munere sontis amem.
 Vir bonus errantem dictis incessat amicus,
 Surda nec offici gratia talis erit.
 Aut etiam merita ingeminet mihi verbera pena.
 Nardus erunt capiti verbera sancta meo.
 Interea improbitas vulgi se venditet aura,
 Me iuuet intrepida spes animosa precis.
 Hac fruar, illa graui donec conuulsa ruina
 Cum ducibus, celsa rupis ab arce ruat.
 Tum mea non etiam profectu verba carebunt,
 Quae nunc pro nullo pondere iacta cadunt.
 Qualia finduntur purgata lagonibus arua,
 Sic raptata solo funera nostra iacent.
 At tu iusticia moderator, & arbiter equi,
 Vista patrocinio iura tuere tuo.
 Tu spes vna tuis : ad te conuertimus ora,
 Ne preda, ne nos hostibus esse finas.
 Nil illis in nos fraudes, nil retia profint,

Decidat in laqueos turba profana suos.
Aſt ego prateriens cinctos indagine saltus,
Despiciam fraudes, despiciamq; plagas.

D E N A T A L I S E R V A T O-
R I S N O S T R I I E S V C H R I-
S T I meditatio.

*Q*uo te vera D E I soboles, & imago parentis,
Humanum potuit promeruisse genus,
Vt sceptri, superum rector, grauitate relictā,
Indueres humilis debile carnis opus?
Ecquid primorum merito facis ista parentum,
Qui Satana iuſſis posthabuere Deum?
Non reor hac: patrio sed quod descendis Olympo,
Te supera noster sede reuelliſt amor.
Scilicet ut lapsam possis reparare salutem,
Neue patrum natis culpa luenda foret.
Ergo nec Ebraeæ fastidis virginis aluum,
Nec pecudum fordan putre cubile tibi.
Nec deditarlis patria mapalia Bethla,
Bethla Iebusæ sit licet vrbe minor.
Acria non horres mordacis frigora bruma,
Nec paupertatis ferre grauaris onus.
Quid tibi parue puer, quid summi nate tonantis,
Pro meritis reddet turba redemta tuis?
Nil faciunt costum, nil blandi thuris honores,
Instar erit grati noster odoris amor.

PRO CONSERVANDA
EVANGELII LVCE AD
Christum precatio.

Ut ilius quid aqua, quid fulvo pulcrius auro,
 Opes quod inter ignis instar splendidas
 Effulget, lumen spargentis nocte serenum?
 Sed Sole nec sidus videre est pulcrius,
 Qui nitidam radijs frontem vallatus acutis,
 Accedit ethera emicans interdum:
 Nec verbi luce est diuini clarior vlla,
 Quae cætitatem tollit atram mentibus,
 Errorumq; fugat tenebras, & noctis opaca
 Caliginosa sola vincit nubila.
 Hanc ô Christe patrius splendor, de lumine lumen,
 Ne ne precamur opprimi sophismatum
 Sentibus, atq; Pape nebulis patiare malignis,
 Nunc ingruente cominus caligine.
 Vespera iam venit, ne nos ô Christe relinquas,
 Tuam benignus lampadem sed preferas,
 In salebras noctu cæcas, ne fraude viarum,
 Fossasq; deuios pedes error ferat.
 Sic meriti sic fama tui, nomenq; manebunt,
 Silenda nullis posterorum seculis.

HYMNVS DE ANGELIS.

Q Vas conditor rerum tibi
 Grates agemus, flammeos
 Quod

Quod Angelorum spiritus
 Virtute verbi feceris?
 Quām sepe Damon in pios
 Belli tumultibus ruit,
 Et in bonorum turbulam
 Potens inermem nil potest?
 Nos à Draconis Gabriel
 Defendit ira feruidi:
 Prasente quo, quid efferrus
 Valebit hostis viribus?
L O T H V S ducem per angelum
 Euadit ex incendio:
 Regis nec horret plurimas
 D E I propheta copias.
D E V S ministris nos tuis
 Et hoc tuere tempore,
 Ut lingua, vox, præcordia,
 Cunctis canant se seculis.

ODE MONOCOLOS AD
D E V M P A T R E M.

F Ndulfit patria iam lacrimis satis
 Noster Musa labor: iam cineri satis
 Nostri luctifco principis est datum.
 Nunc rursum citharam, nunc cape pectinem
 Et rerum domino Calliope suis
 Carmen pro meritis dic age debitum.
 Sed laudum unde petes principium illius?

Qno

Quo grates referes carmine idoneas
 Illi, cuius honor, laus, bonitas, fides,
 Et terram atq; poli sidera terminat?
 Quicquid nos sumus, aut nos quoq; possimus,
 (Si quid posse modo credimus beu mali)
 Illius meritis hoc sumus, illius
 Omne hoc auxilijs atq; ope possimus.
 Fons est ille bonorum omnibus omnium,
 Nec cuiquam sine eo proueniunt bona
 Largitore: ab eo est, quicquid habet fretum,
 Quicquid terra capax, atq; capacior
 Aether. Huic igitur Calliope refer
 Acceptum omne bonum, proq; bonis refer
 Acceptis pariter carmina debita,
 Huic rerum dominus gaudet honoribus.

F I N I S.

G R E G. B E R S M A N I
 A N N A E B E R G E N S I S
 Epithalamiorum

LIBER I.

I.

I N N V P T I A S G E O R G I I
 F A B R I C I I E T M A G D A-
 lenz Faustz.

Sime

*S*ue colis Delum, seu celsum Helicona frequenter,
Ambrosias orna pulcer Apollo comas.
Laurigerasq; sacro deducens monte forores,
Huc age cum citharis carminibusq; veni.
Nunc vos alterno percurrere pectine chordas,
Nunc dare leticie carmina plena decet.
Qualia Thebarum vos nuncia fama per urbem,
Harmonia sponso concinuisse, refert.
Nang, nouus scandit templum cum virgine sponsus,
Fabricius vestri gloria rara chori.
Cuncta repurgato fugiant modo nubila celo,
Non habeat madidas quas pluat Auster aquas.
Ut merito sponsi sponsaq; decorus honore,
Purpureo totus rideat ore dies.
Vix ea fatus eram, cum nubibus vndiq; pulsis,
Aspicio solito clarius ire diem.
Nec non Sidonio iuuenem velamine cinctum,
Ducentem doctas ex Helicone Deas.
Non illis facies mihi visa decentior vñquam,
(Si forme iudex sum catus) vlla fuit.
Aureoli nisus crines ceruice fluebant,
Velabant teneras laurea ferta comas.
Cultus erat qualis non est rubor esse Dearum :
Gestabat libros dextra, sinistra tyras.
Extemplo trepidos horror mibi præpedit artus,
Nullus & in gelido pectore sanguis inest.
Cum mihi (sensit enim) vellens Latoius aurem,
Quæ tibi solliciti est caussa pauoris , ait ?
Quin potius memori quæ dico percipe mente,

Per-

Percipe quod certo cognitus ore fero.
 Qui toties mea castra fuit, qui signa secutus,
 Et studij corsars, & comes usq; via:
 Seu claram pteferem Troiani Antenoris yrbem,
 Seu Romam, Roma Parthenopenue meam:
 Nunc primum castrisq; meis, signisq; relictis,
 Alterius manuus principis arma sequi.
 Pro Phæboq; sua nunc virginis ardet amore,
 Securos ipsi qua vetat ire dies.
 Et quid ego hunc victim crudeli miror amore,
 Qui me pastoris fecit obire vicem?
 Tunc ego nec cithara poteram depellere curas,
 Vulnera nec medica nostra leuare manu.
 Sed citharam agrestis rumpebant sibila canna,
 Et quod erat medica, vicerat, artis amor.
 At nunc illius simul huc aduenimus ergo,
 Quotquot in Aonio numina monte sumus:
 Ut duo cum parili iungentur corpora lecto,
 Cantemus fausto carmina dignatoro.
 Sic ait, & plectro pariter modulatus eburno,
 Felices cantus voce fauente dedit.
 Nec mora, turba suum studiosa secuta magistrum,
 Hos similes chordis reddidit ore sonos.

A P O L L O.

Quantum purpureo cum fulget rosidus ore
 Lucifer, astra suo cuncta nitore premit:
 Tantum, Pieridum lumen, memorande Georgi,
 Inge-

Ingenio doctos vincis & arte viros.
 Si te non veterum commendat nomen auorum,
 Nec domus innumeris inuidiosa bonus :
 At Phœbus faciunt, Heliconiadesq; puelle,
 Nec non sincera religioneis amor.
 Salve cura Deum, salve venerande Poëta,
 Eueniant lecto prospera cuncta tuo.

CALLIOPE.

Sapius euoluo veterum monumenta Georgi,
 Sed tua non illis scripta minora puto,
 Qua legit Hesperius, manibus qua voluit Eous,
 Ingenij mirans flumina magna tuis.
 Perge precor Latys nomen tibi querere Musis,
 Sic tua post obitum fama superstes erit.
 Detrabit & quamvis praesenti plurima liuor,
 Mens tamen aqua magis posteritatis erit.
 At te feliciter credo fidere natam
 Virgo, viri tanti digna reperta toro.

POLYMNIA.

Intrueror quoties faciem, moresq; venustos,
 Candida virgo tuam, virgo pudica tuos :
 Esse satam miror talem de stirpe caduca,
 Mortalis miror tale parentis opus.
 Nam Iunonis habes mores, Cythereidos ora,
 Clara pudore simul, clara decore simul.

Viuue

Vnde Sibyllinos cum coniuge, viue per annos,
Vna dies ambos auferat, vna fides.

THALIA.

Magdalena tuum potius cantemne parentem,
An matrem, dubium me modo mentis habet.
Non illa certe reuerentior vlla mariti
Vxor erat, nec plus religionis amans.
Numinis haud illo facile metuentior ullus,
Aut doctos seruans plus in honore viros.
Tam felix vrinam, quam moribus integer esset,
Nec dispar vita fors malefida foret.
At te tam claris virgo maioribus oriam,
Per generis laudes gnauiter ire decet.
Vt simili pietate Deum, probitate maritum,
Dum reget hos artus spiritus, vsg, colas.
Sic nomen sanctas Heroidas inter habebis,
Non dispar matri filia, digna patre.

MELPOMENE.

Qua satis apta toro modulabor carmina vestro,
Carminibus digni femina virg, meis?
Altera virginis flos exemplumq, pudoris,
Alter Piery fama decusq, chori.
Longa precor tribuant ambobus fila sorores,
Que nent fatali stamina nigra colo.
Candida tranquillo sedeat concordia lecto,

D

Tang,

Tamq; pari semper sit Venus aqua iugd.
Diligat illa suum non ficto corde maritum,
Nec minus vxorem diligat ille suam.

C L I O.

Quas non Fabricij veteris laus venit in oras ?
Sed te vix dignum sponsa minore puto.
Sue tuos mores, seu ritam labe carentem,
Ingenij spectem nobile sue decus.
Quas non Penelopes casta laus venit in oras ?
Sed te vix dignam sponsa minore puto.
Seu spectem vera dulcem pietatis amorem,
Ingenuo pictas sue rubore genas.
O felix animo, felix ô sponsa marita,
Insignes inter gloria rara viros.
O felix animo, felix ô sponsa marito,
Teutonicas inter gloria rara nurus.
Par bene compositum, vos tangat mutuus ardor,
Mutua cura duos, mutuus vrat amor.

E V T E R P E.

Ille prius Libyca numerum subducat arena,
Et dicat pisces quot vehit vnda maris :
Qui vestra cupiat summam comprehendere prolis,
Singula qui vestra membra referre domus.
Quam multus granida succrescit palmes oliua,
Sic soboles crescat vestra fauente Deo.

Qua

*Que vultu referat virtutis signa paterna,
Et matri mores indicet ore suo.
Que solamen auro præstet, requiemq; senecta,
Illiis quando repserit ante pedes.*

VRANIE.

*Si modò præsagi non fallunt sidera celi,
Astrorum constans si solet esse fides :
Coniugium vobis spendet Venus aurea faustum,
Nec non aetherei stella benigna Iouis :
Altera recta suis per Tauri signa columbis,
Altera per Cancri brachia curua means.
Et iam tempus erit, quo tanquam semen in aruis,
Cernetis vestra surgere stirpe genus.
Natorumq; pater claros spectabit honores,
Et referet pueris tempora prisca senex.*

ERATO.

*Ad sponsum charam rapiens Hymenæe puellam,
Ac iungens socio pectora bina toro :
Huc ades, atq; tuo connubia numine firma,
Huc ades ad thalamos ô Hymenæe pios.
Nanq; tua non est opera vir dignior ullus,
Dignior officio nulla puella tuo.
Sic tibi sertæ ferant iuuenes, pariterq; puellæ,
Albiadum nectat sic tibi sertæ chorus.
Sic grates memori pro factis mente rependant,
Anxilio leti scunna virq; tuo.*

TERPSICHORE.

Quam sacris voluit pater ipse praesesse maritis,
 Ad tadas propera pronuba Diua nouas.
 Ut vinclo iungas sponsum sponsamq; iugali,
 Quod, nisi mors, hominum soluere nemo queat.
Par ut in ambobus sit amor, similiq; voluntas,
Vivat & in duplice corpore, peitius idem.
 Ut dent felicis felicia pignora lecti,
 Qua patrum-geminant per sua facta decus.
Qua patria profint, simili venerentur honore,
 Dum Solis cernent lumina clara, Deum.

TALIA Piëria Phœbo cum fratre sorores,
 Carmina dulcisona personuere lyra.
Quæ, Vir clare, tibi pergrata pignora mentis,
Mittere me pietas, mittere iussit amor.
 Tu me Pegaseos duxisti primus ad amnes,
 Primitias igitur me tibi ferre decet.
 Si tamen & mea vota Deum, si numina tangunt,
 Fortunet vestrum comprecor ille torum.
 Ille duo stringat sociali corpora vinclo,
 Cordaq; succendat bina calore pari.
Absq; Deo nulli bene coniunguntur amantes,
Absq; Deo nullus stat diuturnus amor.
 At quos ipse sacro coniungit sedere lecti,
 Illorum nullo tempore cessat amor.
 Seu vultus illis monstrat fortuna serenos,
 Seu rugas eadem fronte, maligna, trahat.

Neue

Neue morer patrum gestis : qua cuncta referre
 Carmine si coner, non satis oris erit :
 Scilicet id loquitur Sara cum coniuge nobis
 Thariades, casti cultor vterq, tori.
 Vix illis socio similes in amore fuere,
 Dum volucres aer vexit, & amnis aquas.
 Gaudebant pariter, pariter mala cuncta ferebant,
 Difficilemq, famem, difficilemq, fugam.
 Sic Deus aqualem vobis precor afflet amorem,
 Qui stabilis mortis duret ad ult. diem.
 Longaq, concedat felicis tempora vita,
 Ac vestram faciat crescere prole domum.
 Cumq, suprema ferent ambobus fata quietem,
 Auferat ex ipsis in meliora locis.
 Hic ubi nulla dies flammis extinguit amantium,
 Nullus ubi turbat pectora casta dolor.

II.

IN NVPTIAS CHRISTO-
 PHORI SCHELLENBERGII,
 & Annae Siberæ.

Hanc etiam nobis spectacula lata ferentem
 Lucifer Eoo portat ab orbe diem.
 Ardua Pegasei qua fontis fama Siberus,
 Egregio natam tradit habere viro.
 Inclytus Aonidum qua Schellenbergus alumnus,
 Fædera cum docta virgine sponsus init.
Tam bene Palladia ritos junguntur olive,

Tam bene litoribus myrtus, & alnus aqua.
 Nec melius gemini veniunt ad oras iuueni,
 Nec melius vitam cum pare turtur agit.
 Quid solito citius, nitido recludis ab ortu,
 Purpureas, mater Memnonis alma, fores?
 Quo properas aurora? senis pertusa mariti,
 Limina num thalamu desidiosa fugis?
 An portus ne festa rotis Hymeneia moreris,
 Maturum roseo tollis ab axe iubar?
 Sic est: hac habuit pariter Titana voluntas,
 Iamdudum volucres curribus addit equos.
 Et iam frena volunt, pedibusq; repagula pulsant
 Aethon, nec iaculis segnior ire Phlegon.
 Et iam qua prono radiabant sidera celo,
 Vanescunt radii lampadis icta noue.
 Sola, sub aduentum Solis sua lumina condit,
 Fert male, propitijs stella benigna Iouis.
 Quam vestros aude sponsi spectaret honores,
 Occidit lento quam subit axe plagas.
 Ne tamen orba suis careant connubia vestra
 Muneribus, natis illa ferenda dedit.
 Phœbe veni, cupidis lucem mortalibus affer,
 Grimma rogat, curru Phœbe volante veni.
 Sed nitidus pulcerq; veni, iam nubila celo
 Disiuce, ne pluuias contrahat Auster aquas.
 Lata repurgata facies ut rideat ethra,
 Induat & populi candidus ora dies.
 Dum loquor, auratum produxit Cynthius orbem,
 Ac nubea medium lampade lustrat humum.

Nunc

Nunc certat studijs, alacri nunc Grimmia labore,
In sponsi thalamos officiosa sui.
Parua quidem censu, nec pictis ampla columnis,
Ast Heliconiadum nobilis hospitio.
In qua secundo vitam ducente Sibero,
Castalius sedem gaudet habere chorus.
Arboribus viden' ut tectorum limina velet,
Vt florum effuso contegat imbre solum.
Insigni splendent intus penetralia cultu,
Artificiis, nitent picta tapeta manu.
Ridet humus folijs, collucent pocula mensis,
Totaq; iucundo fragrat odore domus.
At Iouis interea monitu demissus Olympo,
Mercurius donis conspicendus adest.
Impressum portans priscis cratera figuris,
Diuini prestans arte Myronis opus.
Hunc quondam Semeles in magno munere natus,
Ferre Ioui grato victus amore dedit.
In quo calarat veteres manus amula vates,
Digna Medusae qui cecinere choro.
Hic & Threicius longa cum ueste sacerdos,
Increpat aurata pectine fila lyra.
Collis adest, medium campi super area collem,
In quo dissimili flore reuidet humus.
Illic dum patulae recubans sub regmine fagi,
Ad cithare numeros ora sonora mouet,
Vmbrosos (mirum) saltus, cum saltibus ornos,
Durag; cum scopulis carmine saxa trahit.
Aduolat omnis genus volucrum, genus omne ferarū,

Et sedet horrendis agna propinqua lupis.
 Armiger his Diuūm regis superadditus ales,
 Chaonia pennis imminet acer aui.
 Et iam iamq; tenet, dulcis sed gratia cantus
 Vnguibus huic pr̄adām surripit ante suis.
 Parte sed ex alia, Musaum plurima vatum,
 Obstupefacta sacro carmine, turba premit.
 Mille lyra circum, vocum discrimina mille
 Concentu replent sidera lata suo.
 Nec minus intrea fratriis comitata rugales,
 Splendida muneribus mater Amoris adest.
 Atq; noue tadas his ornatura marita,
 Illita Sidonio murice texta gerit.
 Qua facie pr̄stans, operumq; perita Minerua,
 Arguta Pholoë Gnosia pinxit acu.
 Hac vestis vario passim distincta colore,
 Coniugū mira subiicit arte fidem.
 Nam matronarum castum genus Heroina,
 Intexta cultu simpliciore nitent.
 Ipsaq; cum famulis posita Lucretia flamma,
 Deduicit plena flamma longa colo.
 Et mox pugnantis reminiscens agra mariti,
 Definit in lacrumas, atq; remittit opus.
 Quam post carentes auido bibit ore fauillas,
 Coniugis audita Portia mœsta nece.
 Consortesq; tori peragunt certamina leti,
 Debeat ardentí qua comes ire viro.
 Vruntur fictis vetricum pectora flammis,
 Sed pudor est alijs non lucuisse mori.

Quid

Quid moror? *hec oculis quando nunc rectius ipsis*

Pellegitis, verbis quam simulata meis.

Ad propriora vocor, nec enim peregrina referre,

Sed cumulare meo munere, dona decet.

Nunc ergo, sponsus mihi quo donetur honore,

Dicite concordes, numina trina, Dea.

Mutua nang₃, licet Danaū sit gratia rara,

Atq₃ vicem meritis reddere nullus amet.

Non tamen arcta mihi natalis vincula terra,

Iuraq₃ sunt animo dissimulanda meo.

Sic ego, sic comitum decus Aglaia suarum,

Ante sed auero rettulit ore mibi.

Carmenibus docti, precio capiuntur auari,

Gaudet ut par est versibus ille tuus.

Muneribus placeant, quibus est haud curta supellex,

Cum dare non possum munera, verba dabis.

Non semper superum cadit hostia raurus ad aras,

Quos leuis interdum flectere mica solet.

Vix ita finierat, cum sumens plectra lyramq₃,

Auxilium posco Calliopea tuum.

Nec mora de lauro, (lauro nam vincita capillos

Astiterat) folium porrigit illa mibi.

Prescribensq₃ modos, & ungens carmina neruis,

Sic prior ad citharam, concinit ore melos.

Gaude virginei decus & flos Anna pudoris,

Conspicuum fama laudis adepta virum.

Quem multa votis toties periisse puella,

Cui multa laqueos disposuere suos.

Sed nulla votis illum tetigere puella,

Vlliis in casses prada nec ille ruit.
Vna capis votum multarum, solus & illi,
Certa tuus nimium retia struxit amor.
Gaudet virginei decus & flos Anna pudoris,
Conspicuum fama laudis adept a virum.
Quicquid in egregio laudari pectore fas est,
Contulit huic largi dextra benigna Dei.
Si genus excutias: quamuis iactare capaci
Non posse tabula, si remata longa patrum:
Non tamen est illi genitor vel labe pudendus,
Crimine vel genitrix inficianda malo.
Adde quod ipse suis addit virtute nitorem,
Et viuit nati nobilitate parens.
Quid Cyprio prodest atanus formatus in are,
Atria quid cera tota referta iuuant?
Ni claris morum laudem natalibus addas,
Ac patrium gemines per tua facta decus.
Nil Catilina tuo vidit sublimius ortu,
Roma triumphati dum caput orbis erat.
Nec tamen illustrio mouit te sanguis auorum,
In patriam ferres quod minus arma ferox.
At vigilat media natus de plebe Quirites,
Ardorem cohicens sanguinolente tuum.
Non stirpis comes est probitas, non ardua virtus,
Mentis & arbitrij recta tenentis opus.
Ergo tuum si non commendat origo maritum,
Si fuit, illius sanguinis autor, inops:
At pietas facit, & nostro rarisimus euio
Herculea pulser simplicitatis amor.

At Phœbus facit, & doctarum turba sororum,
Quarum non segni pectore sacra colit.
Quō fessam rapitis cantu, (quin parcite fessa,)
Vos o ingenij, pectoris atq, bona ?
Cur nulli dubiam, nostra nec vocis egentem,
Carmine me vultu rem celebrare meo ?
Testis erit vobis, vita grauis autor & annus,
Fabricius scripti dexter in omne gentes.
Vestra cui tota trieteride, sede sub vna,
Non sine laude fuit sape probata fides.
Testis erit vobis Latia facundia lingua,
Ille tui cœtus, Phœbe, Siberus honor.
Cum quo diuiditis cura puerilis habenas,
Illustris pariter sceptra tenendo schola.
Quæ vestris ultra preconia laudibus addet,
Qui dicet tantis vos placuisse viris ?
Si tamen est Schelberge, tuam qui nesciat artem,
Euoluat Clario carmina digna choro.
Protinus & prima perspecta fronte libelli,
Lector in hos soluet candidus ora sonos.
Aemula quam veterum sunt ista poëmata scripta.
Quam sapiunt elegos Naso poëta tuos.
Selectis quam diues inest hic copia verbis,
Vt numeri, leni fluminis instar eunt.
Vos modo lanifice faciles huic este puelle,
Sumet ab ingenio cetera nang, suo.
Gaudie virginei flos & decus, Anna, pudoris,
Conspicuum fama laudis adepta virum.
Tu quoq, sponse noua tot gaudia percipe nupta.

Quo?

Quot baccas frondens Palladis arbor, habet.
Illa tibi sacerum vena dat diuite yatem,
Cui par Pegasidum, par pietatis amor.
Ad cuius citharam praecinctus arundine Mulda,
Mirantes medio gurgite sifit aquas.
Aeterno non alter enim propiora Tibullo,
Nec magis aqua tuis docte Catulle canit.
Eruta seu sacris orantia verba libellis,
Seu patrum grates, debita vota, refert.
Seu grauibus dicit victoria carmina Musis,
Seu lepido Veneres concinit ore pias.
Seu vario iungit diuina poëmata versu,
Seu sua iucundo carmina melle limit.
Siue Palestino modulatos pectine cantus,
Ad Latiam recinit non sine laude chelyn.
Hic facit in paucis, ne prisci temporis etas,
Ingenij fama secula nostra premat.
Fabricij faciunt, ac proxima palma Siberi,
Certet ut Ausonio Misnidos ora solo.
Quid tibi nunc alios, quorum me turba fatigat,
Schellenberge modis commemorabo meis?
Quos tibi coniungunt affinis vincula teda,
Insignes meritis & pietate viros.
Pratereo morum decus admirabile matrem,
In tumulto cuius iam quoq; viuit honos.
Viuet honos, vlo nec tempore fama peribit,
Dum probitatis erit nomen in orbe super.
Gloria laudate non est in origine nupta,
Laudis in hac quamvis pars quoq; magna nitet.

Com-

Commendat probitas, & vita pudica maritam,
Obscura quamuis orta sit ipsa domo.
His tua cum reliquis praecebat sponsa puellis,
Quantum Pleiadum Sirius ante choros :
Iam tenet illa suam victrix, me iudice, caussam,
Arbitrio punctum iam tulit omne meo.
Quid referam, caros quanto candore parentes
Diligat, aut quanto numen honore colat ?
Vidimus hanc flentem defuncta funera matris,
Nec lacrimis nostra tunc caruere gena.
Ab quoties rumpensq; comas, & pectora plangens,
Clamabat sine me, me sine mater abis.
Qua tibi me comitem fors inuidiosa negauit,
Quam vellem pro te mater obire necem ?
Hac quoq; dum multa damnosa per otia vitam,
Lasciusq; terunt tempora cara iocis :
More pijs solito, versat sacra Biblia palmis,
Atq; humiles casto fundit ab ore preces.
Aut affixa colo, famulasq; laboribus vrgens,
Vix ardens somno fessa remittit opus.
Non ego nunc teretes vultus, aut candida lacte,
Oraq; nativo tincta rubore loquar :
Non oculos, verno non labra nitentia flore,
Quies tibi mille dedit basia, mille dabit.
Nec quies grata tuo pendebit sarcina collo,
Brachia Bistonie candidiora niue.
Non mens, per vestri praeconia nominis ire,
Nostra fuit : quamuis mens quoq; nostra fuit.
Ut canarem meritis gratantia carmina redis,

Prima

Prima fuit summa causa, caputq; lyra.
Quod superest ergo, concordis gaudia lecti,
Optabunt vestro carmina nostra toro.
Huc ades, & cesto duo pectora stringe iugali.
Huc ades ornatis Cypria pulcra comis.
Crede mihi propera, nec te Venus alma pigebit,
Officij ambos promeruisse tuis.
Effice ne placidum turbet discordia lectum,
Neu ludat versa sors inimica vice.
Et quaecunq; pīs sunt formidanda maritus,
Irrita Carpathium per mare ventus agat.
Lara veni, mitiūq; simul Concordia tecum,
Et Charites adiut, & socialis Amor.
Neu longum remorata tene cum virgine sponsum,
Pro thalamo faciunt qui modò vota suo.
Iamq; vount, iam quod secura moreris amantum,
Incusant longas corde micante moras.
Pellite sollicitos ambo de corde dolores,
Exaudit vestras Diua rogata preces.
Tu modò dilectam complectere sponsē maritam,
Non secus ac carnem diligis ipse tuam.
Tu modo dilectum complectere sponsa maritum,
Ad domini nutus officiosa tui.
Sic veniet vobis cum dulci vita salute,
Sic domus aduersa libera cladis erit.
Portabunt thalamis sic Pax & Gratia vestris
Vincula non ipsi dissolutenda neci.
Sic facunda tenens Cythereis semina rerum,
Augebit vestri pignora fætatori.

Sic

Sic coniunx Pyli superabit Nestoris annos,
Euboicaq; vxor secula vatis aget.
Define Pierios tandem lyra, define cantus,
Hac satis est sponsis nos cecinisse p̄ijs.
Cetera qua simul est amborum ingressa cubile,
Præsenti monitu suggeret ipsa Venus.

IN Nuptias HIERONY-
MI GARISII ET ANNÆ
Stumphelizæ.

Q Visquis adest, faueat: castos Hymenaon ad ignes
Dicimus, & thalami concelebramus opus.
Iuno veni, faustum thalamis coeuntibus omnen,
Nec tu purpurei mater amoris abes.
Vester honos agitur, cum sacra iugalia feruent,
Vester honos agitur, cum celebratur Hymen.
Este Dea sponso faciles, pariterq; puelle,
Sine tue Iuno, seu Venus alma tua.
Ne dolor vnanimos hodierna luce maritos,
Neu morsu rodat postmodò cura graui.
Luce sacra valeatq; dolor, valeantq; labores,
Et durum cura sollicitumq; genus.
Ipse etiam, ne quid hymenea gaudia turbet,
Purpureo Titan vestiat ore diem.
Nubila diffugiant, Austris includat in antria
Aeolus, & vincis carceribusq; premat.
Omnia sint operata iocis, expertia luctus
Numina, amant hilari religione coli.

Sic ego, cum subitis collucens ignibus aether,
 Aduentum prodit numinis ecce mihi.
 Numen adest, nosco C O M I T E S , risere tenella
 B L A N D I T I A , et Veneris turba ministra I O C I .
 Pande fores , te sponse petunt, tibi gaudia portant,
 Surge, & praesentes deuenerare Deos.

Vota diem celebrent, facili iam numina vultu
 Suscipiuntq; tuas efficiuntq; preces.

Dicamus bona verba : nouis gratantia sponsis
 Carmina Pierides pangite , tucq; prior

C A L L I O P E iuueni gratare, T H A L I A puer,
Quia vetat alterna plectra mouere vice ?

Alterno gaudent elegi undulamine cantus,
Maior & alterne gratia rebus inest.

C A L . Gratulor optata sedas tibi sponse puella ,
O vrinam tali sis in amore potens.

T H A . Grator & ipsa tibi delectum sponsa maritū ,
Sic faueat votis sepe Diana tuis.

C A L . Si genus excutias , & claros virginis ortus ,
In thalamos infert nomina magna tuos.

T H A . Miretur viles ignobile vulgus amores ,
Non erit ille tibi sponsa pudendus amor.

C A L . Cui non Stumphelidū sunt nota insignia
Mysia sublimem quā videt alta polum ? (gentis,

T H A . Patria Garysio tellus se iactat alumno ,
En ut leta suum vix capit ipsa bonum.

C A L . Stumphelidis meritas debet Respublica gra-
Consilijs quorum sapius vsa fuit. (tes,

T H A . At sua Garysium propter benefacta, fidemq; ,
Poni-

PONICA, Teutonia nobile fidus, amat.

CAL. Est aliquid patriam meritis implere, nec ullus
Dignior est titulis munericibusq; locus.

THA. Laudatis placuisse viris, laus yltima non est,
Iudicij nunquam talibus error inest.

CAL. Gaude sponse tibi, tali latare marita,
Quam decorat probitas, gratia, forma, pudor.

THA. Gaude sponsa tibi, tali latare marito,
Quem suus ex merito nobilitavit honor.

CAL. Hac alias tantum superat pietate puellar,
Quantum Pleiadum Gnosia stella faces.

THA. Illius at tantum VIRTVS supereminet, in-
Astrorum quantum Lucifer ipse choros. (ter

CAL. Si formā spectes, nihil hic inamabile cernis,
Sic facies animo congruit vsg; suo.

THA. Est etiam sua forma viris, en aspice sponsum,
Quām cumulet morum, frontis honore, decus.

CAL. Aspice lacteolo radiantia lumina vultu,
En rubor ut niueas inficit igne genas.

THA. En age, quām comi vultū grauitate serenet,
Conduat & lepidis quām sua dicta iocis.

CAL. Colla rosas, bumeri cendentia lilia vincunt,
Natiua gaudent brachia tincta niue.

THA. Gratiōr est pulcro nascens in corpore virtus,
Virtutis vacuus non iuuat oris honor.

CAL. Oscula iunge tua, quid cessas sponsa, puelle,
Quin age, iamdudum quod cupis ipse, capis.

THA. Tu quoq; ne pugna virgo, sed grata marito,
Basis basiōlis, oribus ora refer.

CAL. Ille prius Libyæ numerum subducat arena,
Amplexus ausit qui numerare tuos.

THA. Qui tua scire velit, qui dicere redditæ contra
Oscula, sidere as exigat ille faces.

CAL. Ludite, sed casti fines seruare pudoris,
Nec dare fœcundi pignora sera tori.

THA. Ludite, dum floret iuuenilis temporis etas,
Cessandi tempus curua senecta dabit.

CAL. Quam multus grauida turgescit in ilice fœ-
Tam multo vireat germine vestra domus. (tus,

THA. Vilescit sine fruge solum, sine frondib. arbos,
Et sine luce focus, & sine prole torus.

CAL. Absideat vestro mitis concordia lecto,
Et tecti custos limina seruet amor.

THA. Aspiret vestro facilis fortuna labori,
Nec parcas vobis arca ministret opes.

CAL. Fallimur? an tedas pueros præferre iugales
Cernimus? ecce faces cominus, ecce faces.

THA. Flânea nū videor mihi cernere? flânea cer-
Ad thalamos Hymen tempora cinctus adest. (te,

CAL. Hymen adest, sacros mea tibia desine cantus,
Cetera præsenti voce monebit Hymen.

THA. Desine Piërios mecum lyra, desine cantus,
At vos Nelida ducite secla senis.

I V.

IN N V P T I A S M. MICHAE-
L I S S C H V L T E S I I E T
Vrſulæ Strasburgiæ.

Non

Non ego nunc sacrum Musis Helicona mouebo,
 Non ipsas votis sollicitabo meis.
 Nec vos orabo faciles in carmina vires,
 Seu te Phœbe tuas, sine Lyæ tuas.
 Ite procul, poscunt alios hac carmina cœtus :
 Ite, nihil vestri numinis aura valer.
 Vos quoq; abesse volo, thalamis discedite castis,
 Et Venus, & parilis pronuba Iuno tori.
 Sacra cano, sponsi, sacros & virginis ignes,
 Omnia celesti sunt operata Deo.
 Casta placent huic, casta Deo : vos vritis igne
 Illicio nuptias, illicioq; viros.
 At tu Christe veni, sancti qui sponsor amoris,
 Legitimo stringis pectora bina toro.
 Sed facilis mitisq; veni, nunc indue vultus
 Pacatos, votis annue iamq; püs.
 Qualem te memorant fratrum comitante ceterua,
 In Cana parua tecta subisse casæ :
 Et sponsi duxisse bonos Hymenæon ad ignes,
 Ac donasse nouo munere sacra tori.
 Tu diuina probas socialis fœdera lecti,
 Quæq; probas pariter fœdera tute beas.
 Tu seructa locis concordi iungis amore
 Corda, coit nutu gratia sarta tuo.
 Per te sumit amor flamas : tibi deditus vni
 Sponsus coniugij non graue sentit onus.
 Christe tuas aras castos sine tangere sponsos,
 Quodq; rogent, solita pro bonitate mone.
 Vota cadunt, utinam claro labatur Olymbo

Angelus, & thalamis vincula portet ouans.
Vincula, qua nulla valeant dissoluere vires :
Qua nisi mors, hominum rumpere nemo queat.
Pondus inest votis : templum fulgore coruscans,
Ecce penetrali spargit ab ade iubar.
Diuinoq; præit iuuenis splendore decorus,
Et gerit insigni vincula binar: anu.
Quem post celicolum succedunt mille caterue,
Agmina cantanti confpicienda choro.
Quarum pars faculas præfert, pars magna sagittas
Cernitur & nivea flammæ a ferre manu.
Non his nostra videt quicquam formosius atas,
Non cadit in nostrum talis imago genus.
Corpora celestum sic depinguntur Amorum,
Hoc Raphaël vultu pictus & ore nitet.
Nec mentem malus error habet, nec lumina fallunt:
Hic Raphaël, Veneris turba sed ista sacra.
Felices quibus illa cohors in amore secunda,
Spicula depromit, ventilat atq; facem.
Non leuis illorum serpit per viscera flamma,
Nec cupido cæcum pectori vulnus alunt.
Non lites intrant thalamos, nec iurgia lingua :
Sed Pax ad placidum blanda cubile sedet,
Atq; suas iuxta ponens Concordia sedes,
Mulcet amabilibus tempora dura iocis.
Nec sinit occurrat quicquam, quod soluat amantum
Pectora, quod turbet gaudia lata tori.
Adde quod illorum dat pignora dulcia lectus,
Qua mensas ornent, exhibilarentq; domum.

Quos

Quos tua cum videam nunc ad connubia cœtus

Schultesi: quid non omimer ipse boni?

Quœue tuis vltra gratantia carmina redis

Adyiam, quid non augurer ante boni?

Non hac vnanimiis coœunt male fœdera sponsis,

Quæ Diuūm sociat conciliatq; chorus.

Non infelici lucent ha lumine teda,

Quas sacer infuso nectare pascit Amor.

Celestesq; Ioci, quas guttis pinguis oliua,

Quas succis nutrit Gr̄atia Dia suis.

Ergo tua gaudie thalamis noue sponsæ puella,

Quæ tibi sollicitos non finet ire dies.

Cuius in amplexu, quamuis te multa fatigent,

Omnis amaricies & tibi cura cadet.

Inuida non illi faciem natura negauit,

Non illi forma Parca ministra fuit.

Illi lacteolo pellucent ora rubore,

Et fulgore micant labra serena suo.

Thracia cœu quando minio nix certat Ibero,

Iunctaq; puniceis candida mala rosis.

Illi pulcra fluunt flavi per colla capilli,

Et referunt geminas lumina bina faces.

Quis super accedit iucundis gratia verbis,

Et lepor, & blandis lusibus aptus amor.

Si genus excutias, quamuis nec nomen auorum,

Nec tonet augusti facta superba patris :

Non tamen è media stirpis primordia plebe,

Non habet impura semina nata domo.

Est illi genitor clarus probitate fideq;

Est illi genitrix nota pudore suo.
 Ille cauernosæ dum scandit in abdita terre
 Viscera, Iurati nobile munus habens :
 Ipsa domi natas inter, sobolemque, tenellam
 Assidua ducit stamina torta manu.
 Et casta referens illis exempla Rebecca,
 Fataque Susanna vix habitura fidem :
 His (ait,) o nata, teneras que vita puellas,
 Quæ nuptas ornent, discite, facta pias.
 Sic aut, atque, sui simul haud oblitæ mariti,
 Surgit, & huic epulas ipsa ministra parat.
 At vir membra domum referens exhausta labore,
 Vrgentem dapibus non leuat antè famem.
 Nec prius apponit languentia corpora stratis,
 Quam cum prole pias fuderit ipse preces.
 Et quam prateriti reputauerit acta diei,
 Percurrens animo gesta diurna suo.
 Quid tali potius socero sociusque requiras,
 Clarius hac ipsa virginæ quidue petas ?
 Talibus exemplis, tali que docta magistra,
 Virtutum didicit omne tenetque, genus.
 Tu nunc cinge caput sertis, tua ni bona nesciu :
 Nec tacito cohibe gaudia clausa sinu.
 Et tu gaudentem coniunx unitata maritum,
 Sparge rosas, hilari ter pede plange solum.
 Non tua vulgares veniunt in colla lacerti,
 Non intrat thalamum vir sine laude tuum.
 Huic dare complexus, huic basia figere labria
 Optauit votis multa puella suis.

Sed

Sed neq_z complecti, nec basia figere labris,

Huic meruit votis vlla puella suis.

Huic permulta nimis voluit formosa videri,

Pexuit & crines plurima virgo suos :

Sed neq_z sic potuit satis huic formosa videri,

Et frustra crines pexuit ipsa suos.

Omnes ille tui nuptas fastidit amore,

Vrsula Schultesio sola placere potes.

Te te quicquid agis, quoquò vestigia torques,

Illiū haud segnis mox comitatur amor.

Siue colis crines, cultis te crinibus ardet :

Seu fundis, fusi es veneranda comis.

Vris, seu lanas assueta ducis ab arte,

Vris, seu tereti pollice fila trahis.

Vre ferum, ne me posthac illudat amantem,

Horrida nunc illi, si pote, verba doma.

Parce tamen, tali nec sponso dura repugna,

Quo nunc vel Coa Battide maior eris.

Hic est cui doct^a sua dona dedere sorores,

Cui dedit Aoniam Calliopea lyram.

Munere quo, larga felicia carmina vena,

Et varias culto pectore promit opes.

Nang, nouus quondam tiro, puerilibus annis,

Dum sequitur cupido Musica signa pede.

Daphnea recubans hunc forte sub arboris umbra,

Per iuga currentem Calliopea videt.

Corporis & gracilis tantum mirata vigorem,

Et nulla faciles arte volare pedes :

Siste tuos, inquit, puer ô dulcissime cursus,

Et vagus in nostros eis reflecte sinus.
 Ipsa tibi sacri nemoris monstrabo recessus,
 Teq[ue] comes montis per iuga celsa regam.
 Ipsa tibi pandam Clarias, quas tradimus, artes:
 Ut doctos surgas inter honore viros.
 Tu modo difficilis segnis ne cede labori,
 Exigui merces magna laboris erit.
 Dixerat, & sacro lymphis è fonte petitus,
 Aonio pueri labra liquore rigat.
 Ille bibens, simul acceptum sub pectore numen
 Sentit, & ingenium promptius esse suum.
 Nec mora Pierias ardescit totus in artes,
 Ceu facula admoto continuus igne flagrat.
 Immensumq[ue] alijs superans tolerando laborem,
 Non oneri, non se substrahit ipse iugo.
 Nunc facili gestit carmen deducere versu,
 Scribere nunc numeris verba soluta suis.
 Nunc lingua sequitur studium, (mirabile dictu)
 Ut triplices vno fundat ab ore sonos.
 Nunc tenera paullum firmatus robore mentis,
 Iudicio constans & magis ipse sibi,
 Arcanas audet natura querere caussas.
 Audet & aetherias scandere mente domos.
 Quis Deus hunc mundi spacio sum temperet orbem,
 Annua quis certa torqueat astra vice.
 Quis furor Aeolios tanto luctamine fratres
 In fera proturbet prælia Marte pari.
 Vnde cauis veniat, qui nubibus exilit ignis,
 Vnde sit in pluuias hausta perennis aqua.

Cor-

Cornua quid moueant birci, quid brachia cancri,
 Et dux astrorum corniger, atq; bilanx.
 Hinc scriptis animum iuuat emendare Platonis,
 Quoq; regi posse, discere, vita modo.
 Donec Calliope duros miserata labores,
 En promissa diu premia, dixit, habe.
 Ac iuueni nitida praeingens tempora lauro,
 Grande magisterij nomen habere iubet.
 Ille nouis tandem titulis & honoribus auctus,
 Non segni caput mente remittit opus.
 Quin memor errorisq; sui, veterumq; laborum
 Quos puer infracto pectore sape tulit.
 Cunctis esse cupit notam tironibus, illam
 Quam sibi monstrarat preuia Musa viam.
 Quid non rursus adit generoso corde laborum,
 Scrupes dum mollem ducit ad antra gregem.
 Scit bene maiorum Vitzlebius inclitus ortu,
 Cuius sceptra schola, non sine laude, gerit.
 Scit bene Pegasidum sacris operata iuuentus,
 Cuius Castalijs ora rigauit aquis.
 Vox erat in cursu, rauco cum buccina cantu
 Obstrepit, & sponsos linquere templa iubet.
 Ite paros animis, vobis per compita mille
 Sparguntur flores, votaq; mille sonant.
 Ite, nec oblii summi praecepta Tonantis,
 Seruare astrictam numine teste fidem.
 Sic quecunq; toros possunt ornare beatos,
 In vestros cumulet iugiter ille toros.

GREG. BERSMANI

ANNÆ BERGENSIS

Epithalamiorum

LIBER II.

I.

IN NVPTIAS M. MAT-
THIAE HABERCORNII
& Vrsulæ Henricæ.

¶ Nrat templa nouus tenera cum virginе sponsus,
 Ut thalami firmet fœdera, teste Deo.
Alme pater, primos thalamо qui iungis amores,
 Vnanimi_g facis viuere carne duos:
 Sponsor ades, sociam_g viro coniunge puellam,
 Ut rata confirmet, fœdera pacta, fides.
Tu_g non aspernare iugales
 Christe, meri mutans nectare, fontis aquam:
En age copta tuo sacra fauore secunda,
 Auspice te iunctus sit sine labe torus.
Et tu sancto Patri Eflatu, Nati_g potestas,
 Cuius inextinctus flamme spirat amor:
 Amborum pariles affla sub pectore flammas,
 Arsuram_g animis tempus in omne facem.
 Dum loquor, en signum sub turribus ara dederunt,
 Nunc tuba, nunc rauca tympana voce sonant.
 Incedensq_g nouo sponsus sublimis honore,
 Per vic os vulgi lumina prona trahit.

Cui

Cui dextram Virtus ambie, Doctrina sufficit,
 At Amor ignitorum ventilat ante faciem.
 Inde nouem ingreditur Phœbō duce, rum a sororum,
 Muemofyne fertur quas peperisse Iom.
 Pone virum graditur demissō lumine virgo,
 Virgo natiuo picta rubore genas.
 Quam Venus, ac tripli comitatur Gratia nexu,
 Et Decor, & Tyria sindone cultus Honor.
 Ite bonis aubus, tali Vir digne puella,
 Nec minus & tali digna puella viro.
 Numine placato socialis sacra parate,
 Cum precibus manus iungite rite manum.
 Auspicio quodcunq; Dei primordia sumit,
 Non hoc infausto fidere cedit opus.
 Vota cadunt, positas ambo voluntur ad aras,
 Quisquis ades, votis lingua animoq; fave.
 At vos diuini mandata capessite verbi,
 Et non obliito corde referte domum.
 Ut subiecta tuum veneris sponsa maritum,
 Quem Deus vxori præcipit esse caput.
 Ut sponsa casto tenearis amore marite,
 Quæ surrepta tuis ossibus ossa gerit.
 Sed neq; solliciti facies inanoma laboris,
 Coniugij comitem quem iubet esse Deus,
 Territet ignava vestrum formidine pectus,
 Et labor, & merces digna laboris erit.
 Haud consortis homo sanxit connubia rede,
 Hoc Deus ipse sibi vendicat autor opus.
 Vana fides homini, sed qui semel editus ore.

Serua

Sermo Dei est, dubiam nescit habere fidem.
 Ille suam promittit opem nubentibus, ille
 Quam promittit eis, fert quoq₃ fidus opem.
 Casti Deus, castos inspirans cordibus ignes,
 Summittensq₃ pari corpora bina iugo.
 Sint rata nexa tuo da numine vincula lecti,
 Sit rata coniugij te data teste fides.
 Illa coit firma thalami iunctura cathena,
 Qua domina iuuenem te sociante coit.
 Sic quondam Isaco te conciliante Rebeccam,
 Dissociata locis pectora iunxit amor.
 Nec secus Isaco genitum, natamq₃ Labane,
 Arctior astrinxit te sociante fides.
 Aspicis o^o, nec te volitantia spicula fallunt,
 Coniugibus Satanas qua iacit, arte potens.
 Irarumq₃ faces, & atrocis semina rixa,
 Ne vir sit nupta, nupta sit aqua viro.
 Huc ergo certam ne dirigat iste sagittam,
 Hos clypei obiectu protege quaso tui.
 Quos non Idalia coniunxit bruta libido,
 Sed quasitus honos numinis, alme, tuis.
 Ambiat vnaminem felix concordia lectum,
 Incidat & fausto nulla querela toro.
 Si quid & inciderit, (nec enim ferus ille faceſſet)
 In noua conuersus gaudia luctus eat.
 Quaq₃ virum fecit, faciat quoq₃ nupta parentem,
 Nec tardum tribuat filia nomen aui.
 Ut citò succrescant amborum prole nepotes,
 Per quos diuinus multiplicetur honos.

Et

Et bene habet, iunxere manus, precibusq; peractis,
 Pompa decens sacra iam redit ade domum.
 Atria iam sponsi, conuentu tota frequentat,
 Atria latanti vix satis ampla choro.
 Molle lyra festumq; canunt, solennia verba
 Omnis iō Hymen, ô Hymenae sonat.
 Gratantumq; vomit resonis penetratibus vndam,
 Interior cultu splendidiore domus.
 Nunc sponsum nostris fas compellare Camenis,
 Et dare laticie pignora certa mea.
 Ergo age qua longum iacuerunt fila, retenta,
 Et desueta E R A T O plectra capesse manu.
 Nam varios inter plausus, vocesq; sonorum,
 Crimen erit citharam conticuisse meam.
 Crimen erit veteri non impendisse sodali,
 Sape alijs operam quam mea Musa dedit.
 Ecquis eo longo magis est mihi cognitus vsu,
 Quem consors studium, quemq; reuinxit amor?
 Certus amor, quem nec sciunctio mutua soluit,
 Diuerso, patria dum procul, orbe vagor.
 Dum nos ciuili fugat irretita tumultu
 Gallia, felici non mihi tacta pede.
 Dum mox Ausonia pacatior excipit ora,
 Hospita sed studijs haud satis aqua meis.
 Quid tanta dignum tibi, quid pietate repandam?
 Qui memori absensem pectore semper habes.
 Fallis & interea de me sermonibus horas,
 Si qua pares inter mentio facta mei est.
 Dij tibi dent quecunq; tuo candore mereris,

MAT-

M A T T H I A ô patrie fama, decusq; meum.
 Sed numeros mutare decet, prospexit Olympo
 Hesperus, & noctis præuius urget equos.
 Hesperus in celo quo non formosius ullum
 Accendit tenebras sidus, agitq; diem.
 Hesperus igne suo qui tantum sidera vincit,
 Quantum germanæ Cynthius axe rotas.
 Hesperus aduenit, iuuenes consurgite mensis,
 Quis scit, an ad thalamos nunc Hymenæus adest?
 Fallimur? an prope flammeolum vibrare coruscum
 Cernimus, & dgitos quod terit orbe, iubar,
 Coccineaq; simul fulgentem vestis honorem?
 Sic est, en Hymen en Hymenæus adest.
 Dicere nunc socij, nunc respondere iuuabit,
 O Hymenæe Hymen, ô Hymenæe Hymen.
 Dicite iō Hymen, & Hymen iterate frequentes,
 In numerum gaudet sape vocatus Hymen.
 Mitis Hymen, prædulcis Hymen, tu pectora frangis,
 Atq; animos iuuenum deicis ipse feros.
 Victa maritali subdant vt colla capistro,
 Et dicant fastu verba minora suo.
 Suavis Hymen, permollis Hymen, tu corda puellis
 Mulces, vt veniant ad noua iura viri.
 Neue tenax illas tollat fiducia forma,
 Quantula sit verni temporis hora, mones.
 Pulcer Hymen, genialis Hymen, tibi vincla pudoris
 Cura, vincla data non temeranda fide.
 Tuq; vagos ignes, veritæq; libidinis astus,
 Furiuq; inhibes gaudia caca tori.

Tu

Tu facis, ut non cura virum, pietasq; parentis,

Dilecta teneat non genitricis amor.

Quim patris oblitus, marris securus amorum,

Amplexu malit coniugis usq; frui.

Acer Hymen, socialis Hymen, quis carmine laudes

Aequiparante tuas preco per ora ferat?

Tu vulsam matrisq; sinu, colloq; sororum,

Deducis iuueni nocte silente payem.

Cunctantemq; gradus, & fletibus ora rigantem,

Hortatu firmas dux animose tuo.

Non ut inexperta dubitet se credere pugna,

Iam miscente nouo prælia torua viro.

Hymen ô Hymenæ, tuo quid munere maius

Comparibus, teda queis præiere tua?

Tu bonus amborum fecundas prole cubile,

Audiat ut mater femina, virq; parens.

Te sine nulla domus natos dare, nulla nepotes

Ferre potest: friget te sine pigra Venus.

Si qua tuas exosa faces, & coniugis ysum,

Affectet vita celibe terra frui:

Non hac sacrificos aris, regnisq; Monarchs,

Non patres habeat ciuib; vnde legat.

Poscit opem mundi triplex te machina, per te

Vitæ hominum, vitæ sunt alimenta sua.

Hymen ô Hymenæ, tuo quid munere maius,

Instaurante vrbes munere, rura, lares?

Sed nox atra ruit, nos cantu ducimus horas,

Cetera per terras muta sopore silent.

Tu tamen ô ingrata viro, ingrata Thalassio,

Virgo

Virgo trahis segnes, tarda pudore, moras.

*Pronubus intravit thalamos Hymenaeus, & ipse
In lecto residens, Nupta, vir inquit, ades.*

*V R S V L A tolle pedem, neu sis immixtior vrsa,
Hesitat ad primas cur tibi planta fores?*

*Ne dubita, te leta manent hac gaudia teda,
Felix & natis, atq; futura viro.*

*Ne pugna, lacrimis neu sparge cadentibus ora,
Quid frustra madidos proluis imbre sinus?*

*Non iter ad rixas, non est ad proelia Martis,
Ad Veneris lusus blanditiasq; venis.*

*Non tua crudeles innectent colla lacerti,
Exuccus lambet nec tibi labra senex.*

*Sed iuuenis, praet*e*c*u* cui sordeat aurij*e*r Hermus,
Vndaq; gemmarum quicquid Eo*d* vebit.*

*Sed coniunx, quo non multarum laude secundum
Nomen ab incana posteritate feres.*

*Quem neq; Pierides, nec deditgnatus Apollo,
Nec dator eloqu*u*, natus Atlante, fuit.*

*Quem par ingenio probitas, virtutibus aquus
Artis honor, carum conspicuumq; facit.*

*Quem Philyrea oculus C A M E R A R I V S vrbis,
Discipulos inter gaudet habere suos. (et orbis,*

*Cuius, quot pubis quondam delecta Pelasga
Pectora, Durateus ventre reclusus equus :*

*Docta tot illustres animas schola protulit orbi,
Ingenijs, fame nomina nota, suis.*

*Sed iam nupta venit, iuuenem miserata gementem,
Cui blanda aureolo spirat ab ore Charis.*

Non

Non oculos attollit humo, geminoq; coruscas
 Inficit huic igni teda pudorq; genas.
 Non intertextis onerosa monilia baccis,
 Non auro saturos ipsa crepante sinus,
 Nec grauidam gestat peregrino munere vestem,
 Perfusum myrra non redolente caput.
 In proprijs sed pulcra bonis, ac simplice vultu,
 Natura prasert ore nitente decus.
 Labrasosas aquant nullis obnoxia gemmis,
 Colla niuem, geminas lumina bina faces.
 O felix virtute sua, virtute parentum,
 Docta pudiciam, docta laboris opus.
 Ostia clauduntur, iam lectus cepit amantes,
 Et nunc quod cupiunt, latus vierq; capit.
 Mutua quid testes amborum vota moramur?
 Hac illis E R A T O nos cecinisse sat est.
 Cetera nox, & Hymen genialis, amorq; monebit,
 Tu Dea consueta Phocidos eruare di.
 At vos par bene compositum, bene viuete, segnes
 Nec sua prolifero dona negate toro.
 Seruet amor iunctos, pariter qui nexuit ambos,
 Qui vinxit iuuenes, alliget ille senes.

II.

IN NVPTIAS SECUNDAS
 BALTHASSARIS SCHEL-
 hammeri I. V. D. & Annæ
 Gruneuualdæ.

F

Iussa

*F*Ussa Schelhammero properato carmina versa
 Dum meditor, cæptis Musa benigna faue.
 Dicite Pierides, solitos mihi dicite cantus,
 Ut modular fausto carmina digna toro.
*Q*uo Philyre, cætu pariter gaudente sororum,
 Alternos ducit festa per arua choros.
 Et ruta thalamos, & gramine limina spargit,
 Quale suo frondens margine Elister habet.
 Dicite: nam teneris sponsum fouistis in vlnis,
 Dum puer Aonis labra rigaret aquis.
 O tale illius celebret connubia carmen,
 O tales resonent ad pia fulcra modi:
*Q*uale Alcida genitor cum traderet Heben,
 Alcida thalamis vos cecinisse ferunt.
 Nec sola venistis ad hac solennia Musæ,
 Adfuit Idalij Diua Gnidiq₃ potens,
*Q*quam circum Iocus, atq₃ cohors genialis Amorum,
 Punicisq₃ ibat Chloris amœna rosis.
*V*ernantiq₃ duas texebat flore corollas,
 Flore maritales implicitura comas.
*I*psa Venus medica recludens pyxide succos,
 Quos dederant docta graniina pressa manu:
*A*mborum placido permulxit amore medullas,
 Quo perfusa Iouis rixit odore domus.
*P*arte alia positis odijs, animoq₃ nouerca,
 Ibat nubentum pronuba Iuno foci,
 Non sine muneribus: lecti nam debita fatis,
 Gestabat nivea gemmea vincia manu.
*Q*ueis ybi forte pares animis astrinxit amantes,

Et dixit, Socij vincula neco tori:
 Non longea dies illorum soluat amores,
 Non fluxam alternans aura sinistra fidem.
 His tum muneribus fese Dea leta ferebat,
 Praeius antè faces percutiebat Hymen.
 Materna cinctus flauentia tempora lauro,
 Stillabat Syrio tincta liquore coma.
 Aspiceres longam talis illudere vestem,
 Arctabant niveum lutea vincla pedem.
 Ipsa parens oculis latos afflabat honores,
 Et sine labe genas, & sine labe comas.
 Nunc quoq; Iuno veni consortibus aqua duobus,
 Nec tu pennigeri mater Amoris abes.
 Este amba sponso faciles, facilesq; pueri;
 Siue Gabina tua, Cypria siue tua.
 Ne dolor vnamimos hodierna luce maritos,
 Neu morsu rodat postmodò cura graui.
 Luce bona, valeatq; dolor, cessentq; labores,
 Et dirum cura sollicitumq; genus.
 Ipse etiam ne quid sacra connubialia turbet,
 Ridenti Phœbus vestiat ore diem.
 Nubila diffugiant, Austrosq; coercent intus
 Aeolus, & claustris imperijsq; premat.
 Omnia sint operata iocis, expertia luctus
 Numina, amant hilari relligione coli.
 In prece totus eram: cum fulgens ignibus aether,
 Aduentum prodit numinis ecce mihi.
 Numen adest, nosco comites, risere tenella
 Blanditia, & Veneris turba iocosa Sales.

Pande fores, te sponse petunt, tibi gaudia portant;
 Surge, & festiuos deuenerare choros.
 Vota diem celebrent, prono iam sidera vultu
 Suscipiuntq; tuas efficiuntq; preces.
 Dicamus bona verba, nouis gratantia sponsis
 Carmina, dum modulans Calliopea, canit.
 Clare Vir, haud ima decorate propagine gentis,
 Sed maior genti gloria laude tua.
 Accipe veriloquo fundam qua carmine fata,
 Et mea conde tuo pectore dicta memor.
 Qua tibi non sortes, non exta, nec omina penna,
 Sed Phœbi tripodas, templaq; crede loqui.
 At vos fatorum pandentes abditæ, versus
 Currite, iuncta simul verba sequente lyra.
 Quod votis optas, vidui post tedia lecti,
 Dicitur in thalamos nupta nouella tuos.
 Qualis Dulichios fertur subiisse penates,
 Penelope multis sollicitata procis.
 Qualis Thessalico virgo deducta cubili,
 Intulit aureolos Laodamia pedes.
 Qualis & accubuit confunx Capanea marito,
 Digna minus misero, non meliore toro.
 Quaq; Pheretiaden animi spectata redemit,
 Alterno instaurans funere, fata viri.
 Si genus excutias, & stemmata longa reuoluas,
 Non venit è media plebe puella tibi.
 Illa tibi sacerum dat Peonis arte celebrem,
 Mauricio quo vix carior alter erat:
 Mauricio, tantum quo Misnidos ora superbit,
 Aemar.

Aemathio quantum principe Pella tumet.
 Ut nemori decus est viridanti vertice quercus,
 Arboribusq; come, sic sacer ille, tibi.
 Ex re frondentis dictus cognomine silua,
 Perpetuo cuius germine fama viret.
 Quid matris memorem laudes, probitate perenne
 Que meruit, pulcro quoq; pudore, decus?
 Antestat probitas auro, flammisq; Pyropi,
 Pralucet pulcro gratus in ore pudor.
 Ut fileam priscos Libenaua stirpis honores,
 Vnde suam ducit nobilis illa domum.
 Quid referam dotem, fortuna rara benigna
 Munera, nec fatua rei cienda manu?
 Gratior est virtus numerosa prebita dote,
 Ac nummis, forma conciliatur amor.
 Currite fatorum pandentes abdita versus,
 Currite, iuncta simul verba sequente lyra.
 Ceu male, fortis equus lenti succedit habens,
 Iamprimum expertos qui premit ore lupos:
 Sic effrene pecus mulier, praefracta mariti
 Vsq; reluctatur subdere colla iugo.
 At non ista tuam traxit contagio nuptam,
 Nec pessum vitijs publica culpa dedit.
 Nil oculi feritatis habent, nil pectora fellis,
 Incubat ambrosius gratia blanda genis.
 Nec metus est, ne quando tuis offensa repugnet
 Imperij, dominum neu gerat illa domus.
 Sepe tuum quando bilis iecur vret, amicis
 Obsequijs iram leniet ipsa tuam.

Demulcensq; animos, placide dulcedine vocis,
 Quis te, quis mea lux, inquiet, ardor agit?
 Sic referet, niueisq; ligans tua colla lacertis,
 Libabit labris meltea labra suis.
 Nec mora frigescens vanescet feruor in auras,
 Vixtaq; blanditijis mollibus ira cadet.
 Currite fatorum pandentes abdita versus,
 Currite, iuncta simul verba sequente lyra.
 Non semel illa tua faciet te prole parentem,
 Nec semel ex nepti nomen habebis aui.
 Nascetur vestra generofus origine gnatus,
 Consimili referens nomine, fronte, patrem.
 Sicut in apricis nitidum caput exerit hortis
 Rosmaris, aut leto gratus odore crocus:
 In lusum quem pulcra suum, ornatumq; puella
 Educat, & riguis sedula spargit aquis:
 Vuidus ille suos paullatim pandit honores,
 Rider odoratis suauior aura comis:
 Non secus assurgens primis Balthasar ab annis,
 Multa feret matri gaudia, multa patri.
 Mox ubi firmarit stabili vestigia planta,
 Doctrinæq; simul cœperit esse capax:
 Illum per saltus Cyntbi, per amœna vireta,
 Castalia ducent in sua templa Dea.
 Perfundentq; sacris diuina Aganippidos vndis,
 Vnde pater cupidam diluit ante fitim.
 Ille Medusæi replens se nectaris haustu,
 Imbuet omnigena pectus ab arte suum.
 Maiorumq; bibet virtutem ineunte iuventa,

Haud

Haud generi soboles inficianda bono.
 Non indignus aut titulis meritisq; paterni,
 Qui Glaucham consul bis duo lustra regit.
 Non genitore, sacri praelato antistite Iuris,
 Curia patronum quem probat, atq; forum.
 Dum legum nodos catus, atq; anigmata soluit,
 Ciuita pro trepidis & capit arma reis.
 Gallia quem mirata fuit, sed Gallia nondum
 Perfida, Christicola nec laniena gregis.
 Currite fatorum pandentes abdita versus,
 Currite, iuncta simul verba sequente lyra.
 Nunc age feminineam prolem, qua fila sequantur
 Accipe, nec fari prodigis esto tuis.
 Qualis arenosas Cypru prope litoris oras,
 Myrtus honoratas explicat alta comas :
 Quam Spio, quam Cymodoce, Panopeaq; virgo,
 Florigena certant spargere roris aqua :
 Talis qua vestro prodibit germine, matris
 E gremio mittet nata tenella manum.
 Maternum roseo spirans ex ore decorem,
 Ut cum picta nouo flore renidet humus.
 Illi certatim fundent sua munera Diua,
 Luna genas, flautam lata Diana comam.
 Sideribusq; pares geminos Cythereis ocellos,
 Quaq; fluant liquido melle, labella Charis.
 His aurora manus, humeros Latonia virgo,
 Addet marmoreos Nereis alba pedes.
 At morum decus, & raras super omnia dotes,
 Adiecti pronta Pallas amica manu :

Frontis ut eximium virtutibus aequet honorem.
Nec facies, morum fulgeat ante iubar.
Sistite fatorum pandentes abdita versus,
Sistite: cum verbis desine chorda loqui.
Finierat Dea, cum sero prospexit Olympo
Hesperus, & noctis praeuius urget iter,
Hesperus, in celo quo non formosius ullum,
Accendit tenebras sidus, agitq; diem.
Hesperus igne suo, qui tantum sidera vincit,
Quantum Germana Delius axe rotas.
Dicere nunc iuuenes, nunc respondere puellas
Tempus, iō Hymen, ô Hymenae Hymen.
Dicite iō Hymen, & Hymen iterate canendo,
In numerum gaudet sape vocatus Hymen.

I I I.

I N N V P T I A S H I E R O .
N Y M I P A N T Z M A N I , E T
Magdalena Brambachæ.

*S*ic ubi post varios ventiq; marisq; labores,
Incolumi preßit litora grata pede,
Otia letus agite seculo nauita portu,
Et casus gestit commemorare suos:
Ceu patria tu nunc Hieronyme redditus oris,
Dulcia tranquilla gaudia mente foues.
Moribus & cultus, nec docta nescius artis,
Morum dote places omnibus, arte places.
Teq; sibi generum pra cunctis eligit ynum

B R A M -

BRAMBACHVS, Phœbi cura, decusq; suis.
 Et qui cum vita iucundos exigat annos,
 Te sibi consortem virgo puella petit.
 Macte nouis laudum titulis, animiq; probatis
 Macte bonis, sortis munere macte nouo :
 Quod cupis, ecce capis : longarum meta viarum
 Hec datur, in thalamo compare blanda quies.
 Qua modo concessa post rotas discrimina rerum,
 Atq; pericula solo multa, pericula salo :
 Non te paeniteat posthac, duxisse sub orbe
 Extero vita tempora plura tuae.
 Et niue inaccessas manibus reppasse per Alpes,
 Adriaciq; minas exuperasse mariis.
 Nondum ter quinos etas tua viderat annos,
 Cum patrj linquis duicia rura soli.
 Ex illo qui te iactarint tempore casus,
 Non facile est teneris enumerare modis.
 Gallia te puerum docuit, sed Gallia nondum
 Perfidia & sceleris criminis fœda malis,
 Sed studijs exculta bonis, sed iuriis & equi
 Hospita, nequitia nescia, cassa dolis.
 Te grauis eloquio Duarenus cepit alumnus,
 Cognitus extremas Solis ad usq; plagas.
 Et legum soluit nodos Cuiacius, ille
 Maximus ingenij laude, nec arte minor.
 Ut fileam tibi quos tribuit vel Dola magistros,
 Vel Taurinorum nobile gymnasium.
 Neu Goueane rudi, neu te Crauettæ Camœna
 Aggrediar, Graia nomina digna tuba.

Hinc te digressum Lombardorum ora recepit,

Formatrix studij non in honora tui.

Quid referam Tornelle tuum, quid Cepphale nomen,

Lumina Iuridici clara, decusq; chori?

Quos tibi doctores Ticini antiqua dederunt

Mœnia, Gallorum nobilitata nece.

Iam bene iudicium firmarat plenior etas,

Signabatq; tuas lana tenella genas:

Excipit hospitio cùm te Saturnia tellus,

O eadem Musis hospita grata meis.

Nomina, longa mora est, doctorum clara referre,

Quos urbis Pataui culta Lycea ferunt.

Promtius expediam, quot apes pascantur in hortis,

Singula quām numeris commemorabo meis.

Hic tibi Menochy pendere docentis ab ore

Contigit, & sacrum discere iuris opus.

Doctrinaq; tuum Deciani pascere pectus,

Et liquido legum fonte rigare scim.

Quo neq; matueris, gemmarum quicquid & auris

Aequor habet, rutilis aut vehit Hermus aquis.

Pratereo morum doctrinarumq; magistrum,

Felsinam inexhaustum diuitis vber agri.

Qua te continua trieteride fouit alumnus,

Sectantem Papio sub duce castra fori.

Quid loquar? Ausonia reliquas vt videris urbes,

Et mores hominum, flumina, templa, vias?

Et cecos nemorum saltus, & lustra ferarum,

Et loca mortali vix adeunda pede?

Non vt mutares celum, ceu Strymona tranans.

Stry-

Strymona grusq; fugit, Strymona grusq; redit -
Sed rerum vt pareres vsum, externisq; notares
Exemplis, essent qua fugienda tibi.
Nomine quo, potius merito es celebrandus honore,
Et versu dignus splendidiore cani :
Quam si degenerem primo sub flore iuventa,
In patria, matris te tenuisset amor,
Haud bene confinis gnarum telluris, & vrbis.
Indocilem rerum, moribus atq; rudem.
Quod genus hoc hominum, terra natalis amore
Quod nimio, longas non amat ire vias?
Quos primis in qua olim reptauere sub annis,
Illa domos pueros nouit, & illa senes.
Quem mundi limes, vicini terminus arui
Creditur, & Libycum stagna propinqua fretum.
Idem promit ager soles, idemq; recondit,
Signat & astatem mefis, & vmbra diem.
Non hac vita nibi contingat, gaudeat ista,
Quem iuuat ignauum delituisse domi.
At mibi longinqua gentesq; vrbesq; petantur,
Et toto patria diuidar orbe mea.
Notescamq; peregrinis nouis aduenata terris,
Me Tigris noscat, me vebat amne Liger.
Hoc iuuat, ante focos aliis torpescat inertes,
Aut viridi recubet desidiosus humo.
Scilicet est hominum non omnibus vna voluptas;
Scilicet est pulcrum velle cuiq; suum.
Velle cuiq; suum placeat, sua quenq; voluptas
Allicit, blandis infidiosa modis.

Atta

At tu laudat e decora inter plurima stirpis,
 Non minimum ducas hoc tibi sponse decus,
 Quod mores hominum multorum & videris urbes,
 Et lingua redeas cultus, & arte domum.
 Salve maternaq; domus, gentisq; paterna,
 Virtutis titulis, fama secunda, tua.
 Gloria Pistoria, Pantzmana gloria gentis,
 Lipsia quam meritis pradicat aucta p̄ijs.
 Sit Deus ipse tuo, quem diligis, aquis amori,
 Et tibi coniugij, prosperet auctor, opus.
 Magdalena tuis non ullos ignibus ignes
 Permutet, nec te carior vrat amor.
 Illa suis olea prouentus partibus aequet,
 Arboreis certes foetibus, ipse parens.
 In numero proles mensam stet ut agmine circum,
 Ludat auiq; nepos plurimus ante pedes.
 Brambachum simili referens virtute, nec impar
 Sporero proauro laudibus, ore patri.
 Non lis vlla domum, non intrent iurgia lectum :
 Pace domus constat, gaudia lectus amat.
 Nec vos deficiant felicis commoda vita,
 Vester inextincto luceat igne focus.
 Multo gratus ager reddat cum fœnore fruges,
 Horrea distendat messis, & rualacui.
 Mille greges, nemorum vobis in saltibus errent,
 Mugitus discant amula prata boum.
 Nunquam destituat corpus mens sana salubre,
 Obsequijs homini grata, placensq; Deo.
 Hæc vobis exopto, meis sed plura petitis,

Omni-

Omnipotente Deus conferat ipse manu.
Ille Deus, Deus ille, à quo, ceu fonte perenni,
Perpetuus manat copia cuncta bonis.

ΓΑΤΚΤΠΙΚΡΟΝ
ΙΝ ΝΥΡΤΙΑΣ ΛΥΔΟΒΙ-
ΚΙ ΚΑΜΕΡΑΡΙΙ ΒΤ
Οττιλιξ Βθμανα.

SIC olim, si prisca decet componere nostris,
Aptari & summis inferiora licet.
Abramides raptæ suspirans matris amores,
Et longos condens voce gemente dies :
Suppresit lacrimasq; dolens, & gaudia cepit
Latitia instaurans pristina damna noua,
Cùm thalamū intravit, Christo comitante, Rebecka,
Libauitq; labris mellea labra suis :
Ceu tu lucifero perculsus funere matris,
Et mærens vidui tempora dura patris,
ΟΤΤΙΛΙΑΕ ΛΥΔΟΒΙΚΕ τua meditaris a-
Sponsus, et amplexus blanditasq; paras. (mores
Dulcis amaricies amor est : tibi tristia latit
Alternans miscet dulcis amarus amor.
Scilicet hac vita est species, qua perstat eodem
Rara statu, dubias fertq; refertq; vices.
Et modò blanditur, vultus modò sumit atroces,
Nec seruat stabilem mox variando fidem.
Sic nunquam celo facies sua constat in orbe,
Sic nunquam rerum forma subinde manet.

Non

Non annis similes producit Cynthius annos,
 Seq^z dies aliam postera quaeq^z videt.
 Non horam agnoscit (tanta est discordia rerum,)
 Qua modo decurrit, protinus hora sequens.
 Desine perpetuum vit^e sperare tenorem
 Quisquis es, & sortis nolle videre vices.
 Vsg^z, adeo permixta bonis mala temperat, cui
 Arbiter, & nutu versat, agitq^z suo.
 Dum bibimus, dum serta, iocos, vnguenta, puellas
 Poscimus, incautis cura, dolorq^z subit.
 Pracipiti fugiunt cursu mortalibus anni,
 Nec pietas rugis iniicit ipsa moram.
 Sic matrē, LV D O V I C E, tibi mors abstulit atra,
 Insignem meritis, conspicuamq^z fide.
 Qua vix nupta fuit reuerentior vlla mariti,
 Nec veri cultu clarior vlla D E I.
 Sed moderans humana, tuo Deus equus amori,
 Compensat matris funera, matre noua.
 Ut tibi maternum matercula præstet amorem,
 Quate plus oculis diligat ipsa suis.
 Illa tibi luctus, & curas leniet arctas,
 Illa tibi ærumna dulce leuamen erit.
 Hec te dilectam faciet dediscere matrem,
 Afflittiq^z, malum non meminisse patris:
 Nec socrus decumbentis sentire dolorem,
 Qua fati extreum sustinet agra diem.
 Euentura loquor, tu ne euentura loquentis
 Addubita verbis certus habere fidem.
 Hac tibi qua canerem placido Deus edidit ore,

Cuius

Cuius tu nihil ducere verba caue.
 Ille suam soboli (res est haud vana) piorum ,
 Propitio dextram numine spondet opem .
 Et natus natorum , & quod nascetur ab illis ,
 Secula victurum secula mille genus .
 Que te sanctorum prolem L V D O V I C E parentū ,
 Consortemq; tuam nunc quoq; certa manet .
 Non vos uber agri , non copia deseret auri ,
 Non res destituet parta labore domum .
 Non lis vlla torum quatiet , non iurgia mensam ,
 Non vestros feriet proxima noxa lares .
 Martia non robis turbabunt classica somnos ,
 Nec clamor plateis hosticus , arma fremensi .
 Aemula certabit generosis vitibus vxor ,
 Punicaq; equabit semine grana pater .
 Qualia pubescunt pingui plantaria terra ,
 Qua matrum abscindens corpore cultor ait :
 Talis ab amborum succrescit stirpe propago ,
 Qua ludat vestros ante nouella pedes ,
 Exhilarans patrum iucundo examine curas ,
 O etiam luctum demere posit auo .

V.

HYMENAEVS SIVE EIDYL
 LION. EPI THALAMION, IN
 nuptias Pauli Vetzeri, & Annæ
 Stromeriz.

Dict-

D icebam V E T Z E R E tibi contemtor amori,
 Arsorum tenero pectus amore tuum.
 En ardes, flamma molles vrente medullas,
 Iam tibi Dodona verior augur ero.
 I nunc, atq; iter externas molire per oras,
 Ut redeas animo cultus, & ore domum.
 Quò fugis, ab ignota petens procul arua, virosq;?
 Non pueri, non est præpetis vlla fuga,
 Non si Gallorum properes modo rursus ad vrbes,
 Hospitium studijs qua tribuere tuis:
 Atq; iterum incipiás pendere docentis ab ore
 Donnells, cuius labra Thalia rigat.
 Non si Troiani subeas Antenoris urbem:
 Quo te cung, loco sifte, sequetur Amor.
 Quid tibi nunc prodest leges didicisse sacratas,
 Et iuris studijs implicuisse manus?
 Nescit amor leges, & iuris spernit habenas,
 Non est vlla tuis gratia Balde libris.
 At bene habet: te nang, suis qua cepit ocellis,
 Incidit in casses præda puella tuos.
 Vulnus alit venis, vulnus qua fecit amanti:
 Et flagrat, flamas qua tibi prima dedit.
 O factum V E T Z E R E probè, dignumq; faceto
 Carmine, gratantis lèticiaq; chori.
 Omnis amor magnus, sed compare maior in igne:
 Hunc Deus, vt viuat, flamine lenis alit.
 Cur non ergo tibi pariter gratemur amici,
 Turba sodalitū fædere iuncta tibi?
 Cur tua non lepido celebret connubia versu,

In te-

In *tedus* **E R A T O** nostra *diserta* *tuas*?

Accinat & *laudes* *alterna* *voce* *Camæne*,

In *laudes* **C L I O** *non* *pigra*, *sponse*, *tuas*?

Sic *eat*: *alterno* *gaudent* *modulantime* *Muse*,

Nec *leuis* *altermis* *gratia* *rebus* *inest*.

Dic **E R A T O** *versus*, *dic* *carmen* *amabile* **C L I O**,

Quod *noua* *cum* *sponso* *discere* *nupta* *velit*.

E R. *Nempe* *tibi* *primis* *nascenti* **P A V L E** *diebus*,

Fausta *renidenti* *sternuit* *ore* *Venus*:

Cuius *datur* *in* *dextram* *claro* *sata* *semine* *virgo*,

Edita **S T R O M E R I A** *virgo* *pudica* *domo*.

C L. *At* *tibi* *vitales* *productæ* *in* *luminis* *oras*

Arrisit *vultu* *suauiter*, **A N N A**, *Lepor*:

Gaudia *cui* *iunenis* *materna* *stirpe* *celebris*,

Et *patri* *egregius* *stemmate*, *blanda* *parat*.

E R. *Inter* *Elæstrinas* *facie* *pulcerrima* *Nymphas*,

Et *inorum* *raris* *condecorata* *bonis*,

Mille *procis* *placuit* *frustra*: *tu* *mille* *procorum*

Vnus *habes* *lecto* *votaq*, *spemq*, *tuo*.

C L. *Et* *sponso* *non* *vna* *tuo* *dum* *pulcra* *videri*

Virgo *cupit*, *crines* *pexuit* *agra* *suos*.

Sed *neq*, *sic* *potuit* *satis* *illi* *pulcra* *videri*,

Et *frustra* *crines* *pexuit* *agra* *suos*.

E R. *Qualiter* *irriguo* *pubescit* *amaracus* *horto*,

Qualiter *in* *pratis* *lilia* *picta* *virent*:

Haud *aliter* *leto* *vernantis* *flore* *iuuenta*

Enitet, & *roseum* *possidet*, **A N N A**, *decus*.

C L. *Qualis* *ab* *Eois* *nitidum* *caput* *exerit* *yndis*

Lucifer, & *noctis* *nubila* *mane* *fugat*;

Tali fronte micat iuuenis, comiq₃ serenat
Lumine, tristitia si quid in ore sedet.

E R . Dulce rubet flamas imitans fulgore Pyropus:
Dulce rubet, quem dat purpura fauce liquor.

Flammeolos spectans oculos, est gratia dices,
Nulla Pyrope tibi, purpura nulla tibi.

C L . Suaue manus addunt eboris decus, insitus autem
Suaue viret Scythico qui venit axe lapis.

Gratior est pulcro splendens in corpore virtus,
Qui virtutis eger, nil iuuat oris honor.

E R . Non est A N N A rudit deducere stamina fusi,
Nec digitis plena exonerare colos.

Vel Babylonis acum germanis vincere textis,
Virginis Idmoniae vel superare manum.

C L . Qui legum auscultat soluentem enigmata Panis
Et dantem pleno verba diserta foro : (lun,

Hic discipline non falso agnoscet aluminum, (rui
Seu D O N N E L L E tua, seu V V E S E B E C I

E R . Montib. est ornus decori, nemoriq₃ cupressum
Litoribus myrtus, fluminibusq₃ salix :

Tu decus omne this, patria tu gloria terra,
Tu comitum, sponsi tu nitor, A N N A, rui.

C L . Arboribus vitis speciem dat, vitibus tuae,
Et segetes aruis, ilicibusq₃ nuces :

Tu proprio geminas, maiorum laudis honorem,
Et genus exornas nomine, P A V L L E, tuo.

E R . Munera quid memore fortuna rara benigna,
In freta non fatua proycienda manu ?

Gratior est virtus numerosa preedita dote,

Ac nummis, forma conciliatur honos.

C L. *Parta cui iusto ferdent patrononia censu,*

Quisquis es emuncta munere naris eges.

Divitiae genus, & titulos, & iugera donant :

Scilicet hoc cornu Copia diues habet.

E R. *Dum canimus, sero prospexit vesper Olympo,*

Accendens tenebras luce, fugansq; diem.

C L. *Vesper adest secum terrisq; crepuscula portat,*

Nox ruit, & Veneris communis hora venit.

E R. *Noctifer ô quis te celo crudelior ignis,*

Lumine collusfrat noctis opaca suo?

Tu matris natam complexu auellis ab arcto,

Quas bene concordi pace ligarat amor.

Cumq; viro ferus armato committis inermem:

Quid grauius capro miles in hoste paret?

Dicite iô Hymen, & Hymen iterate frequentes,

In numerum gaudet sape citatus Hymen.

C L. *Noctifer ô, quis te celo iucundior ignis,*

Lumine collusfrat noctis opaca suo?

Tu iuuenis firmae, cupida tu vota puerula,

Pratulit in thalamum cum tua flamma faces.

Iungis & amplexu pariles, & gaudia prabes:

Quid tali potius munere poscat amans?

Dicimus ô Hymenae Hymen, ades ô Hmenee,

Ad tadas properat ritè citatus Hymen.

E R. *Hesperus à vobis innupta subtrahit vnam,*

Quam retinens gremio sponsus abire vetat.

Vosq; reuisura circundat brachia collo,

Injiciens anidas in sua iura manus.

Ne faci iuuenis, tecum post exiget eum:

Nunc illi comitum fas sit adire choros.

Quod det ihs, perit haud longi sibi temporis rsum,

Noctes atq; dies inde datura tibi.

Sed nil proficimus, sera claudit inhospita postes,

Dicite iō Hymen ô Hymenae veni.

C L. Hesperus in lecto geminos coniungit amantem,

En quod vterq; cupid, latus vterq; capit.

Et iuuat innuptas tamen hunc incessere dictis,

Eius & irata carpere voce inbar?

Sed facile est ipsis verba & componere questus,

Et iusso madidas imbre lauare genas.

Ab quoties tristi prætexunt gaudia vulnu,

Et quod amant penitus mentibus, ore negant.

Quid tum, si quod auent animis, sermone refutam!

Dicimus ô Hymen ô Hymenae veni.

E R. Qualis purpureo species est flore comanti

Narcisso, quem Sol prolicuit, aura fouet:

In lusus curaq; suos solerte puella

Educat, & riguis sedula spargit aquis:

Talis virginea decor est, & gratia frontis,

Talis virgineo lucet ab ore nitor.

Donec sincerum tenet intemerata pudorem,

Nec vitijs forme polluit atra decus.

Qua sapis, intactam custodi virgo corollam,

Dicite iō Hymen ô Hymenae veni.

C L. At nisi deciderint maturo tempore flores,

Non arbor fructus, non feret herba suos.

Nullus honor viti, tumeat nisi fæta racemis,

Nec steriles quisquam vomere sulcat agros.
 Sic consorte carens virgo, atq; inculta senescens,
 Est risus pueris, despiciturq; suis.
 At que iuncta toro, prolem dat culta marito,
 Est incunda virgo, diligiturq; suis.
 Qua sapis, haud differ tua gaudia, labitur atas,
 Dicimus ô Hymen ô Hymenae veni.
E R. Flânea nû videor mihi cernere? flânea certè:
 Fallor, an ad thalami munia vénit Hymen?
 Vénit Hymen, cætusq; suos inuisit, & omen
 Dat sponsis, pellens ter pede latus humum:
 Dulcis Hymen, genialis Hymen, qui iungit amantes,
 Et Veneris lusus blanditasq; docet.
 Define festiuos mecum lyra, define cantus,
 Qui thalamos intrat, cetera pander Hymen.
C L. Quod iubar hoc? Hymenæus adest: procul este
 Ecce faces preeunt cominus, ecce faces, (profani:
 Apse suas spargitq; rosas, funditq; liquores:
 Quis bonus amborum pectora mulcit Hymen?
 Suavis Hymen, socialis Hymen, cui Zonula cura,
 Quam nupta prima nocte resoluit amans.
 Iam pariter cum voce loqui mea tibia cessa:
 Quod superest, ambos ritè monebit amor.
 At vos optato quos iungit lumine vesper,
 Viuete concordi pectora bina toro.
 Viuete, nec segnes validam exercete iuuentam,
 Quod sibi poscit Hymen munere, monstrat amor:
 Quod iuuat, implentes numerosa prole penates,
 Qua matrem referat moribus, ore patrem.

Non aruum sine fruge iuuat, sine frondibus arbos,
 Et sine Sole dies, & sine prole torus.
 Qui probitatem parem tulerit matriq₃, patriq₃,
 Haud partus vobis dissimulandus erit.
 Materno nec turpis auo, indignusue paterno,
 Quorum virtutis nunc quoq₃, fama viget.
 Quos nec tempus edax rerum, nec cana vetustas,
 Nec crudo poterit morsu abolere situs.
 Sic generis series longa retro laude celebris,
 Perpetuum vestro semine germen aget.
 Huc addat, si que vita sibi postulat usus,
 Accumulans vobis commoda cuncta D E V S.
 Ite, satis lusum est aquales, ire puella:
 Scilicet officijs conuenit esse modum.
 Arbiter haud opus est sponsis, cur gaudia testes
 Differimus? lecto femina virq₃, cubant.
 Dumq₃, ambo spirant somnos, inspirat amorem
 Alter in alterius iugiter ore sinus.
 Carpite iucundam P A V L E & tua vita quietem,
 Dum redeunte fuget Lucifer astra die.

VI.

IN NVPTIAS L V D O V I
 C I D. M O D E S T I N I F. P I-
 storis, & Marthæ Lindemanæ D.
 Laurentij V. Magnif.
 F.

Vesper

Vesper adest, sua decliviam vesper Olympo
 Lumina, formoso cum sidere tollit ab vndis.
 O decus Albiadum nymphæ, consurgite nymphæ,
 Et vos ô iuuenes contra, consurgite contra:
 Lata dedit sponsa venientis tibia signum,
 Increpuitq; sonum gratanti buccina cantu,
 Iamq; faces praecunt, & adest encominus ipsa.
 Dicite iō Hymen, & Hymen geminate canendo.
 Dulcis Hymen, genialis Hymen, ades ô Hymenæ.
 Huc ades, et ruris non sperne fragrantis honorem:
 Rura tuas primum tadas festuua tulerunt,
 Rura tuos Hymenæ iocos, & gaudia primum
 Senserunt, experta iocos, & gaudia primum.
 Rure Cupido faces, sibi sumfir rure sagittas,
 Seq; inter pecudes indocto exercuit arcu:
 Tunc pecudes, tunc & telis armenta laceffens,
 Qui face nunc iuuenes, nunc vstulat igne puellas.
 Dicite iō Hymen, & Hymen iterate canendo.
 Blande Hymen, iucunde Hymen, ades ô Hymenæ.
 Huc aditum fer Diue, nec est quod rura recuses,
 Rura etiam Fauni coluerunt, rura Napæ,
 Rura Pheretiadæ pastor formosus Apollo,
 Et genus heroum, nati melioribus annis:
 Huc ades, ipsa suas Tritonia diligat arces,
 Rura tibi, & virides placeant in collibus agri.
 Dicite iō Hymen, et Hymen geminate frequentes.
 Suavis Hymen, socialis Hymen, ades ô Hymenæ.
 En omnis tibi dona parat silvestria pubes,
 Verbenas apiumq; legens, & germen acanthi,

Atq; edera frondes, & Eryngion utile nupti,
 Et bulbos, & Acidalios tua munera flores.
 En tibi culta domus, tibi strata cubilia rident,
 En tibi delicias parat obuia turba puella,
 Pelleentesq; solum pede, teq; Hymenae citantes.
 Dicite iō Hymen, & Hymen iterate frequentes.
 Pulcer Hymē, Hymenae Hymen, ades ô Hymenae.
 Te procerum delecta manus, longa ordine pompa
 Expectat, procerū A V G V S T I manus inclita
 Consilijsq; potens, et magnis debita fatis: (bello,
 Principis Augusti procerum quo sospite, nunquam
 Imperij victas res, accisasq; fatebor.
 Quid cessas Hymenae? vocat te sponsus, & imū
 Opperiens te suspirat noua nupta medullis.
 Dicite iō Hymen, & Hymen geminate vicissim.
 Mitia Hymen, Hymenae Hymen, ades ô Hymenae.
 Ut messem sator expectat, frugemq; colonus,
 Ut vernum tellus Solem, egelidosq; repores,
 Ceu prata irriguum sitiunt arentia fontem,
 Cum Cane tostus ager morientib. astuat herbis:
 Sic cupidos sicut amplexus, roremq; labelli
 Virginis optata iuuenis, iuuenisq; puella.
 Dicite iō Hymen, & Hymen iterate vicissim.
 Mollis Hymē, Hymenae Hymen, ades ô Hymenae.
 Turture gaudet amans turtur, pariliq; columbus
 Chaonia gaudet deuinctus amore columbe:
 M A R T H A suo fruitur LVdouico, nec Iouis illi
 Praponat thalamos, MArtha LVdouicus amor
 Gestit ouans, Helena nec eam, mutetū Dionā:
Mutua

Mutua sic vrrunt aequales pectora flamma.
 Dicite iō Hymen, & Hymen Hymenae canentes.
 Sponsor Hymē, Hymenae Hymē, ades ô Hymenae.
 O bene compositum par, quo vix arctius vllum
 Conuenit, generiūq; satu vix clariss vllum :
 Ingenua iuuenis facie, vultuq; sereno
 Dans clarū mentis specimen, manifestaq; prodens
 Gentis signa sue, virtutis signa paterna :
 At virgo suffusa genas vrasq; rubore,
 Fronte nitens rosea, comites natalibus vna
 Aut superans omnes, aut morum dotibus equans.
 Dicite iō Hymen, & Hymen Hymenae sonantes.
 Pronube Hymē, Hymenae Hymen, ades ô Hyme-
 dagna iungenda viro, lectissima virgo : (nae.
 Quis Pistoriadum gentis, quis nomina nescit,
 Nomina Lipsiacas inter fulgentia stirpes ?
 Inclita doctrine titulis, & fascibus ampla,
 Et meritis praeclara suis, & iuris, & artis
 Artis Paonia titulis, & honoribus aucta. (na
 Quis te N I C O L E O S digna celebrare Camæ-
 Laude Machaonia clarum, tituliq; superbū
 Consulū, aut merito posſit super aethera cantu
 Tollere, teq; S I M O Medicum, te nomine eode
 Insignem, legum custodem, & iuris amissim ?
 Quem schola Ticini docuit, quem Lipsia summis
 Ornauit titulis, quem Saxonis aula recepit
 Munere functū ampio, duo ter quinquennia vita.
 Quis te maiorum nulli virtute secundum
 Exequabit auis, meritum exequante Thalia,

G 5 Magne

Magne M Odestine , eloquio , ingenioq ; celebri ;
 Iuridice tu summa schola laus , tu decus aula
 Eximum , tu natalis spes ardua terra.

Quid loquar H Artmanū , doctū excercere togata
 Munera militia , doctum sine sanguinis haustu ,
 Mitia pacato sub iudice bella mouere ?

Si non vana meam fallunt prasagia mentem ,
 Tu super & titulos , & aucta laudis honores
 Ascendes , patriosq ; tuis geminabis honores.

O digno iungenda viro , lectissima virgo : (F Achsō
 Quid F A C H S O genitore sat am , quid consule
 Conspicuam memorem matrem , prudentia sexu
 Cui maior fuit , & sexu constantia maior.

Quae gentis decus ipsa suis virtutibus auxit ,
 Tam decus ipsa suis , quam laude ornata suorum .
 Nam F Achsī cui non enectum ad sidera nomen ,
 Egregiū F A C H S I nomen peruenit ad aures ,
 Atq ; ministerijs heroum didita fama ,

Saxoniaq ; ducum , atq ; tuis ô Carole quinte
 Seruitijs spectata fides , & cognita virtus ?

Cuius Nestorei manabat mellis ab ore
 Gratia , & eloquij nectar , suadaq ; medulla .

Nunc animo metire tuum , lectissima virgo ,
 Nunc metire virum , tantis natalibus amplum ,

Per generisq ; sui virtutes ire paratum ,
 Si vita iustos Lachesis concesserit annos .

Gaudia virgo foue tantis successibus aqua :
 Leticia genitrix Venus est , & gaudia poscit .

Huc ades ô Hymenae Hymen , ades ô Hymenae .

Tu

Tu quoq; coniugio tanta dignate puelle,
 O iuuenum flos sponse, tua spes altera gentis,
 Gaudia mente foue tantis successibus aqua.
 En tibi nuptia datur, cui quas componere possis
 Inuenias paucas, augusto stirpis honore,
 Ingenijq; bonis, & rara munere forma.
 Quam Charites finxere manu, quam Myfides inter
 Myfides Albina, nitidos aluere lapillos.
 Quam non dura Venus, quam cura benigna Minerua
 Muneribus decorare suis certamine gaudent.
 Cui pater est Ducus AVgusti pralatus in aula,
 Egregius pater, & tanto quoq; principe dignus,
 Cui se ferre parem, cui se memorare priorem,
 Quam pater imperij lumes, non audeat ullus.
 Vera loquor, non sit fraudi mibi dicere vera.
 Heu mibi, quod tenui non ex aquare Camena,
 Andini in promptu est diuina poëmat a vatis,
 Maeniam Latio qui prouocat ore Thaliam:
 Te canerem, nomenq; tuum, Dux maxime, nostro
 Per terras ferrem, nostroq; per equora versu.
 Sed nec opus tibi laude mea, qui maior es omni
 Carmine, qui factis aquasti nomen Olympo:
 Et mibi mersa labat tanto sub pondere ceruix.
 Viue diu magnis olim Dux debite regnis.
 Ad te nunc redeo, tantis dignate hymenais,
 O iuuenum flos sponse, tua spes altera gentis:
 Qua capis, hec iusto bona tecum examine pensa.
 Ecce parat tecum molles coniungere somnos,
 Dresdenses inter virgo celebrata pueras.

Qua

Qua tibi dat sacerorum titulis & honorib. auctum,
Magnificus sacerorum titulis, & honoribus auctum,
Præside Leucorei quo gaudent pulpita ludi,
Pulpita iuridica gaudent sacra palestra.
Cui si fortè libet iaculari fulmina lingua,
Non animos vulgi regat illo fortius alter,
Non aliis sedare queat hoc promtius iram
Principis, eloquio vel demulcere senatum.
Mira subest verbis grauitas, facundia mira
Adducta cum fronte subest, rursumq; remissa
Iucundus cum fronte lepos, & gratia præsto est.
Hunc foras mirantur, veneratur curia, laudat
Illiis aula fidem, multos experta per annos,
Ter denos experta fidem probat aula per annos.
Sed neq; cuncta licet properanti dicere versu,
Nec L I N D E M A N A E gentis detexere laudes
Nunc omnes, generis seriemq; reuoluere longi,
Aut tua Phœbea celebrati C A S P A R ab arte,
Saxenia ducibus quinos nota quater annos :
Aut tua I A N E meis insignia tradere Musis,
Qua legum tibi, sacratiq; peritia iuris
Contulit, & dubijs prudentia cognita rebus.
Illa canant alij post hec, & laudibus ornent
Te quoq; matronale decus, lectissima mater,
O felix virtute tua, virtute parentum,
Coniugioq; tui multis pralata mariti :
Nunc etiam nata thalamis generiq; beata,
Hac alij memorent, medium iam vergit ad axem
Nox cursu, suadentq; cadentia sidera somnos.

Ire

Ire lubet, quoniam ire iubet complexibus artis
 Qui nupcam retinet sponsus, neclitq; lacertis.
 Ire, quid amorum differtis gaudia testes?
 Ire domum iuuenes, venit Hymen, ite puella.
 Huc ades, ô Hymenae Hymen, ades ô Hymenae.
 At quam luce noua faciem, quam manè puellis
 Ostendes faciem virgo, nec tunc quoq; virgo,
 Mane nouo, lecto iuuenis dicensa mariti?
 Qualis enim intacti nitor est & gratia floris,
 Quem mulcent Zephyri, Sol educat, irrigat aether:
 Talis virginea decor est, & gloria frontis,
 Dum castum tenet intemerato corpore florem.
 Sed bene habet, nec te moueat iactura pudoris,
 Quam tibi multiplici pensabit fænore proles,
 Digna tuo proles patre, non indigna marito.
 Nam fructum flos iste dabit, qui carpitur vngue,
 Qui sponsi noua nupta tui defloruit vngue.
 Nec soli es tibi nata, tui sibi vendicat ortus
 Et partem Pater, & partem qua in luminis oras
 Te genitrix enixa dedit: qui iura marito,
 Qui sua iura tui genero cum dote dederunt.
 Vtore sorte tua, neu tristi gaudia mente
 Perde tori, lusus neu defuge dura feraces.
 Querit Hymen lusus, & amat sua gaudia lectus.
 Hymen, ô Hymenae Hymen, ades ô Hymenae.
 Salve MARTHA tuo felix nunc coniuge, salve,
 Et salve LUDOVICE tua, modo virgine felix,
 Nunc nupta, post & felix hac matre futurus:
 Fortunati ambo: vestrum Concordia lectum

*Ambiat, & thalami custodes limina seruent
 Pax et Amor, mensamq; Fides et Gratia pacant,
 Oscula iungat Amor Fidei, Concordia Pacem
 Implicit, ac firmo liget omnes Gratia nexus.
 Hymen, ô Hymenae Hymen, ades ô Hymenae.*

G R E G. B E R S M A N I

A N N A E B E R G E N S I S

Epithalamiorum

L I B E R I I I.

Ex Græco Paulli Silentiarij
 epigrammate.

*N O B I L E virginitas donum est : fætura sed orbë
 Ni supplet, vita celibe vita perit.
 Ergo nequitiam fugiens, tibi delige nuptam,
 Vt mundo possu reddere prole vicem.*

I N N V P T I A S M. A N-
 D R E A E A G R I C O L A E E T
 Gertrudis Reichardæ.

*筈 Nsignes bedera cui fers Ericyna corollas ?
 Mentior, an sponsis munera grata paras ?
 Sic est : Andree Gertrudis ducitur vxor,
 Docto digna viro, dignæ puella pio.
 Matre tuis esto redis Hymenæ, bonoq;
 Amborum fauas pronuba Iuno toro.*

Vi stricto iungunt hederæ sua brachia nexu,
Sic amboœ arcto fædere neicit amor.

IN NVPTIAS M. ABRA-
HAMI FABRI ET KVNE-
gundis Entzemanæ.

Votis omnibusq; prosequamur
Abrahamum, studiosa turba amici,
Doctrina celebrem, fide probatum :
Votis omnibusq; prosequamur
Kunegundem, comitum chorus pueræ,
Forma conspicuam, pudore gratam.
Lingua virg; faue, faueq; nupta,
Dum sacras iuuenis fatigat aras :
Lingua virg; faue, faueq; nupta,
Dum connubia sanciunt veterq;.

At tu summe parens, iugalis auctor
Firmatorq; tori, perenne serua
Quod nunc te coit approbante fœdus :
Et tu C H R I S T E preces, imago patris,
Nostras esse iube ratas, amantum
Quas vna thalamis damus duorum.
Nec tu filij abes, patriq; compar
Ardor, Spiritus alme, mutuosq;
Ariborum affla animis amoris ignes.

Euentura precamur, O beatos
Quos iungit simul vnitas perennis,
Trini numinis vnitas perennis

Quos

*Quos vnum facit esse de duobus,
O mirabile de duobus vnum.*

M. ABRAHAMO CAESTO.
ET HAGNETI MEIER-
RAE sponsis.

*Abramus thalamos ineunt Hagnesq; iugales,
Christe faue radis, & Deus alme pijs.
Tuq; pares animis sacer affla Spiritus ignes,
Nil vt in hos Boreas, nil fera posse byems.
Sit pater, & magni mensuram nominis implens,
Augeat Abramus prole subinde domum.
Aequet & ipsa suum nomen virtutibus Hagnes,
Casta domum seruet, casta cubile viri.*

**IN NVPTIIS ABRAHA-
MI FVSII ET ANNÆ
Hausmanx.**

*A Deste & Charites, Cupidinesq;,
Et quantum est Veneris pedissequarum:
ANNÆ deliciae mei Abrahami,
Imis quam miser ardet in medullis,
Tantum quam miser ardet in medullis,
Quantum virgo viro potest amari:
Nunc illi auspicio bono, reuulsa
Complexu genitricis arctiori,
In manus datur, ipsa qualis olim
Abramum Sara venit ad maritum.*

O f-

O factum bene, ô torum auspicatum,
Sic nardo quoq; cinnamum fragrantii,
Et vites socie implicantur vlno.

Huc hic, ô Heliconij relinquens
Collis grata sororibus vireta,
Amoris bone coniugator Hymen
Fer molles aditus, subiç; casti
Candido pede lectulum cubilis.
Amborum domus vt queat, nepotum
Tot parens quoq; stirpe nuncupari,
Nuncupatus auus quot Abrahamus
Olim prole fuit bona nepotum.
Non decet sine liberis deinceps,
Inlytum genus esse Fusiorum,
Hausmanumq; magis magisq; nomen
Par est crescere honoribus nepotum.

M. PHILIPPO SEIDLERO
ET MAGDALENÆ SVS-
senz sponsis.

Exoritur lux festa, cui Concordia nomen
Fecit, nunc thalamis omen inesse inbet.
Qua nouus ingreditur cum virgine templo maritus,
Seidlerus vita, moribus, arte grauis.
Sit lux fausta precor, cui dat Concordia nomen:
Omine quem signat sit sine lite torus.

H IN

IN NVPTIIS M. SIMO.
NIS STHENII, ET ELIZ
abethæ Marcheuiae.

*C*ur iuncto Charites choro, nouemq;
Cur Phæbo duce prodeunt Camæna,
Hymen ô Hymenæ ter canentes?
Agnosco citharam sacris amicam,
Et solennia verba nuptiarum.
Sic sic scilicet est, vt ipse rebar,
Ducebamq; animo meo futurum:
SIMONI lepido meo sodali,
SIMONI comiti nouem sororum,
Culto moribus, eruditione,
Et Graij eloquij sale, & Latini,
Virgo lacteolo decora vultu
Vxor dicitur, ac nitore virgo
Mentis lacteolo decora pure.

Eia macte tuis age esto tedis
Hymen ô Hymenæ, tuq; cestum,
Prome ô Dyrrhachij Paphiq; custos
Anconisq; Gnidiq; arundinosa,
Propagans hominum genus Dione:
Huc fer candidulum pedem, inq; sponsi
Amplexum cupidam implica puellam,
Sic vtroq; reuinciens amore,
Ceu serpens hedera bac & bac retortas
Frondes, aut socias oberrat vltos
Nexus vritis amica flexuoso.

Sint

Sint ignes animi pares vtrisq;
 Sint lusus pariles, facetiaeq;
 Et blanda oscula, morsu nunculaq;
 Et suspiria murua, & susurri:
 Vnum preferat omnibus lapillis,
 Amplexu Sthenium fouens Elisa:
 Vna Simo calens Elisa, in vna
 Noctes delicijs diesq; fallat.

Nec fructu carcat torus cupito,
 Sed sit grata suo marita sponso,
 Cum rursum area frugibus teretur,
 Autumnusq; madens redibit vuis.
 Tunc Simoniculus sinu parentis
 Mittens brachiolum teres, micante
 Dulce rideat ad patrem labello,
 Qui non degeneri indolis vigore
 Per laudes eat buiis illiusq;.

Euentura precor, preces Diana
 Motu verticis aurei secundat,
 O factum bene, ô torum auspicatum.

M. ERASMO HEINSHE-
 MIO ET INGBVRGAE
 Fræzenæ sponsis.

S It felix Ingburga tibi, bene vortat Erasme,
 Quod coit ambobus ius sociale tori.
 Non sana in sano mens vobis corpore desit,
 Non sit egens prolis copula, mensa meri.

H 3

Non

Non lis vlla domum, non intrent iurgia lectum:
Pace domus constat, gaudia lectus amat.

IN N V P T I I S S I G I S.
M V N D I K O L R E V T E R I D.
Medici, & Catharinæ Utomanæ.

ERATO.

*Vi lauri fero floridam corollam
Hortis Aonidum modo educata?*
SIGISMVNDE tibi, mereris illis
Nam tu muneribus remunerari,
Iam tum cum viridi colens in auro
Meas obsequio ac fide sorores,
Sacrūs fontibus ora proluisti:
Dein nostri magis effuans amore,
Artis & cupidus, scientiaq,
Quam Cows profitetur & Galenus,
Intraisti comes Ausonum penates.
Seu nobis per amiculam vagari
Felsinam, Aemylia libēret urbem,
Ocellum Aemylia venustiorem:
Seu Pisas, Veneriq, Gratysq,
Senas, Perusiumq, dedicatas,
Atq, orbis dominam caputq, Romam.
In casus simul ire promptus omnes,
Quos ferret modo celitum voluntas.
Quare habe hanc tibi floridam corollam
Lauri, delicias Apollinares.

Non

Non ha
Non ag
Non ce
Nec sa
Huius
Ardor
Seu fu
Soles
Non i
Clad
Lau

Vott
Vott
Lau
O f

M

Non hac frigore ramulos comantes,

Non astu variat fiticuloso :

Non celi sonitus pauet tonantis,

Nec saui tremitus Apeliota.

Huius auspicio, tuus pudicam

Ardor in Catharinulam perennet,

Seu fumans pluuias minetur Auster,

Soles seu redeant sereniores.

Non vestra domui vlla liberiq,

Clades immineat, sit auspiciatus

Laurea omib[us] torus, focusq[ue].

Hec à fratre tibi, sororibusq[ue],

Votis ipsa vicarijs peropto :

Votis pondus inest, vide ut secunda

Laurus sternuit approbatione.

O faustam Venerem, ô torum auspiciatum.

M. PETRO LOSS ET KV-

NEGVDNDAE D. HENRICI

V. Reuerendi filiæ Salmuthæ.

*H*Aud es Petre lapis, cum sis expertus amorem,

*Q*uem nescit, nomen quæ tibi petra dedit.

*C*um tamen in silicum venis sint abdita flamma

*S*emina, amore ecquis saxa calere neget?

*I*gneus est amor, & penitus succeditur imis

*O*ssibus, haud ficto quisquis amore flagrat.

*Q*uo nunc Petre ardes: hoc est, quod non ego factis

*T*e reor aduersum nomen habere tuis.

Sit Deus ipse, tuo quem suscitat, aequus amori;
Non illum Boreæ flamina dra necent.

IN NVPTIAS M. LVCAE
BERGERI ET IVDI-
thæ Ketuuigiz.

Votis pondus inest p̄ys, rogantum
Votis pronus adest Deus: quid ergo
Vota differimus precesq; amici,
Iudithæ thalamis, toroq; Luca?
Luca, qui nitet inter eruditos,
Qualis Luciferi inter astra fulgor:
Nuptæ, quæ pariles id ante tantum,
Quantum noctis ut ante vesper ignes.
O par compositum bene, integella
Docto nupta viro iugata, alumno
Musarum comes vna Gratiarum,
Ketuigum incluta stirpe Consulari.
Vobis eueniant tot auspicata,
Conferente Deo, quot vnda pisces,
Aues silua gerit, ferasq; tellus.
Mens sit sana, valens utriq; corpus:
Sit concors torus, exuletq; vestra
Lis & rixa domo, genusq; durum
Luctus, cura, labor, famæ, egestas,
Atq; Orco genitus parente languor:
Vobis innumeram cubile prolem
Prefter, cella merum, culina victum,

Frugis

Fruges gratus ager, gregemq; saltus.

Hec vno simul ore comprecamur,

Et Iuditha tibi, tibiq; Luca:

His sed plura Deus ferat peritus,

Quo dante omnia suppetunt benignè.

M. GEORGIO SAMEN-
HAMERO, ET CATHA-
rinæ Richteræ.

Nominasi quod habent omen, te docte GEORGIO
Conueniens reb. nomen habere puto, (GI,

Aruorum referens cultorem voce Pelasga:

Quod subigas, aruum contigit ecce tibi.

Quale nec ostentat foecundis Mœsia campus,

Nec Pelusiaci fertilis ora sols.

Quod dicam quæris? consors Catharina cubilis,

Quæ tibi nupta, Deo conciliante, datur.

Sit precor illa ferax, sed tu quoq; nominis imple

Mensuram, officij munere rite tui,

Seu maius cognomen: eris sic prole beatus,

Qua non uberior Gargara semen habent.

ODE Nuptialis EICO-

S I P E M P T A D V M T R I V M

dissimilium, scripta Samsoni Grosio

& Sibyllæ Ulrichæ

sponsis.

EICOSIPEMPTAS PRIMA,
carminis Phalæcij.

Non semper gelida riget pruina
Tellus, aut pluuiio madescit imbre :
Nec vexant mare perpetim procelles,
Et ponunt Boreæ minas, & almum
Pulsa nube diem iubar serenat.
Non arcum Lycius peregre tendit,
Non armis furit usq; & usq; Mauors :
Sed quondam, cithara tacentis ille
Musa sollicitat fides : & hæsta
Hic quondam posita, subit Diones
Furtim limina, dans manus Amori.
Ergo cur galea caput reuinctum
Nuper, nectere defugis corona,
Et mutare toga rigentis are
Loricaq; onus atq; pectoralis,
SAMSON militiae decus probata?
Est pacis Deus aliger Cupido,
Pacis fædus amat iugalis Hymen,
Pax connubia sancit atq; firmat,
Gaudet pace simul torus focusq;,
Verbis pondus inest, nihil moratus,
Ponit tristia eques severus arma,
Exutoq; sago togam capessit,
Atq; affabilis expetit videri :
Eia quisquis ades, faueto linguis.

EICOSIPEMPTAS PRIMA

EICOSIPEMPTAS SECUNDA,
 carminis Anacreontei Iambici
 dimetri catalecticci.

A Ge cuncta gratulantum
 Nunc ciuitas inundans
 Plausu, volet per urbem
 Viciq, compitisq,
 Tilijsq, flexuosus
 Admirumur et canoris
 Elister, & susurro
 Plissinna lene plaudens,
 Loquensq, Parda lymphis.
 Vicina florum amictu
 Roseta vestiantur,
 Nouis inumbret arbor
 Comis : ad astra clangor
 Tubaq, tympaniq,
 Fundatur, obstrepatq,
 Clamoribus sonoris
 Iô sponse ouantium iô.
 Vos templa cantilenis
 Vocalibus fauete,
 Cantuq, tibiarum :
 At sacra dum sacerdos
 Facit, omnis ore sacris
 Operatus, atq, corde,
 Iungat preces mariti
 Votis, preces puella.

EICOSIPEMPTAS TERTIA,
carminis anapæstici tetrametri
acatalecti.

O Felicem terq; beatam,
Qua primos tibi iungit amores,
Socio S A M S O N nupta cubili:
O felicem terq; beatum,
Sociare cui se prima viro,
Non detrectat pulcra S I B Y L L A:
Magnorum edita stirpe parentum
Virgo, satu non humili iuueni:
Iuueni, G R O S I O patre, creato,
Iuueni, H A V S M A N A matre, celebra:
O compositum bene par, tali
Quam coniugio surgere prolem
Mox aspiciam, numine dextro,
Similem patri, similem matri?
Quia natales sequitur virtus:
Comes illa, patrum promouet in equis
Vim, robustis inq; iuuencis.
Non pauidum leo leporem gignit
Animosus, nec ceruam tigris.
O quot veniunt omnia vestro,
Omina amica prece facta, toro:
O quot veniunt gaudia vobis,
Gaudia noctu, medioq; die.
Sed vesper adeſt: Hymen io Hymen,
Hymen à Hymenae, ḡ Hymenae Hymen.

PETRO VVES EN BECIO
 I. V. L. ET CATHARINAE
 Melleræ.

Quid gemina vis Petre tibi doctissime flamma?
 Haud contra Alcides mouerit arma duos.
 Si nescis, amor est ignis quo sauciis ardes,
 Est ignis, que te febris anhela coquit.
 Sed bene habet: nam luce velut maiore retusa,
 Quæ minor est aciem perdere flamma solet:
 Sic morbi ardorem potior vis frègit amoris,
 O vis arguto carmine digna canit.
 Ardeat ille tuus amor, ardeat usq; medullis,
 Mutuus & nupram torreat igne calor.
 Hoc te Petre iuuet: nec lex est iustior vlla,
 Quam flamma artificem, participare patet.

MELCHIORI LANGO
 I. V. D. ET HAGNETI
 Tommendorfæ moyâmois.

Et Langum faciles amant Camœna,
 Et Lango faciles ouent Camœna,
 Hymen & Hymenæ ter canentes.
 Tu que molliculo Thalia versu
 Ludi delicias iocosq; amantum,
 Et suspiria blandulasq; voces,
 Alternantibus & duella rixis,
 Et nunc oscula rapta, nunc relata,

Nunc

Nunc rursusq; p̄tita, nunc negata :
 Omen coniuḡi precare faustum,
 Et viroq; bono, & bona puella.

Sit felix simul & vir, & puella,
 Prestans arte vir, & puella forma :
 Sint fausti simul ambo, sint beati,
 Astræ decus inclytum, sacrarum
 Et legum proba M E L C H I O R amusis,
 Incorruptus & aequitatis autor :
 H A G N E S virginei nitor pudoris,
 Annis integra, moribus venusta,
 Et claro generis satu decora.

Nascatur referens puer parentem,
 Nascatur referens puella matrem :
 Musarum puer impiger sacerdos,
 Cultrix Cecropia puella Diua.

Hac & plura tuo ominare alumno,
 Quem Phœbi chorus osculatur omnis :
 Hac Thalia tua ominare alumna,
 Quam præfert Venus omnibus puellis.
 Votis pondus inest, vide ut secunda
 Lucina annuit approbatione,
 Gaudete ô bene copulati amantes.

IN NVPTIIS M. MAVRI-
 CII STEINMETZ, ET CA-
 tharinæ F. Iohannis Rallæ Phar-
 macopœi Lipsensis.

Mau-

Mauricius thalamos inuit & Catharina iugales,
Christe faue tedis, & pater alme, pijs.

Tuq; faces affla, spirabile numen, amoris,
In quas nil Boreas, nil sera posse hyems.

Quod sicut in genitum Isaco vtraq; nata Labanis,
Hoc in Mauricium sit Catharina suum.

IN NVPTIIS SECUNDIS
D. IACOBI GRIPHII,
Viri Consularis.

CVi myrti florem, cui fers Venus aurea ceston?
Munera cui Charitum turba beata paras?
Hec Griphij thalamis, hec sponsa dona feremus,
Quos sacer irrupto fædere iungit Hymen.
Annue nunc placido Saturnia pronuba vultu:
Annuit, & vultu prospera signa dedit.

IN NVPTIIS M. STEPH A-
NI ROTH ET C H R I-
stinae Petraræ.

CVm Stephano thalamum sociat Christina iugalem,
Docto digna viro, digna parente pio.
Christe faue tedis, nec respue vota Petraræ,
Quæ nunc pro genero filiolaq; facit.
Da soboles lectum fecundet, gratia mensam,
Oscula da fidei mutua iungat amor.

GRE G. BERSMANO
 ANNAE BERGIO ET
 MAGDALENAE HELBORNIAE
 Lipsensi sponsis scriptorum
 Epithalamiorum

LIBER I. ADOPTIVVS.

VIRTUTE PIA ET DO-
 CTRINA ELEGANTE GRE-
 GORIO BERSMANO Annæ-
 bergensi sponso,

ADAMVS SIBERVVS.

ET virumq; bonum, & bonum poëtam
 B E R S M A N V M , magis ac se amant puelle ,
 Quot sunt cung; Sionia puelle ,
 Quot sunt cung; Heliconia puelle ,
 Quot sunt cung; Patulcia puelle :
 Cultu sidereo, aureo decora ,
 Versu mollisculo, amulo canor; ,
 Cantu bellisono, entheo sonora .

Nec verò minus has, & has, & illas
 B E R S M A N V S quoq; deperit, colitq; ,
 Inbiante stupetq; vultu, & vsg; ,
 Quo se cung; ferunt inambulando
 Affectatur & huc, & huc, & illuc :
 Nec fese à latere vspiam recedens

Earum

Earum mouet: Hinc fluunt diserta
 Ills copia, & elegante vena
 Dulci carmina dulciora melle,
 Puro carmine puriora fonte,
 Culta carmina cultiora gemma.

Ac quidem decus ut perennet aeo
 Plus uno illius, est puellularum
 Doctarum dare: sed genus propagant
 Et nec hec, nec ista, & ista, & illa:
Quod toros fugiunt, toriq_z munus,
 Ludum ludere, quem solent amantes,
 Ignara. Idaliam ergo adit benignam
 B E R S M A N V S , dare qua solet, potestq_z
 Liberos, & opem rogat: rogata
 M A G D A L I N Venus alma, virginem ecce
 Floridam, teneram, venustulamq_z,
 Et viroq_z bono, & bono Poëta
 Deducit, dat & in manum: Cupido,
 Atq_z ait, tibi mustula, integelle
 Huic fixit meus intimas medullas:
 Hac pulcra faciet suum parentem
 B E R S M A N V M sobole: audiunt puella
 Quot sunt cung_z, Sionia puella,
 Quot sunt cung_z, Heliconia puella,
 Quot sunt cung_z, Patulcia puella:
 Et non inuidula, aut iniquiores
 Pulcra M A G D A L I D I , ac suo Poëta
 Appaudunt, pedibus solumq_z, pellunt:
 Voce carmina tinnula canuntq_z

*Nuptialia : Cum quibus precantur
Vno turba sodalis omnis ore.*

*Felix sponsule sis noua marita,
B E R S M A N E & bone vir, bone & poeta,
Felix sponsula sis nouo marito,
M A G D A L I optima, & optimo parente
Prognata. Ut socio toro iacentum
Post conserta labella cum labellis,
Et blanda oscula, morsunculasq,
Implicataq, murmurilla mille,
Mille anfractibus, & leues susurros,
Amplexusq, hedera tenaciores,
Exaltis aliquor tua, tuoq,
Lunis, ante pedes tenella ludat
Turba, qui patrias colantq, Musas,
Et viri q, boni, & boni Poeta,
Fundant ipsi etiam elegante vena
Dulci carmina dulciora melle,
Puro carmina puriora fonte,
Culta carmina cultiora gemma.*

M I C H A E L B A R T H A N -
N A E B E R G E N S I S P H I L O S.
& Medic. Doctor ac Professor Gre-
gorio Bersmano sponso.

*D I cebam : Amore victum
B E R S M A N E te daturum
Vinctas manus puella.*

At tu

At tu ista pernegare,
 Sancteque deierare,
 Et gloriari in armis
 Nuper tibi paratis :
 Scutum tibi atque sclopos
 Domini esse in id paratos,
 Amoris ut sagittas
 Repelleres & arcus,
 Dixti : Nec hinc in armis
 Tantum tibi placebas,
 Exempla te iuuabant
 Tot celibum Dearum :
 Primò nouem sororum,
 Addixeras quibus te :
 Docta dein Minerue,
 Galeaque & ense cincta :
 Silvasque peruagantis
 Noctu & diu Diana.
 At nunc ubi tua arma ?
 Nunc scutum ubi, atque sclopi ?
 Exemplum ubi Dearum ?
 Disparuere cuncta,
 Ab Amore praliator
 Vinctus, iacesque vinctus.
 Puer ille plenus artis,
 Victor Deum & Dearum,
 In olorem, aquam, inque taurum
 Mutare qui coegerit
 Sepe Iouem : ipius ille

*Nuptialia : Cum quibus precantur
Vno turba sodalis omnis ore.*

*Felix sponsule sis noua marita,
BERSMANE & bone vir, bone & poeta,
Felix sponsula sis novo marito,
M A G D A L I optima, & optimo parente
Prognata. Ut socio toro iacentum
Post conserta labella cum labellis,
Et blanda oscula, morsu nunculasq;
Implicataq; murmurilla mille,
Mille anfractibus, & leues susurros,
Amplexusq; hedera tenaciores,
Exactis aliquot tua, tuoq;
Lunis, ante pedes tenella ludas
Turba, qui patrias colantq; Musas,
Et viri q; boni, & boni Poeta,
Fundant ipsi etiam elegante vena
Dulci carmina dulciora melle,
Puro carmina puriora fonte,
Culta carmina cultiora gemma.*

MICHAEL BARTH ANN
NAE BERGENSIS PHILOS.
& Medic. Doctor ac Professor Gre-
gorio Bersmano sponso.

*D*icebam : Amore victim
BERSMANE te daturum
Vinctas manus puella.

At tu

At tu ista pernegare,
 Sancteque deierare,
 Et gloriari in armis
 Nuper tibi paratis :
 Scutum tibi atque sclopos
 Domui esse in id paratos,
 Amoris ut sagittas
 Repelleres & arcus,
 Dixi : Nec hinc in armis
 Tantum tibi placebas,
 Exempla te iuuabant
 Tot celibum Dearum :
 Primo nouem sororum,
 Addixeras quibus te :
 Docta dein Minerue.
 Galeaque & ense cincta :
 Silvasque peruagantis
 Noctu & diu Diana.
 At nunc ubi tua arma ?
 Nunc scutum ubi, atque sclopi ?
 Exemplum ubi Dearum ?
 Disparuere cuncta,
 Ab Amore praliator
 Victus, iacesque vincitus.
 Puer ille plenus artis,
 Victor Deum & Dearum,
 In olorem, aquam, inque taurum
 Mutare qui coegerit
 Se se Iouem : ipius ille

Cepit dolo nouo te.
Nam MAGDALENAE ocellis,
Pulcerrimis ocellis
Insedit, inde saltu
Praceps tuos petiuit :
Et per cauos meatus
Irrepsit in tuum cor,
Succendit & face illud.
Quid arma, quidue sclopi
Prosunt foris, dolo si
Bellum geratur intus ?
Sed forte amore vinci
Plus proderit, quam Amorem
Vicisse, quod tibi opto
Res comprobent ut ipsa.
Faxit D E V S , tu ut huius
Pugna & subactionis,
Fructus feras perennes,
Et vberes quotannis.
Ex coniuge euge primum
Dulcissimos lepores,
Bersmanulos deinde,
Qui patris arte docti
Rudes ferire possint,
Et Barbaros trucident.

IN NVPTIAS DOCTISS.
ET OPT. VIRI GREGORII
Bersmani, Lipsensis Academiz Professo-
ris, & Poëtæ excellentis, ciuis & affi-
nis sui, sponsi, &

HONESTISS. OPTIME QVE
moratæ puellæ Lipsensis, Magdalenaæ,
Petri Helborni sacræ Theologiæ Docto-
ris & Professoris, piè defuncti,
Filiaæ, sponsæ,

ELEGIA CHRISTOPHO-
RI SCHELLENBERGII
Annæbergensis.

*C*VM D E V S optatum mihi fortunasset amorem,
 Iisset & in thalamos Anna Siberæ meos :
 Certatim cecinere pŷ mea gaudia vates,
 Et B E R S M A N V S in his maximus vñus erat.
 B E R S M A N V S priscis cedens nihil arte poëtis,
 Vatibus antiquis & pietate prior.
 Qui, si non alius sit cum Nasone Tibullus,
 Albius, & nostro tempore Naso foret.
 Quem varios docuit numeros Polyhymnia Flacci,
 Atq; Catullea dulce sonare lyra.
 Cuius dulcissimas cum voluo, reuoluo Camænas,
 Quas mibi sponso annos ante bis octo dedit :
 Non ego facundi desidero mella Properti,
 Non ego blande tuos Galle requiro fauos.

Ille sacro excitas ter tres Helicone sorores,
 Ad thalamum misit, venit & ipse, meum.
 Ille Hymeneia meo præconia fecit honori,
 Ille fuit fama buccina clara meæ.
 Et pro me sponso verax oracula vates,
 Faustaq; quæ cecinit vota, fuere rata.
 Ergo pari referam par, & ciuiq; meiq;
 Affinis præco coniugæ vincla canam :
 Non vate ut certem cum tanto viribus impar,
 Haud mea sunt tanti, non ita memet amo :
 Ponderibus magnis sentit non esse ferundis,
 Metiturq; suo se mea Musa pede :
 Sed bene sim meritò gratus, referamq; Poëta,
 Cui cognomentum percaq; virq; dedit.
 Mons Anna patriam, pater inculpabilis ortum,
 Ingenium & docti vatis Apollo decus.
 Qui pia Percandri tunc fecit vota valere,
 Nunc etiam votis annuat ille meis.
 Quiq; meis tedis tunc adfuit optimus auspex,
 Auspicio his sponsis sit bonus ille suo.
 Februus aurora septem cum viderit ortus,
 Ad sua pomposus sacra præbit Hymen,
 Et comes huic Phœbus, Phœboq; simillimus ille,
 Magnificum præeunt quem duo sceptra virum.
 Quem regni Aonij proceres comitantur, Elis tri
 Quâ vaga Lipsiacas praterit vnda domos.
 Cetera sectatur quem turba pedissequa Phœbi,
 Quos & habet doctos vrbs Philyrea viros.
 Pro pietate sua quibus est cura omnibus vna,

Sup-

Supplice propitium numen adire prece,
 Ut modò Bersmanus quod agit, bene cedat, et optent
 Gratati sponsis omnia fausta nouis.
 Tum t'balani de more sacris, ac ritè peractis,
 Gaudia coniuias inter amoena colant,
 Salq, nigro lautas epulas sine dente facetus,
 Et Fescenninius condit absq, iocis,
 Et longas alterna horas oratio fallat,
 Non sine laude Dei, non sine laude tori.
 Mentio prima Dei, teda altera, tertia sponsis
 Debetur : suus est cuiq, serendus honor.
 Laus sua queng, manet : taceant praconia quamuis,
 Elucet virtus conficienda palam.
 Ut taceant alij, tacitus B E R S M A N V S abibit
 Neutquam, indictus carminibusq, meis.
 Quæ si non dederò iam talia, qualia sponsus
 Sperat, & ipsius qualia poscit honor :
 Excusant, hoc qua me excercent tempore cure,
 Et qua proposito deficit hora meo.
 Vos quibus Aonius bibitur felicius humor,
 Et quorum ingenium diuite fonte fluit,
 Per secura bonum qui funditis ocia carmen.
 Et quorum nullus pectora turbo ferit :
 G R E G O R I I vobis B E r s m a n i encomia mando,
 Area equis vestris hic spacioa patet.
 Dicite qui fuerit, qui sit, quantusq, futurus,
 Cum fieri dederint fata, quod opto, senem.
 In teneris quantam de se spem fecerit annis,
 Cunctorum vtq, spei fecerit ipse satius.

Dicite quām fuerit docili puer in dōle p̄f̄stans,
 Pectore saluans quām metuente Dei.
 Obseruansq; domi patrius matrisq; forisq;
 Alterius cultor F A B R I C I I v̄sq; patrius :
 Quem tantum poterit si quisquam aquare magistrū,
 Bersmanus studij per genus omne potest.
 Maior humati eset Fabrici iactura, superstes
 Magnum huius iuuenis ni foret ingenium.
 Cuius nostra etas legit admirata Camœnas,
 Admirata magis postera secla legent.
 Postera secla legent nostri monumenta Poëta,
 Et vatem optabunt temporis esse sui.
 Dicite tum, reliqua cursu m̄q; attexite vita,
 Illius vt iuuenis creuerit auctus honor,
 Quām peregrinatus fuerit, quām carus vbiq;
 In patriam quanta laude reuersus humum.
 Alsat̄s vt se primum demiserit oris,
 Rhenus vbi fluctus accipit Elle tuos :
 Flos vbi, & Ausonia facundia maxima lingua,
 S T V R M I V S eloquio culta Lycea replet.
 Quem simul audiuit Bersmanus, quoq; monente,
 Dicite, vt vtterius continuari iter.
 Praterito vt Vogesi celsi q; cacumine Iura,
 Venerit ad fines Celtica terra tuos,
 Findit vbi planos Catalauni Matrona campos,
 A Gallo dirimens Belgica rura solo.
 Protinus hinc regis populosam vt adiuverit vrbem,
 Sequana quam biftida spumifer ambit aqua.
 Inde tua Biturix vt se commiserit vrbis.

Et tulerit vita certa pericla suæ,
 Dum circumuolans telis Bellona cruentis
 Impia Guisiaci concitat arma Ducis.
 Dicite bella, notas scelerato & inurite Marti,
 Qui vos, qui Phœbum, Pieridesq; fugat.
 Dicite Bersmanum Marti cœssisse furens,
 Posset ad occiduum ne penetrare fretum:
 Ise illac, Rhodani torrens ubi murmurat extra,
 Nobile Lugdunum quâ piger intrat Arar.
 Inde per Allobrogas stagnum accessisse Lemani,
 Et lustrasse tuum pulcra Geneua situm.
 Gressibus aérias transisse virilibus Alpes
 Ad populos, Ticinus quos Athesiq; rigat,
 Quos electrifera Phaëthonius alluit vnda
 Amnis, & Adriacis qui dominantur aquis.
 Dicite quo studio B E R S M A N V S adhaeserit illic
 Ingenio magnis eloquioq; viris,
 Robortelle tibi, Picolominee tibiq;,
 Qui studium arguti grande Platonis alunt:
 Et vobis medicis, Capiuacci Hieronyme, Victor
 Trincauela, Crassi Paulleq; nomen habens:
 Quis Antenorea B E r s m a n u s in vrbe moratus,
 Dum dociles aures commodat, annus abit.
 Alter & annus abit, dum doctos sedulus audit,
 Quos vrbs de ferri nomine dicta fouet,
 Dignus doctrina vestra Baptista Canane,
 Vincentiq; tuo dignus amore Madæ.
 Nec non Aemylio perfusa Bononia Rheno,
 Eous doctrinærum, Pieridumq; parens,

Misniaco iuueni preciosa magistra, Sigoni

Tuq; admirandus Carole doctor eras,

Qui tibi, FABRICIO quoq; cōmendante pla

Commendabilior laudibus ipse suis. (cebat,

Hoc iter emensus non sat, se iudice, longum,

Longius ad Romam Parthenopenq; parat.

Apenninicolas sed non transcendere gentes

BERSMAMVM ille finit, qui comes agere

Ergo vias alacri relegit conamine cæptas, (rat.

Inuitumq; refert Tybridis orbe pedem.

Hactenus ut Gallus, rumore Italusq; secundo,

Germano vati sit peragratuſ ager,

Dicite facundo præstantes ore poëta,

Per laudesq; huius latius ite viri.

Qui simul in patriam rediit cumulatior arte,

Attulerit Clario commoda quanta gregi,

Porta scit ad Salam, nouit mons albus ad Albim,

Et nunc hoc ipsum testis Elister ait :

In castris vbi Phœbe tuis rem Palladis armis,

Non humilis medio de grege miles agit,

Sed summos primi ductores ordinis inter,

Signifero maior, centurione prior,

Pro Musis pugnat linguaq;, styloq;, suaq;,

Excubat inuictus pro statione vigil.

Fortis & it contra Nymphæ Pimpleidos hostes,

Teq; facit parui Zoile, teq; Baui.

Et veluti dorso vim perca repellit acuto,

Sic, se Percander quo tueatur, habet.

Hac vbi dixeritis pro ſponsō, dicite ſponsam,

Quam,

Quam, velut & titulum, Lipsia grata dedit.

Dicite quam mores pia MAGDALENA venu-

Quam decus integræ virginitatis amet, (stos,

Pulcra habitu, pulcra ore magis, pulcerrima mente,

Quasq; gerit culto pectore, diues opum,

Illis dissimilis, quis si graue demseris aurum,

Deformes pluma plus levitatis habent.

Sed similis matri, vestigia cuius, honestæ

Coniugis exemplis Magdalæ vsa, tenet.

Nec patris HELBONI immemores estote poë-

Hunc etiam dignè carmina vestra sonent. (ta,

Ille sacra explanans interpres Biblia Doctor,

De claro nomen quam bene forte tulit.

Namq; per Israëlis rimatus tesqua scatebras,

Saluificam viuis fontibus hausit aquam,

Qua per riuorum diuortia plura cadente

Potavit, sacras & bene pavuit ones.

Nomine qui diuū referens et dogmate PETRVM,

Hebrae docuit voce Lycea loqui.

Cui bene promerito, bene sub tumulo esse precantur,

Et bona prosequitur nunc quoq; fama virum.

Vos igitur vates, quorum facundia maior,

Hac, & plura, meis & meliora date.

Quaq; dat & Pallas vobis, & amicus Apollo,

BERSMANNI donis accumulate torum.

Hic indonatus iam ne mihi prorsus ut esset,

Hac studio magno munera parua fero.

Qua verò nec ego, nec vos prastare potestis,

Prestet, cui facile est omnia posse, DEVS.

Ergo faue sponsis D E V S, amborumq; calorem
 Excitat aqualem flaminis aura tui.
 Da, qui feruet amor modo, ne deferueat vnguam,
 Da letum, placidum, coniugiumq; ferax.
 Ut q; mihi iam nunc, pro qua te gratus honoro,
 Vagit dulce recens Euula nata melos :
 Sic fac B E r s m a n o c a r m e n t e n e s o a c c i n a t i n f a n s
 Ore nouum atq; aliud, quam pater ipse canit.
 Atq; studere sue virtuti vbi viderit olim
 Filiolam mater, filiolumq; pater :
 Gaudia mille ferant, & talia gaudia propter
 Mathusalam cupiant se superare senem.

V E R S V S E P I T H A L A M I I
 scripti debitæ obseruantia studio à
 M. L A V R E N T I O F I N C K E L
 thusio Lipsensi.

Sic tibi coniugium video, nuptiamq; paratam,
 Clare vir, & Clari gloria, sponse, chori.
 Sic tedas, & te socialia sacra parantem
 Conspicor, ac parilia mutua vincula tori.
 Vincula, qua maneant semper, dum cana senectus
 Incubet, & vacua stet tibi Parca colo.
 Quam miranda tuis B E R S M A N E sodalib. audes,
 Moribus, & vita nec satis aqua tua ?
 Asper eras, vacuo gaudebas viuere lecto,
 Nunc horres vacuum mitis inire torum.
 Te Cypria laqueis vinciri posse negabas,

Hesit.

Hæsisti : in collo iam tibi nodus inest.
Quæ domitum aiebas me flectat femina ? flexit
M A G D A L I S : *en longè gloria fortis abest.*
Quæ te, quæ noua mens B E r s m a n e incepit ? et ô quæ
Mutatum subito te nouus ardor agit ?
Ipse ego cum silices te ferre in corde putarem,
Aut ferro clausum pectus habere truci :
Ad fontes, dixi, prius Albidos vnda recurret,
Et Rhodanum tardus præcipitabit Arar :
Quam Cytherea tuis Venus obibus ingerat ignem,
Teq; sub imperium pertrahat acer Amor.
Albi retro propera, versisq; relabere lymphis,
Et Rhodanum cursu vince volucris Arar :
Quem non mille mari, non mille pericula terris,
Non potuit studium vincere, vicit Amor.
O fortuna meis semper contraria votis,
Et nunquam cæptis non inimica bonis :
Cur mibi tam tristes offers nunc inuida vultus,
Nec, quo par fuerat, fixa tenore manes ?
Quid tibi securia mecum est ? non gloria certe
Magna tibi, officij dona imbibere pij.
Quam vellem sponsi tedas celebrare Camæni,
Et nuptæ meritum voce sonare decus :
Non ego curarem peruersi scommata vulgi,
Aurea clamantis me dare dona Mida.
Nam dare B E R S M A N O versus, est vina Lyea,
Et mel Aristæo mittere, far Cereri.
At tu non equas mibi sufficis improba vires,
O sors, ingenij parca ministra meis.

Ocia

Ocia cumq; sibi querant tranquilla poëta,

Ocia cantanti tu mihi grata negas.

Sed quid agā? nunquid, ceu squamea turba subm-

Ad pia coniugij gaudia mutus ero? (di)

Debita non sinit hoc benefactis gratia multis,

Non sinit hoc, nostro carmine dignus amor.

Dignus amor certe, qui sponsum voce fateri

Vror iō, cō sponsam dicere iussit, Amo.

Grande mora precium, talem fers nacte puellam

B E R S M A N E, Aonij fama decusq; chori.

Qua nō M A G D A L I D O S spirat è pectore dotes?

M Agdalidos qua non munera corpus habet?

M A G D A L I S Hebrao fertur sermone notare,

Quam Latium appellat nomine magnificam.

Ergo cūm varijs incedat dotibus ampla,

Conueniens rebus quam bene nomen habet?

Cedite vos Diuæ, pastor quas Dardanus olim

Idæis tunicam ponere vidit agris.

M A G D A L I S ore suo vos anteit: cedite diuæ,

Non ea vos formæ nomen habere sinit.

Sive illi ad frontem sparsos errare capillos,

Mollie superant serica fila come:

Sive oculos videas, suffusq; labra rubore,

Bina vides oculis sidera, mella labris.

Aspice ridentem, gemino gelasinus hiatu

Iucundum blando pandit in ore decus.

Rumpentem teneris aduerte silentia dictis,

Qui iuuet, aureolo personat ore lepor,

Quid moror? est nullis facies obnoxia gemmis,

Qua-

Qualis Apellea pingitur arte manus.
 Digna quidem facies, quam non violare senectus
 Debeat, aut rugis carpere tempus edax.
 Digna quidem, pro qua Nereus occubet heros,
 Aut Priami in cineres arx ruat alta senis.
 Quo minus admiror, si tantos inyicit ignes
 Sponse tibi, ac lento pectus amore coquit.
 Post Helenam hac nostris visa est pulcherrima terris :
 Non tu de nibilo blandus amator eras.
 Nec tantum te forma potens, faciesq; subegit :
 Sunt maiora, quibus mens tibi capta flagrat.
 Non annosa tuo pendebunt brachia collo,
 Non tibi labra, ferens oscula, lambet anus.
 Ipse puellaris splendor, flos atq; iuventa,
 Amplexusq; tibi, blanditiasq; parat.
 Ah furor, ah certe furor est, sibi iungere nuptam,
 Et tenero iunctam posse fouere sinu,
 Quae iam depulsis marceret melioribus annis,
 Frigore qua torpet pigra, nec ore iuhat.
 Quae non illa viro fastidia praebet amanti,
 Moribus ingratiss horrida, cassa iocis ?
 Imperiumq; sui detrectat torua mariti,
 Nec raro dominum se facit ipsa domus.
 Sponse, tuam melior traxit sententia mentem,
 Cui placet etatis flore puella vigens.
 Scilicet Hesiodum celebras hac arte Magistrum,
 Ille tibi thalami dogmata sana dedit.
 Duc, ait, vxorem, vegeto qua floreat aeo,
 Aetatis numeret qua tria lustra sue.

Hac

Hac est apta iocis atas, hac lusibus apta est,

Hac est ad nutum coniugis apta regi.

Ne metuas : cedet non aduersata iubenti,

Grande nefas ducet spernere iussa viri.

Cedet, non metus est : ipsam nam cedere cogum,

Quod gerit, ingenium mite, benignus amor.

En age quam comi vultum bonitate serenat ?

Emicat ambrosius gratia quanta genis ?

Nil oculi feritatis habent, prae cordia fellis,

Quia nauta ferre Rusticus in tetrico non sedet ore rigor.

Non suffusa tumet crudeli lingua veneno,

Illata non aloë verba, labella vomunt.

Quid loquar, ut deuota Deum pietatis honore,

Et colat illius dogmata sancta fide ?

Quam firmo caros obseruet amore parentes,

Hos curet, foueat, sedulitate iuuet ?

Hanc ego Chrifticolas inter pia vota ferentem,

Vidi indefesso scandere templa pede.

Vidi & defuncti lugentem funera patris,

Pulsantem & tristi pectora mœsta manu,

Patris, quo teneris illi præeunte sub annis,

Sincera didicit religionis opus.

Quem nunc orba gemens Ecclesia querit ademtum,

Laget Elistrina culta cathedra schola.

O pietas, ô dignus honos, laudandaq; virtus,

Quæis dotata bonis, culta puella sat est.

Ergo inter reliquas dotes, quibus eminet aucta,

Hoc cum possideat sponsa decora decus :

Credo quidem superos certatim fundere dona,

In so-

In solam hanc larga constituisse manu.
 I nunc liuor edax, & veri prodiga fama,
 I vulgi leuitas, quæ rationis eges.
 I nunc, & sponsi cum sponsa confer amores,
 Irridens cæpti fœdera iuncta tori.
 Dic, censu fuit hæc, fuit illa potentior ortu,
 Dignior hæc tanto, dignior illa viro.
 Despicit hæc noster generoso pectore vates,
 Datq; citius vulgi verba ferenda Notis.
 Despicit hæc eadem sublimi M A G D A L I S ore,
 Candoris præbens signa probata sui.
 O bene compositum par, o coniunctio dulcis,
 Quæ facit vnanimi viuere carne duos.
 Nora loquor, non si peragrem utraq; limina mundi,
 Quæ curru Phœbus gaudet adire suo,
 Inueniam cui se, tibi quām, doctissime vates,
 M A G D A L I D O S castus dedere malit amor.
 Nec si Dardanio grauior sim iudice iudex,
 Quo censente Venus mala petita tulit:
 Inueniam Nympham, cui malit dicere sponsus,
 Quām noua nupta tibi, Tu mihi sola places.
 For sit an auditio B E R S M A N I nomine, queris
 Huic qua laudes voce per ora feram.
 Quām vellem, at res est impar iuuenilibus ausis,
 Ingenij & modico robore maius onus,
 Vellem equidem celebrare viri præconia versu,
 Virtutisq; nitens ingenijq; decus.
 Et merito: quoniam iam frugibus area trita
 Est quater, & fugiens quarta recurrit hyems:
 B E R S-

B E R S M A N V S cūm me tenerū suscepit alumnū
 Apt a Medusao labra liquore rigans.
 Eloquar, an taceam, quantum sudauerit ille,
 Aonij collis dum mibi pandit iter?
 Saxa per, & sentes, & deuia rura vagantem,
 Dum certo docuit tramite ferre pedes.
 Eloquar, & quanto puerum complexus amore
 Fouerit, vt sobolem cura paterna suam?
 Quod mihi Thesspädum frater placido annuit ore,
 B E R S M A N I agnosc o munus, opusq; lubens.
 Quod mea vita viris non est inuisa probatis,
 B E R S M A N I effecit recta docentis opus.
 Ni me B E R S M A N I labor erudysset inertem,
 Nescirem superis qui sit habendus bonos.
 Sed nunquid tali meritas pro munere grates,
 Num sponso grates officiosus agam?
 Non opis hoc nostra est, non si mibi fluminis iusta
 Funderet irriguos lingua diserta sonos.
 Quod licet, ac fas est, imis infix a medullis
 Officij pietas hac mibi semper erit.
 Imprecor: antē anima hac tenues vanescat in auras,
 Et moriens membris diuidar ipse meis.
 Aut canibus fiam for a præda, volucribus esca:
 Aut me vesant sorbeat vnda maris:
 Quam pectus meriti capiant obliuia tanti,
 Et cadat officij gratia vana pī.
 Hunc superi seruare virum, quo se spite, multis
 Certum ad Piēridum sacra patebit iter.
 At quo delabor? quod deinceps instar, agendum,

Ac dicenda bono sunt bona verbatoro.
 Quot celum stellas, quot amena rosaria flores,
 Quot frutices silue, gramine campus habet:
 Quot pisces Pontus, quot voluit Elister arenas,
 Quot vacuum pennis aera tranat avis:
 Tot sine nube dies, ~~totidem~~ sine frigore noctes,
 Bersmani exopto, Magdalidosq; toro.
 Quantos Aetna suis eructis faucibus ignes,
 Sirius & quanta lampade torret agros:
 Tanta subinde imis adolescat flamma medullis,
 Quam non Eridani deleat vber aquae.
 Intemerata ambos inter Concordia regnet,
 Et Pax, & placide Pacis alumna Quies.
 Morib. assuescat B E R S M A N I M A G D A L I S,
 Obsequio discat vincere causa suo. (illum
 M A G D A L I D O S parcat Bersmanus comiter
 Quam partem nouit corporis esse sui. (annis,
 Plura referre libet, sed dicere plura volentem
 Nox bigis cursum precipitata vetat.
 Illa monet cohibere modos, & sistere carmen,
 Dum sponsi thalamum nupta decora subit.
 Ite pares animis, animis concordibus ite,
 Atq; optata diu carpite dona tori.
 Pampinea veluti nectunt sua brachia vites,
 Chaonia ut consors basia iungit aui:
 Serpente in amplexus ita vos, & colla ligate,
 Mellea libantes suavia suauiolis.
 Ludite: nam lusu gaudet torus, ipse procaces
 Delicias querit Pacis alumnus Amor.

*Ludite, primiciasq; toro perfoluite gratas,
Ut placita vestros prole inuenitis auos.*

*Nascatur similis B E R S M A N V L V S ore paternis,
Ingenij clarus dexteritate puer. (ti,
Nascatur carā referens M A D A L E N V L A mā
Et formā, & mores, feminineumq; decus. (m,
Euentura precor : decies compleuerit orbem
Cum Phœbe, decies cornibus aucta nouis :
Tunc mea, quæ vestri cecinit pia fuedera lecti,
Musa Genethliacos accinet ore modos.*

**I N N V P T I I S P R A E C E
P T O R I S S V I V. D O C T I S S.**
Gregorij Bersmani Annæbergensis sponsæ
& honestiss. virginis Magdalenaæ
Helborniæ sponsæ.

**C H R I S T O P H O R V S F I N-
ckelthusius F.**

*F*am venit ergo dies, sociali viuere lecto
Qua gaudes, vatum nobile, sponse, decus?
Ergo venit tandem? quam non tibi munera soror
Propitiae, facilis sed tulit ipse Deus.
Ipse Deus, Deus ipse, à quo ceu fonte perenni
Omnia promanant, hanc iubet ire diem.
Sed verbis quam non respondent præteris istac
Ah pueri, de te quæ dedit ille querens.
Nuper enim ad patrij spatians cum flumen Elisti,
Exigerem placidis pectore multa modis:

A ter-

A tergo tautus subitò serit athena clamor,
 Tangeret ut sonitu fidera clara suo.
 Sistit pedem, hac audiens ferrent quid monstra videre,
 Alternant mentem spesq; timorq; meam.
 Ecce Cupido volat, puer aliger ille Cupido,
 Hec miscens lacrimis tristia dicta suis:
 Lampadis ipse mea flagravit Iuppiter igne,
 Neptunus medius arsit & inter aquas.
 Ipsa Iouis coniunx sensit mea tela facesq;,
 Saucius est arcu factus Apollo meo.
 Et iam BErsmano (pudet heu, pudet ista fateri,)
 Nil mea flamma nocet, nil mea tela nocent.
 Scilicet intentum studijs est pectus honestis
 Semper ei, solet his cedere rebus Amor.
 Forsan & huic sacras affert Epidaurius herbas,
 Ictus ne possint ledere vulnifaci.
 Doctus at est, Musisq; vacat quoq; Phœbus Apollo,
 Nil studium docto, profueruntq; lyrae.
 Vulnera nec poterat sanare salubribus herbis,
 Quicquiderat medica vicerat artis Amor.
 Quid moror, & varijs mea macero pectora curis,
 Quin matri pando hac nuncia mœsta mea.
 Sic fatus, tenues librauit corpus in auras,
 Iratus Paphias hinc adiqtq; domos.
 Acer Amor gaude, quantum est mutatus ab illo,
 Ridebat nuper qui tua castra, viro?
 Qui sibi non ullum dicebat posse nocere,
 En arcu cecidit saucius ille tuo.
 Non huic Pierides, non vatym spiritus, alto

Qui venit, huic vulnus triste leuare queunt.
 Sed bene habet B E R S M A N E : neq; es tu tigride natu,
 Nec silices circum pectora dura geris,
 Ut vacuo semper possis requiescere lecto,
 Dulcia nec Gnidie præmia nosse Dea.
Vixit amor grauius, quo serius vixit amantem :
Differtur, sed non tollitur ullus amor.
 Ergo tuis captis ut faustos comprecer annos,
 Nunc pietas aurem vellit, & admonuit.
 Plaudo tuis tedis, plaudo B E R S M A N E beato
 Coniugio belle virginis, atq; proba.
 Ingenio dignæq; tuo, virtuteq; digne,
 Quæ te plus oculis diligit ipsa suis.
 Gaude sponsa tibi, talem venerare maritum,
 Qui ingenio fertur maximus, arte valet.
 Qui doctos inter fulget tantum arte Magistros,
 Quantum astrorum inter Lucifer ipse choros.
 Est Philyre testis, testis Philyraeus Elister,
 Sunt testes, auro carmina pulcra magis.
 Carmina, quæ demto auctoris si nomine discas,
 Andinum dicas composuisse senem.
 Gaude sponse tibi, talem complectere nuptam,
 Quam decorant probitas, gratia, forma, pudor.
 Quæ reliquias tantum superat pietate puellas,
 Quantum nocturnas candida Luna faces.
 Aspice stellatos oculos, mellitaq; labra,
 (Cernere formosam non onus esse puto,) Hac illi natura dedit, sic recta figura est,
 Si non viscato polline tincta nitet.

Ora iuuent alios peregrinis illata succis,

Sit tibi grata suis forma decora bonis.

O nimium felix, tali cum coniuge tadas

BERSMANE egregias qui sociare paras.

Tu felix etiam, preclari nupta mariti

MAGDALIS, eximij muneris aucta bono.

Sed iam quod restat, quodq; a me nunc peragendum

Et sponsa, et sponsa prospora cuncta precor. (est,

Viuite concordes ambo, sed viuite C H R I S T O ,

Viuere enim mundo mortuus habetur opus.

Nulla lares vñquam vestros perturbet Erinnys,

Asistens Raphaël arceat omne malum.

Suppedit etq; ferax vobis tot pignora lectus,

Quot pater ipse optat, mater & ipsa cupit.

Tot sponsus numeret Soles, quot litora conchas,

Tot numeret Lunas sponsa, quot Hybla fauos.

VOTVM N V P T I A L E

autore

CHRISTOPHORO PROFIO.

Silesio.

Quid sibi turba frequens, quid vult concursus in
Quid sibi vult plausu, qua noua pompa venit?
Dic age, quid varia certantes veste puellas,

Et tot præstantum cernimus ora virūm.

Mentior, an noua festa parant? connubia iungent

Vt reor, hoc Musa est visa referre mibi.

(vrbe?

Dixerat hec, (nec enim quarenti plura locuta est,
 Dilapsa ex oculis cùm fugit ipsa meis.)
 Sed gressum accelerans, quæ dixerat obvia virgo,
 Non dubiam his faciunt auribus hausta fidem.
 Alloquor ignarus spectantes festa sodales,
 Qui modo de multis vñus & alter erant.
 Ut sponsæ memorent nomen, genus, atq; parentes,
 Quæ facies, quæ sit gratia, quiue color.
 Hic quarentem vñus dictis castigat amicis,
 Illudens pñsum cognita quod rogitem.
 Magdalæ hæc nomen sortita est, inquit, auorum
 Exuperans morum nobilitate genus.
 Candoris patrij specimen presentat imago,
 Virtutumq; nitens & pietatis amor.
 Quæm bene conueniant, & in vna sede morentur,
 Quos Musæ exornant & Cytherea Venus.
 Testis erit (dixit) B E R S M A N V S, nobile flumen
 Ingenij, & roseis sponsa pudica labris.
 Ut B E R S M A N E tua virtutis laude superbit,
 Clarius & per te patria nomen habet:
 Sic sponsam pulcro veniens in corpore virtus,
 Et iuncta exornat forma pudicitia.
 Quid moror? hanc etiam defuncti fama parentis,
 Et pietas claram conspicuamq; facit.
 Leucoris atra sui ceu planxit fata Philippi,
 Lipsia sic querulos edidit orba sonos,
 Ultima cum sponsæ legissent fila parenti,
 Quæ nent fatali stamina trunc a colo.
 Sed cur infando turbamus gaudia luctu,

Iam

Iam bene sopitum sollicitando malum?
Castalias sponsus fuit enutruus ad vndas,
Cuius in amplexus virgo puella datur.
Bella puella tuum B E R S M A N E cubile salutat,
Quid cessas? moto cardine pande fores.
Aspice floridulo qui candor ab ore relucet,
Non indigna tuo est illa puella toro.
Vos mecum egregio depromite carmina vati
Coniuia, & sponsis soluite vota nouis.
Coniungant vestras adamantina vincula mentes,
Vnanimem dirimant iurgia nulla torum.
Sit thalamus felix, & ab omni parte beatus:
In geminis sit mens vna, sit vnuis amor.
Quali Thariades complexus amore Rebeccam est,
Amborum talis pectora stringat amor.
Viuite concordes, numerosa crescere prole,
Que ludat vestros ante nouella pedes.
Nam ceu vritis opaca vlni sub legmine nata
Pampineo, fructus fronde virente regit:
Sic o sponsa domum numerosa prole beabis,
Haud multo innumeris inferiore bonis,
Qua matris ludens vultum exhilarabit amicum,
Et risus patri grata iocosq; dabit.
Hoc Deus vt fiat, qui regnas trinus & vnuis
Effice, sic gratuis vota precessq; dabo.

ΕΦημία

HIERONYMI RHVDENI
LunæburgensisIN NVPTIAS CLARISS.
ET ORNATISS. VIRI D. M.
Gregorij Bersmani professoris poëmatum
in celeberrima Academia Lipsica.Anno 1575. septimo die
Februar.

C_Lare vir ingenio, studijs, pietate, labore,
 Integritate, honoribus :
 Dum lateri iam sponsa tuo, reuerende Magister,
 Puella pulcra iungitur.
 Id tibi coniugium sincero pectore felix,
 Tuaq_z, sponsa comprecor.
 Plurima sint vobis felicis gaudia sortis,
 Fatum procul sit asperum.
 Sit sine lite torus : suavis concordia regnet,
 Blandis iocis assuecite.
 Sapientia pulcra faciat te prole parentem,
 Vxor pia atq_z amabilis.
 Inq_z, domo vestra superi plantaria regni ,
 Plantetis ad laudem Dei.
 Hec rata vota velit iotius conditor orbis ,
 A_λoyosq_z, patris unicus.
 Qui costam exemit lateri stertentis Adami,
 Et inde fecit virginem.

Addu-

Adducensq; viro primus par anymphae candem

Sanxit sacrum connubium:

Ille p̄ijs sponsis quog; nunc volet hospes adesse,

Vocatus has ad nuptias.

EPIGRAMMA DE

GREGORIO BERSMANO,

Poëtices in Academia Lipsensi

Professore ordinario.

E Loquio teneros dum format, alitq; poëtas

Bersmanus Clari fama, decusq; chori,

Ipse pater vatum vatem admiratus, & alto

Ingenio, exclamat, par hic, & arte mihi est.

Aliud de eodem.

IN noua migrarent anima si corpora, vatis

Cultum Tibulli spiritum

Pectori inesse tuo, Bersmane diserte, putarem,

Elegos poliret qui tuos.

ALIVD DE

MAGDALENA HELBORNIA

eiusdem vatis coniuge honestiss.

MAGDALIN e puro genitrix pulcerrima fonte

Prognatam, sanctis moribus erudit;

Hic ubi perpetuam dulces fixere Camæna

Sedem inter Nymphas, vrbs Philyrea, tuas.

Illam animi donis insignem, & honore figura,

K. 5. Bersma-

Bersmano Phæbus donat habere suo :
 Atq; ait, hanc digno celebrabis carmine vates,
 Cui pura è pleno gurgite vena fluit.

Iohann. Posthius

M. D. F.

F I N I S.

G R E G. B E R S M A N I

A N N A E B E R G E N S I S

Encomiasticorum

L I B E R I.

E L E G I A I.

D E V T I L I T A T E A R T I S
G R A M M A T I C A EIn tabulas Grammaticas V. Clariss.
Georgij Fabricij.

Qui fuit insignem P V E R I S qui protulit artē?
 Quām bonus, & verē commodus ille fuit.

Primus enim sterilis doctrinae semina iecit,

Primus & ad Musas ille reclusit iter.

Tunc caput ingenuas nobis efferre per artes,

Tunc Clario licuit fonte leuare sitim.

At non ille tulit summam me iudice laudem,

Quamvis sit memori dignus ab orbe coli.

Nam

Nam rude semen erat, nec terris omnibus aptum,
 Quod tantum in pingui luxuriabat agro.
 Is nisi dente foret crebro renouatus aratri,
 Nil nisi cum spinis gramen habebat mers.
 Adde quod hirsuti complerant vndig, sentes,
 In Labyrinthus compita secta vias.
 Rara per apricos ducebat semita colles:
 Semita, sed positu vix adeunda loci.
 Quam potius meruit celebris prae coma fama,
 Qui legit vario semina sparsa solo.
 Ac lolum postquam paleasq, remouit inanes,
 Fecit ut humanis usibus apta forent.
 Illius hec laus est, qui Palladis inclutus arte,
 Perplexum multis ante, relegit iter:
 Observata regens certis diuortia filis,
 Qua dederat dubijs illa sequenda vijs.
 Et nunc in tanto pars est communis honore
 FABRICIVS, scripti dexter in omne genus.
 Qui pariter docta sectatus filia Minerua,
 Aonidum facilem struxit ad antra viam.
 Grammaticae paruo comprehendens dogmata libro,
 Qua prius in veterum sparsa fuere libris.
 Qua non crassiloqui potuere volumina Gotthi,
 Scrinia nec Galli tradere vasta senis:
 Explicat illa tribus fel:citer omnia chartis,
 Ambiguum brevibus perspicuisse magis.
 Ac ne quid studijs posthac iuuenilibus obstat,
 In tabulis eadem conspicienda dedit.
 Quarum si posset manus amuta reddere formam,

Non

Non magis his Cui pulcra tabella foret.
 Huc ergo celeri iuuenes pede carpite gressus,
 Hic datur ad Musas currere lata via.
 Castalia scatet hic de gurgite riuulus vnda:
 Qui bibit hinc, socijs plus sapit ille suis.
 Qui bibit inde, sapit: iuuenes huc rendite, pulcra
 Quos sitis optatae cognitionis habet.
 Vestraq; Gorgonea perfundite tempora lympha,
 Pegaseum spirent pectora vestra lacum.
 Quisquis at hinc animum multa repleuerit arte,
 Inscripta fonti vota, PERENNIS EAS.

ELEGIA II.

DE DIGNITATE AC
FRVCTV POETICES.

Quid mihi vobiscum est, infelix cura, Camara,
 Et vatum sterili, carmen inane, labor?
 Ite procul, vestris si nil prodestis alumnis:
 Ite, nihil si nos gloria vestra iuuat.
 Quarite vos propter, tetrica quem iurgia lingua,
 Et latrante iuuet crimina ventre pati.
 Non ego nunc illis possum durare ferendis,
 Immodicus frangit pectora dura dolor.
 Nam prius inuicti casus memorabis Ulyssae,
 Sit licet & pelago, multaq; passus humo,
 Et referes, miserum quot probra superba procoru,
 Paupertas Irum ferre coegerit inops:
 Iuinda mordacis quam dicas vulnera lingue,

Vulne-

Vulnera Pierio nunc patienda chore.
 Quiduis esse velis, quam vatis nomen habentem,
 Pegasidum castis inuigilare focias.
 Vsg, adeo his audit seculis male carminis autor,
 Vsg, adeo Musas tempora nostra premunt.
 Cura fuere olim regumq, ducumq, poëta,
 Nec stetit ingenio gloria parta leuis.
 At nunc & stolidum deridet carmina vulgus,
 Nec faatrix doctis vatis aula patet.
 Illa prius scurras admiserit & balatrones,
 Quam qui Thespiadum sacra colenda ferunt.
 Qua facti meruit culpa diuina poësis,
 Principibus fieret vilius ut ipsa suis?
 An quia nunc artes paßim sors vrget iniqua,
 Non licet hanc fato prospere frui?
 An quia contemtus cauſamq, facemq, ministrant,
 Quos iuuat in Clario nomen habere choro?
 Dum precepta bona prorsus contraria legi,
 Moribus & castis que nocuere, docent:
 Quos tanquam vita pestes, ac pondera terra,
 Arcendos sancta censuit vrbe Plato:
 An quod & indocti docti q, poëmata scribunt,
 Quærendiq, omnes nominis ardor agit?
 Quis tamen heu furor est persona crimen, in artem
 Fundere? non meritam cur mala pena trahit?
 Si modò vera libet constanti mente fateri,
 Si qua modò veris est adhibenda fides?
 Vt nihil vrilius sacra solet esse poësi,
 Sic nihil hac ipsa dignius esse reor.

Ut racciam quod nil iucundius extet eadem,
Omnigenas inter cognitionis opes.

Si nescis prisci reminiscere temporis annos,
In precio quando floruit illa suo.

Non modò tunc procerum pollebat amore poëta,
Ac culti merces digna laboris erat :

Sape sed & reges inter moderamina rerum,
Iungebant paribus verba diserta modis.

At quid pauca nocet prisorum exempla referre,
Si forte hinc Musis concilietur honos.

Victor Amyntiades inter tot tela, tot enses,
Iliadem crebro legit Homere tuam.

Cumq; daret placide defessus membra quieti,
Hanc capiti optabat supposuisse suo.

Illu ubi thesauros inter direpta Darij,

Traditur artifici cistula facta manu,
Consilijs animo perpenfis ante suorum,

Iliadem seruet, rettulit ipse, meam.

Tanto Pieridas rex dignabatur honore,

Quas odio nostro tempore vulgus habet.

Cui non Scipiada nomen peruenit ad aures,

Ausonia ut vatum fouverit ille patrem ?

Quem Calabris humiles ducentem montibus ortu,

Exortem tumuli noluit esse sui.

Donec Musarum superabit fama sub orbe,

His tua cum Fului gloria semper erit :

Aetolo referens qui victor ab hoste triumphum,

Aonidum templis Martia dona paras.

Quid dicam, vati cunas quod si qua dedisset,

Ante

Ante alias felix vrbs ea visa fuit ?
Maxima sic multis certamina mouit Homeru,
Dum quenam dici patria vatis amat.
Vrbis & externis tribuit ius Roma poetis,
Roma potens armis, ingenisq; ferax.
Quid memorem quanto studij complexus amore
Augustus vatum lumina bina fuit ?
Vix ita Phoceo iuueni dilectus Orestes,
Vix ita Cecropio Piratibusq; duci.
Quantum ille & Flaccum fouit, pariterq; Marone,
Amborum peragens seria multa fide.
Quis te venturo Mecenas eximet euo,
Aonidum cœtus nobile presidium ?
Fania Midam sileat, maior tibi gloria venit,
Gloria Virgilij parta patrocinio.
Nec verò priscos marum est coluisse Thaliam,
Nil mirum vatis grande fuisse decus.
Cum reges ipsos concessa pér ociarerum,
Iuuerit his studijs imposuisse manum.
Carmina sic scripsit Siculus non pauc a tyrannus,
Ut stimulis sensum poneret inuidie.
Sic cum Virgilio videas Flaccoq; sedentem
Augustum, doctis claudere verba modis.
Sic non dum, carie consumens cuncta vetustas,
Corrosoit numeros Carole Magne tuos.
Deficiet prius ipse dies, (nam vera farebor)
Ac Sol Hesperias axe subibit aquas :
Narrando cunctos ego quam complectar honores,
Quos olim Phœbo turba sacrata tulit.

Hoc

Hoc saltem referam, quod (me nisi numina fallam)
 Innumeris testis forsitan instar erit.
 Cui non vlla parem transacti temporis etas
 Vedit, nec similem secla futura ferent:
 Non dignatur celesti stirpe poetas,
 Hos superum natos ausus habere Plato.
 Talia sed quid ego recolendo, sidera celo,
 Fluminibus ripas, frondibus addo comas?
 Ergo vias repetam, longis ambagibus acta,
 Ne cyma in medijs nostra fatiscat aquis.
 Fallor? an vilitas coepit pars altera nostri,
 Ore vocans ad se flectere mandat uer?
 Illa vocat certe, fas est parere vocanti,
 Area iam nostris illa teretur equis.
 Nunc autem mihi mille sonos, nunc oraq; mille,
 Mæonideq; tuum pectus inesse velim.
 Ut memori cunctos possum perscribere versu,
 Quos fructus celo nata poësis habet.
 Summa sed ipse sequar tantum fastigia rerum,
 Qualis qui summam fluminis haurit aquam,
 Diuinos si forte cupis cognoscere cultus,
 Quoq; coli mentis numen honore velit:
 Si cupis & vita & morum præcepta tenere,
 Candida Pieridum carmina doctus ames.
 Nam ne, forte ratis veluti spoliata magistro,
 Relligio Lethes mersa iaceret aquis:
 Melpomene populis concessit amica poëtam,
 Letheis mersam qui reuocaret aquis.
 Carmine celicola placantur, carmina ni sint

Cum

Cum pueris virgo disceret vnde preces?
 Poscit opem vatis chorus, vt vel laudibus alnum
 Exhibita celebret pro bonitate Deum:
 Supplicium aut vitis meritum, pœnasq; parantem
 Preueniat, iuncta cum pietate, prece.
 Vindicta totas ne forte remittat habenas,
 Effundens ira fulmina cuncta sua.
 Immittatq; feros nostris aut finibus hostes,
 Aut graue morborum letiferumq; genus,
 Concitet aut largos resolutis nubibus imbres,
 Aut etiam rapidis ignibus vrat agros:
 Sed potius patria vincens bonitate furorem,
 Ostendat vultus signa benigna sui.
 Tranquilla nobis concedens tempora pacis,
 Ac nostra pellens noxia queq; domo.
 Quid verò in vita recte praeq; geratur,
 Virtutis, vicio quatenus abfit, amor:
 Non itate Samius, non sic doctrina Thaletis
 Instruet, aut tanta cum grauitate Plato:
 Musa tuis veluti spectandum ponit ocellis,
 Exemplis monstrans fanda nefanda suis.
 Quid virtus, & quid prudens solertia possit,
 Edocet Aeolij prouida cura ducis.
 Quid pietas, quid sit reverentia pulcra parentum,
 Aeneas facto comprobat ipse suo.
 Qui postquam raptos medio tulit hoste penates,
 Mox humeris effert dulce parentis onus.
 At quid amicicia valeat venerabile fœdus,
 Euryali cades Hyrtacidaq; notat.

Feruida quid mentis noceat fiducia, fata
 Ductoris Rutuli nos miseranda docent.
 Ne sis cum superis magni contemtor Olympi,
 Titanum pœnis cautior esse potes.
 Deniq; Cinyphias citius numer auero fruges,
 Quotq; ferat dicam fertilis Hybla fauos:
 Quam quot virtutum precepta, poëtica tradat,
 Carminibus potero commemorare meis.
 Sed ne forte suam dediscat tangere metam,
 Fessus in hoc cursum tramite sifstat equus.
 Nam mihi quid surdas hac decantantur ad aures,
 Quid feror in laudes Calliopea tuas?
 Si sola curantur opes, si quilibet amplos
 Posthabito census nunc Helicone parat.
 Exulet interea cunctas Ars spreta per urbes,
 Ac mendicatum querat egena cibum.
 Forst'an huic dederit finem Deus ipse labori,
 Querat ut hanc versa postmodò sorte cibus.

ELEGIA III.

DE DIGNITATE AC
 PRAESTANTIA HISTORIAE
 carmen scriptum in *σωταγμα* Histo-
 ricum M. Reineri Reineccij.

Flora Phœcum laudet pomaria regis,
 Hesperidumq; hortos fama loquatur annis.
 Sed neq; Pelusii tempe ditissima terra,
 Quam saturans reflua Nilus inundat aqua:

Nec

Nec rbus sudanti pinguis Panc haia ligno,
 Nec generosa vebens amne metalla Tagus,
 Laudibus historia certent : non India gemmis
 Prodigia, non raro vellere Sera tumens.
 Si nescis, bac est orbis commune theatrum,
 Exemplis monstrans fasq; nefasq; suis.
 Que tibi nec Samius, nec sancti charta Solonis,
 Cumq; Stagirita maximus ille Plato,
 Informans oculis tam clara in luce videnda
 Proponet, medio candidiora die.
 Temporis hac testis, nascentia secula mundi,
 Regnorumq; vices, fatag; mira refert.
 Et quo relligio sit nata propaginis ortu,
 Et qua considerit lumina nocte latens.
 Hac veri lux, incerto mortalia casu,
 Et fluitare vaga semina mole negat.
 Omnia sed mentis cura distincta sagacis,
 Demonstrat metas ritè tenere suas.
 Ordinis vsg; adeò custos Deus, ordinis autor
 Digerit in numerum singula lege regens.
 Prescriptosq; iubet fines seruare profundum,
 Libratumq; pari pondere stare solum.
 Et iubar alternis Phœbi concedere nocti,
 Et mutare statu tempora iure vices.
 Quid memorem vindex abolentis ut omnia leti,
 Non sinat in cineres nomen abire rogi :
 Inclita victuris intexens facta libellis,
 Et vitam reddens post sua fati viris ?
 Historie meritis viuit post funera virtus,

Et tituli famam, qui bene gesit, habet.
 Sic memori rex Perſarum celebratur ab aeo,
 Sic Macedum fertur laude Monarcha potens.
 Parua loquor: vita non haec incauta Magistra,
 Quod iuuet alterius nos docet ipsa malo.
 Inſtruit exemplis orientia tempora priscis,
 Nec puerorum inſtar nos ſinit eſſe rudes.
 Gnaraj, preteriti, caſus praſaga futuri,
 Consilijs arcet triftia damna ſuis.
 Auertit clades, & dira pericula pellit,
 Siue parata domi, ſeu metuenda foris.
 Supplicijq, metu culpam, facinusq, recidit,
 Peccoris & motus imperioſa premit.
 Fortunaq, iubet memores, quae tollit in alcum
 Obscuros, celebres attenuatq, viros,
 Iras atq, minas ſpirantem ponere vultum,
 Et iactare animis verba minora ſuis.
 Adde vetustatis quod nuncia, prodit in auras
 Nocte ſepulta mala quae latuere diu.
 Omnia Cecropie promens ſecreta ſenecte,
 Quicquid & abſtrusum Roma vetuſta tenet.
 Et mores hominum ductos meliore metallo,
 Et veterum ritus, iuraq, ſancta docens.
 Quae ſi diuitijs Arabum quis cognita mutet,
 Iudice me, Glauco non magis ille ſapit,
 Aurea qui mutans eratis arma, recepit
 Centenos pendens, ter tribus emta, boues.
 Quae laus ergo tuo tribuetur digna labore,
 Quae, R E I N E R E, tuis gratia digna libri?
 Qui

Qui prima antiquos deducis origine reges,
 Atq; nitere facis stemmata fœda situ.
 Squalida qua genitrix annorum infecerat etas,
 Dentibus arrodens triuerat atq; dies,
 In quibus &, texens sublimis aranea telam,
 Ipsa suum textrix inuida nerat opus.
 Assyrios tu pandis auos, modò redditus orbi
 Ingenio viuit Medus Arabsq; tuo.
 Inq; tuis relegit fastis primordia stirpis
 Persa sua, Partibus disicit & ipse genus.
 Singula quid memorem? tu regna illustria condis
 Scriptor, & Acacidas ducis in arma stylo.
 Iam minus inuideo Roma, minus, inquit, Athenis,
 Nostra voluminibus gens celebrata tuis.
 Perge precor, R E I N E, tui viciuera feretur
 Fama operis, stellas dum vebet axe polus.

ELEGIA IV.

 D E D I G N I T A T E A C
 P R A E S T A N T I A A R T I S
 Geometricæ.

In Rhedam Geometricam M. Va-
 lentini Thauæ.

F Nuidiosa alius sumat Demosthenis arma,
 In tua siue pedem Bartole castra ferat:
 Quem labor, aut insana iuuant vadimonia vulgi,
 Manè cui somnos ostia pulsâ fugant.

Me secura quies grata delectet in umbra,
 Dum mea non penitus vita teratur iners.
 Ipse sequar viridi Musarum castra sub aeo,
 Ignarusq; fori, quae licet arma geram.
 Nec me destituant segnes in pectore vires,
 Nec frangant dura tadia longa vie.
 Et quodcunq; mihi superest, dum gaudia victor
 Plena seram, superet spes melioris, onus.
 Tu modo ne sacris nemorum secessibus arce,
 Indignata meos Calliopea pedes.
 Neu mihi dura nega modicum de fonte liquorem,
 ALBIVS vnde suam diluit ante situm.
 Ipsa mihi celiq; vias & sidera monstra,
 A celoq; ortas sideribusq; vices.
 In primis certis qua digerit omnia punctis,
 Arte Magisterij sit mihi nota tui.
 Non vlo celebrata satis GEOMETRIA vafa,
 Digna vel Andinis nomen habere modis.
 O qui primus in hac mortales imbuit olim,
 Quam bonus, & verè commodus ille futi.
 Credibile est illum retinentem semina celo,
 Nil mortale animo desipuisse suo.
 Non illum ambitio popularibus abstulit auris,
 Nec vicijs labes polluit vlla suis.
 Non illum fasces, nec sellae signa curulis,
 Aut Parthus celeri sollicitauit equo :
 Non procerum cura, non arcta negocia regum,
 Non foras, non arcus, rostra, theatra, vie.
 Ipse suos inter radios, securus amorum,

Spreuit

Spreuit opes, tenui spreuit & ore famem.
 Dimensumq; dedit spaciosum gentibus orbem,
 Et gestanda manu sidera, rura, fretum.
 Artibus haud alijs meritas ego demsero laudes :
 Non ita sum fama prodigus ipse mea.
 Gloria cuiq; sua est : sed eam sectentur, ad astra
 Qui cupiunt faciliter tramite ferre pedem.
 Hanc nobis natura parens, hanc subdidit alam,
 Quæ nos ex humili præpes ad alta leuet.
 Huius remigio superas enauit ad oras,
 Insuetumq; homini Dædalus egit iter.
 Remigioq; carens alarum hoc, lapsus ab alto
 Icarus, æquoreis nomina fecit aquis.
 Scilicet illa vagis & nos erroribus actos,
 Post longam patriæ reddit amica fugam.
 Inq; domos superas sedesq; reponit auitas,
 Colloquioq; D E I dat propiore frui.
 Illic & celi tractus, camposq; liquentes,
 Stellarumq; globos ad rata puncta locat.
 In terrasq; Iouem summo deducit Olympos,
 Fulminis haud illam præpediente metu.
 Illic & gyros, per quos moderatur habendas
 Phæbus, & oblique signa relictæ rotæ
 Disponit, metasq; notat, seu tendit ad Austrum,
 Seu propior terris flectit ad Arcton iter.
 Illic & certo distinguit limite flexus,
 Quos intra veniens Luna, cadensq; meat.
 Seu fratri rediens amplexu colligit ignes,
 Seu permensa polum, lumina nocte refert.

Illinc & penitus magnum mirata profundum,
 — Subiectasq; oras atberis atq; soli,
 Supposita ex alto gaudet cognoscere molem,
 Metiriq; animo disita summa suo.
 Hinc postquam spatij exegit quattuor orbem,
 Singula sub certa corpora lege notat.
 Tellurisq; vagos includit limite campos,
 Discernens aruis arua, plagiisq; plagas.
 Et quā Mānaliā flaminis vicina Boötæ,
 Altior in tumuli tollitur illa modum :
 Et quā prona magis, populis cognita nostris
 Astra videt, populis cognita Nile tuis.
 Et quā se primis attollit Cynthius vndis,
 Et quā defessus frena remittit equis.
 Non illam aſſiduis remoratur Gallia bellis,
 Non latrocinij Bætica fœta suis.
 Non obſessa fero tellus Rhodopæa colono,
 Ultima non Ponti litora, cana niue.
 Obiectæne Alpes, aut nubifer Apenninus,
 Aut rapido Ganges ſumine rura ſecans.
 Non illam montes, non inuia ſaxa morantur,
 Non freta : rumpit iter per iuga, ſaxa, fretum.
 Quid referam humana præſet quæ commoda vīte?
 Multa quidem, numeris ſed minus apta meū.
 Dum varios profert vīta ciuilis ad vſus
 Organa, mechanica fabrificata manu.
 Queis ſine nulla queant tractare negocia ciues,
 Siue domi poſcant munia, ſiue foris.
 Neu morer exemplis, quæ ſi perſcribere verſu

Cuncta

Cuncta velim, series longa futura foret.
 Sit satis è multis prolatum millibus vnum,
 Quod pro teste mihi nunc memorare libet.
 Quem Siculi fugiunt opera admiranda magistri,
 Quod mare non fama transiit ille sua?
 Nam celi leges, & iura arcana Deorum,
 Ingenio celsa transfluit arce Iouis.
 Scilicet in paruo complectens aether a vitro,
 Qui vix amplexu se capit ipse suo.
 Vt duodena rotis transuetus sidera Titan,
 Immensum obliquo permeet axe polum.
 Ac comitata suo fratrem vaga Delia curru,
 Nunc lateat, toto nunc facis orbe micet.
 Vtq; tenens mundi medium torius & imum,
 Nixa oneris tellus stet grauitate suis.
 Quid tormenta loquar patrie fabricata tuende,
 Cum Marcella tuo milite cincta fuit?
 Non ita Romulidas validi custodia muri
 Arcuit, aut obex arduus ante iugi:
 Non maris vndisoni subter labentibus vndis,
 Accessum prohibens NEREV S ipse viris.
 Non emissa super telorum turba repressit,
 Aut infesta retro classe manuq; Tyrus:
 Quantum nempe suis tormentis repulit hostem,
 Perfringens actis obuia quaq; pilis.
 Illius ingenio victoria tota Quiritum
 Hesit, & ancipiit Marte morata stetit.
 Sed prius Hesperias descendet Phoebus in vndas,
 Rursus & Eoo proferet orbe iubar:

Illinc & penitus magnum mirata profundum,
 — Subiectasq; oras aetheris atq; soli,
 Supposita ex alto gaudet cognoscere molem,
 Metiriq; animo disSEA summa suo.
 Hinc postquam spatys exegit quattuor orbem,
 Singula sub certa corpora lege notat.
 Tellurisq; vagos includit limite campos,
 Discernens aruis arua, plagiisq; plagas.
 Et quâ Mænali flammis vicina Boötæ,
 Altior in tumuli tollitur illa modum:
 Et quâ prona magis, populis incognita nostris
 Astra videt, populis cognita Nile tuis.
 Et quâ se primis attollit Cynthia vndis,
 Et quâ defessus frena remittit equis.
 Non illam aſſiduis remoratur Gallia bellis,
 Non latrocinij Bætica fæta suis.
 Non obſeffa fero tellus Rhodopæa colono,
 Ultima non Ponti litora, cana niue.
 Obiectæne Alpes, aut nubifer Apenninus,
 Aut rapido Ganges flumine rura secans.
 Non illam montes, non inuia saxa morantur,
 Non freta: rumpit iter per iuga, saxa, fretum.
 Quid referam humana præstet quæ commoda vita?
 Multa quidem, numeris sed minus atra mei.
 Dum varios profert vita ciuiliſ ad uſus
 Organa, mechanica fabrificata manu.
 Queis sine nulla queant tractare negocia ciues,
 Siue domi poſcant munia, siue foris.
 Neu morer exemplis, queſi perſcribere versu

Cuncta

Cuncta velim, series longa futura foret.
 Sit satis è multis prolatum millibus vnum,
 Quod pro teste mihi nunc memorare libet.
 Quem Siculi fugiunt opera admiranda magistri,
 Quod mare non fama transiit ille sua?
 Nam celi leges, & iura arcana Deorum,
 Ingenio celsa transiit arce Iouis.
 Scilicet in paruo complectens aetheria vitro,
 Qui vix amplexu se capit ipse suo.
 Ut duodena rotis transiit sidera Titan,
 Immensum obliquo permeat axe polum.
 Ac comitata suo fratrem vaga Delia curru,
 Nunc lateat, toto nunc facis orbe micet.
 Utq[ue] tenens mundi medium totius & imum,
 Nixa oneris tellus stet grauitate suis.
 Quid tormenta loquar patriæ fabricata tuende,
 Cum Marcelle tuo milite cincta fuit?
 Non ita Romulidas validi custodia muri
 Arcuit, aut obex arduus ante iugi:
 Non maris vndisoni subter labentibus vndis,
 Accessum prohibens N E R E V S ipse viris.
 Non emissâ super telorum turba repressit,
 Aut infesta retro classe manuq[ue] Tyrus:
 Quantum nempe suis tormentis repulit hostem,
 Perfringens actis obuia quæq[ue] pilis.
 Illius ingenio victoria tota Quiritum
 Hæsit, & ancipiit Marte morata stetit.
 Sed prius Hesperias descendet Phœbus in vndas,
 Rursus & Eoo proferet orbe iubar:

Quām referam quantum spacioſi tempore belli,
 Arte Syracusis profuit atq; manu.
 Ad propiora feror: nec enim praeonia laudis
 Credibile eſt priscis cuncta dediſſe D E V M.
 Haud vni pariter conſert D E V & omnia ſeclo,
 Vni largitur nec bona cuncta viro.
 Spirantes poterat Lysippus ducere vultus,
 Extinctis Cōus reddere membra manu.
 Ligna Tarentinus produxit in aera pennis:
 Sic ſua cuig; fuit gloria, parta ſibi.
 Non operis tamen exacti, argutiq; laboris
 Præripuit noſtris iſte vel ille decus.
 Stant etiam merita nobis inſignia laudis,
 Vnus Phidiacum nec ſuperauit ebur.
 Neu varijs memorem praeflantes artibus, atq;
 Quos noſtra antiquis aequiparanda dedit:
 Sit mihi de multis fas tantum promere paucos,
 Fama Mathematicæ quos ſuper aſtra vehit.
 Ingenium ſummo laudemq; aquauit Olympo,
 Inclita quo gaudet Francia ciue, ſenex,
 I O H A N N E S Molitor, cui nomen Regius altum
 Mons dedit, at nomen clarius arte tulit.
 Vix illi quondam, nati melioribus annis
 Viderunt (liceat dicere vera) parem.
 Hoc vno meruit tantum Germania laudis,
 Quantum cum Memphi Gracia tota tulit.
 At quæ S T O E F L E R V M tellus, quæ neſciet &
 Aemula Phœbeis dum foror ibit equis? (tas.
 Tunc fidus noſtri vaneficit H O M I L I V S eui,
 Cum

Cum refuga ad lucem flexerit umbra viam.
 Ut viuos taceam, quorum me nomina candor,
 Ingenuusq; iubet disimulare pudor.
 Qui nos iura poli, faciemq; micantis Olympi,
 Tempora cum causis & docuere suis.
 Quorum facta fuit vita hac instructior arte,
 Nunc ut ea liceat commodiore frui.
 Nec te THAVTA mea tamen hic recitabo Thalia,
 THAVTA Geometrici gloria rara chorū:
 Immemoriū tuum versu transibo laborem,
 Cui similem Graiae non peperere manus.
 Triptolemi volucrem proclamat Achaea currum,
 Quo nulli tactam primus obiuit humum.
 Iactat Achilleas tumefacta Pelasgia bigas,
 Ante quibus Zephyros ibat, & ante Notos.
 At tua laude vehi nunc Rheda est dignior ista,
 Quò plus ingenij, quò magis artis habet.
 Illa vectus enim Dux inclutus ense, fideq;,
 Saxonica AVGVSTVS firma columnā domus,
 Et spatha, & poterit certa interualla locorum
 Per quā fecit iter, noscere cuncta memor.
 Siue nemus circum, tortum rapiatur in orbem,
 Seu circum curuas axe vehatur aquas,
 Imperij seu forte sui percenseat vrbes,
 Perlabens rapidis arua beata rotis.
 Ilic & si quot confecit millia cursu,
 Qualis Saxonici regula iuris habet,
 Campana prodente sono, tinnitibus aris,
 Singula cum quartis disnumerare licet.

Adde

Adde quod ambages in ea, flexusq; viarum,
 Herculei indicio scire potest lapidis,
 Atq; emensa pedum (tecto velamine curru,
 Hoc moderante rotas) voluere signa retro.
 Non secus atq; dolos tecti, anfractusq; relegit,
 Aegides fili pone secutus iter.
 Sed nec opus, Rheda cunctos memorabilis vſus
 Dicere, nec versus lege vetante licet.
 At quibus ingrediar tua nunc praconia verbis
 AVG V S T E, imperij gloria, cura, salus?
 Qui merito sacram complexus amore Matheſin,
 Auxilijs orbam non finis esse tuis.
 Illiusq; fones cultores, atq; tueris,
 Quos liuor rabido carpere dente solet.
 Quin etiam si quando finunt te pondera rerum,
 Quas fulcis, humeros mole grauante tuos:
 More alijs solito, vacua non segnis in aula
 Ignauum luxu perdis inerte diem.
 Sed vigilis tractans aut nostra Mathemata cura,
 Subiçis ingenio fidera celsa tuo:
 Aut altum ingenuas animum demittis in artes,
 Impendens studijs tempora multa bonis.
 Macte noua virtute heros, sic itur ad astra,
 Hoc recto ad superos tramite ducit iter.
 His olim meritis Atlas concendit Olympum,
 Cuius nunc prono vertice fulcit onus:
 His olim proles Hyrae nitentibus astris
 Addita, & in celi parte locata fuit.
 His etiam Alcides radianti sede receptus,

Con-

Conspicuum liquida repperit arce locum.
 Te quoq; pro meritis quibus orbem Maximus imples,
 Dum recipis Musas celica recta manent.
 Quiq; tibi primo Libycus leo fulsit in ortu,
 Dñs accessuro colligit ecce iubas.
 Sed terris precor intersis Dux optime longum,
 Ad superumq; domos non nisi serus eas.

Ἐπεὶ γεωμετρῶν

DE DIGNITATE AC
 PRAESTANTIA ARTIS ME-
 dicinæ, ad Viros i. v. doctrinæ eruditione,
 humanitate, ac virtute ornatiss. opt. ar-
 tium Magistros ac professores in Academia celeber-
 rima Lipsensi, cùm renunciatione publica de-
 clararentur Medicinæ DD.

Quis calor impellit subito præcordia motu,
 Cur longum desueta pati mea viscera Phœbum,
 Spiritus intus agit, sensusq; infusa per imos
 Vis animum versat, lymphæ Permeſidos haſſtu?
 Fallimur, an totis Phœbi delubra mouentur
 Sedibus, & fremitum cortina remittit ab antris,
 Aduentum testata D E I: iam lumine lucem
 Diffundi, & tremulis video crebescere flammis.
 Nunc Paan, nunc se Tegeæ mibi monstrat alumnus,
 Et comes his Euan, ternoq; ter agmine iuncta
 Mnemosyna Diuumq; sata genitore puella,
 Autumnusq; pater genitalia munera ſpargens,

Nar-

Narcissi flores, & olentis germina thymbra,
 Ambrosiaeq; comas, & odorifera Panacea.
 Quos se pone infert, oculis Hygiea serenis,
 Et Vigor, & Charitum turba comitante Venustas.

Nosco Deos, caussamq; via: Vos concinit ille,
 Vos petit ille chorus, lauro Parnasse circum
 Vestra reuincturus consuetis tempora fertis,
 Vestra, Machaonia quibus hoc debetur ab arte
 Eximum decus, & praelari frontis honores.

Hec est illa dies, Parcarum condita pure
 Vellere, sepe dies votis optata caducis:
 Candida lux, & candidulis signanda lapillis,
 Qua vobis merita velantur tempora fronde.
 Grande mora fertis premium, secludite curas,
 Nec lentas nimium spes incusate querendo.
 Sic visum superis, cumulo potiore bonorum
 Instaurare mora vobis dispendia longa.
 O fortunati nimium, nisi præmia laudum
 Prætereunt vestra sensum male cognita mentis.

Ergo salutantum leto dum compita plausu
 Cuncta fremunt, sonitumq; cauis penetrabibus edunt
 Atria, & vrgentis feruent turba impete postes,
 Ostia dum pulsata gemunt: vacat apta mouere
 Carmina, qua docti possint audire penates:
 Calliope nos illa doce: iuuat ire per artis
 Paonie laudes, tu grandibus annue cœptis,
 Et mecum seriem moliminis exige tanti,
 Si tua rite colo primis venerator ab annis
 Sacra, nec bis potior sed sit cura altera menti,

Aut

Aut inbiens aula splendori, aut dedita lucro.
 Et vos, quorum agitur res, aspirate canenti,
 Este mihi faciles, venient in carmina vires,
 Quas vestro dabitis nutu, placidoq; fauore.

Sed quis erit dignum polenti pectore carmen
 Condere qui valeat, laudesq; aquare canendo
 Promeritis eius, qui tam diuina reperta,
 Ingenio quasita suo, studioq; subacta
 In medium dedit, atq; in luminis eruit oras.
 Credo equidem, (nec vana fides) celestibus ortum
 Seminibus, celo dignam qui protulit artem.
 Nam si, quod rerum maiestas cognita suaderet,
 Dicendum est, Deus ipse fuit, Deus, aut ego fallor,
 Immergit errorum qui fluctibus atq; tenebris,
 In luce & solida hanc princeps statione locauit.
 Confer enim, (si prisca iuuat cognoscere retro,
 Et prima mecum repetentem ab origine mundi,
 Discere, qui varia vitam excoluere per artes)
 Talibus inuentis, aliorum antiqua reperta.
 Prima Ceres fruges, alimentaq; nutia terris
 Extulit, & pingui glandem mutauit arista :
 Indignata situ campos horrere feraces,
 Ornari nullis in cultum fructibus annum.
 Vitigena Bacchus laticis mortaliibus usum
 Prebuit, & liquidos permulxit nectare fontes.
 Durus vterq; Deus, si fas est vera fateri,
 Durus, & heu nostra non equus gentis honori.
 Tunc capere homines primum mollescere, rerum
 Copia tunc mersare animos, infringere luxus :

Desi-

Desidies obliimare, incestare voluptas.
 Tunc vino corrumpi atas, & forma perire,
 Morborumq; cohors inimica incumbere terris,
 Desolari vrbes, impleri ciuibus Orcus.
 Ergo triticeas messes, & dona Lyai,
 Vtilius nescire fuit : queis vita carebat
 Aurea, queis & nunc constat sine viuere multos,
 Contentos victu, quem sponte volentibus aruis
 Fundit humus, potu saturos, quem ripa ministrat.
 At bene non poterat, succorum vsusq; medentum
 Cassa, neci patulum proferri vita per eum :
 Morbiferam postquam cladem mortalibus agris
 Conflarat satus Iapeto, de lampade Solis
 Subducens misero flamarum semina farto :
 Queis hominum pecudumq; genus, ritasq; volantum
 Flagranti penitus succedit in ossibus astu,
 Laxauitq; fores leto, letiq; ministris,
 Atq; cadaueribus funestos reddidit agros,
 Vastauitq; vias exhausto gentibus orbe.
 Quo magis ille Dei est nobis dignandus honore,
 Seu Deus ille fuit vere, quod credere mandat
 Religio, Diuum Clarius seu missus ab arce,
 Quod testis perhibet locuples, longa uerustas,
 Qui nostra casum sortis miseratus acerbum,
 Morborum contraq; metus, mortisq; fuorem,
 Addidit afflictæ solatia dulcia vita,
 Radicum monstrans vires, artemq; medendi.
 Qua vel praesentis rabiem compescere morbi
 Rite queat, vel qua corpus seruare salubre,

Imper-

Imperfecta tibi ne truncet stamna Clotho.
O geminum celestis opus rationis, ab Orco
Quod reduces tradit vitas, reuocatq; sepultos.
Non mibi si centum ter linguis ora sonarent,
In fragiliq; foret vox indefessa loquela,
Tantarum sperem cumulos euoluere laudum,
Complectiq; meis praeconia debita verbis.
Nudus rebus agam, ne vos morer amplius aequo.
Hanc pariter coluit seclis melioribus artem,
In sistens patris felix Epidaurius orsis,
Ipse merens etiam Deus immortalis haberi,
Dysceptum loris dum sanat Amazone natum:
Hanc coluit Chiron, hanc & Chironis alumnus.
Inclusus Aeacidae, Nereidos inclusus ortu.
Hac fuit illustris Podalrius, atq; Machaon
Phœbigena, regiq; Erebi gratissimus unus
Ante alios Peon, Amythaoniusq; Melampus.
Hac terris meritum, famamq; aquavit Olympo
Hippocrates, spes fida hominum, columnaq; salutis.
Quid moror? hac nullo casurum tempore nomen
Pergam; peperit solertia mira magistri.
Ut reliquos taceam regum de stirpe creatos,
Qui medica studium non defugere palestra.
Et merito: nec enim sacri post dogmata verbi,
Quia Christus par facta sinu patris, edidit orbi,
Huic aliud par est: absit lingua inuida vero.
Scilicet hoc nostri nobis primordia pandit
Corporis, ut rudit hæc terra, confusaq; moles,
Induit humanas (mirum) conuersa figuræ:

Prolifici pars mollis vti ac humecta liquoris,
 Et terrena minus, versa est in corporis usum,
 Quod solidum ac terrestre fuit, concreuit in ossa.
 Vnde opifex natura creet membra, auctet, alatq,
 Atq, alia ex alijs generando secla propaget.
 Cur verita hac olim confundere sacra profanis,
 Secreuit partes anima, statione remotas:
 Ut quæ sceptræ tenet, regniq, gubernat habens,
 In summa cerebri solium Mens occupet arce,
 Iras claustra premant cordis: subtusq, cupidio
 Expleri cupiens, iecoris præsepe fatiger.
 Parua loquor: nobis nos hoc ostendit, & artem
 Diuinaq, docet miracula dedala dextra,
 Ne dubio hanc casu fabricam coiisse putemus.
 Hoc abstrusa simul rimatur viscera terra,
 Plantarum, fruticum, & lapidum secreta recludens,
 Et quod Pæonias Tethys prolignit ad usus.
 Hoc superas scandit sedes, nec murmura celi,
 Horrendum gladio nec respicit Oriona,
 Quin stellarum illic genios, septemq, Planetas
 Explorans, terris consulta arcana reportet,
 Presidioq, inopes armet, firmetq, caducas,
 Celestium contra conceptos mentibus ignes.

Hoc aperit nostrum varient quæ condita corpus,
 Aut vexando malis, aut conseruando salubre:
 Ne tibi flabra Noti, raucum spirantia tabem
 Concinnent, pestemq, putri ferat halitus aura:
 Ne cibus officiat, necem ut inter prandia caenes,
 Pocula ne ledant, obtundant otia corpus,

Aut

Aut studium impensa minuat superante laboris.
 Ne vigiles aquo plus, torpescasq; veterno.
 Copia ne tibi sit, neu sit panuria fraudi.
 Deniq; ne cor propagandat spes, nec metus arctet,
 Inflet luxuries, aut mæror strangulet intus.
 Ad propiora feror: rerum cognoscere caussas
 Nos medicina docet, certa ratione, viaq;
 Expediens quo fonte fluat vis morbida membris,
 Vtrum banc contagis celi vitiosa propaget,
 An satus banc pariat primo genitalis ab ortu,
 Harmoniamue calor turbans, aut prælia miscens
 Procudat frigus, siccoue obnoxius humor,
 Aut morbum quacunq; ciens noxa aduena culpa.
 Quæis bene perceptis, vel declinare malignos
 Consilio iubet effectus, corpusq; tueri:
 Vel si nulla vias aperit fortuna, cauendi
 Pestiferum ratione malum, potiorq; medullas
 Aestus habet, sauitq; ruens per viscera flamma:
 Ilicet auxilium, cladisq; leuamen, ab arte
 Accelerat, victu medicans, aut pharmaca promens,
 Aut resecare parans dextra immedicable vulnus.
 O medici quoties, hac inter, cura sagacis
 Arcta caput scabit, et rigidos morsu occupat yngues,
 Articulusq; dies presu, & computat horas,
 Ne morbi capiatur iners ambagibus, atq;
 Se deridendum pueris vetulusq; propinet.
 Ergo signa legit retro, præsentia captat,
 Et præsaga mali, libella examine pensat,
 Observans morbi, qua pondere vergat, amusus.

In tenui nec enim labor est, nec tergora tauri
 Tractantur, cantuq; leuem certatur ob hircum :
 Si nescis, hac vita hominis certamina constant,
Quam nece præceptam, non pondere diuinitis auri,
Non gemmis redimes, non rara munere vestie.

Sed quid ego hac autē, nimium verbosa reuolu,
Quidū meis onero doctas sermonibus aures ?
 Iam spectata satis satis est patientia vestra,
 Et modus huic, finisq; meis sit ve. sibus. At vos,
 Vos ô Paonij magnum ordinis incrementum,
Quos meruit virtus, quos docta laboris alumna
Cognitio, Sophiaq; imbutum nectare pectus,
Quos studio tribuendus bonos, artiq; reposuit,
Doctorum titulis longūm gaudete decoris,
Perpetuum medice gaudete insignibus artis :
Ac pede non trepido Phæbeia castra secuti,
Auspicijs Coiç; senis, ductuq; Galeni,
Agmine morborum domito, letoq; fugato,
Militiam Phæbi positis ornate trophæis.

C A R M I N A G R A T V L A-
 T O R I A D E A C A D E M I A E
 Lipsensis consuetudine, pueris proposita,
 ut accinerentur singulis in arte Medica
 renunciatis DD.

S A P P H I C V M G R A T V L A T O-
 rium ad D. M A X I M V M
 Geritium.

NE sit angusti tibi honos pudori
Carminis, Phœbi decus, & sororum
Cura nec postrema, nec inuidenda,

MAXIME, Phœbi.

Gaudet & lingua puerilis hymno
Arbiter mundi, licet vsg_3 & vsg_3 ,
Accimat laudes, reuolutus aether

Axe sonoro.

Nec tuas, nunc fert animus, Camœna
His modis laudes male temperantem,
Ingeni culpa puerilis illas

Deterere arcta.

Gratulari me tibi dignitatem
Sit satis summam, medica, benigno
Munere indulget tibi quam, repertor

Artis Apollo.

Hac precor saltē medicus fruare :
Nam tibi laudes opera artis addent,
Qua malis edes medicando morbi.

Numine dextro.

ODE, GRATULATORIA

AD D. MICHAELM BARTH.

O Phœbi dupli gloria nomine,
Argutæ fidicen B A R T H E sciens lyra,
Ac vita dubijs præsidium potens,

Cum morbi inualuit furor.

M 3

O si-

*O fidus patrie lucidulum tuae,
Prastringens oculos (quod iuuat) emulis,
Doctrina omnigena lumine, & ingeni*

Infracti inuidiae minis :

*Quam contra, arbor vti palmifera Phari
Mersari indocilis pondere molium,
Effers indomitum per mala verticem,*

Facis prodigis inuidia.

Rumpantur licet huic ilia : me tibi

Gratari merita premia gloria,

Votorumq; iuuat ferre tot omnia,

Quot natale solum prope,

Vasti saxa tegunt culmina Pelori.

Sis felix, ope te Peonia, colos

Parcarum remorantem, inuideat Stygius

Regnator, vacua domo.

H E N D E C A S Y L L A B U M

G R A T V L A T O R I V M A D D.

Georgium Masbachium.

*D*octori mea Musa gratulatum
Eia surge nouo, cui decorum
Latous redimit caput corona.
Nam Coi licet ille disciplinis
Incumbat senis, atq; Pergameni,
Et Graiae & Latiae nitor loquela :
Plausus inter & approbationes
Votorum, tamen haud negabit aurem,

Nec

Nec re negliget insolens honore.

Musa & celicolum interesse mensis

Narratur, fide blandulum sonora

Immortale canens genus Deorum :

Nec coniuia fortium virorum

Fugerunt comites, nouem Camena.

Sic aspiret ei fauens Apollo,

Et vatum pater, & pater medentum.

Salve pars medica probata turba,

M A S B A C H I patrie perenne nomen :

Fortunate tuas Deo actiones,

Mox artem celebres nouis trophyis.

ODE GRATULATORIA

AD D. BALTHASAREM

Guttlerum.

ET voce & numeri iuuat

Gratari titulos B A L T H A S A R I nouos,

Quem Phoebus probat, abdita

Natura referantem penetralia :

Quem Musa super ardua

Sublimem statuunt culmina Phocidos :

Quem magnus studij labor,

Claris conspicuum tollit honoribus.

Non Cressa caret dies

Tam festina nota : non epulis merum,

Non desint bilares ioci,

Non autumne tuas inuidas opes.

Non sit muta locutio

*GVTTLE RO in numerum vota ferentium:
Viuat, viuat iō, nouis*

*Ornatus titulis: Corripiat gradum,
Illiū fugiens manum,*

*Leti tarda prius ferre pedem cohors.
Sic voce & numeris iuuat*

Gratari titulos BALT'HASARI nouos.

GRE G. B E R S M A N I

ANNAE BERGENSIS

Encomiasticorum

L I B E R I I.

IN BIBLIA SACRA

H E N D E C A S T I C H O N

Conuersum ex rythmis Germanicis Re,
uerendi Viri D. M. L.

*Continet iste liber scriptura dogmata sacra,
Vnde omnis scatet vberibus sapientia riuis.
Felix ô nimium felix, qui pellegit acri
Hunc studio, & vita normam componit ad ipsum.
Omnia cum pereant, nec quicquam perstet in orbe,
Verbum hoc perpetuus manet indelebile seclis,
Finem anima pensans aeterna munere lucis.
Fata manent cunctos, asii post mille labores,
Tum verò in medio necis hoc discriminne presto est,*

Et SA-

Et Satana horrifici nos faucibus eripit, atq;
Heredes summi transcribit ad atria celū.

IN COMPENDIUM
GRAMMATICAE GRAECAE
Matthæi Dresseri.

*F*lumina non magnis promanant fontibus ampla,
Dum cursu crescent multiplicata suo.
Et sunt magnarum primordia paruula rerum,
Quas augere dies progrediendo solet.
Qua toto Argolica est locupletior orbe loquela,
Et tamen hac arca paupere sumit opes?
Quam reserans Graia D R E S S E R V S gloria lin-
Et decus Ausonij grande nitorq; fori, (gue,
Sic melius sera de posteritate meretur,
Et fructu prodest vberiore scholis:
Quam cum olim Hesperidū cultis Tirynthius hortis,
Attulit Argius aurea poma viris.
Macte tuis M A T T H A E E libris, tot secula viuas,
Dux quot ab Augusto Casare noster abest.

IN LIBROS GRAMMA-
TICAE GALLICAE
Antonij Cautij.

*G*rande fremit torrens, luluenta concitus vnda,
Involuitq; suo vortice prata, nemus.
At Phrygij gaza regis qui ditat Iberos,
Et leni, & liquido profluit amne Tagus.

M 5 Dele-

Delectent alios immensa volumina Gotthi,
Barbarici illuuii tota referta luti.

Grammatica nos scripta tua, doctissime CAVTI,
Barbaria nulla squalida sorde iuuant.
Aureoli saluete mibi, saluete libelli,
In quibus ipsa manus abluit Eupbrofyna.

IN POEMATIA QVAE-
dam GEORGII OSTRACII,

Cauta rosas spernit clausas, delibat biantes,
Qua mulcet querulis arua, cicada, sonis.
Qui legis Ostracij flores, quos Musa ministrat,
His fruere, Hesperidum nec tibi mala velis.

IN HENRICI RANTZO
VII EQV. HOLSATI LIBELL.
de tuenda sanitate.

Qvis non Alciden nouit, quis nescit Achillem
Nomina non vlla non memoranda die?
Et tamen hic medicam fecit feliciter artem,
Sanus ut Aemonia cuspide Mysus ait.
Ille polum ceruice tulit, cum sidera fessus,
Amphitryoniada ferre dedisset Atlas.
Quid loquar amborum geminata laude celebrem,
Illustri Henricum stemmate Rantzouium?
Quem iuuat immenso spatiante viuere celo,
Et stellas oculis dinumerare suis.
Quicq; Machaonia caput extulit inclutus arte,

Natu-

Natura scrutans omniparentis opes.
 Macte noua virtute heros : sic additus astros
 Celifer est , semper viuit & Aeacides.

IN LIBELLVM ARITH-
 METICVM M. MAVRICII
 Latomi Profess. Mathemat.

Q Vem iuuat insuetis ad sidera tendere pennis,
 Errantemq; polo discere templa D E I :
 Quam sibi MAVRICIVS contexuit, induat ala,
 Hac datur ad celi carpere summa viae.
 Nempe hoc remigio superas enauit ad oras,
 Non factumq; homini Dedalus egit iter.
 Remigioq; carens tali, delapsus ab alto
 Icarus, Icarijs nomina fecit aquis.
 Omnia sunt numeri, numeris ad sidera nobis,
 Quo non ferre pedem possumus, ire licet.
 Ergo ne paruum lector contemne libellum,
 Non etiam parvus gratia rebus abest.
 Haud placet ore crepans magnum Phœbeus ales,
 At mulcet tenui nos Philomela sono.

IN LIBELLVM ZACHA-
 ria Meieri, I. V. D. sodalium me-
 moria ab ipso dicatum.

Fama est , Medorum Cyrum qui contudit arma,
 Nomina militiae non latuisse sua.
 Fama, Neoclidem quo non præstantior armis ,
 Nomi-

Nomine Cecropidum queng, vocasse suo.
 Felices, natura quibus non inuida quondam
 Has animi vires ingenijq, dedit.
 Non adeò nobis iam nunc lucet esse beatis,
 Nec tantis animi dotibus ire pares.
 In peius sic cuncta ruunt labentibus annis,
 Omnia sic minuit proxima quaq, dies.
 Ergo quod nobis natura nouerca negauit,
 Hoc petere à socie cogimur artis ope :
 Ingenijq, grauem studio sarcire rusnam,
 Ne mens ex toto nostra feratur iners.
 Tu quoq, ne rerum portans obliuia tempus,
 Nomina coniunctus deleat arcta tui :
 Zacharia paruo conseruas singula libro ,
 Quot vel amor, studium vel tibi iunxit idem.
 Quare legens, animo pariter revocabis amicos,
 Cum ratio , cum te fugerit ingenium.
 Siue per Ausonia doctas spaciaberis oras ,
 Seu patriam repetes cultior arte domum.
 Fallor, an ipse meo lecto rum nomine, dices
 Hic quoq, noster erat : post quoq, noster erit.
 Viue diu, sed viue mei non immemor vñquam,
 Ipse ego te memori semper amore colam.

IN LIBELLVM SIMI-
 LEM GEORGII MICHAELIS
 Velcurionis I. V. Doctoris.

Tollit amicitia pulcri qui iura pudoris,

Fallor

Fallor an omnia simul sustulit inde decus?
 Scilicet ut caris animum debemus amicis,
 Sic reverenter eos nos habuisse decet.
 Crede mihi, mentis fallax hunc decipit error.
 Qui pariles inter cuncta licere putat.
 Iunxit amicitiam socio sibi fædere virtus,
 Non ut nequitia seruiat illa iocis.
 Sed comes ut casus ipsam sectetur in omnes,
 Seu fortuna iuuet, siue sinistra tonet.
 Firmiter vnamicos hac grata necit amicos,
 Qua virtute animos conciliante coit.
 HAEc monitum prima cupio te fronte libelli,
 Quisquis in hunc referes nomen amice tuum.
 Ne chartas nugis tibi conselerare profanis,
 Iure sodalitatem forte licere putas.
 Casta placent nobis, sermonibus utere castis:
 Qui cupis in libro nomen habere meo.

Solem è mundo tollere videntur,
 qui amicitiam è vita tollunt.

T O L L I T amicitia quisquis venerabile nomen,
 An nescis, Phœbi tollit ab orbe iubar.
 Ut nihil veilius Phœbea lampadis igne,
 Sic nec amicitia res magis vlla iuuat.
 Solem deme, nigris inuolues cuncta tenebris:
 Hanc adime, è vita lumina cuncta feres.
 Si tamen (ut fama est) iacet extra sidera tellus,
 Quam nunquam radijs Phœbus adire solet:

Mollissus

*Mollius hanc vsu credam sine degere lucis,
Quam fructu illius posse carere putem.*

IN BIBLIA SACRA
PIETATIS ERGO DONATA
Ecclesiae Lipsensi ad D. Thomae à V.
Clariss. D. Iohanne Meiero.

*H*os tibi sanctorum librorum faciat honores,
MEIERVS Themidis gloria, fama schola:
Munus habe grata mentor hoc Ecclesia mentis,
Quod tibi non dubij pignus amoris erit.
Qua studij cura, quanta pietate, fideq;
Vsq; ministerium fouerat ille tuum,
Dicere difficile est paucis: sed scilicet vna
Tu testis, longi carminis instar eris.
Nunc gemit amissum funesto Academia vultu,
Praesidio heu tanti post caritura viri.
Curia iudicij luget deserta patrono,
Consilijs illi non habitura parem:
Candoris laudes, meritorum & facta piorum,
In patriam, inq; suos, fama loquetur anus.

IN MUSICAM ORGANICAM NICOLAI
Eliæ Amerbachij.

*Q*uem iuuat Organica suauissima gratia Musæ,
Seu sit opus plectro ludere, siue manu,
Pneu-

Pneumaticisue modis versus aptare sonoros,
 Ut verbis numeri conuenienter eant :
 Hunc legat & relegat studio vigilante libellum,
 Quem dat Amerbachij nobilis arte labor.
 Hoc satis est : satis est Elia dicere nomen :
 Quod superest ipsum nempe loquetur opus.

IN ANATOMEN VESA-
 LII CONSECRATAM BIBLIO-
 thecæ scholæ Annæbergensis, à Viro am-
 pliss. D. Iohanne Schuartz Cos.

*H*oc tibi præcellens gemmis auroq; volumen,
 Posteritas, olim CONSVL habere dedit.
 Nomen IOANNI NIGRO, cui pectora lacte,
 Et Scythica fuerant candidiora viue.
 Munus habes magnum : sed maior muneris autor,
 Qui cupid hoc studijs utilis esse tuis.
 Tu si forte tuos hic pellustraueris artus,
 IOHANNI grates officiosa refer.

AD PVEROS LITERA-
 TVRAE POLITIORIS CV-
 pidos, de Epistolis Ciceronis.

*A*Defte & pueri, tenella turba,
 Adefta vndiq;, quotquot estis omnes
 Sermonis cupid eleganterioris.
 Hic fons Ausonia scatet loquela.

Puris

Puris limpidus & serenus vndis :
 Tantum limpidus & serenus vndis,
 Quantum Callirhoe vel Hippocrene.
 Hic passum gremio comante tellus
 Submittit genus omne flosculorum,
 Quos ego olfaciens velim valere
 Hortorum Veneresq; Gratiasq;
 Totum me fieri precerq; nasum.
 Quis sit queritis ille fons leporum
 Vber, terraq; facta flosculorum ?
 Dicam, at vos alijs dein trecentis
 A me dicite, biusq; ter trecentis.
 Ille ille Ausonia nitor nepotum,
 Fandi Tullius optimus magister,
 Cuius eloquio, togaq; victum
 Cesit laureola decus, sagiq;.
 Huc este ô pueri, eia hic est leporum
 Disertus pater, & facetiarum.

IN LVDVM ROSLEBIA.
 NV M N O B I L I S B T I N C L Y-
 ti Viri, Henrici à Viceleben.

Tramides alius ductas ad sidera laudet,
 Aut Mausolei nobile iactet opus.
 Me neq; tam celso pulsantia culmine celum,
 Eleo quandam templa dicata Ioni :
 Nec iuuet umbras inter Pompeia columnas
 Porticus, Attalica qua variabat aeu :

Quam

Quam nuper profugis sedes extructa Camenis,

O Vicelebiaca nobile gentis opus.

Nam vel edax illus tempus subduxit honores,

Vel graue fidereo vertice mersit onus:

At Vicelebiaci superabit fama laboris,

Dum frondes Helicon, dum vellet Vnster aquas.

IN LOCUSTAS I. L.

BRASSICANI A IOANNE

Ambrosio F. publicatas.

O Patris decus atq; patruorum,

Consultissime BRASSICANE iuris:

Si laus est, statuas tueri auitas,

Quae viuos referant in are vultus

Maiorum simul, & simul nepotum:

Quanta laude vebi merere, nobis

Accepta pietate, posterisq;

Qua viuam magis, & magis perennem

Clari patris imaginem tueris,

In lucem semel editis LOCUSTIS,

Doctis, Iuppiter, elegantibusq;

Quid nunc ingenio patris, tuaq;

Quid dignum pietate comprecemur?

Hoc optamus, ut vtriusq; nomen

Tot menses superet, tot aquet annos,

Quot persepe graues sub aestum aristas,

Iunctis agminibus premunt locusta.

O sidus patria, & decus parentum,

Consultissime BRASSICANE iuris.

AD LUDOVICUM IOA.
CHIMI VIRI SVMMI ET
singularis exempli F. Camerarium.

Nil prodest alio terra quod conditur aurum:
 Nil prodest, tineis qui iacet esca, liber.
 Vsu cuncta valent, & commendantur ab vsu,
 Quae caret hoc, precium res habet illa minus.
 Qui patris ergo tui Musarum promis ad vsum,
 Atq; sepulta domi scripta perire vetas:
 O gentis LUDOVICE bona generosa propago,
 Dignus es his meritis ire per ora virum.
 Sic sic perge precor de Musis vsg; mereri,
 Atq; perenne tibi conciliare decus.

IN DISPUTATIONEM
GEORGII MASBACHII D.
de victu salubri.

Stat sua cuig, dies, cunctis stat terminus cui:
 Quod memorat veris pagina sacra libris.
 Nec tamen hunc studio produci posse negatur,
 Quod res exemplis cognita sepe docet.
 O quoties aegrum vita spes deficit omnis,
 Annos cui medicea prorogat artis opus.
 Aemula naturae quid non solertia tentat?
 Hec intrat celos, hac Acherunta subit.
 Expertus vacuum pennis est Dædalus orbem,
 Astra Syracusius rettulit arte senex.

Quid

Quid mirum, si non morti ius protulit illa,
 Sumserat in nostrum quod sibi dura genus?
 Hanc contra, vita tradens documenta tuenda,
 Qualia M A S B A C H I I culta Minerua dedit:
 Rite docens, qua sit ratio tutissima virtus,
 Sanus uti possis degere, rite docens:
 Quae valido valdum praestant in corpore mentem,
 Acceleret summum ne tibi Parca diem:
 Qui legis hec vigilis lycnos redolentia cura,
 Auctori grates officiosus age.

IN GENTIS FRANCICAE
 CAMERARIADVM INSIGNIA,
 Cornicum figura triquetra insignita.

Armiger a inuisam qui credidit esse Minerua
 Cornicem, falso credulus ille fuit.
 Falsus & ille fuit, sceleris qui labe nefandi
 Pollutam, innocua criminis ante tulit.
 Crede mibi, non est inter genus omne volantum,
 Palladi seruitus gratior vlla suis.
 Nequitie rudis ipsa, sacri custosq; pudoris,
 Custodes tenerae virginitatis amat.
 Et sua, casta vocat, castas ad iura ministras,
 Improba seruulis facta perosa manus.
 Qualia cornicem scelerarunt nulla tot annis,
 Cum tenebris abdant criminis, noctis auem.
 Si concors in amore fides, & foedera lectis
 Intemperata, decus laudis habens solent:

*Et viduos coluisse lares sine crimine vita,
 Et sacra coniugij non iterasse decet :
 Non meruit paruam cornicu[m] graia laudem,
 Et sine labe toru[s], nec repeitus Hymen.
 Haud vagus intrat amor, vetit aq[ue] libidinis astu,
 Quos ille thalamos composuere semel.
 Qua semel inter se sociarunt vincla cubilis,
 Hac n[on] si mors, et as soluere nulla valet.
 Vincla simul rupit rapidi violentia leti,
 Non simili cessat vi quoq[ue], rupta fides.
 Certa fides, quam non fortuna iniuria versat,
 Nec successoris tollere nouit honor.
 Mira loquor, sed nota loquor : qua vescitur aucta,
 In vidua Cornix sola relicta domo,
 Non oblitat tamen confortem tempore tali,
 Expetit alterno funere fata pati.
 Ergo ceu[er]a socia viduatus compare turtur,
 Quem leuis incutam misit arundo neci,
 Non viridi gaudet ramo, non gramine lato,
 Nec liquidi dulcem fluminis haurit aquam,
 Sed querulo anussos gemitu testatus amores,
 Sollicitus mæstos questibus implet agros :
 Haud secus illa gemens diuisum pectus amantum,
 Et nece membra paris dissociata tori,
 Postquam primus amor cœsit male coniuge rapto,
 Non alio flamas haurit ab igne nouas.
 Sed vastis secreta locis miserabile carmen
 Obloquitur : mors est non licuisse mori.
 Viderat hanc olim virtutem arguta vetustas,*

Et pia (dixit) auis pramia digna cape.
 Addidit hinc sceptri gestamen, gnara, memor q̄₃,
 Maxima concorda regna vigere fide.
 Illarumq̄₃ dedit facibus quoq;₃ signa maritus,
 Vnanimem pacem teda iugalis amat.
 Pace domus constat, floret Respublica pace,
 Pax genuit Cererem, pacis alumnus Amor.
 Pax ades, & nitido tandem post nubila vultu,
 Templa, scholas, thalamos, moenia, rura vide.
 At Camerariadum quoq;₃ cur insignia gentis,
 Cornicum decorat forma trigona trium?
 Hac mihi quarenti, sic rettulit rna sororum,
 Quam veterum Fastos edidicisse purant.
 Sit luce ipsa sibi premium pulcherrima virtus,
 Nec fasces populi, nec sibi captet opes:
 Aut plausu querat vulgi volitare per ora,
 Se contenta, suis sat q̄₃ decora bonis:
 Illius tamen vsg₃ comes vestigia lambit
 Conscia gestorum gloria, testis honor.
 Hoc est, quod suspensa vides donaria templis,
 Fixaq₃ curuatis alta trophya tholis.
 Quaqq₃ nutent prisca monumenta perennia laudis,
 Marmor a victuris ingeniosa notis.
 Quid memorem circum victoria tempora lauros,
 Sertaq₃ honoratas implicitura comas?
 Quid celebri baccis contexta monilia collo,
 Et gemma, digitos quod terit orbe, iubar?
 Hac clypeos meritis, hæc gloria contulit arma,
 Hæc eadem antiquos nobilitavit aulos.

Quorum dextra fuit medios spectata per hostes,
 Aut quos ingenij vexit ad astra decus.
 Hæc Camerariadum dedit olim insignia genti,
 Illustri meritù, & pietate graui.
 Cuius honos, centum quamvis abiēre ter anni,
 In patria magnum nunc quoq, nomen habet.
 Hic vbi stelligeræ de nomine dicta volucris,
 Subdita vitiferis stat Pabeperga iugis.
 Et caput extollit sublimibus ardua templis,
 Cesareasq, licet quassa, tuetur opes.
 Dives agris, dives radicis & vbere dulcis:
 Ditior eloquio nunc IOACHIME tuo.
 Cuius ab ore diu facundia muta reuixit,
 Siue tua Arpinas, seu tua Cecropide.
 Qui nunc Cornicum solus configis ocellos,
 Inuentis cumulans dogmata prisca tuis:
 Aonij sic ipse chori ductorq, parensq,
 Ceu cornix reliquas ducere fertur aues.
 Viue diu venerande senex, vt viuere tecum
 Aonij posse gloria salua chori.
 Et Camerariadum florens generosa propago,
 Viue, ter & seclis adiçe terna tribus.

IN INSIGNIA NOBILIVM DE OSSA.

Regina volucrum pennis quicunq, superbam
 Mirarū galeam, galea tegumeng, coronam,
 Nec minus hanc subter fulgentia sufficis arma.
 Ternis

Termis arma rosis, gemino distincta colore :
 Si nescis hac sunt Ossana insignia gentis,
 Ossana gentis, nulli virtute secunda.
 Ut caput inter aues altum Iouis armiger effert,
 Ut rosa fraganti flores precedit odore :
 Sic honor atq; decus stirpis praeceps auita,
 Ingenij eximia praestantis laude, fideq;
 Spectata, dubi⁹ sepe in discrimine Martis.
 Inclita viue domus longum : nam cetera sumes
 A virtute tua, vitam nisi fata negarint.

IN INSIGNIA EGE-
 NOLPHI A BEN-
 deleben.

Distinctum gemino clypeum quicunq; colore
 Suspicio, hinc albo, desuper inde nigro :
 Quem cancellato casis super ore remidet,
 Aliger⁹ fulgens casis honore iuba :
 Hec BEND E BIAE noris insignia gentis,
 Hos illi titulos dextra fidesq; dedit.
 Nam serie quantum generis præfulget auita,
 Tantum virtutis splendida laude micat.
 Est aliquid longo censeri sanguine auorum,
 Pulcrius est meritis nomen habere suis.

IN INSIGNIA FAMI-
 LIAE MOLSDORFORVM,
 qui nunc sunt Velleri.

Hec Molsdorfforum gentis sunt arma vetusta,
 Quæ nunc ex merito Vuellera nomen habet,
 Nempe quod extulerit præstantes Marte nepotes,
 A galea traxit nominis ipsa notam.
 Hinc etiam præcincta vides insignia lauro,
 Vicitrices ornant laurea ferta comas.
 In clypeoq; pares, summaq; in casside cygnos,
 Quorum sub rostris gemma corusca micat.
 Hac sunt eloquij monumenta perennia laudis,
 Hac animi egregios dotibus arma decent.
 Quos domus hac multos à stirpe recenset auita,
 Aetatis numerans bis tria secula sua.
 Sis felix generosa domus, seclisq; peractis
 Iam senis, addas altera sena precor.

IN INSIGNIA ET SYM-
 BOLVM V. CLARISS. D. IO-
 HANNIS POSTHII MEDICI & POËTÆ
 CELEBERR.

OMNIA figmentis inuoluere docta vetustas,
 Alatum fixit Bellerophontis equum.
 Cuius percussu pedis emanauit in auras,
 Qui sacra Pegasidum proliuit ora liquor.
 Scilicet ingenij vis hac est, ocyor alis,
 Cursibus & rapidis ocyor acris equi:
 Pectora qua varum stimulis agitata calescunt,
 Ac celo gaudent liberiore frui.
 Quæ tua nunc etiam versat præcordia Posthii.

Sub-

Sublimemq; sacro vertice tollit humo.
Vnde volante nitet clypeus tibi iure Veredo,
Symbola quem cursus accelerare iubent.

ALITER.

Perfia placat equo Phœbum : quod victimâ velox
Credatur celeri ritè litare Deo.
Armis gaudet equi cognominis, inclutus arte
Phœbe tua, consors Posthius atq; lyra.

ET RVRSVS.

Vita summa breuis, modus est longissimus artus,
Quod veri Cous pergrauis autor ait.
Expedit ergo moras incidere protinus omnes,
Quod tua nos Posthi signa, quod arma docent.

ALITER.

Occipiti calvo est Occasio, Posthius ergo
Hanc vt prendat, equum strenuus vrget eques.

ET RVRSVS.

Fronte gerit crines Occasio, Posthius illos
Arrepturus, equum calcaribus impiger vrget.

ET RVRSVS.

Occipiti calvo est Occasio, crinibus hanc vt
Prendat, equo fertur Posthius absq; mora.

ET RVRSVS.

Fronte capillata est Occasio : Posthius illam
Apprensurus, equo ruit obnius, & quat armos.

IN EFFIGIEM REVERENDI VIRI D. IOHANNIS PFEFFINGERI.

*H*ec Pfeffingeri similes in imagine vultus,
 Arguta spirat picta tabella manu.
 Cui Deus excelsis Philyra sub mœnibus vrbis,
 Pascendum verbo tradidit ipse gregem.
 Namqz Dei pastor vix dignior vllus ouili,
 Dignius aut cura talis ouile ducis.
 Cuius vt est vultus comi grauitate seuerus,
 Ac pura cultus simplicitate nitet :
 Sic quoqz vita grauis, sic omnis nescia fuci,
 O vere prisco tempore digna patrum.
 Quam licet haud vno proscindat crimine liuor,
 Attamen ipsa Deo salua probante manet.
 Est aliquid dignante Deo, de millibus vnum
 Grande ministerij munus obire sacri.

IN EFFIGIEM MICHAELIS LOTHERICOS. ANNÆBERG.

*S*ic oculos, sic ora senex, vultumqz, ferebat,
 Hac quem spectandum præbet imago tibi.
 Bis numerans octo Michael quinquennia vita
 Lotherus, meritis consilioqz grauis.
 Testis erit magnis virtutibus, incluta nomen
 Quæ gerit vrbis, auia nomine Christe tua.

Impe-

Imperij cuius tractauit consul habenas.

Optat am miseris ferre paratus opem.

Qua multos exhaustur, opes huic contulit amplas.

Aeris & argenti vena liquore fluens.

IN INSIGNIA LA
RENTII FINCKELTHVSII,
Senatoris Lipsensis.

Stemmata nil faciunt, nil prodest nomen auorū;

Si virtus abſit propria, verus honor.

Illa faces prefert generi titulusq; parentum,

Qui caret hac, nullo starpis honore nitet.

Hoc ſibi nempe volunt binis fulgentia rediſ,

Qua Finckelthuſii ſanguinis arma vides.

IN ORATIONEM MA
GNIF. ET CLARISS. VIRI
D. Iacobi Thomingij, I. V. Doctoris ac
Professoris, nec non Ordinarij in Academ. Lipsensi,
de ratione docendi discendiq; iuris.

*M*Agna minorq; fere, celi qua vertice summo
Voluntur maris expertes, vbi circulus anguem
Ultimus aethereum, gyroq; arctissimus ambit,
Fluctuagos ſiſtunt nautas trans aquoris vndam
Incolumes, face dum preeunt errantibus alta.
Illarum nam qua Grajs Cynosura vocatur,
Per freta Sidonias moderatur lumine puppes:

Altera

Altera quam perhibent Helicen, nocturna carina
 Dux regit Argolicas, septena luce resplendens.
 Non secus Astræ studijs sacrisq; vacantem,
 Per legum immensum pelagus, spatioq; iuris
 Aequora, deducit pubem, sanctissimus ille
 T H O M I N G V S legum vates, & iuris Apollo;
 Dum clarum extollit lumen per opaca viarum,
 Perq; tenebrosam picea caligine noctem,
 Errabunda regit certis vestigia flammis.
 Dumq; haurire docet liquidos e fontibus amnes
 Suadele, fœdam illuuiem, tetricamq; Mephitum,
 Glossarumq; volutabra, impurasq; lacunas
 Barbarico reddens seculo, auctorq; relegans.
 Macle animo, macte ingenio, doctissime legum
 Interpres T H O M I N G E, tuo quæ digna labore
 Premia, quæ meritis persoluet debita tantis,
 Ductur rite tuo posthac normaq; magistra,
 Docta docere alios, & discere docta iuuentus,
 Et nodos legum, atq; enigmata soluere iuris?
 Donec erit laudi seruati gloria ciuus,
 Militiaq; decus superasse forensibus armis,
 Donec erit laudi sacrata scientia iuris,
 Semper honos I A C O B E tuus, laudesq; mane-
 (bunt.

F I N I S.

G R E

G R E G . B E R S M A N I

A N N A E B E R G E N S I S

Epicediorum

L I B E R I.

M E M O R I A E A N N I V E R-
S A R I A E I L L V S T R I S S . E T
fortiss. Pr. D u c i s S a x o n . D . M A V R I-
C I I . Pr. Electoris , &c. Herois inclyti ,
patris patriæ , celebratæ recitatione versuum in
conuentu solenni Lipsiæ M. D. LXI.
V. Id. Quintilis.

Ogimur infandum patriæ renouare dolorem ,
Et bene sopitum sollicitare malum .
Dum consueta vocat nos ad solennia rursus
Funere laudati Principis atra dies .
Heu lucem , nec iam lucem , (vox fauicibus haret ,
Et stupet in medio lingua retenta sono :)
Qua sidus patriæ simul , & tutamen in armis ,
Pro patria sumens fortiter arma , cadit .
Aridus saxo siue quid esse potest :
Non tamen admonitu damni communis acerbè ,
Cessarent lacrimis illa rigare genas .
Et quisquam talem perstat culpare dolorem ,
Et quisquam fletus increpat ore meos :
Nec deuincta gerit duro præcordia ferro ,
Nec rigido clausum robore pectus habet ?

Non

Non mihi inornatos rubor est lacerare capillos,
 Aut etiam digitis ora notare meis.
 Et nil disimulo, nec tam pudet ista fateri,
 Quam laus est alijs facta referre palam.
 Argue mollitem, qui nescis mollis haberi :
 Quam colo, ne talem Musa tenella facit.
 Molle cor humano generi natura ministrat,
 Et iubet alterius condoluisse vicem.
 Ingenium mihi natura mollitur & arte,
 Addit & hac lacrumas, addit & illa mihi.
 Turba sumus vates lacrimis obnoxia, nostris
 Seu quid, seu patriæ flebile rebus inest.
 Ergo meum rodat factum, quicunq₃ tueri
 Luminibus siccis publica damna potest.
 Quod me Musa iubet, quod me natura, capessam :
 Cur harum monitis sit mihi stare pudor ?
 Adde, quod huius habens primum ius carminis, illa
 Illa graui Pietas imperat ore nubi.
 Et collata bonis reuocans benefacta Camœnus,
 Insuper & studijs ocia facta meis,
 Sic (ait) ergo vicem benefactis reddere tardus ?
 At non ferre olim commoda, tardus eras.
 Quam cito vilescit meritorum gratia menti,
 Ipsaq₃ Lethais mersa feruntur aquis ?
 Parcius hac memori (precor) obijcienda memento,
 O Pietas animi proxima cura mei.
 Illa mihi famam meritorum finiet hora ,
 Qua vitam quondam finiet hora mihi.
 Forsan & hac fragilis superabunt tempora vita,

CAX-

Carmina posteritas, si mea forte leget.
 Cur igitur iustis vetet indulgere querelis,
 Inuidia liuor criminibusq; minax?
 Has damus officijs nostri meritisq; parentis,
 Quid gratum carpis? liuor acerbe tace.
 Hunc mihi quem reddam fortuna reliquit honorem,
 O grates alia parte referre queam.
 At neq; vos, socios fas est minus addere questus,
 Insignes titulis ingenijq; viri:
 Quo magis ingenuas geritis mollita per artes
 Corda, quibus feritas asperitasq; fugit.
 Quo magis officijs nostri meritisq; parentis,
 Debetis gratam tempus in omne jidem.
 Vos mihi consortes huic decet esse doloris,
 Tristia vos mecum funera flere decet.
 Et decet & fas est: iuuenes lugete, senesq;,
 Gloria Teutonici concidit illa soli.
 Mauricius cecidit, quo nec præstantior armis,
 Quo nec laude toga clarius vllus erat.
 Qui profugas Graio Musas ex orbe recepit,
 Dum querunt tutam per loca nostra fugam:
 Ac noua donauit tempe, noua flumina pandit,
 Parnasumq; nouum, Castaliumq; nemus.
 Qui toties nostris a finibus arcuit hostes,
 Qui toties nobis parta trophya tulit.
 Mollia qui nostris ut redderet ocia terris,
 Et secura malis mœnia, tecta dolis:
 Non vllis metuit caput obiectare periclis,
 Tantus amor nostri Pieridumq; fuit.

Ergo

Ergo dum merito persoluo iusta parenti,
Et pius in cineres annua dona fero :
Si quis honos laudi, linguis animisq; fauete,
Et prona questus aure notate meos.
Este mihi faciles, vestroq; leuate fauore,
Quod non vana mihi gloria suasit, onus.
Euentura precor, viden' ut manifesta fauoris
Certatim nutu dent mihi signa suo.
Nunc & Thespiades simul aspirate sorores,
Non vestram praesens res male poscit opem.
M A V R I C I I in funus ducuntur carmina, vestru
Dum cano patronum, Calliopea faue.
Ipsa mihi laudes memora, mihi carmina dicta,
Et medij lucius laudibus adde pios.
Non ego nang; tui sperem sine numinis aura,
Parua procelloso credere vela mari.
Non secus ac placido qui lusit in amne faselus,
Pulsatum ventis horret adire fretum :
Sic ego qui tantum transauit tuta, nec vnam
Conscendi rapidis equora nigra Notis :
In mare scribendi vereor me muttere vastum,
Ingenij culpe conscius ipse mei.
Quare summa sequar tantum fastigia rerum,
Qualis qui summam marmoris haurit aquam.
Vnde sed incepti surgat mihi carminis ordo,
Quoue ferar, dubium me modo mentis habet.
Hinc me conspicua fulgentia nomina gentis,
Nobilitasq; suo clara nitore vocant.
Hinc virtus rapit, & gestarum gloria rerum,

Quas

Quas sub utroq; iacens Sole celebrat humus.
 Ordinar a proavis cantus, & gentis auita
 Laudibus, hinc seriem carminis ire iuuat.
 At neq; prima mibi generis referetur origo,
 Saxonica ducens nobile stemma domo :
 Quam bellum patria pro libertate ferentem,
 Tutantemq; suos fortiter ense lares :
 Non vllis potuit contundere Carolus armis,
 Francorum invictum, Carolus ille, genus.
 Nec mibi ponetur Fridericus sanguinis autor,
 Qui stirpis famam primus in astra tulit.
 Quiq; Sigismundo pro Cesare castra sequendo,
 Imperioq; suam sepe probando fidem :
 Abstulit insignem meritæ virtutis honorem,
 De septem factus pars memoranda viris.
 Ad propriora vocor, non quod primordia prisca
 Seminis, ambiguam fint habitura fidem :
 Sed quia me nequeo tantis accingere rebus,
 Et ceptis desunt tempora iusta meis.
 Nam prius emeritus exiret cursibus annus,
 Et noua sudanti contereretur byems :
 Quam generis prisca repetens ab origine nomen,
 Antiqua canerem nobilitatis auos.
 Maiorum titulis igitur post terga relictis,
 Primum cedet auo nostra Camœna locum.
 Hic vir hic est, cuius sublimia facta, decusq;
 Terminat Eoas Hesperiasq; plagas.
 Hic Albertus hic est, quem si non incluta stirpis
 Gloria, virtutis nobilitaret bonos.

Qualis enim quondam Chironis alumnus in armis,
 Hectora qui circum mœnia traxit, erat :
 Talis & hic, validam quoties surgebat in hastam,
 Sed fidei fama iusticieq; prior.
 Ille puer viridi, Marti sacratus, in ævo,
 In castris summam vixit ad usq; diem.
 Nec modo vicinas formidine perculit oras,
 Ignotos etiam terruit ense duces.
 Testis erit partis insignibus atq; trophyis,
 Flandria gibbos regis ademta iugo.
 Vnde suo fortes eiecit milite Gallos,
 Vertit & in celerem barbara terga fulgam.
 Quam fuerit sumtis superari nescius armis,
 Hunniades duplice nouerit ipse malo.
 Quem cupidum Austriacam subuertere funditus vr-
 auxilijs vertit strenuus ante suis. (bem,
 Quo facto furij heros accensus & ira,
 Omnia vindicta frena relaxat atrox.
 Nec mora Misniacos turmas immittit in agros,
 Et loca terrifico cuncta pauore replet.
 Sic gemino sperans oppressum pondere belli,
 Albertum patrj sede fugare soli.
 Virtuti cedit dolus, & crudelibus ausis,
 Excidit hostilis Marte vetante furor.
 Albertus patriæ depellit finibus Hunnos,
 Liberat & magno regna propinqua metu.
 Plurima præterea laudati Principis acta,
 Gestaq; pro patria bella referre queam :
 Quæ deuicta graui meminit Brabantia strage,

Atq;

Atq; sub imperij Belgica traxit a iugum.
 Et quies sape dedit iustam Frislandia caussam,
 Victore impatiens calce superba premi :
 Sed patrii virtus, pietasq; excercita patriis,
 Me vocat, atq; meo postulat ore cani.
 Quò rapitis fessum bini, duo sidera, fratres?
 Non hac est humeris sarcina facta meis.
 Qua parta ambobus cumulem præconia laudi,
 Quam non vestra prius fama repleuit humum?
 Tu tamen ô Henrice parens, tu Maximus ille es :
 Quem non ipsa satis Calliopea canat.
 Tu licet urbanas ad pacis idoneus artes,
 Haud ideo bellus ductor incepit eras.
 Tu multos toleras pro relligione labores,
 Atq; pericla domi structa, pericla foris.
 Te duce discussis tenebris, & nocte fugata,
 Quis humana prius vita sepulta fuit?
 Exeruit tandem caco sua lumina mundo
 Relligio, nostras visere iussa scholas.
 Quam probitas, quam sancta fides comitantur eun-
 Ac pietas certum prævia monstrat iter. (tem,
 O nimis optato seclorum tempore nate,
 Cuius in hunc etas incidit ipsa diem.
 Sed nimium felix, ô terq; quaterq; beatus,
 Qui vera curam relligionis agis.
 Illius inq; ruens amplexus pectore toto,
 Nil finis hac vna carius esse tibi.
 Nec tibi malueris tranquilla tempora vita,
 Donaq; præcipitis stantis in orbe Dea :

Nec tibi, quicquid rd hac optabile, Solis ab ortu
 Solis ad occasus vtrq; terra gerit.
 Donec erit virtus laudi, memoraberis ipse
 Inter conspicuos gloria rara duces.
 Cumq; tui referet genitoris facta vetustas,
 Magnificum titulis cum celebrabit auum:
 Cum proauos at auosq; tuos ad sidera tollet,
 Armaq; pro patria sumta salute canet:
 His tua post illos addet praconia verbis,
 Atq; hac, aut simili voce celebris eris:
 Hic est Herculea multum qui laudis auarus,
 Templa repurgauit sordibus atra suis.
 Quem mala fuderunt aris idola relicta,
 Atq; supersticio terga fugata dedit.
 Tunc tua vix capiet titulus sub nomine facta,
 Aeternoq; tuum crescat honore decus.
 Publica tunc interrumpens praconia Clio,
 In laudes soluet talibus ora tuas.
 Hic etiam nostram defendit sepe salutem,
 Barbaries quando sceptra tenebat iners.
 Et dedit hospitium nobis, & limina pandit,
 Nosq; sua misero tempore fouit ope.
 Hic solita nobis renouauit laude Lyceum,
 Hic vbi Lipsiacam radit Elister bumum.
 Atq; nouas fixit leges, noua commoda fecit,
 Commoda Pieridum non inimica choris.
 Viueret o utinam, nec debita sat a luisset:
 Pauperies nobis nulla timenda foret.
 His te bina manet venturo fama sub euo,

Alter

Alter & in titulos his tibi crescit honor.
 Tam claris ergo ducens maioribus ortum,
 MAVRICIVS patria gloria summa sua:
 Non fuit antiqua contentus nomine gentis,
 Nec tult ingenium nobilitate premis.
 Vincere sed generis priscos contendit honores,
 Aut certe titulis hos geminare suis.
 Quid longi prodest censeri sanguinis ortu,
 Maiorum & signis tota referta domus?
 Ni tantis animu laudem natibus aques,
 Et gemines patrium per tua facta decus.
 Omnis in hoc gentis nitor obscuratur aucta,
 Cuius fœda suo crimine vita labat.
 Nec tamen vsus abest generi. (nam vera fatebor)
 Non sit in hoc geniti gloria summa licet.
 Nam, velut tenera gaudent propagine vites,
 Et commissa sibi semina reddit ager:
 Sic viget occulta viuax propagine virtus,
 Et noua de veteri semina stirpe creat.
 Non parit imbellem volucrum regina columbam,
 Nec leporem tygris, nec leo gignit ouem.
 Theristen magnus nunquid produxit Achilles,
 Irus ab Aeolida num fuit ortus egens?
 Hoc est, cur pro sit virtus innata parentum,
 Et bona sit proles patre creata bono.
 Aspice Mauricum, patre qui generosus, auoq;
 Nec patre, nec magno degenerauit auo.
 Sed terram veluti radix præsentat, & ipsa
 Radicem proprio planta sapore refert:

Non aliter vera patrem pietatis amantem,
 Ac forti celebrem pectore nactus aum :
 Traxit ab amborum virtutis semina stirpe,
 Militia clarus, nec pietate minor.
 Utque sibi flumen vires acquirit eundo,
 Quod paruo primum gurgite voluit aquas :
 Sic disciplina mox hac accreuit & v*su*,
 Ut certaret aui laudibus atque patris.
 Vix tum bius terno quartus successerat annus,
 Virtutis prabens cum rata signa sua :
 Mittitur eximiam patrui prstantis in aulam.
 Qui tunc Misniaci sceptra tenebat agri.
 Scilicet ut primis illum miratus ab annis,
 Facia per eiusdem disceret ire senex.
 Qualis enim culta Tritonidos vrbe Pericles,
 Eloquio pariter consilioque fuit :
 Talis & hic patria blanda dulcedine lingua,
 Talis erat mentis dexteritate sua,
 Seu verbis fremitus vulgi placandus atrocis,
 Seu res consilijs expediunda foret.
 Qua verò gravitas, & qua constantia morum,
 Quisue tenor vita labe carentis erat.
 Quam facilis miseris animus, veniaque paratus,
 Semper & in trepidos parcior ira reos.
 Vnum crimen erat, sed quod defenderet error,
 Error habens magnos sed tamen ille duces.
 Res nota est : hoc humanas mea carmine laudes,
 Et decus in terris Musa celebre canit.
 Abstulerat patrum mors omnibus aqua creatis,

Iam

Iam fessum curis, iam senioq; grauem.
 Non tamen ille domi tectus caligine mansit,
 Nec sese est umbra passus inerte tegi.
 Nomina quid memorem? quacunq; hic vixit in aula.
 Strenui in hac iuuenis gloria summa fuit.
 Omnibus ille locis carus fuit omnibus, illum
 Non minus externi quam coluere sui.
 S. epe peregrinis aliquis qui venerat oris,
 Arctoi cupiens regna videre soli,
 Huc delatus, vbi floris speciosa venustas,
 Saxoniciq; nitens sanguinis esset bonos,
 Aspicit ut teneris robur velocius annis,
 Ante suum pollens ingeniumq; diem,
 Quasq; audit, teneris res admiratus in annis,
 Huic, inquit, virtus contigit ante diem.
 Dumq; annos reputat secum, pariterq; vigorem,
 Augury ô, infit, sint rata vota mei:
 Quantus hic, attigerit si tempora plena iuuenta,
 Ceperit & regni frena fauente Deo,
 Quantus erit, valido maturæ robore mentis,
 In patriam meritis & pietate suam.
 Vix vlo tantum se Misnia tollet alumno,
 Hoc manus laudis non habitura decus.
 Pondus inest signis: Henricus languidus aeu,
 Ad promissa diu sidera carpit iter.
 Tum verò tota resonant plangoribus vrbes,
 Ac orbata suo Misnia patre gemit.
 Fit strepitus tectis, concurrunt vndiq; ciues,
 Et feriunt pauida pectora mœsta manu.

Iura silent, mussat funesto curia luctu,
Nec sibi consilijs, sed prece querit opem.
Poscitur ingenti procerum clamore manuq;
Mauricius, patriæ qui ferat vñus opem.
Hunc oculis signant, digitis hunc vndiq; monstram,
Hunc adeunt precibus, sollicitantq; ducem.
Quid faciat, regni capiat successor habenas?
Ast etas tantum ferre grauatur onus.
Sed renuat? prohibent lacrume gemitusq; suorum,
Ac patriæ cunctis anteferendus amor.
Vicit amor patriæ, gemitus valuere precantum,
Vertice supposito grande refulcit onus.
O hominum mores, ô tempora plena malorum:
O tum quantus erat sceptra tenere labor.
Horrida quassabat durum Bellona flagellum,
A tergo luctus stabant, & ante pauor.
Inuisusq; pudor, probitas despecta iacebat,
Contentum proprijs vivere, crimen erat.
Vsq; adeo cunctas audacia ceperat vrbes,
Et veri species, & maleuada famæ.
Hos inter motus, medio flagrante tumultu,
Grande nefas nomen religionis erat.
Quisq; nouos cultus sibi, numina quisq; Deorum,
Fingebarq; nouum quisq; salutis iter.
Ille tamen contra tendens audentior, anni
Quam fragiles, rerum conditioq; finit:
Commotum sedat fundatis legibus orbem,
Auertitq; domi damna, pericula foris:
Supplicioq; graui culpam, pœniq; recidens.

Vix

Vix tandem reddit templa forumq; sibi.
 Interea dirum bello dat buccina signum,
 Et raucum fundunt clausa pulsa sonum.
 Vnde, collectas cogit Germania vires,
 Horrissonas contra quæs parat ire minas.
 Nam classem Arctoo ducens Solymanus ab Istro,
 Vertebat resudes acer in arma viros.
 Nec modo finitimos aciem cogebat in Hunnos,
 Austriacos etiam diripiebat agros.
 Scilicet his sperans tandem sub iura subactis,
 Teutonia tristi subdere colla iugo.
 Mauricius vix dum castrisibus utilis armis,
 Non dubitat fessis addere rebus opem.
 Tantum suadet amor patriæ, laudumq; cupido,
 Carior & cunctis religionia honor.
 Pannonios vltro cum milite transit in agros,
 Ponit & hostili Martia castra solo.
 Surgite nunc humili tenues ex carmine Musa,
 Grandiloqui vobis hic erit oris opus.
 Iam memorare libet fortes ad prælia turmas,
 Et laudata mei dicere facta ducis.
 Quot ferro dederit Turcarum stragis aceruos,
 Quos Orco casos miserit ante diem.
 Signa canunt, castris vtrinq; effusa iuuentus
 Proruit, & strictis ensibus horret ager.
 Bis Thraces iniere suo certamina Marte,
 Bis reieoti armis ferga dedere fuga.
 Tertia sed rursus congressi in prælia, tandem
 Impliciti nostris conseruere manus.

Tum vero totis concurrunt agmina campis,
 Fit fragor, & fuso sanguine terra madet.
 Multa virum passim mattuntur funera leto,
 Nil parva, rapidi nil iuuat vsus equi.
 Hostis ubi fractas aduerso Marte cohortes,
 Vix ager pugnam sustinuisse videt:
 Amplius hoc sortem veritus tentare malignam,
 Precipiti mandat conscia terga fugae.
Quem leuibus comitatus eques Germanicus alit,
 Diffugientis equum feruidus urget equo.
 Illo forte die sacris operatus, & orans
 Placarat vera religione Deum,
 Diuinis epulis pastus, potuq; refectus,
 (Nos te hoc Christe modo participare iubes.)
 Mauricius: subito fremitus cum auditur, & hostes
 Aduentare, duci nuntia fama refert.
 Exilit ille ferox generosa robore mentis,
 Ac festinata corripit arma manu.
 Arreptumq; inscendit equum, neq; quanta sequunt
 Copia, nec quâ se precipitanter agat,
 Virtutis patitur curare improuidus ardor,
 Sic hostile ruens tendit ad agmen iter.
 Quo ruis. ô nimium Princeps oblite tuorum?
 Siste gradum, virtus perniciofa tibi est.
 Dulce viris decus est, primo certamine partum.
 Sed decus hoc multis tristia fata tulit.
 Siste gradus, hosti q; nimis ne crede seelesto,
 Fraude perit virtus, perfida tela caue.
 Quid moror? iuuersum retro coit agmen in unum

Tur-

Turcarum, vires agglomeratq; suas.
 Non dextra iuuenis, non torta sufficit basta,
 Obrutur multa vis animosa manu.
 Ferrea nec tolerant crebra iam regima plaga,
 Consilij iam spes auxiliijq; cadit.
 Non tamen insultum hunc hostes impune rulerunt,
 Pannonie quorum terra cruore madet.
 Dum trepida hec sunt promiscua prælia pugna,
 (Heu mihi, quo me iam corda timore tremunt,
 Quo pauet hac horrore animus referentis, & ante
 Nunc quoq; habens oculos illa pericla suos :)
 Executitur dux noster equo, externamq; reponit
 Plangit humum, nec spes iam super illa fuge,
 Nec virtus patitur dare tergo. En corinus vnuis.
 A sustens, stratum protegit vsg; ducem.
 A seclla Mauricio qui strenuus baserat vnuis,
 Ipse pedes, Domini pone securus equum,
 Nobilis antiqua de Misnide gente Ribissus,
 Sed virtute magis nobilis, atq; fide :
 Ictus dum Gethica corpus transuerberat basta,
 Et transit ferris, ferrea cuspis, opus.
 Interea campi palantes aquore turma,
 Per iam confusi prælia Martis eunt,
 Ductoremq; suum, tenui discrimine leti,
 Inclusum medijs hostibus esse vident.
 Ergo ceu torrens vndis pluivialibus auctus,
 Per sata, per campos impete rumpit iter :
 Sic vbi delapsum medios prospexit in hostes
 Mauricium, iuuenum fortis ad arma manus,

Ferro.

Ferro limitem agit, sauum glomerata per agmen,
 Et gladio late proxima queq; metit.
 Hac simul & dux in columnis seruatur, & alter
 Tollitur, inq; Ducis castra relatus obit.
 Illos namq; globus cernens ruere hosticus in se,
 Et formidato fulmen ab igne timens,
 Reiectatq; abiens parmas, pradamq; relinquit,
 Nescius hic quæ sit præda relicta sibi.
 Si constet, non mors, non vincia parata repellant,
 Captores tanti quin ducis esse velint.
 Cuius apud Gethicas iandudum illustria gentes
 Nomina erant, gelidi nomina plena metus.
 Sed fugit tunc pulsa cohors inimica, fuitq;
 Opportuna, citum quam tulit agmen opem.
 Hanc vestram eternus, fortissima pectora, laudem,
 Hoc meritum voluit scilicet esse D E V S :
 Ut super & patriæ, & rebus communibus esset
 Inuicti virtus, & pia dextra Ducis.
 Vos liquet adduxisse Deum, præbere iubentem
 Tunc indefessas ad sua iussa manus.
 At te pro Domino promitum non parcere vita,
 Quæ celebris digno carnune Musa canet ?
 Te dum Misniacæ florebit ruta corona,
 Albis & vndosis in mare curret aquis,
 Saxonicae lambens ripas ditionis ab ortu,
 Hinc obiens fluctus ultima Thety tuos :
 Et ciues meritis ornabunt laudibus omnes,
 Huius bonus & terris aduena quisquis erit.
 Dicet &, auditio gestarum hoc ordine rerum,

Nunc

Nunc etiam est obita morte probata fides.
 Hec tum Mauricio fuerant praludia Martis,
 Tale rudimentum tiro sub teste dedit.
 Experto poterat non ultra credere Marti,
 Et patria posthac delituisse domo :
 Non tamen experto metuit se credere Marti,
 Et stimulos addunt facta priora nouos.
 Cesarei sequitur mox vtero militis agmen,
 Carolus in Belgas tunc tulit arma truces.
 Dicere difficile est, huic qua tempore belli,
 Miscuerit fortis prælia sape manu.
 Testis Celtarum Belgas qui diuidit oris,
 Decolor in tanta Sequana cede fluens.
 Testis natorum funesto Gallia luctu,
 Bis nostri contra quæ stetit arma Ducis.
 Dixerit hec, validam quo turbine torqueat bastam,
 Et stricto victor quolibet ense ruat.
 Nos alias hinc ad pugnas, bellique labores,
 Gesta libris mandans Calliopea, vocat.
 Quid priscam motus referam Brunonis ad urbem,
 Henrici duram Principis atq; manum ?
 Dixerat ille aliquid magnum, nostrisq; cruentum
 Sedibus exitium, sape minatus erat.
 Nec magnis aberant vires & pondera verbis,
 Nec deerant grauibus strenua facta minis.
 Grandibus euentus tantum non abforet ausis,
 Nec dispar animo sors malefida foret :
 Obuius haud illi quisquam se impune tulisset,
 Seu pedes in pugnam, seu magis iret eques.

Hic

Hic animi fidens, socijsq; ferocior armis,
 Marte lacebat regna quieta suo.
 Hessum præcipue : dolor hunc priuatus in Hessum,
 Et pudor, & rabies mista pudore rapit.
 Iungit opes socero dubio discrimine rerum
 Mauricius, belli fædus & ipse ferit.
 Iamq; acies stabant ferro mortijs parata,
 Tympana iam pugna signa cruenta dabant,
 Cum medius vensiens Brunsuigos inter & Hessos,
 Dux noster gladios condere queng; iubet.
 Nec mora pacata coeunt in fædera dextra,
 Et melior finit concita bella quies.
 Vix dum condiderat ferratis prælia portis,
 Qui se laudari nomine pacis amat.
 Heu scelus, heu miseros vexat discordia ciues,
 Et ferri, in patriæ viscera, vertit amor.
 Quis furor o ciues, quò signa minantia signis
 Fertis ? quò telis obuia tela volant ?
 Immanem non ista petunt (absistite) Turcam,
 Quò ruitis ? vestro tincta cruore rubent.
 Hic tibi si cauſsam Maurici demere belli
 Aggregiar, patriæ non tibi durus ero.
 Quid demam ? bellè nihil ad te pertinet huic
 Caufa, nec arbitrio est res ea gesta tuo.
 Scrutantur Regum neq; nostræ arcana Camæna,
 Perq; suos agitant florida prata choros.
 Vmbras & nemorum sectantur, amoenaq; tempe,
 Et fontis liquidas exilientis aquas.
 Iudicis est, vt res, sic rerum expendere tempus,
 Nec

Nec tempus, nec res sunt mihi nota satis.
 Hoc notum est, nostrum qua fortia ceperat arma,
 Hac seruasse manu sc̄q; suosq; Ducem.
 Si quis plura putat se scire, & posse referre,
 Quem teneat narrans huic ego cedo locum.
 Si quid & obrectans virtuti gaudia lingua,
 Quod speciem propri possit habere, iacit:
 Nil moror inuidia praesenti tempore morsus;
 Inuidiam virtus inclita semper habet.
 At ventura feret suffragia rectius etas;
 Et caussa iudex aequior huius erit.
 Desine liuor edax fama laudisq; honorum,
 Rodere magnanimos post sua fata viros.
 Ista Ducis titulos nostri facta omnia iustos,
 Et virtutis habent, & pietatis habent.
 Praemia sunt duplicatus honor, nomenq; tributum
 Inter septenos imperij proceres.
 Nunc age contracta rursum laxentur habent,
 Et spatio pergant liberiore rota.
 Hec belli finis: nunc remis fortius utar,
 Ut tangam portum quo mibi cursus erat.
 Est urbs Albi tua genitor contermina ripa,
 Inclita diuitijs & generosa viris.
 Magnus Ortho posuit, (memor est pro teste vetustas)
 Ac de virginibus nomen habere dedit.
 Principis hec nostri postilla cingitur armis,
 Et patitur longas milite clausa moras.
 Dum verò miseros defendant moenia ciues,
 Et quesita diu copia Martis abest:

En alia

En alibi metuenda vago furit agmine turba,
 Atq; minis vndas terret Hauele tuas.
 Quis tantam glomerare manum, casusné, furoré
 Suaserit, in dubio nunc quog; fama labat.
 Acer erat belli metus : at ductore carentes,
 Collectos subito dissipat ille greges.
 Interea duodena semel Sol astra recenset,
 Alter & exacto tempore mensis abit.
 Mortis alumna famies totam grassatur in vrbe,
 Et iciuna suo viscera dente premit :
 Vna salus viuis inopes recludere portas,
 Et dare victoris colla premenda iugo.
 Spes haud parua viris, quod quantum saeuus in ar-
 Deuicto tantum mitis in hoste foret. (mis
 Spem probat euentus, venia mox ille rogantes
 Prosequitur, nec trux sustinet esse magis.
 Vtile, victoris fecit clementia, vinci :
 Sapientia & viuis profuit illa viris.
 Hac etiam capta factis tum claret in vrbe,
 Et gratum viatos ciuibus esse facit.
 Cesare finitum, quod gesserat auspice bellum,
 Dux alacris semper Casaris arma sequi,
 Excipit alterius rursum magis horrida Martis,
 Terrorisq; magis saua procella, noui.
 Pectora Mauricium mordacibus anxia curis,
 Has inter quis res non habuisse putet ?
 Carole durus eras. Mentem promissa fatigant
 Magnanimi, & virtus officiosa, Ducis.
 Quid faciat ? rerum dominos armisné lacescat ?

Hinc

Hinc fas, hinc belli damna timenda vetant.
 At saceri vitam casu non seruet in arcto?
 Non sinit hoc pietas, pollicitiq; fides.
 Multa mouens animo, curarum fluctuat astu,
 Nec iam quid fugiat, quidue sequatur habet.
 Qualis vbi seuis turbantibus aquora ventis,
 Cum fugit ex oculis condita nocte dies,
 Non habet exactum rector, quo linte a tendat,
 Et stupet ambiguus ars superata malis.
 Talia versanti vix hac sententia fedit,
 Hanc illi tempus, resq; locusq; dabant,
 Admonitu reuocare suo tibi Carole pactum,
 Cuius apud sacerum sponsor & obses erat.
 Nec mora Sueviacum cum milite tendit ad Vlmam,
 Et capit Alpinis ardua claustra iugis.
 Successuq; pari pontem delatus ad Oeni,
 Digressu vacua Caesaris vrbe manet.
 Nec iam cedentem sequitur, sed fortis in armis,
 Arma piae compos ponere pacis auet.
 Ille quidem domito iam posset ab hoste reuerti,
 Sed mauult animum perdomuisse suum.
 Victorem vicisse animum victoria bina est,
 Qua datur hinc, omni sanguine palma caret.
 Aeacida celebrem meruit clementia laudem,
 Dardanij lacrimas terferat ille senis.
 Porus, & exequia praeclari funeris, ipsa
 Emathij iuuenis nomen ad astra ferunt.
 Quem ego Mauricium celo, quem laudibus aquem,
 Arma cui pietas excuit, arma fides?

P

Heu

Heu mihi quod nec habent magnū mea carmina pon
 Nec teneri exequant grandia facta modi, (dum,
 Non ego Titanas mallem, nec diruta Marte
 Pergama, nec Cadmi mœnia versa solo :
 Quam tua Maurici præconia dicere versu,
 Inq, meo hac pietas carmine prima foret.
 In manibus tunc ipsa tuis victoria stabat,
 Sed tibi victrices temperat illa manus.
 Hic ubi facta quies armis, ensesq, remoti,
 Rex Feruande tui fæderis auspicio :
 Pannonium verso mox agmine fertur ad Istrum,
 Materiam iusta cedis ab hoste petens.
 Protinus in ripas iuuenum manus emicat ardens,
 Primus & hostilem Dux pede pressit humum.
 Nusquam Turca ferox, nusquam vis effera genti
 Bistonia, & cursu vincere doctus eques.
 Sed velut imbelles, viso pradone, volucres
 Dum liquido carmen gutture dulce sonant,
 Mox tacite pennas quatiant, aurasq, fatigant,
 Alarum tegitur condita nube dies :
 Sic ubi Teutonicam castris descendere pubem,
 Improbe Turca tibi nuntia fama tulit,
 Et iam lux oculie armorum effulgit, & alta
 Emicuit noti vertice crista ducis :
 Quò pauor & rerum cogit sors, ilicet hostis
 Retro conuersum territus vrget iter.
 Spes erat eratas, Gethico terrore repulso,
 Bellorum claudi posse deinde fores.
 Iamq, patri celebres agitabat mente triumphos,
 Vix

Vix capiens tantum patria lata bonum.
 Templaq; pacata ramis velabat oliva,
 Et verno latam flore tegebat humum :
 Cum diris iterum misceri cædibus orbem,
 Non rumor, sed iam certior auctor ait.
 Legatusq; super Pegnafidos aduolat vrbe,
 Qui duram propero tempore poscat opem.
 Ille dñi reputans, quid, si fortuna sequatur,
 Effectum ceptus his velit hostis atrox.
 Et quid finitima, propria quid referat ora,
 Crescentes reprimi fortiter ense minas :
 Oratam promittit opem, nec segnis in hostem,
 Vtilior patrie quam sibi, bella parat.
 Est arx, (seu ratio dedit hoc, seu numinis ira,
 Omen inest certe) nomine Peina suo.
 Quam propter Linus non amplis flexibus errat,
 Et vicina suo flumine prata rigat.
 Prata colunt Angriuarij, gens aspera bello,
 Sed premit alterutrum frondea silua latus.
 In medio, planus lato patet aquore campus,
 Et gleba diues fertilioris ager.
 Hic vbi pro patria medios fert pectus in hostes,
 Rebus & accisis ferre laborat opem :
 Heu mihi, telorum nubem dum sustinet omnem,
 Non expectato vulnere, viator obit.
 Dum subit infausti primus certamina Martis,
 Ab dolor, arata fulmine glandis obit.
 Quid querar, vnde petam diri primordia luctus,
 Ergo iaces patrie duxq; paterq; tua?

Nec tua te pietas immani liberat Orco,
 Nec rapit immitti strenua dextra neci .
 Infracto tu corde iaces, firmusq; iuuenta,
 Insignis forma corporis ille iaces ?
 Hoc erat , hoc certe (mens ô non laea fuisse)
 Sanguineas stillans aethere nimbus aquas.
 Hoc Titanis erat pollutus sanguine vultus,
 Ille tuus, Princeps inclute, sanguis erat.
 Hoc erat armorum sonitus, clangorq; tubarum,
 Et qui sidereo venit ab axe fragor.
 Scilicet hac instare minis portenta monebant,
 Naturæ facies quæs spoliata fuit.
 Sistens amnis aquas , & motu terra debiscens,
 Mugituq; replens Solis vtrang, domum.
 Hac nobis rabiesq; canum, planetusq; volucrum,
 Venturi luctus nuncia signa dabant.
 Hac & cornipedum fremitus sub tempora noctis,
 Hic vbi post rabidas conseruere manus.
 Line tibi venas excæct limus in vndis,
 Et Sol sit rapidus, siccag, semper hyems.
 Nunquam legitimum curras aut nobile flumen ,
 Nec ripis notus sis magis ipse tuis.
 Et tu purpureo tellus saturata cruento,
 Vraris nimia nocte dieq; siti.
 Non tibi ros herbam, non vtilis educet imber,
 Et nullum iacto semine germen agas.
 Infelix in te lolium, lappaq; tenaces,
 Et tribuli obducant sentibus arua suis.
 In te nang, meus crudeli vulnere Princeps

Cor-

Corruit, & pulcro sanguine sparsum humum.

In te magnanimi, duo bellum fulmina, Guelfi :

Fortiter ante suum procubueré patrem.

In te conspicuus, duktor Leoburgius, armis,

Sanguineo moriens ore momordit humum.

Tu florem iuuenum carpsisti, munere mortis

Hanc patriam nobis qui peperere sua.

Quid querar, vnde petam diri primordia luctus,

Quis mihi plangenti tristia verba dabit?

Ergo iaces, & Parca fidem sic seruat iniquam,

Saxonicené domus illa columna iaces?

Quo lapsura suam iam fulciet ipsa ruinam,

Cuisus Atlas, vita dum fruereris, eras?

Qua porro miseris restat fiducia Musis,

Qua Mecenatem te coluere suum?

Ecquid enim nobis opus est extendere dictis,

Quis sit ab hoc studijs conciliatus honor.

Inter Hamadryadas Philyre qua maxima Nymphas,

Sæpe solet comitum grata referre choro.

Leucorea celebrant qua cantibus Heroina,

Albinaq, suo Mysides ore canunt.

Tyrigetumq, Salas memorat qua rector aquarum,

Et musco impexus Molda virente caput.

Quo Graio doctas attraxit ab orbe sorores,

Impendens studijs otia grata bonis.

Muneribusq, suis & honoribus auxit egenas,

Quaq, colant profugis ampla Lycea dedit.

Sic de venturo meritus præclarus euo,

Commoda sic nostris vberiora ferens.

Victor ab Hesperidum quam cum Tirynthius horis,
 Rettulit ad patrios aurea poma lares.
 Ergo nec immemores, post funera, Macenatus,
 (Funera Pierys heu lacrimosa chorus)
 Illius querulo deplorant carmine mortem,
 Quale gemens Itylum Daulias ore canit.
 Aut ad Maenyr sinuosas fluminis vndas,
 Supremo moriens gutture cantat Olor.
 Nulla chorus dicit, nec tangit pollice chordas,
 Nec solita flauas fingit ab arte comas.
 Lamentis sed cuncta replent loca, cuncta querelis,
 Et tristes luctus angulus omnis habet.
 Flumina iamq; pater lacrumarum mittit Elister,
 Alueus adiectas nec capit intus opes.
 Nunc aliquis curua spatians in margine ripa,
 Aucta repentinis ut vada cernit aquis.
 Cur, ait, increuit iusto spacioius amnis,
 Nec metas intra serpit ut ante suas ?
 At certe (memini) multis haud lucibus ullus
 Decidit effusis nubibus imber aquis.
 Sic ait, & fracta gemitus agnoscit in vnda,
 Quales Halcyonum littora rauca ferunt.
 Quid moror ? omnis eum sexus gemit, omnis et atus,
 Femina, vir, iuuenes, cum puerisq; senes.
 Omnibus vnu amor flendi : quin aggemit ipsa
 Religio, sacras dilaniata comas.
 Aggemit, & grandem vultu profidente dolorem,
 Prasidum clamat, nunc vbi nate meum es ?
 Plurima nempe in eo perierunt : vota bonorum,

In dubijs patria non dubitata salus,
Musarum columen, sacri protectio cætus,
Gloria Myorum, Saxoniq; decus,
Vrbis honos, duri caput insuperabile belli,
Hec quanto multis mors stetit vna semel.
Sed quid ego longas duco sermonibus horas,
Hac ultra metas tracta querela fuit.
Iam mea sedulitas aures lajura politas,
Crimen apud multos garrulitatis habet.
Parcite, & hanc nostro veniam date queso dolori,
Si mea plus iuslo garrula Musa fuit.
Finitura suas iamdudum erat illa querelas,
Sed vetuit miseram claudere verba dolor.
Ille domat fortes, illo mens obruta nescit
Quid deceat, tantis fluctuat usq; malis.
Ille magis solito querulos facit atq; loquaces,
Arbitrijq; homines non finit esse sui.
Quin etiam rerum grauitas immensa, nitorq;,
Sermones iusit longius ire meos.
Ec quis enim brevibus possit comprehendere dictis,
Inclita tot bello gesta, tot acta domi?
Et nondum primos implet mihi debitus annos
Spiritus, & mentis non mihi robur inest.
Quicquid id est, culpa vos huic pretendere par est,
Primitiasq; boni consuluisse meas.
Tu quoq; sancte pater patria, dignissime Princeps,
Has laudes grata pignora mentis habe.
Has tibi cum lacrimis violas, hac lilia spargo,
O venerande mihi terq; quaterq; cmis.

Hac tibi spargo tuus (si quid cognoscis) alumnus,
 Sordeat hic parui ne tibi ruris honos.
 Salve Dux generose, heros fortissime salve,
 Salve perpetuum, perpetuumq; vale.
 Tu nunc terreno, factis sublimior, orbe,
 Lux ingens astris consociata, micas.
 Heroasq; vides priscos, & cerneris illis,
 Almaq; secura gaudia pacis agu.
 Nos orbi duce te, duce te victore caremus,
 Et lacrumis noctes condimus, atq; dies.
 Nec luctu vacuos tenebris aurora fugatis,
 Nec videt atratis fulgidus Hesper equis.
 Non secus ac socia viduatus compare turtur,
 Quam leuis incautam misit arundo neci,
 Non viridi gaudet ramo, non gramine lato,
 Nec liquidi dulcem fluminis haurit aquam,
 Sed querulo raptos gemitu testatus amores,
 Lugubri solos carmine complet agros :
 Sic tecum nostra perierunt gaudia mentis,
 Qua tuus (heu nobis) nuper alebat amor.
 Tu spes vna tuis. Postquam te fata tulerunt,
 Triste sonant vrbes, ruraq; squallor habet.
 Forsan & hic totum luctus traheretur in eum,
 Et modus hic vita tristiciæ, foret :
 Ni releuet nostros, Dux illustrissime, casus
 Successor tituli nobilis ille tui.
 Hunc nostris hunc deme malis, solatia prorsus
 Demseris, & reliquum quod modò restat opis.
 Quam bene consuluit genti Deus optimus orba :

Mau-

Mauricius mortem sospite fratre subit.
Numina si nobis illum non aqua negarunt,
Et fors fatorum nos ea lege tulit :
Non erat Augusto, germano dignior heres,
Cui melius sceptri tradita cura foret.
Augusto, Divi renouat qui nomina regis,
Et fraternum auget per sua facta decus.
Augeat ipse diu : quanquam (si junere funus
Aequata Lachesis pendere sorte sinant.)
Morte sua fratri mallet reparare salutem,
Sospes ut hoc patriæ sospite terra foret.
Et nunc ereptum patriæq; sibiq;, sub umbras
Prosequitur lacrimis, officijsq; suis.
Heu pietas, heu prisca fides : cur luce fruentem
Non porius grato prosequi amore datur ?
Iamq; retractando nondum coeuntia sentit,
Defuncta ruppi vulnera matre sibi,
Qua fecunda magis non extitit vlla parentum,
Tot bona per partus qua dedit vna duos :
Mauricium duro caput insuperabile bello,
Augustumq; toga grande foriq; decus.
Femina Teutonicas inter celeberrima matres,
Ambiguum natis clarior, anné viro.
Clara viro, natis genitrix & clara duobus,
Nec nurus Alberto dissimulanda patri.
Sed nunc hac alijs memoranda relinquere cogor,
Expatiata satis iam mea Musa fuit.
At tu qui patriæ restas Auguste labant,
(Sic precor huic columnen longius esse queas)

Parce tuam luctu nimium quassare iuuentam,
 Non est hæc pietas officiosa tuis.
 Quid manes vrges lacrumis? bene contigit illis,
 Impius his fueris, cum pius esse voles.
 Quid fratrem deceat Mauricium, consule tecum,
 Cui lacrumas fundas, consule quæso, tuas.
 Si nunc has remeet tumulo rediuius in auras,
 Non tibi sic, dicet, frater amandus eram.
 Non eadem plebemq; decent, rerumq; potentes,
 Pectus amat populis altius, altius honor.
 Quid facis? haud istos poscunt hac tempora luctus,
 Iustior imperij te modo cura manet.
 Nunc sua cominendat tibi pignora Myria tellus,
 Nunc implorat opem Saxonis ora tuam.
 Fungere fraternis vicibus: domus vtræq; fratre
 Extincto, cœpit nunc onus esse tuum.
 Quod si forte doles, doleas sine testibus illis,
 Publicus euadat ne tuus ille dolor.
 Ad te oculos, ad te cuncti conuertimus aures,
 Quilibet ad vultum statq; caditq; tuum.
 An propiore aliquis tangetur imagine facti,
 Quam si Germani Principis edis opus?
 Ede opus Augusto non impar, atq; dolores
 Infragili cordis robore vince tui.
 Causa perorata est, lacrimantes surgite testes,
 Hic dolor, hic luctus flebile fistat opus.
 Tu verò rerum Deus ô immensa potestas,
 Quem vita penes est arbitriumq; necis:
 Augusti serua nobis, tua munera, vitam.

Mauricij orba satis patria morte fuit.
 Mauricio fuerit satis orba, nec altera rursus
 Funestet miseram caussa doloris humum.
 Compleat ille suos, & fratribus compleat annos,
 Et siboles saluo cum patre sospes agat.
 Nostra sub his artas ducibus, vetus induat avarum,
 Nec ferri maneant tristia signa super.
 Et redimita caput ramis frondentis oliuæ
 Pax villas, vrbes, templæ, scholasq; colat.
 Pacis amans Deus est, floret Respublica pace,
 Pace vigint artes, pace coluntur agri.
 Euentura precor, vos ô procul arma, tubæq;
 Ite, dein melior vomeris ysus erit.
 Ite: Deus longum nobis lenire dolorem
 Dum volet, Augusto Principe, lata dabit.

D I X I.

MEMORIAE ANNIVER-
 SARIAE ILLVSTRISS. AT-
 que omni laude Pr. cumulatissimi Diui
 MAVRICII. Ducis Saxon. Elect. &c.
 celebratæ recitatione versuum ab adolescentibus
 quatuor, D. Mauricij alumnis, in conuentu
 solenni Lipsiæ M. D. LVII.
 V. Id. Quintilis.

Princeps visa diu fortis Germania felix,
 Iam tibi fortuna gloria talis abest.
 Ante triumphali cingebas tempora lauro,

Quæ

Quæ modo inornatis es miseranda comis.
 Victori latos ducebas antè triumphos,
 Cui nunc exequias officiosa facis.
 Antè tuis reducem captabas obvia palmis,
 Nunc eius tumulo corpus inane foues.
 Plausibus antè tibi gratantum templa sonabant,
 Quæ nunc plangentum tota dolore gemunt,
 Nang, tua cecidit decus & tutela salutis,
 Inuida Mauricium fata tulere tuum.
 Fata tulere tui corpus mortale parentis,
 Nec tamen & famam fata tulere viri.
 Mauricij laudes quæ nescit Principis etas,
 Sublimem tellus quâ videt alta polum?
 Ut tiro, nec dum Martis sat idoneus armis,
 Verterit in turpem Turcica castra fugam.
 Spreuerit ut cunctos pro religione labores,
 Dum patriæ quævis aspera vincit amor.
 Non huic Bistomæ gentis nocuere sarisse,
 Gallia non contis sanguinolenta suis.
 Illam Pannonia nam Marte fugauit ab urbe,
 Huius sub Carolo Casare fregit opes.
 Horrida Saxonia Brunsuigus bella mouebat,
 Non minor intrepido pectore, sorte minor:
 Brunsuigum noster sedat sine cæde tumultum,
 Nec madet hoc illud Marte cruore solum.
 Signa sed Albiacas infert cùm Cæsar in oras,
 Cæsareis iussas impiger addit opes:
 Augusta, cuius nutu sub mœnibus altis,
 De septem factus pars fuit yna viris.

Vrbe

Vrbs iacet Albi tua celebris contermina ripa,
Quæ de virginibus nomen adeptæ gerit.
Illa Dux nostri bis septem milite menses
Cincta, graues perfert obsidione moras.
Dum verò belli pendet fortuna, nec hostes
Ferre iugum, nostri nec dare terga volunt:
Pellit ad Hauelum vacuas ductore cohortes,
Otitia ne segnis noxia miles agat.
Interea portas hostes & mœnia pandunt,
Quos in tutelam suscipit ipse suam.
Scilicet ut reliquis generoso pectore maior,
Lenior in viciis sic quoq; victor erat.
Res fortuna hominum mutat, casusq; reuoluit,
Et firmum toto permanet orbe nihil.
Sola stat ad cunctas virtus immota procellas,
Magnanimo turpis nescia corde metus.
Vix tum bellacem vagina receperat ensem;
Pro socero pietas & nouat arma fides.
Occupat Alpini firmissima mœnia claustris,
Mœnia mortales qua posuisse neges.
Magnanimo satis est hostem viciisse leoni,
Cetera crudeli parcere cæde solet.
Mauricio satis est socerum soluisse catherinis,
Nec tentare fero cetera Marte cupit.
Arma sed Ismary convertit in agmina regis,
In se versa fugit Thracius arma latro.
Tandem ferre piam patriæ dum rebus in arctis,
Vtilior patriæ quam sibi, pergit opem:
Heu dolor atq; decus, medios animosus in hostes

Dum

Dum ruit, accepto vulnere victor obit.
 Victor obit, praestans armorum laude, rogata
 Munere non vlo militieq; minor.
 Crebra licet dextra peragantur bella Minerue,
 Non minus & Clarijs artibus illa vacat.
 Mauricius quamuis atatem duxit in armis,
 Non minus Aonias fouit amore Deas.
 Scilicet id loquitur q; Salas, & flauus Elister,
 Et cum Muldanis Albis Eous aquis.
 Hic vbi Pierides habitant Helicone relicto,
 Nostraq; pro Graio flumina fonte bibunt.
 Sed prius Hesperias Phœbus descendet in vndas,
 Ac iuga purpureis gemmea demet equis :
 Illius quam summa sequar fastigia rerum,
 Non si Mæoniam det mihi Musa lyram.
 At tu flere tuum Germania desine patrem,
 Desine, mandantis mens fuit ista D E I.
 Quod iubet ille, tibi non est contemnere tutum,
 In famulos Dominus ius habet ipse suos.
 Forsefan & iustum peccatis motus ad iram,
 Eripit insignes, munera magna, viros.
 Ingratoq; parat maiora pericula mundo,
 Qui verbi spernit dogmata sacra sui.
 Ergo tuos potius casus, tua funera plange,
 Quam fatale pij Principis exitium.
 Ille quidem sanctos agit inter gaudia cœtus,
 At te ærumnarum quanta pericla manent ?
 Vera cano, sed nulla fides est vera canenti,
 Infaustum tanti mors ducis omen habet.

Et ne

Et ne plura querar, (sunt pondera nang, querelis
 Nulla) mihi proprio vulnere testis eris.
 Sunt tamen Augusto capias que gaudia saluo,
 Ipsius est, expes ne videaris, opus.
 Qui velut imperij fratri succedit honore,
 Illius heredem sic quoq, laudis agit.
 Solus dum profugis sua Musis atria pandit,
 Ac vera curam relligionis agit.
 Hunc tibi Nestoreos Deus ut conseruet in annos,
 Ardentes toto pectore funde preces.
 Sed labem vita pre cunctis tolle prioris,
 Quo sine placandi spes tibi nulla D E I.
 Sic tibi supplicium quod numinis ira minatur,
 Effugient iuncta cum pietate preces.

D I X L.

G R E G. B E R S M A N I

A N N A E B E R G E N S I S

Epicediorum

LIBER II.

Q V E R E L A D E O B I T V
 V. CLARISS. E T D O C T R I N A E
 eruditæ copia facultateq; eximia præditi
 Dn. G E O R G I I F A B R I C I I Chemni-
 censis, Præceptoris sui & patroni
 perpetuò colendi.

ET

ET sine testibus hic locus est, aptusq; gementi,
 Et stridens lacrumis aggemit aura p̄ys.
 Hūc impune loquar, que vis infanda doloris
 Suggeret in luctus verba coacta mihi.
 Vos tantum Musea meas audite querelas,
 O loca fortuna conscientia sola mee.
 Vnde sed infausti capiam primordia planctus,
 Anxius in voces ibit & vnde dolor?
 Ipse mone, ius huius habes qui carminis vnum,
 O Fabrici cuius carmine fata gemo.
 Nam sine te pudor est Musis Helicona mouere,
 Nullas Pimpla mihi te sine fundet aquas.
 Tu mihi Phœbus eras, sed erat tibi Phœbus, Iesus:
 Qui tua celigenis ora rigabat aquis.
 Hunc tua, non Tegea, nec Dirces norat alumnum
 Pagina, sacra Deo, nomine plena Dei.
 Numinia non vatum, decima cum Pallade Diuas,
 Et quos vana Deos turba, Deasq; colit.
 Tu mihi numen eras, (Pietas permitte fateri)
 Quæ fluit, illa tuo venula fonte fluit.
 Quam vereor, ne mox dolor hanc oblitet, inertii
 Excæcante vias, aut inhibente situ.
 Nec metus ex nihilo meus est: en aspice, mentem
 Inuoluit squallor, nubila pectus habent.
 Plectræ tacent, nil dulce fides, digitiq; loquuntur,
 Muffat lingua metu muta, malisq; lyra.
 Iam funestam hederis cernas irrepere taxum,
 Nec retinere suum laurea ferta decus.
 Mutari celi faciem, calidiq; sub aestum

Side-

Siderū, biberno membra rigere gelu,
 Quam stellis calaram Eos besterna ferebat,
 Hac condit vultus luce Corona suos.
 Qua cum declius pariter demersus Olympo
 Aliides, terrū abdit & ipse caput.
 Sic olim (si vera licet componere filii)
 Luctifico vatu funere Threicū,
 Arboribus postquam chelys intellecta, inguīq;
 Auditeq; feris conticuere fides:
 Omnia crudeli nece perturbata videres,
 Omnia sublato surda canore lyre.
 Immoti lugent ingrata silentia montes,
 Vocales nuper turba secura sonos.
 Tonsis sylua comis marcer, medysq; sub vndis
 Bistonios sitiunt flumina sicca modos.
 Sopii querunt Nymphae solatia cantus,
 Errat Hamadryadum vasta per arua chorus.
 Saua vris natura redit, cithareq; tacentis,
 Prada futura lupis agna, requirit opem.
 Haud aliter, postquam Fabrici te fata tulerunt,
 Deliciasq; poli sustulit atra dies:
 Oda silet, reiincident turma Peana canentes,
 Nil audent Hymni, Carmina corpor habet.
 Heroum mussat sanctorum exercitus omnis,
 Armag; militia deposuere sacra.
 Signa dat ingentis victoria cœlica luctus,
 Nuda triumphali tempora fronde gerens.
 Et sine luce faces, soboles pia portat amorum,
 Iam sua vota bona dedidscere Preces.

Q

Dat

Dat fletus tumulo Pietas, Libitinaq; versu
 Inscrabit vatis marmora cæsa sui.
 Hic situs est Latie nitor, & facundia lingua,
 Fabricius scripti dexter in omne genus.
 Parua loquor: luget Musarum turba piarum
 Nunc omnis, pañis turba videnda comis.
 Ingenua lugent artes & copia fandi,
 Ingenio posthac vix habitara parem.
 Lugent historie, luget Romana vetustas,
 Quæ secundæ vno pector'e condiderat.
 Et sceptrum ponit regale Tragœdia, pañu
 Sublimiq; minus pulpita soccus adit.
 Ut fileam vidua suspiria crebra marita,
 Et luctus, orba lacrumulasq; domus:
 Hac quoniam paucos attingunt, latius ille
 Serpit, ad innumeros perueniendo dolor.
 Quid referam genitus, iterataq; vota Iuuentu,
 Dum moderatorem flagitat agra suum?
 Non secus ac fido puppis spoliata magistro,
 Quam fert vnda, refert vis inimica Noti.
 O meritis mihi cara tuis schola Misnidos vrbis,
 O mihi post patrios proxima cura lares.
 Nunquid damna tua sentis immensa ruine,
 Quæ facis, heu tanto post caritura bono?
 (Inuidia auscultante loquar) non arte secundo,
 Non vñquam simili perfruitura viro,
 Quo nec sollicitas turbæ puerilis habenas
 Doctior, & facilis flectere frena manu.
 Cui nec formandis certasset moribus olim

Nestor,

Nestor, & Aeacida doctor Amyntorides.
 Quiq; tubas ipsū, & bella horrida bella frementem
 Semifer, imbellis mollit arte lyra.
 Illius aspiceret natos obtrudere cura,
 Huic sua gauisos credere vota patres.
 Ipsius indomiti metuebant verbera virge,
 Pon^hantq; animos hoc moderante feri.
 Ipsius ad nutum, nullo terrente flagello,
 Muneris vrgebant debita iussa boni.
 Hunc patris obsequio reuerenter habere solebant,
 Husus & offensas ducere grande nefas.
 Huius pendebant cuncti narrantu ab ore,
 Mellyfluos quoties funderet ore sonos,
 Hyblasi manantis lingue, manantis Hymettum,
 Manantis rorem lactea Suada ruum.
 Huius inexhausto cuncti de fonte bibeant,
 Artis, & omnigena cognitionis aquas.
 Seu quis Sulmo rui compescere fluminis vnda,
 Sive tuo Minci, quereret, amne sitim,
 Seu quis Arpino persundere labra liquore,
 Eloquij sitiens diuinioris opes,
 Socratica cuperet seu forse madere Minerua,
 Aut Logices haustu pectus habere satur.
 Ille velur vario prorumpens ore Timauus,
 Multisridoq; rigans gurgite Nilus agros:
 Multiplices vno fundebat pectore riuos,
 Sufficiens largas omnibus vber aquas,
 Hauserat irrigua Pataui quas hospes in vrbe,
 Dum Bonamice suo proliuit amne sitim.

Q. 2 Fallor?

Fallor? an has ipsi dotes promisit ab ortu,

Stellarum in cunas officiosa fides.

Nascenti quando dextrum risere gemelli,

Progenies Leda, progeniesq; Iouis.

Quiq; suos illus prabebant comiter ignes,

Atlantisq; nepos, Assaraciq; nurus.

Affulgensq; poli media de parte sereni,

Iliaden gremio Cynthia nacta suo.

Ruricolaq; rosas agitans per cornua Titan,

Atq; premens solij Iuppiter alta suis.

Hinc dulcis lepor, & felix opulentia lingue,

Hinc vires dictis, pondera rebus erant.

Hinc usus rerum, veterisq; tot eruta secli,

Cognita prisorum tot monumenta Virum.

Artibus hinc varijs excultum pectus, & omnes

Didita per terras gloria, fama, decus.

Gratia magna DEO, primus qui protinus annis,

Lumini aspexit me meliore nota.

Non modo Fabricio darer ut formandus alumnus,

Colloquio fruerer sed propiore viri.

Quo neg; maluerim, quicquid locupletibus vndis

Despumat fului ripa beata Tagi,

Nec quod thuriferis Panchaia mittit arenis,

Aut Erythrae cauo tegmine concha gerit.

Is mihi tradebat praecepta salubria vita,

Arcens a vitis, & facienda monens.

Is mihi pandebat doctas, quas nouerat, artes,

Sedulus ingenij cultor, amansq; mei.

Ille meus dubia quassatis sorte malorum

Confugium

Confugium Musis, ille leuamen erat :
 Pars mibi laudis erit, sub te didicisse Magistro,
 Iuncta quibus deceat claudere verba modis.
 Seu sit opus facilis versus tenuare Thalia,
 Altius beroo seu pede ferre caput.
 Seu cithara neriis numeros aptare sonores,
 Plenaq; Pindarica plectra mouere lyra.
 Quis tibi pro meritis, dum spiritus hos reget artus,
 Sole nouo grates, & fugiente canam.
 Fortunata nimis, Casco contermina montis
 Mænia, de fluvio nomen adepta suo,
 Saxonis auspicijs quondam celebrata Lotharij,
 Nuper & Agricole nobilitata libris.
 Mænia fortunata nimis, nimiumq; beata,
 Tam clarum terris quæ peperere decus.
 Eximij quæ viderunt cunabula Vatis,
 Matri & exceptum sustinuere finu.
 Dicite mons, tuq; o r̄b̄s addita gloria monti,
 Sic vester nunquam diminuatur bonos,
 Ecquis ad hos infans reptauit dignior amnes,
 Doctior ecquis in hac vagijt alter humo ?
 Ecquo iactauit tantum se ciue beatam,
 Ingenijs tellus incluta, feta viris ?
 At nunc illa soli natalis fama, decuq;
 Illud Teutonidos (prob dolor) ora, vbi vbi est ?
 Quid nobis, heu quid, prater meminisse, relictum,
 Quod non in cineres intulit hora grauis ?
 Quid patriæ de tam magno nunc restat alumno,
 Quod non exigua contumuletur humo ?

Hic nostra finis vita, fructusq; laborum,
 Et vigilis cura, solicitiq; metus.
 Hic summos imosq; simul manet exitus eui,
 Omnia cassa auris, aut caritura vides.
 Eximit haud ullum, cunctu contenta nocere
 Parca semel, nulli parcere, leta, diu.
 Sic igitur, sic ante diem celeberrime Vates,
 Euoluere tibi fila rotata colum?
 Cui sua debuerant totis impendere fusis
 Stamina, virtuti si remaneret bonos.
 Atq; tua præcisa alijs apponere summe,
 Ingeni meritis gratia si qua foret.
 Nestoreos ultraq; dies, annosq; Sibylle,
 Fata moraturum suppeditare glomum.
 Nunc te torpor iners, et inundas membra catarrhus
 Implicat, & sensus vincula cæca ligant.
 Occidis in primo duodeni lumen lustri,
 Hoc vitam claudi par erat orbe tuam?
 At neq; morbis fractus obis, nec labe senilis,
 Nec tibi mors somno durior ista fuit.
 Non te Parca rapit, mundo sed iniquior, ipse
 Te Deus, instanti surripit ante malo.
 Nec tumuli recubas sub opaco tegmine totus,
 Sed potiore tui parte superstes agis.
 Viuit bonos, viuentq; tui monumenta laboris,
 Dum frondes Helicon, dum vehet Albis aquas.
 Hac meritis mensura tuis respondet, & hac est,
 Quæ tumuli arctari limite, fama nequit.
 Salve terq; quaterq; mihi venerande Magister,
 Patri

Patri amate mibi, patri amande loco.
 Si u te concilia heroum secreta priorum,
 Aethereæ positum sedibus arcis habent.
 Alternum seu fortè sonas, & carmina misces,
 Hafsiacum iuxta, Tyrigetamq; senem.
 Salue, nec collata tuo supraemam sepulcro
 Munera, discipuli munera sperne tui,
 Non casiam, nec quod sudant Xylobalsama truncos,
 Non costum, lacrumas nec Cynareia tuas :
 Sed tibi grata magis fragrantia honore liquoris
 Carmina, de fontis flumine ducta tui.
 Hactenus hac : en ore natat mibi carmen in ipso,
 Nunc salue Fabrici, perpetuumq; vale.

OPHNOΣ.

IN FVNERE VIRI REVE-
 RENDI CLARISSIMI QVE
 atque adeò incomparabilis, D. Ioachimi
 Camerarij, professoris in Acad. Lips. lingua vtrius
 que eximii, præceptoris, patroni, & amici S. per-
 petua obseruantia colendi, feliciter & sanctè in ter-
 ris mortui, non recuperabili studiorum liberalium
 & religiosæ pietatis iactura, XV. Calend. Maii,
 Anno M. D. LXXI V. Aetatis sua
 ineunte LXXV.

LEVcoru atra, sui si fleuit fata Philippi,
 Qualis defunctum natu flet orba patrem :
 Puluere fædatos Academia solue capillos,
 Mænia Lipsiæ qua colis ampla soli.

Ille tui statio cætus IO ACHIMVS, & aura
 Quassata rerum turbine, morte iacet.
 Occidit, atq; tuam secum trahit ille ruinam,
 Qua nuper steteras fulta, columnæ iacet.
 Dilectum summo caput, acceptumq; tonanti,
 Quem coluit mentis religione pia.
 Et Musis carum: seu que Parnassia tempe,
 Seu que Sionis culta vireta tenent.
 O IO ACHIM E bonis obitu prærepte citato,
 Ipse tibi sera vius abire nece.
 At tu viuendo Cumæa secula vatu,
 Nestoreosq; dies vincere dignus eras:
 Doctrina si par ævum, virtutus & equos
 Si meritis annos, inuida Parca daret.
 Vie pius, moriere pius: more dura, bonorum
 Atq; malorum uno, limina, calce ferit.
 Scilicet ex illa, qua viuere cœpimus hora,
 Ad mortem præceps acceleramus iter.
 Nascentes morimur, vitam simul inchoat oris:
 Principiumq; legens, hora suprema subit.
 Deficit exoriens in primo lumine vita,
 Et se vita opifex carpit alendo calor.
 Terra sumus, terra properamus reddere corpus,
 Inq; redire umbram, qui leuis umbra sumus.
 Ergo iaces, & te patrem nunc orbæ requirit
 Lipsia, te studijs ô IO ACHIM E ducem.
 Quiq; bilingue sonans mulcebas voce Lyceum,
 Voce carens, inter corpora mura files.
 Et sine mente iaces, cui nuper doribus ancta

Mens

Mens erat ingenij, pectoris aucta bonis.
 Nec duros flexit manes facundia lingue,
 Atq; bibere tuas flumina surda preces:
 Orando rigidas poterant quæ ducere querens,
 Ac immota suo saxa ciere solo.
 Vsq; adeo nec virtus Libitina nivorem,
 Nec Sophie clarum respicit astra decus.
 Heu que lingua silet, postquam te fata tulerunt
 Cecropia suadam vocis, & Ausonia.
 Te ductore carens, bisidi per deuia montis,
 Ignoris errat turba nouella iugis:
 Et nunc per salcbras operoso tramite reptat,
 Nunc dumis hæret, cassa regentis ope.
 Quale per arua vagum, dubia regione viarum,
 Balantum hic illuc agmen oberrat iners,
 Nec, pectoris egens, sera decedere nocti,
 Nec dubio meminit tangere septa pede:
 Postquam signa canens argutis fistula canis,
 Mura iacet, bisores & siluere modi:
 Talem te moderatorem deserta iuuentus,
 Nunc gemit amissum, nunc reuocatq; gemens.
 Parua loquor, talem te Christi cymba magistrum
 Expedit, insani fluctibus ita freti.
 Infidos inter marii implacabilis astus,
 Inter & ambigua caca pericla via,
 Interea superum nitidatu sede receptus,
 Inter celicolas gaudia letus agis.
 Quiq; dolendus abes nobis, templisq; , scholaq; ,
 Pace fruens, Christi morte beatus abes.

Q. 5

Nam

Nam neg, te clausum tenebris, & carcere caco
 Orcus habet, nec te lurida regna vident.
 In te sortita Minos nec iudicat vrna,
 Aut quicunq, vmbbris reddere iura solet.
 Sed tua nequitiam scelerum fraudesq; perosa,
 Atq, tenax recti, criminis vita carens,
 Integritate sua vicit subsellia Cretis,
 Nec rea facta graui iudicis ore fuit.
 Felix morte tua, non tot portenta malorum,
 Non hominum fraudes, nequitiamq; vides:
 Aequora qui terra, qui miscent aequora celo,
 Christicolis ne quis restet in orbe locus.
 Non crassa errorum volui caligine mundum,
 Et sublime nefas stare, iacere bonos.
 Ingenium sordere, asino simulante leonem,
 Inflata vastum rana imitante bouem.
 Doctrinaq; rudes, decus affectare cathedras,
 Artis dum meritum gratia, iusq; terit.
 Non te dura quatit varijs fortuna procellis,
 Non labor exerceret, morbida visq; premet.
 Non exest animum metus, aut spes lactat inanu,
 Non inflant pectus gaudia, cura necat.
 Sed nil debentem te nunc mortalisbus, alma
 Sede beatorum purior aula tenet,
 Dentibus erupsum inuidie, linguae&q; procacis,
 Atq, minis procerum, perfidae&q; dolis.
 Mole nec afflictum senij, aut tentamine morbi,
 Post ter quina cui lustra peracta tui,
 Sub pedibusq; simul mirantem lumina celis,

In que summa tibi scandere cura fuit,
 Islebicum iuxta vatem, fratremq; Philippum,
 Pfeffigerumq; tuum, participemq; tori.
 Salue care parens, salue nouus hospes Olympi,
 Nos, tua te soboles semper amore coler.
 Salue o sancte senex, nec festinara clientis
 (Dum potiora feram) munera sperne tui.
 O ytinam grates alia tibi parte referrem,
 Sed nunc officium sentiat vrna pium.
 Salue doctrinae fidus mibi doctor & autor,
 Tecum fracta iacet spes mea, perstat amor.

ALCON ECLOGA, SIVE
 QVERELA DE OBITU EIVS-
 dem, scripta ad Magnificum & generosiss.
 V. Dn. Christoph. Carolouic. Sacr. Rom.
 Imperii Equitem, Cæsareæ Maiestati
 a Consiliis.

Hunc etiam Philyrea mihi concede laborem,
 Qua circum herbosos saltus, & amœna frequentas
 Annis Elistræi nemora, & rorantia lymphis,
 Irriguis Plissa lymphis rorantia tempe:
 Muneris hunc mibi supremi concede laborem,
 Dum Nymphis refero arditas, Faunisq; querelas,
 Quas mollis nuper tiliæ viridante sub umbra,
 Hinc Corydon, hinc astra vocans crudelia Damon,
 ALCONEM flentes miseranda voce dederunt:
 ALCONEM Phœbiq; decus, curamq; sororum:
 Quem toties silua, toties & saxa canentem

Sense-

Senserunt, siluae comitatae & saxa canentem:
Et calamos miratus aquas suppressit Elster.

At tu seu Magnis tractas res Daphnidis, ingens
Europæ Melibœ decus, columenq; bonorum:
Seu curis vacuus paulatim, & fasce leuatus
Immenso, Clarias animum demissus in artes:
Huc ades, ALCONISq; tui ne despice laudes:
Huc ades, ante alios si te studiosius ALCON
Obsequijs coluit, firmo complexus amore.

Aestus erat, Tauriq; means per cornua Tuan
Accendebat agros, medio ardentissimus orbe:
Cum pecudes frigus captant, volucrumq; loquelin
Omne filet nensus, & ventosi murmuris aura.
Succedens antro Corydon, consorsq; doloris
Luctisonis Damon rumpebant questibus arua,
Et prior hac Corydon gemitu iactabat inani.
COR. Quis dolor ô syluae, que vos arbusta tenebat
Mæsticies, ALCON gelida cum morte perire?
Nam neg; tum saltus, nec mollia prata voluptas
Vllatenebat, agris squallebant, pascua luctu.

Dicite Elistriades lugubria carmina Musæ.
Illum etiam montes fleuere, & saxa peremtum,
Deformes planctu montes, deformis saxa:
Et versa in lacrumas abierunt fontibus vnde,
Guttarumq; nouis creuerunt auctibus amnes,

Dicite Elistriades lugubria carmina Musæ.
Nec mortem lacruma, nec ferrea numina placant,
Non Phæthontiadum crebris si fletibus ortu,
Et seras condas iteratis fletibus umbras.

Non

Non si luminibus cumulem manantibus vndas,
Vndas Eridani, ripamq; sororibus auctam.

Dicite Elistriades lugubria carmina Musæ.
Responsura sono mulcenti rura Camœna,
Muta latet filius alterna vocis imago,
Incassum tentans ingrata silentia Musæ
Rumpere, iucundo consueti imitamine cantus.

Dicite Elistriades lugubria carmina Musæ.
Pinea semiferi capitis velamina tollens
Pan calamos fregit, cubaram suspendit Apollo,
Funere dilecti mœsto turbatus alumni,
Extinxitq; faces puer, abiecitq; pharetram,
Frontis & agreste in posuit Sylvanus honorem.

Dicite Elistriades lugubria carmina Musæ.
Quos tumulo cernis vernanti surgere flores,
Pieridum lacrimis creuerunt: crescere flores,
Vobiscum nostri crescent monumenta doloris.

Dicite Elistriades lugubria carmina Musæ.
Plectra iacent sine honore, silent cantusq;, lyraq;,
Sibila nec frondes, nec fundunt murmura riui,
Omnia nunc mœrent: at cum modo riueret ALCON,
Plectris stabat bonos, cantusq; lyraq; sonabant.
Sibila tum frondes iaciebant, murmura riui.

Dicite Elistriades lugubria carmina Musæ.
Deserti mussant agni, stat bucula celum
Suspiciens, nec gramen auet, nec fluminis vndam.
Vnus habet pecudes luctus pecudumq; magistros.

Claudite Elistriades lugubria carmina Musæ.
Vos mecum, o socij, violas & spargite nardum,

Et lauri

Et lauri nemus, & myrti bicoloris amœnum,
 Et memori ingratum versu signate sepulcrum:
 Quo situs est ALCO N tumulo, solatia turis,
 Atq; amor, & Charites recubant, & gaudia nostra.
 Hec Corydon, nunc qua responderit ordine Damon,
 Nympha refer, luctus infandi testis veriq;.

D.A. Quis te, quis mibi te rapuit tam ferrew,
 Spes ô fida mibi, rebusq; leuamē in arctis, (Alcon?
 Et decus, atq; mei merces iucunda laboris:
 Nunc dolor, & nullo saturandus tempore luctus.

Incipe funesti carmen mea tibia cantus.
 Quæ comitè tibi saua negat me Parca sub vmbrae,
 Pallentes vmbrae terra, noctemq; profundam?
 Quis tenet expertem (ne sit mibi viuere) mortis,
 Ingratum vita Deus, ingratumq; salutis?

Incipe funesti carmen mea tibia cantus:
 Elysia te nunc sedes, campi q; beati,
 Puppureumq; videt nemus, & secreta piorum
 Concilia, immemorem nostri pecorisq; relicti:
 Me sine Sole dies cernunt, sine fidere noctes,
 ALCONem suspirantem, ALCONemq; gementem.

Incipe funesti carmen mea tibia cantus.
 Iam nego rura mibi, gelidisq; in vallis amnes
 Arrident; nec me cantu solatur aëdon,
 Carmina nulla iuuant mœrentem: viuite filiae,
 Viuite, nulla mei superest medicina doloris.

Incipe funesti carmen mea tibia cantus.
 Concicuere agris arguta sibila canne,
 Dulce nec obloquitur Philomela sub ilice carmen:
 At

Ac cuculus non villa quies, vndequeq; strigiq;,
Stridenii miserum disperdere gutture carmen,
Excercentq; coax per stagna loquacia rana.

Incipe funesti carmen mea tibia cantus.
Arua quis hoc melius presso renouauit aratro
Aoridum, rastris glebas & fregit inertes,
Induxitq; satis amnes, riuosq; sequentes :
Quis campos longis purgare lagonibus, illo
Cauior, & tribulos, & segnes tollere lappas ?

Incipe funesti carmen mea tibia cantus.
Nunc inculta situ video durescere rura,
Siluaq; iam sterili subit infelicit auena,
Et loli seges, & paluri ignobile germen.
Carduus, o pueri fugite hinc, latet asper in herba.

Incipe funesti carmen mea tibia cantus.
Eheu quis Phoebi ducet per prata iuuencas,
Balantumq; greges, & amantes saxa capellas ?
Quis vaccis tandem vitulos, & matribus agnos
Submitter, puroq; omnes in fons leuabit ?

Incipe funesti carmen mea tibia cantus.
Et quis erit tam mentis inops, vacuusq; pudoris,
Qui calamos ambire tuos non definat audax :
Quos Rhodari pastor, quos ripam Thyrsis ad Arni,
Quos Istrumq; bibens veneratur, & accola Rheni :
Et quibus assurgit modulaminis autor Apollo.

Desine funesti carmen mea tibia cantus.
At tu (si quis bonos) gratia mihi semper auena
Pastores inter diuos celebraberis A L C O N,
ALCONem nemus omne canet, montesq; sonabunt,
ALCO-

ALCONEM pulsæ referent ad sidera valles.
Si bonus ô , placidoq; tuos nos respice vuln.

I N O B I T V M V R S V L A E
S C H R E I T E R I N A E F E M I N A E
primatiæ, materteræ S. magnæ,
Epicedion.

NE mî aliquid, ne mî occursantes dicite, vestro,
Non opus est nostris luclibus indicio.
Iam scio, nec mentu præsagia vana fuere,
Qua prior augurio vos ijt ante suo.
Ergo meus deearat fors isthæc debita fatu,
Supremum lacrumis mater humanda meu.
Non ex patre mibi mater , nec sanguinis ortu,
Sed legem superans sanguinis , obsequio.
Inuida spes, vitaq; rotans fortuna tenorem,
Et nunquam votis non inimica meus :
Quid mibi vobiscum est ? post duros mille labores,
Qui vobis in me iura seuera dedit ?
O ego ne vestros possum sentire furores,
Quam cuperem sensus iam posuisse malis,
Ac dudum Niobes casum perpeccus acerbum ,
Insano cautes obvia stare Noto.
Quo fugis heu mea lux? cui me moritura relinquis?
Quæ tibi me comitem Parca maligna negat ?
Cur non ante tuas audire & reddere voces,
Cur non ante lucet dicere triste vale ?
Si te fata vocant, magni mibi muneris instar

Acce-

Accelerantis erit non mora longa necis.
 Cur tibi qua potuit bis septem parcere lustris,
 Fila morari vnum iam negat illa diem?
 Et nunc portarum me limina prima tenente,
 Pracludit tremulum perfida vocis iter.
 O mihi raptæ nimis properato tempore, sera
 Iamdudum quamuis sis tibi visarapi.
 Ergo tuo nunquam pascam mea lumina vultu,
 Ergo tuo nunquam colloquioq; fruar.
 At certè toto te pectore semper amabo,
 Semper mæsta tua carmina morte canam.
 Qualia Maonij refluas ad fluminis vndas,
 Funeris ipsa sui præfica cantat auis.
 Qualia Bistoniij crudele perosa tyranni
 Hosptium, querulo Daulias ore gemit.
 Et merito: nec enim raptæ post funera matris,
 Causa fuit luctus iustior vlla mei.
 Matris, quam leti vis improba sustulit, antè
 Quam satis infanti nomine nota foret.
 Huic tamen amissæ te compensauimus orbi,
 Tu mihi materno pectore mater eras.
 Nam viduæ prolem tibi quod natura negasset,
 Ipse tibi proles, & tibi natus eram.
 Tu gremio me sape tuo complexa fouebas,
 Tu mihi ponebas anxia rite comam.
 A te elementa hauſi pietatis prima magistra,
 Ac balba didici voce lalare Deum.
 Tu mihi formasti primis rude pectus ab annis,
 Praeceptis cœpi cultior esse tuis.

Ingenij tibi profectum, tibi debeo morum,

Si quis is est, certe muneris ille tui est.

Aonias tu me docilem deducis ad artes,

Nec pateris segnem delituisse domi.

Tu quoq₃ contribuis, quamvis de paupere summa,

Impensas studijs quas potes vsg₃ meis.

Nota loquor, tu me ad Musas quando hora vocaber,

Gaudebas humeris sustinuisse tuis.

O pietas, ô summus amor, me nempe subibas,

Cum tibi vel soli sarcina magna fores.

Méne humeris, grauis annorum tibi mole, subibas:

O pietas, ô mi non reticendus amor.

Si mibi Maonij nunc esset spiritus oris,

Seu Maro magne tuus, siue Tibulle tuus:

Non ego Penelopen canerem, non vulnus Elisa,

Nec foret in chartis prima Neæra meis.

Sed tua inoblitio memorarem munera versu,

Nec meriti fieret gratia muta tui.

Et nomen nemus omne tuum, laudesq₃ sonaret,

Vtrag₃ te nosset Solis in orbe domus.

Nunc quia me spatijs natura coercuit arctis,

Nec magnis voluit vatibus ire parem:

Et tantis aquas meritis persoluere grates,

Non rudis est Musæ, non puerilis opus:

Qui pia facta videt, iustoq₃ rependit honore,

Det tibi pro meritis præmia digna Deus.

Et bene habet: nam parte tui meliore superstes,

Aurea siderea limina sedis obis.

Et sanctas inter viduas, noua ciuis Olympi,

Inte-

Intemerata bona gaudia pacis agis.
 Qualia non oculis quisquam, non auribus hausit,
 Qualia non acies pectoris ipsa capit.
 Illic est ex re nomen sortita Noemis,
 Et gerit incana frondea sert a coma.
 Illic plena Deo sacrum Phanuelia pectus,
 In laudes soluit cantibus ora Deo.
 Salve cara mihi mater, pars addita celo :
 O niueam, iunget me tibi si qua, diem.

MEMORIAE BOLGANGI
 COMITIS PALATINI
 Rheni, &c.

Quam nihil inuito fas sit nos fidere celo,
 Hinc BOLGANGE tuo funere testis eris.
 Qui modò militia dux indefessus honesta,
 Et spes accisis ardua rebus eras :
 Heu dolor atque decus, tantis semel excidis ausis :
 Et duce nos, & spe Gallia cassa gemit.
 Auspicijs Germana tuis manus, agmine denso
 Fregerat aduersas irquieta moras,
 Obsessasque vias perrumpens, inuia rupis
 Spreuerat, vndosi fluminis atque minas.
 Castraque, iam socijs Francorum iunxerat armis,
 Pro grege, proque D-E I lege, parata mori :
 Cum tantis aliquod coepitis male numen amicum,
 Mutauit tristi gaudia nostra lue.
 Dum tua praecludit properato lumina leto,

Ne videant animo non patienda tuo.
 Si dare laudatis laus est primordia rebus,
 Et facti titulum, qui bene cœpit, habet :
 Venturo te fama manet memorabilis aeuo,
 Dum virtutis honos, dum pietatis erit.
 At tu qui nostris exultas luctibus hostis,
 Mentior, an versa sorte dolebis inops ?
 Sic doleas : reddunt fugientia nubila Solem,
 At grauior sera nocte procella venit.

IN OBITVM THEODO-
 RICI MOLLERI HAMBVR-
 gensis I. V. D. mortui Patauij.

C Alliope natum, natum si luxit Apollo :
 Et fas est hominum fata dolere Deos.
 Ne iuris consulta Themis, ne parce querelis,
 Qua moueat lacrimas, est pia cauſſa, tuas.
 Ille tuus MOLLERVS honos, tuus ille sacerdos,
 En iacet externa contumulandus humo.
 Occidit, & nondum tricesima venerat astas,
 Scilicet hic vita debuit esse modus.
 Quid nunc ingenuas animum coluisse per artes,
 Tempora quid studijs cuncta dedisse iuuat ?
 Dumq; manu voluit leges, iterumq; reuoluit,
 Insomnem nocti continuasse diem ?
 Quid iuuat historie campos errasse per omnes,
 Et iuuenem linguas bis didicisse duas ?
 Quid mores hominum, multas vidisse quid urbes,
 Et ma-

Et maris & terra tot superasse vias ?
 Seu quâ Celerum Belgas disternat aruis
 Sequana, cui socias Matrona fundit aquas :
 Seu quâ Pieridum sedes, Charitumq; recentes
 Aureolo Lygeris spumifer amne lauat :
 Seu quâ Felsineam Rhenus praterfluit urbem,
 Cultaq; Senarum Blandus amoena rigat.
 I nunc tolle animos, & viram præcipe longam,
 Atq; caput tenebris exeruisse para.
 Et tanquam patrijs nequeas offendere terris,
 Quare peregrino triflia fata solo.
 Interea dactos Lachesis numerauerit annos,
 Iamq; tibi leti certa terenda via est.
 Crudeles Diui, brutis extenditur atas,
 Ast homini nullam fata dedere moram.
 Cum cecidit duro violæ flos tactus aratro,
 Exerit hinc pingui molle cacumen humo.
 Hybernoq; gelu nemus vt mutauit honorem,
 Amissum reparat vere nitente decus.
 Et Sol Hesperijs nocturnus vt incidat yndis,
 Eous leto pulcrior axe redit.
 At nobis neq; lata annis reuarentibus atas,
 Nec submersa Erebo vita redire solet.
 Sic igitur viridi raptus Mollere iuuenta,
 Contristas obitu gaudia nostra tuo ?
 Medoacusq; sacram studijs dum permeat urbem,
 Attonito bustum præterit amne tuum ?
 Nec tua te virtus immanibus eripit umbris,
 Gratia nec morum blanda, nec oris honor.

Quo patria atq; domus tua iam nitetur alumno,
 Cuius tu columen, spes, decus, vnuus eras?
 Quæ tibi iam reduci lauros hederasq; parabat,
 Implicitura tuas flore decente comas.
 Et nunc lata refert de te sibi gaudia forsan,
 Gaudia successus non habitura suos.
 O duram Lachesin, tantis qua dotibus aucto
 Inuidit fusos longius ire suos.
 Nempe quod haud vlo moritum tempore norat,
 Stanuna si vita liberiora daret.
 Sic etiam viuis, nec quod præcidit ab annis,
 Hoc laudi potuit præsecuisse tua.
 Nam licet obscuris te mors inuoluerit vmbbris,
 Non tamen & fama supprimet illa decus.
 Viuet honos nomenq; tuum, dum Tibris arenas,
 Pausilypus vites, Arnus habebit aquas.
 Nil homini natura dedit, quod duret in eum,
 Ingenium tollas, omnia mortis erunt.
 Ingenio Mollere tuo sic funera vincis,
 Ac præter cineres nil habet vrna tui.
 Sit tibi terra leuis, iuuenis dignissime vita,
 Vrna tibi violas educet, vrna crocum.

IN OBITVM M. VOLPH-
 GANGI FVSII, SENATVI
 Lipsensi à libellis.

Ergo te nobis Fusi inuidere sorores,
 Quæ ducunt rapida fila seuera manu.

Nem-

Nempe tuam nullo morituram tempore famam

Norant, si vita stamina longa darent.

Sic etiam viuis, fallit spes dira sorores :

Nec quæ membra tegit, te quoq;₃ condit humus.
Ecce tuas viduata resert Republica laudes,

Et gemit orba suo curia moesta patre.

Quem dederas, fama reddit tibi Musa nitorem,

Et sibi praesidium clamat abesse suum.

Nec minus est confusa tuo iam funere, quam cum

Mors Mecœnati lumina clausit atrox.

Quod si tanta locus datur inter nomina paruis,

Et iungi summis inferiora licet :

Istius in partem veniam mox ipse doloris,

Atq;₃ tuas laudes quo licet ore canam.

Interea luctus quæ plena Thalia peregit,

Accipe pro meritis carmina pauca tuis.

O ritinam grates alia tibi parte referrem,

Sed nunc officium sentiat vrna pium.

A D M V S A S D E O B I-
tu eiusdem.

O Factum illepidum atq;₃ luctuosum,

Nunc certè roseas genas Camœna,

Humectabitis imbre lacrimarum,

Digna est res lacrimis, dolore digna.

Lacrimat, dolete, quantum amatis

Vestros Piérides bona patronos,

Factum est illepidum atq;₃ luctuosum.

Nanq₃ F V S I V S ille vester ignis,
 Qui vos plus oculis suis amabat,
 Qui vos officijs p̄ijs merebat,
 Vestrum pr̄afidum, decusq₃ vestrum,
 Nunc est heu cinis, atq₃ inanis vmbra.
 Sic sic occidis ô miselle F V S I,
 Nec te Pegasidum fauor tuetur,
 Nec fides proba, veritasq₃ nuda,
 Et nostris pietas fugata terris,
 Orco te eripiunt tenebricoso?
 Non Deas pote tetricas mouere
 Oris gratia mira, corporisq₃ :
 Non diros pote continere fusos,
 Aetas robore pr̄epotens virili?
 Ah Parca nimium genus seuerum,
 Sit vobis male, sit laboriose,
 Quæ charum Aonidum choro patronum
 In flore heu medio abstulisti cui,
 O factum illepidum, atq₃ luctuosum.

F I N I S.

G R E-

G R E G . B E R S M A N I

A N N A E B E R G E N S I S

Tumulorum

L I B E R I.

V E R S V S E P I T A P H I I

S C R I P T I I O H A N N I G V I L I -
elmo Duci Saxoniæ, de mandato Illustriss.

& summi Pr. Augusti, Elect.

Ducis Saxoniæ, &c.

*S*iste pedem, quamvis properas, & marmore casæ
Hospes lustra oculis hac monumenta tuis.*Quæ Iohanni posuit Guilielmo, maximus armis
Augustus, celebri nec pietate minor.**Hoc sat: nam ducis Guilielmi nomine dicto,
Si quid aues, fama scire loquente potes.**Defuit haud illi Germano gloria digna
Principe, parta domi gloria, parta foris.**Dum sacro probat imperio dextramq; fidemq;
Aeternoq; simul mentem animumq; Deo.**Defuit bis etas solum non congrua factis,
Namq; diem, ante diem funere raptus, obit.*

A L I V D.

*E T tibi dat virtus Dux Ian Guilielme sepulcrum,
Et titulum Pietas, qua tibi culta fuit.**Hic Princeps laudate iaces: tua continet ossa,
Quæ meriti retinet munera terra tui.*

Non tu corpus eras sine pectore : vis tibi mentis
 Prouida consilijs, nec pigra rebus erat.
 Simplicis & studium probitatis, & ardor honesti,
 Iusticieq; tenax cura, timorq; Dei :
 Et gentis decus haud tantis virtutibus impar,
 Nec maior factis gloria, lausq; tuis.
 Ergo te merito Germania luget adentum,
 Cuius praesidium grande superstes eras.

E T R V R S V S.

TEUTONIAE decus, et dubijs fiducia rebus,
 Hic tumulum Princeps Ian Guilielmus habet.
 Qui genus illustri ducens a stirpe parentum,
 Auxit honoratum per sua facta genus :
 Imperio nauans operam quam debuit omnem,
 Atq; Deo tribuens qua tribuenda Deo.
 Assertor iuris, rigidi seruator honesti,
 Nequitiae vindex impiger, atq; dolii.
 Pacis honos, duris patriæ tutamen in armis,
 Spes Tyringorum, Saxoniamq; nitor.
 O vanas hominum curas : en occidit aui
 In medio, dignus perpetue luce frui.

I N T V M V L V M P H I L
M E L A N C H T H O N I S.

Q Vi cumulo impleuit meritorum Teutonis oram,
 Qua patet Arctoi litus ad usq; mari,
 Clauditur hic arcta tumuli sub mole Philippus.

Artus

*Artis & ingenij terminat ethra decus.
Non etas huic prisca parem melioribus annis
Extulit, at mundi effeta senecta ferat?
Hoc uno meruit tantum Germania laudis,
Quantum cum Latio Grecia tota dedit.*

EPITAPHIVM IOHANNIS MOLLERI, PATRITII
Vratislau. magnæ spei adolescentis.

*M*ollere ô Parcas haud molliture, sub isto
Corpus habes tumulo, sidera mente colis.
Quod si maturæ complexes tempora vita,
Tu IVRIS lumen grande futurus eras.

IN TVMVLVM AVGVSTINI GYNCERI
Colmariensis.

*S*Cilicet hac tandem longis erroribus actum
Gyncerum stabili sede recepit humus.
Cui mentem pater, eloquium Cyllenius heros,
Aonides dotes contribuere suas.
Sed neq³ Pierides iuueni, nec Atlantide natus,
Nec pater instantem depulit ipse necem.
Omnia sic fatum superat, sic omnibus eui
Stat sua, muneribus non redimenda, dies.

IN

I N T V M V L V M M A R-
T H A E V I R G I N I S I O A C H I M I
clariss. V. F. Camerariæ.

*M*artha puellarū decus, exemplumq; pudori,
Martha sub hac tumuli mole sepulta iacet.
Quæ Camerariadum generoso sanguine nata,
Ornauit morum nobilitate genus.
Quod dederat, corpus mater sibi terra recepit,
Spiritus in celum, venerat vnde, reddit.

I N T V M V L V M E L I S A,
B E T H A E V X O R I S I O-
hannis Pfeffingeri D.

*H*aec Pfeffingerus posuit monumenta marita,
Orbus parte suis nobiliore tori.
Quod si morte Deus mortem pensare dedisset,
Alterno mallet funere fata pati.
Nunc quia celicolis potior fuit ista voluntas,
Iret ut hospitium nupta parare viro:
Ipsa quidem terras Christo rapiente reliquit,
Sed virtute sua viuit in ore viri.

V A L E N T I N O V V E N D-
L E R O P E N I C E N S I.

*V*endleri hic non est tumulus: nec conditum ista
Clausus humo, celo venerat, astra adiit.
Sed quod erat terra corpus, sibi terra recepit,
Terra

*Terra fuit, terra debita iura subit.
Celum animus repetit, doctrina conscientia, testis
Virtutis, voluntat fama per ora virum.*

GREGORIO D. CASPARI
S. V. CL. F. PEVCERO.

*Hoc ego Gregorius Peucerus marmore claudor,
Et patris, & magni nomine carus aui.
Hoc satis: ingenuum nec de se plura decebant,
Te tamen ô hospes pluscula scire velim.
Flos mea vita fuit, breuis est ceu floribus atas,
Quos pubescentes iuncta senecta premit:
Sic modo nascentem vernus quem vidit Eous,
Autumnus cassum lumine, condit humo.
At bene habet, dannum est nobis reparabile, flori
Vere decus, summo sed mihi vita die.*

TVMVLVS D. CASPARIS
CURIONIS I. V. D.

*Ergo tuam cura carpserunt CVRIO vitam,
Secula qui Pyli vivere dignus eras.
Sudantem Augusta vidit te Christus in aula,
Vidit, & hac pariter commiseratus ait:
Quam tibi dura negat Respublica, grata quietem
Mors feret: hac merces summa laboris erit.*

VLRICO GROSIO CON-
SYLI FREIBERGENSI.

GRO-

GRÖSIVS exemplum rara hac etate senecte,
Cui mensura suis nomen erat meritis:
Supremo iacet hic cinerum sacratus honore,
Colloquio fructur mens propiore Dei.
Orba suo, squallet luctu Friberga, parente:
Consilij illi non habitura parem.

T V M V L V S M A R G A R I-
T A B F I N C K E L T H V S I A E
feminæ probatissimæ.

AVRATIS dignæ loculis, & marmore digna
Hic Margaritæ continet ossa lapis.
Quæ sata non humili geminorum stirpe parentum,
Moribus ornauit nomen vtrung, suis.
Obsequio venerata Deum, iucunda marito
Officij, domini nutibus apta regi.
Bis quater egregio quem fecit pignore patrem,
Militia in sexus femina gnaua sui.
Vivit in ingenio natorum, redditâ terra:
Vivit in ore viri, mente recepta polo.

GEORGIO OSTRACIO
RACONENSI MAGNAE
spei iuueni.

SI quis & ingenio, simul & florente iuuenta
Vivere dignus erat, vivere dignus eras,
Musarum decus Ostraci iuuenilibus annis,
Czechia-

Czechiadumq; nouo gloria flore virens.
 Nunc cadis, vt tepidis vaccinia marcida ventis,
 Ac tecum patriæ concidit omnis honor.
 Quid fraudare iuuat prima lanuginis annos?
 In veteres esto mors truculenta senes.

A N G E L A E S I M O N I A E
 L V C E N S I S T V M V L V S.

*H*ic vxor sita sum Simonia: cetera norunt
 Ausonia matres, Allobrogumq; nurus.
 Nam vitam mihi Luca dedit, tumulumq; Geneua,
 Coniugis amplexu sustulit atra lues.
 Et quæ sola duos poterat disiungere amantes,
 Vix etiam potuit vis inimica necis.
 Angela nomen erat, mirari parce Marite,
 Si missam celo, rursus Olympus habet.
 Pignora confortis thalami tibi bina reliqui:
 Viuo quibus tecum, redditæ celitibus.

M E M O R I A E D. M O D E S T I-
 N I P I S T O R I S V. M A G N I F.
 Cos. Lips. & Præs. ordinarij scholæ
 Iurisperit.

*F*Ngenum, Virtus, Sapientia, Grata, Splendor,
 Vrbis honos, Aula gloria, Fama scholæ,
 Cuncta Modestini lugent Pistoris ad vnam:
 Lipsia sed cunctis tristior, orba gemit.

Et

Et meritò : quoniam iuris consultior illo
 Consule nullus erat , nec magis vrbis amans.
 Non mors hunc rapuit, terras Astraea perosa,
 Noluit hunc terris longius esse super.

B A R B A R A E V V O L F I A E
 M A T R O N A E H O N E-
 stissimæ.

Quam non barbaries morum fædauerat villa,
 BArbara clausa sub hac Vuolfia mole iacet.
FA C H S I A materno, patrio PIstorias orta,
 In gemini Consul stirpe parentis erat.
 Sed generis titulos virtus superabat in ipsa ,
 Inq; virum, inq; tori pignora fidus amor.
 Grata viri pietas, hanc natæ miscuit vmbriæ,
 Cuius natalem precipit atra dies.

C A T H A R I N A E V V O L F I A E.

Volfius hec renouat cara monumenta parenti,
 Cui C A T H A R I N A simul nomen et omen
 Nam sine labe sua traduxit tempora vita, (erat.
 Casta lares seruans , casta cubile viri.
 Hoc erat ingenium titulis æquare paternis,
 R A V S C H E R A E q; domus nō hebetare decus.
 Heu breue vita bonum : Flos aruit ille pudoris
 Ante diem, eterna dignus honore come.

G O D E-

GODEFRIDI GROSII
PVERI VENNIS TUMVLVS.

Pax nomen viuo dederat, qua lumine cassus,
Alme fruor mortis munere Christe tuae.
Pace mihi parta iubeas gaudere parentes,
Quos dolor excruciat funere Christe meo.

IN TUMVLVM IACOBI
FABRICII.

Fabricij condit moles hac ossa Iacobi,
Cui bene Halensis erant tradita sceptrum schola.
Simplicitas, candor, placidus, modestia vultus,
Ars quod promerita est, huic minuere decus.
Sic doctum esse minus nunc est, quam posse riederi,
Dum specie falli credulus orbis amat.

IN TUMVLVM ANNÆ
PETRAEAE, FEM. OPT.

Vndeno felix partu, geminisq; hymeneis,
Anna sub hoc tumuli marmore clausa iacet.
Quem mōrens statuit PETRAEV S, amansq; ma-
Et desiderium huic intulit & lacrumas. (rita,
Nunc pudor, & probitas seruant pietasq; sepulcrū,
Ne sopita Deo suscitet ossa furor.

TUMVLVS APOLLONIAE
Matronæ primariæ in Pomerania.

Corpus Apollonia tumulo seruatur in isto :

In Christo viuens spiritus, astra colit.

Si genus in precio est, & habent natalia laudem :

Non humils illa fuit progenerata domo.

Edita Brunorum sublimi stirpe parentum,

Quos memorat gelido terra rigata Pano.

Sed quamuis generosa foret sara Consule patri,

Adderet & titulos patruus, alter honos :

Haud contenta tamen praelustri sanguinis ortu,

Aequauit morum neibilitate genus.

Moribus & par forma suis, respondit in ipsa,

Non animi egregijs forma pudenda bonis.

Gratior est pulcro nascens in corpore virtus :

Commendat dotes pectoris, oris honor.

Ter quoq, nupta, fuit spes inuidiosa procorum,

Sed thalamum vnius maluit illa sequi.

Quem probitate colens rara, studioq, fideli,

Exemplum meruit coniugis esse bona.

Ergo que vita sunt premia puriter acta,

Grata viris, fetus non semel illa dedit.

Ex tribus aucta fuit bis quartum, prole mariu,

Quosq, viros fecit, fecit & ipsa patres.

Heu quod nulla diu stant gaudia, nullaq, vita

Pars homini stabili certa tenore manet.

En matronalis flos aruit ille iuventa,

Perpetui dignus veris honore frui.

Et decus eximium lenta mors tabe peredit,

Cum a eos meruit quod superare dies.

Qui legis hac, lacrumis hospes consperge sepulcrum,

VI

Ut cineri veniant hinc alimenta pio.

MEMORIAE CHRISTO-
PHORI LEMMERMANI
I. V. Candidati.

*C*hristophori hæc Lemmermani monumenta viator
Quæ cernis, pietas fratris amorq;_z dedit.
Sed tabulis victura magis, sibi signa paravit,
Pectoris eternis ingenijq;_z bonis.
Dum sacri voluit numerosa volumina iuris,
Et meret in castris Papiniane tuis.
Testis erit tantis presul Nunburgius austis,
Expertus fidam consiliantis opem.
Omnia fert genitrix annorum incana vetustas,
Ingenio partum nescit obire decus.

IN TUMVLVM PETRI
HELBORNII SACRAE Theo-
logiz Doctoris ac Professoris in Aca-
demia Lips. Soceri S.

*H*aec tegit Helbornum moles superaddita saxi,
Nomine qui Petrum retulit, atq;_z fide.
Assertor Christi constans, verbiq;_z professor
Quod docuit, monstrans rite salutis iter.
Doctrinaq;_z decus virtutum dotibus auxit,
Ingenio præstans, nec pietate minor.
Ergo Doctorem schola Lipsidos orba requirit,

Et tumulo lacrumas datq; dabitq; suas :
 Quem mōrentis amor posuit pietasq; maritæ,
 Flebile, sed gratum manibus officium.

I N T V M V L V M P A V L I
 L O V V A S S E R I I . V.
 Candidati.

Hac sub mole iacet P Aulus , quo tābe peremto,
 Et spes, & gentis tabuit omne decus.
 Spes Louuasseræ gentis, decus huius & omne :
 Cuius adhuc columen grande, superstes erat.
 Hei nihil aduerso fas quenquam fidere celo,
 En cadit, vt marcens menion, ante diem.
 Ac fratrem frater ne deserat, ossibus ossa
 Alterius miscens alter, vterq; iacent.

I N T V M V L V M S I M O-
 N A E P I S T O R I A D I S.
 virg. ornatiss.

Hospes da flores tumulo : flos ecce pudoris
 Virginei iacet hac intemeratus humo.
 Nomen aues ? Simona : Genus ? Pistorias : ánnæ
 Hoc satis est, inquis ? dicere plura libert.
 Populus vt ripæ decus est, nemoriq; cupressus :
 Sic genus ornabat moribus illa probum,
 Obsequio iucunda suis, pia, casta, pudica,
 Da cineri fletus, atq; viator abi.

IN

IN TVMVLVM BARBA-
RAE SCHELHAMERAE.

*N*upta Schelhamero consulto Barbara Iuris,
Post Scheueli thalamos Consulis, ecce iacet.
Qua matris celebrata satu Pistorias, ortus
Pradicat auctorem te Vnde mane sui.
Ferre negat tumulus titulos gentisq; , virumq; :
Membra solum , laudis terminat astra decus.

IN TVMVLVM CONRA-
DI REGIS, BIBLIOPOLAE
Lipsensis, affinis sui, viri multi officij.

*H*ospes parce pios manes violare sepulti :
Qui nullum lefit, ledere grande nefas.
Si nescis, hac sunt C O N R A D I marinora R E G I S ,
Spectati meritus, & probitate viri.
Cui se Pierides tantum debere fatentur,
Quantum Triptolemo debuit alma Ceres.
Nempe quod illarum merces distraxit, & artes,
Hinc dat ei tumulum Calliope, & titulum.

EPITAPHIVM IOHAN-
NIS VNVVERDI I. V. D.
ac Scabini Lipsici.

*J*ohannes hac V N V V E R D I S sub mole quiescit,
Spes patris, & generis gloria summa sui.

Quem mons Anna tuus genuit, Valentia fecit
 Doctorem, leto Chemnicumq; dedit.
 Luceq; nunc cassum Lipsensis curia luget,
 Quippe patrocinio præsidis orba boni.
 Heu vita quam summa breuis, quam rara senectus
 Ingenio est, cui non fata dedere moram.
 Ter denis vix dum ternos adiecerat annos,
 Cum Lachesis iuueni stamina rupit atrox.
 Ille tamen meliore sui post funera parte
 Vixit: nam virtus morte perire nequit.

M E M O R I A E V. R E V E R E N-
 D I I O H A N N I S P F E F F I N-
 geri sacræ Theologiæ Doctoris, ac
 Pastoris supremi Ecclesiæ
 Lipsensis.

Q vi Pfeffingeri similes in imagine vultus
 Aspicis, hospes & hæc pellege scripta memor.
 Bauaria dedit hunc tellus in luminis oras,
 Quem vita functum Lipsia condit humo.
 Dicere longa mora est, per quot discrimina rerum
 Hunc excrucierit dæmonis ira trucis,
 Finibus extorrem patriæ, pressumq; suorum
 Inuidia, atq; odijs turba profana tuis.
 Dum venale Papæ celum, missamq; perosus,
 Mauult esse tui portio, C H R I S T E, gregis.
 Cui se doctrinae studio, sanctoq; labore,
 Atq; opera cura, consiliijq; fide

Addi-

Addixit moderansq; scholis, & templo gubernans,
Haud graui imperij fulmine, pacis amans.

Testis erit iuueni, vita sine labe peracta
Leucoris, & seculi fama LVTHERE tui.

Et tu, religionis apex, diuine MELANCHTHON:
Et tu, qui clarum de CRUCE nomen habes.

Postq; hos, consiliū consors, sociusq; laborum,

Tu quoq; adhuc nostra spes, IOACHIME,
Orba sui luget Pastoris Lipsia fatum, (schola,

Amissumq; gemit Misnidos ora patrem.

Salve sancte senex, decus o venerabile morum,

Salve celestum consociate chorus.

M E M O R I A E F R I D E R I-
C I D V C I S S A X O N I A E , I L-
Iustriss. & potentiss. Pr. D. Augusti Prin-
cipis VII viri, &c. F. infantis.

TE quoq; tranquilla gaudentem nomine Pacis,
Illo Parca die Dux F R I D E R I C E necat:
Quem fasti signant conuersi nomine Paulli,

Atq; futurorum pectora gnara notant.

Omen inest letog; tuo, letiq; dies:

Christe vera, quod mens augurat, esse ratum.

Da nos conuersos posita resipiscere culpa,

Et Paullum fieri, qui modo Saulus erat.

Pax vrbes, & templo colat: pax optima rerum:

Dispereat, quisquis bella necesq; crepat.

Dispereant, quos spirantes immania facta,

Christicolarum animas morte necare iuuit.
At vos alta Deo recludite limina porta,
Regis in aduentum pandite tecta fores.

M E M O R I A E M. M A T-
T H A E I R H E S C H V C H I I G o t-
lebiensis, Pastoris Ecclesiae filij Dei, V.
opt. & doctiss. ac linguae Ebraicæ peritiss.

*C*Armine R H E S C H V C H I I tumulū manū
Crimen erat, nullū nomen habere meo. (beau-
Quem iunxit longæ mihi consuetudinis vſus,
Cultorem ſtudij participemq; mei.
Quem lugent Muſæ, quem sanctæ Suada loquele,
Relligio paſſis & gemit orba comis,
Ereptum viridis primo ſub flore iuuenta,
Vix numerantem aui bis tria luſtra ſui.
Ille tamen Christo fruitur, ſemperq; fruetur,
Cuius ſalutifero gramine pauit oues.
Iuſticiae paſtor, mortis quaæ nititur vno
Christe tuæ merito, munere caſſa ſuo.

A N N A E B E R S M A N A E
matri ſuæ dilectiſſimæ.

*R*aptæ prius misero genitrix quam cognitata, Te
Iniecere graues quaæ tibi fata manus?
Alterna ſi morte animas penſare licet,
Penſarem hoc pro te ſanguinis omne lubet.
At nunc, ſeuia licet quod per decretalorium,

Te veniente die, te fugiente querar.
 Donec ad etheream celi septemplicis aulam,
 Matura fas sit te mihi morte sequi.
 Sed quibus agnoscam indicibus tua nescius ora?
 Dux mihi fidus erit non simulatus amor.

IN T V M V L V M I L L V-
 S T R I S S. E T S V M M I P R I N C I-
 pis D u c i s M a u r i c i j V i c t o r i s, D u c i s S a x o n .
 Principis Electoris. &c. patris patriæ.

S Eptemvris claro de stemmate natus auorum,
 Inclutus augusto sanguine M A V R I C I V S,
 Agmina qui toties Turcarum immania fudit,
 Hostibus ex medijs capta trophyæ ferens :
 Gallia quicq; ruis fortissima notus in oris,
 Pro patria pugnans fortiter oppetiit.
 In medias dum nang; acies acerrimus heros
 Irruit, hostili concidit ecce globo.
 Principis ergo tui flebis Germania fatum,
 Flebis & ipsa tuum Misnidos ora patrem.

I N D I C I V M A N N I O B I T V S
 ipsius, qui fuit M. D. L I I I .

Pannonias Victor notus virtute per urbes,
 M A V R I C I V S Princeps fortiter occubuit.

A L I T E R .

M A V R I C I V S Princeps augusto sanguine clarus,
 Letali oppetiit fixus ab hoste globo.

CHRISTOPHORO
 SCHELLENBERGIO V. PIE-
 tate erudita ac doctrina elegante,
 cuius, amico, & affini S.

ET nardo & violis amoeniorem,
 Hymettiq; liquore dulciorem,
 Tellus hac gremio fouet poëtam,
 SCHELLENBERGVM Claria decus Camena.
 Quem lugent Veneres, Cupidinesq;,
 Sed casta Veneres, Cupidinesq;,
 Et sancta Charites, sacriq; Amores:
 Quos versu cecinit pio, ac venusto,
 Cedro digna locutus, & cupresso.
 Cur non melle fluat, nemusq; florum
 Tellus, queritis, hac sinu refundat,
 Intus melle scatens, alensq; flores?
 Nempe adhuc nimium madet rigata
 Multa aspergine, & imbre lacrumarum.
 Quod si Phœbe tuis recocta flammis
 Arescit modicūm, imbibetq; fletus,
 Quos vda tumulo dedere Musæ,
 Tunc & melle fluet, geretq; flores.

CATHARINAE V. CLA-
 RISS. D. SIGISMUNDI
 Medici vxori Kolreuteræ, fe-
 minæ honestiss.

Quas

Quas Kolreuterus mallet sibi soluere nuptam
 Inferias, viduus coniuge matre pater :
 Has tumulo reddit, supremum mæstus honorem,
 Quem meruit pietas illius, atq; fides.
 In prolem & studiū bis quinam, animusq; benignus,
 Ac sibi commissa prouida cura domus.
 Nunc te terra rogat, qua seruas ossa sepulta,
 Ne super incumbens huic grauis esse velis.

VVOLFGANGO PFENT-
 NERO, DOCTORI THEO-
 logiæ, & Pastori supremo Montis
 D. Annæ.

Quem luget paſis Ecclesia pulla capillus,
 Quem patria marent atra Lycea mea :
 Hic tumulum Pfentnerus habet, qui voce professus
 Pectore credebat non dubitante Deum.
 Istorum haud similis, qui falſo inuertere verum,
 Et luci tenebras conciliare student :
 Doctrina quos ventus agit, velut Eurus aristas
 Huc illuc flatu præcipitante rapit.
 Ergo quem mundo coram est confessus Iēsum,
 Idem hunc in celis afferit, ante patrem.

I N D I C I V M A N N I O B I T V S
 qui fuit Anno M. D. LVI.

H O C grata extruxit Pfentnero Ecclesia bustum,
 Pro cura vigili, pro pietate, suo.

M A R-

M A R G A R I T A E M E V-
R E R A E, M A T R O N A E H O N E-
stiss. D. Bolgangi V. optimi, Mediciq;
celeberr. & clariss. vxori.

Q V a matronarum nitidus fuit vnius sexus,
M A R G A R I S hac tumuli cōdita mole is-
Quæ Blasēbalgana referens ab origine nomen, (cet.
Nupst honorato digna reperta viro,
M E V R E R O, chorus assurgit cui Paonis omnis,
Quem nouies fecit pignore fœta patrem.
Viderat hac oculis Atropos non aqua malignus,
Abscidit & dira stamina trunc a lue.
Et tamen illa satis vixit famaq;, sibiq;,
Quæ castè vixit, vixit & illa diu.

A D S E P V L C R V M A N N A E
C A M E R A R I A E M A G N I I L-
lius Ioachimi vxoris, matrone
sanctiss.

V iator et si vrget te iter, gressum tamen
Morare paullum: nam via dispendium
Haud tantula fiet moræ hic impendio.
Vides sepulcrum femina lectissima,
Bonisq; morum laude cognita omnibus,
In pauperum & gregem beneficentissima.
Quæ gentis edita de T R V C H E S I A E satu,
De nobilis gentis satu Franconice,

Voca-

Vocata nomine quod relinquit se retro,
 Deducta nupsit iure matrimonij
 Nunquam celebrato satis C A M E R A R I O.
 Quicum peregit quindecim trieteridas
 Vnamq; messem, semper obsequens viro.
 Gnatos creauit quinq; gnatas quattuor,
 Nec has pudendas, nec suo illos sanguini.
 Felix nepotum prole, felix liberum,
 Seruauit ades, remq; fecit sedulo.
 Nunc obfita annis, atq; vitai satur,
 Quam tradidit, ceu cursor amens lampada,
 Hoc conditur solo maritum proxime,
 Cui paratura hospitium ante uorterat.
 Sed mortuam viator hanc dicas caue,
 Orbi loquentem tot suorum vocibus.
 Hoc te volebam scire, nunc abi, vale.

B A R B A R A E, V I R I M A G N I-
 F I C I E T A M P L I S S. D. L A V-
 rentij Lindemani, I. V. Doctoris ac præ-
 sidis ordinarij Acad. Vuiteberg. nec non Consiliarij
 præcipui Pr. Ele&t. Saxon. D. Augusti, &c.
 vxori, matronæ clariss.

Q uæ iacet hoc tumulo nunc Barbara, nupta ma-
 Qui tilia claret nomine, quiq; viri: (rito
 Occiderit quamuis satur aui, absoluere culpa
 Fatorum illa tamen facta seuera nequit.
 Nam si qua meruit Parcarum vincere coniunx
 Iura trium, meruit moribus illa suis.

Mosa

Mota erat his Clotho, at Lachesis iam filia moran-
 Non tulit, inyiciens Atropos atra manum. (tem
 Vix aliud tanto iactat se nomine marmor,
 Hac Nioben retulit prole, pudore Liam.

A N N A E F. VALENTINI
 P A P A E , V I R I O P T. E T
 doctiss. M. Ernesti Vœgelini
 vxori, fcm. honestiss.

*Q*Va potuit nuptæ persoluere premia morum
 Ernestus, tristi funeris officio,
 Omnia persoluit mœrens, maiora daturus
 Mortis parte sue, ni vetet orba domus.
 Prolis cura domus octona, matre sepulta
 Omnis quæ cœpit nunc onus esse patris.
 Materna vice fungentis, pariterq; paterna,
 O ambas iubeas huic Deus esse leues.

F I N I S.

G R E-

G R E G . B E R S M A N I

A N N A E B E R G E N S I S

Elegiarum

L I B E R I.

E L E G I A I.

I N R E D I T U M P H I L I P-

P I, I O A C H I M I V. C L A R I S S.

F. Camerarij, postquam liberatus

esset è custodia Pij IV. Pontif.

Maximi.

E Reptum dubie tandem discrimine vita,*Quod tibi Romulea casus in vrbe tulit t**Gratulor incolui patriam tetigisse recursu,**O cura pretium dulce Philippe mea.**Teutonicas late volitabat fama per vrbes,**Flebilis, & meritis inficianda tuis :**Quem non Adriaci furor implacabilis astus,**Antiphataq, domus laserat hospes atrox.**Haud Lestrygonijs humanior ille colonis,**Litoris hos Thusci qui tenuere sinus,**Non Alpes crude, non inuia saxa, feraq,**Huic dura innocuo vincla parasse P I V M.**Quod scelus vt nostras allatum perculit aures,**Muta metus subiti lingua pauore stetit.**Ac longum post ausa loqui, Meliora precemur,**Alme parens (inquit) tu meliora feras.*

Hinc

Hinc tamen ut retegens animum nubecula cessit,

Non fuit hac penitus credita fama mibi.

Vel quia iura vetant extero sanguine quenquam,

Impia non facto crimine vincula pati :

Atq; Philippe tua longo mihi cognitus vñsu,

Ille tenor vita labi carentis, erat.

Vel quia tarda fides gestis, qua credita ladunt,

Quodq; perborrescit mens, negat esse ratum.

Credere qua iubeant locus est, & didita terris

Romana Sphingis perfidia, atq; dolus.

Illa sinistra animum mibi per præsagia versant,

Alternante meam speq; metuq; fidem.

At postquam de te mibi certior adfuit auctor,

Mœsta tui digitis charta notata patria,

Tum verò attonitum præsentis imagine casus,

Occupat attonitum frigida membra tremor.

Et mecum : En tua mendaci quam nomine iactas,

Falsipie, en pietas, en tua sancta fides.

Hospita sic præbes Germanis recta, laresq;

Hæc sunt hospitiu*m* iura sacrata tui ?

O nunquam nostris felix Saturnia tellus,

Secli pernicies, Teutoniaq; lues.

Ergo te propter natalia linquimus arua,

Tu longæ nobis anxia causa via ?

Quis furor est, certo non limite malle teneri

Telluris, vitam qua sibi prima dedit :

Quam niue inaccessas pedibus transcendere rupes,

Atq; astu solui, frigoribusq; premi ?

Quam satius fuerat patriæ sub tegmine villa,

Ducere

Ducere securos spe comit ante dies.
 Aut umbras inter nemorum reptare salubres,
 Intentum studijs Pieridumq; mōra?
 Quām per tot casus, per tot discrimina rerum,
 Diuisum patrio te procul orbe sequi.
 Tu mariis emensum longos terrāq; labores,
 Immuli Cordum tollis acerba nece.
 Quo non Paonias alter perfectius herbas,
 Ac totum medica nouerat artis opus.
 Nam dum te sequitur, iuuenilibus excidit annis,
 Et noua terrenis vermibus esca iacet.
 Nec tumulo potuit supremum mater honorem,
 Debita nec cineri soluere iusta pio.
 Mitto alios, quos tu nostra commune sepulcrum
 Gentis, inexpleto condus amara solo.
 Tu quoq; (noxarecens) Musarum castra secutum,
 Omnis & immunem criminis atq; doli,
 Antiqua Camerariadum de stirpe Philippum,
 Quo mibi sublato viuere pœna foret,
 Heu quantis mersas, insontem criminis, vndū,
 Heu quantis cumulas insidiosa malis?
 Nang, viam relegens Campanis nuper ab oris,
 Dum petit hospitij munera Roma tui:
 Quām diuersa suis tulit isthic munera votū,
 Oenotri captus proditione viri?
 Aonidum sacer ille comes, legumq; sacerdos,
 Scilicet hoc illi culpa luenda dedit.
 Infelix iuuenis, crimenq; perenne Quiritum,
 Nunc etiam audaci quis timor esse potes:

T

Quid

Quid consire nihil casto tibi pectore gaudes,
 Quid caussæ fides fortiter ipse tua?
 Vana tua vita est, vana est fiducia caussæ:
 Crede mihi, tellus non habet ista D E V M.
 Exulat Ausonia probitas extorris ab urbe,
 Et pudor, & recti non simulatus amor.
 Iura docet Latium, sed iuris nulla facessit
 Dogmata, quid leges moribus absq; iuuant?
 Dic tamen ô tantis fortuna erepte procellis,
 Quo mihi nunc viuo est viuere dulce magis:
 Si tibi cura sumus nos mutua, nec tibi nostri
 Mutato patriæ Sole recessit amor,
 Quid tibi tunc animi, trepido quis pectore sensu,
 Quis color in tantis fluctibus oris erat?
 Cum te securumq; mali, nec tale timentem,
 Atq; regressurum luce sequente vias:
 Vrbicus aggreditur turba stipante satelles,
 Ac tumido tales increpat ore minas.
 Huc tibi me Prator legavit idoneus auctor,
 Et iubet imperij iussa sequare sui,
 Tuq; comesq; tuus: (communis nang, pericli,
 Tum socium dederat fors inimica tibi,
 Spectata iuuenem virtute, fideq; probatum
 RITTERVM, quem nūc Norica iactat humus.)
 Quid tibi mentis erat, tristi cum carcere clausus,
 Herebas culpa nescius ipse tua?
 Mentiōr, anne subit potior tibi cura parentum?
 Quos metuis fatis exanimare tuis.
 Et minus Ausonias iam diuulgata per oras,
 Esse tui

Esse tui velles nomina clara patris.
 Si bene te noui, tibi carcere tristior ipso est
 Materni luctus pectoris, atq; dolor.
 Quid vero tibimentiis inest, nunc fare roganti,
 Cardineos quando sisteris ante patres?
 Doctrina censura quibus communissa profana est,
 Eis toto lectos quatuor orbe viros.
 Cum te, cui falsum dederat Clementia nomen,
 Et Pieras, verbis insidiosus adit.
 Quae sirumq; diu de religione, fideq;;,
 Haretici aseclam dogmatis esse refert.
 Et tua nunc blandis pertentat pectora dictis,
 Nunc vim pollicitis adiicit, atq; minas.
 O cordis quoties tollens hac inter ocellos,
 Sollicitas arcta celica templa prece.
 O quoties tanto iactatus turbine rerum,
 Flaminis imploras cuncta regentis opem:
 Quò sacer illius te fulciat balitus aura,
 In vera vt pestes agnitione Dei.
 Nec formido tuam labefactet languida mentem,
 Neu capiat blandis subdola lingua sonis.
 Vota precesq; Deum tangunt: en ille piorum
 Pro te vota, tuas audit ille preces.
 Ac tibi blasphemæ contra mendacia lingua,
 Et qua mellito pectora felle madent,
 Astutis, & medijs reuocatum faucibus Orci,
 Praeualida retrahens extulit ipse manu.
 Nec tibi terrifico Canis ille triformis biatu,
 Impresso potuit figere dente notas.

T 2

Nec

Nec tibi Clementis mentem inclemensia fregit,

Nec quinti pietas heu truculenta Pij.

Non per asatorum sub sellis tetrica Patrum,

Qui Petruin vulcu, Demona corde gerunt.

Non vis astiuo contracti tempore morbi,

Dum flagrans miseros astus biulcat agros.

Victor abus, seq; ipse tui Papa carceris ullum

(Credere si fas est) crimen habere negat.

Nec minus atrocis Clementem pœnitit ausi,

In te cui structi non valuere doli.

Consors turba Patres, pratexunt nomine culpam,

Arbitrioq; negant ista peracta suo.

Pœnitat Clementem ausi, sociosq; malignos :

Hic solet iniustis exitus esse dolis.

At plus ista tibi iam nunc vexatio laudis

Confert, quam damni fraus inimica dedit.

Carceris infamia nec enim custodia quenquam,

Carceris infamem reddere culpa solet.

Quæ te nulla premit, nisi quis pro crimine vertat,

Non facti noxa criminis esse reum.

Innocua testis vita est tibi, turba sodalis,

Quæ septem gemina traxit in vrbe moram.

Et fatum miserata tuum, insanabile lingua

Alterius doluit virus obesse tibi.

Nec plus in caussam morum valuisse tuorum

Candorem, & meritum pectoris omne tui :

Quam non affinis nocuit contagio culpa,

Quæ versu non est notificanda meo.

Quod vetet officijs reverentia debita multis,

Nec

Nec tua me probitas, si ferat ista, sinat.
Et facilis cunctis animus, venieq; paratus,
Haud patrii ingenio degener ille tui.
Quid moror? illa tibi famam fortuna perennem,
Victurumq; dedit post tua fata decus.
Ac preter meritos antiqua gentis honores,
Quam tuus ingenio vexit ad astra parens,
Notus & Hesperijs, & terris notus Eois,
Sublimem tituli contulit ipsa locum.
Sic Ithaco aeternum tribuit Patientia nomen,
Ille ortu quamvis inclitus esset aus.
Anchisaq; sato patrie pietatis honore,
Altera nobilitas accumulata fuit.
Et tua difficultis virtus excercita casu,
Ac spectata, tenax hoste probante fides,
Addidit insignem merita tibi laude nitorem,
Maiorum geminans per tua facta decus.
Quem nec luor edax fama, lauduq; bonorum,
Vulnifico poterit carpere dente malus.
Non hominum innocuis infesta C Alumnia facti,
Tartarei cerebro progenerata Iouis.
Quae fidens animi, patria non degener artis,
Mille solet fraudes neclere, mille modis.
Mendacesq; virum diffundit in ora susurros,
Criminibus gaudens insimulare probos.
Virtutem vitijs inuertens, rectaq; prauis,
Aspergens maculis candida quaq; suis.
In laudes muta, ad conuicia prodigalingue,
Aure bibens auida pessima, surda bonis.

Nulli inimica palam, nec aperro cominus ullum
 Marte petens, blandis infidiosa modis.
 Hac si forte tuas in probrum vertere laudes
 Audebit, meritis non satis equa tuis :
 Non tamen (hoc ausu quamuis conetur iniquo,)
 Fulgorem fama polluet illa tua.
 Dum clypei te mole teget mens conscientia recti,
 Cumq; sorore sua non temerata fides.
 Ne te proluues Stygia conspurcat alumna,
 Gestat aut fama labe superba tue.
 Quin age securus vane sine viribus ira
 Liuorisq; mali , Ditigena q; luis,
 Solue DEO merit as solenni munere grates,
 Debitor & voti, debita vota refer.
 Non mollis costi, nec blandi thuris honores,
 Quaq; aris libat diues odoris Arabs :
 Sed meritis grati tantis libamina cordis,
 Oris & hymnisoni carmina grata DEO.
 Ipse ego votiuua decorabo templa corona,
 Quam super hos versus scripta tabella geret.
 Praefulsi erepto manibus, Patrumq; Philippo :
 Damnatus votis hac tibi Christe tulit.

E L E G I A II.

A D M I C H A E L E M B A R T H
 popularem suum.

Si vacat, & nostris non obdit versibus aures,
 Grande Decanatus quod tibi fertur onus:
 Accipe

Accipe non vanam portantia verba salutem,
 Ardua Pierū gloria BARTHEchori.
 Nec quia siccasti largo Permessida potu,
 Ingenijq; sonant flumina lata tui :
 (Dum sacros sacro sermones fundis ab ore,
 Vel patriæ triplici carmine , facta refers :
 Dum vel in Andini surgis præconia vatis,
 Vel meritos celi tollis ad astra viros :
 Filia dum per te Lycomedis scribit Achilli,
 Et qua cuncta foret commemorare labor :)
 Argue Lenao me frustra vina parenti,
 Aut Corcyrao mittere poma sensi.
 Sic etiam (si nostra decet componere priscis,
 Si licet & tuo nomina tanta sequi)
 Verona doctus non detrectauit alumnus,
 Virgilium salibus detinuisse suis.
 Sic olim culto Nasonis charta Seuero,
 Attulit imparibus condita verba modis.
 Quamuis ille grauem cantu præstaret Homerum,
 Huic foret Aonij fertile pectus aquis.
 Finge sed esse nefas , carmen misisse Poeta :
 Hoc modo cui mittam rectius , ecquis erit?
 Vsg adeo cunctis Musarum munera sordent,
 Ac prater vates carmina nullus amat.
 Qua danu ergo tibi crescentis pignora Musa,
 His facilem leta porrige fronte manum.
 Non bac ambitio , persusaq; gloria fuco,
 Nec me sacra fames scribere iussum opum.
 Sed potius cernens venturi iudicis iram,

*Cuius signorum, dant documenta, mine:
 Obuius his volui summo prodire tonanti,
 Delictis frenos his inhibere suos.
 Si tamen & nostra fuerit quæ caussa Thalie,
 Hæc tibi cur ferret, certior esse cupis:
 Forte tibi meritas nuditabar pectore grates,
 Sed nec ego in curas has satis vnuis eram:
 Donec Musa mei, præsens medicina, doloris,
 Iucundus mulcet cor mihi triste sonis.
 PELLE metus, dubios animo depone timores,
 Ipsiatum pro te munus obire volo.
 Officijs alij precij gemmasq; rependant,
 Gemmarum & precij carmina pondus habent.
 Quas igitur nostro reddit tibi nomine grates,
 Accipe, iudicijs Vir venerande meis.
 Poscit idem, medicas tibi qui non inuidet artes,
 Ac pariter sacri præses Apollo chorii.
 Ille quidem semper te gaudia carpat alumno,
 Consortem patriæ gratulor ipse mihi.
 Sed licet hac misisse pudet, quia parua videntur
 Dona, tamen paruis gratia rebus inest.
 Sic Deus agnorum cum gaudet sanguine centum,
 Non spernit tenues cum pietate focos.*

ELEGIA III.

*DE COMETA, QVI ANNO
 M. D. L V I I I . in plaga occidentis, supra
 Leonis, infra Helices signum, ad co-
 mam Beronices, vesperi apparuit.*

Ecquid

*E*cquid in humanam conspirant sidera cladem,
 Sidera venturi nuncia signa mali?
 Mutua non certe coēunt in fædera frustra,
 Nec nouus hic casu conciliatur amor.
 Fallor? an interitu vt quondam Phœnicidos vrbis,
 Qua vetus, Herculeo vulnere, nomen habet,
 Diuina natura potens inseruīt ira,
 Flagitijs pœnas constitente Deo:
 Cum patefacta bilit casorum terra cruorem,
 Vertit & in cineres feruida flamma domos,
 Quando coloratum remouentia nubila celum,
 Optatum miseris eripuere diem,
 Et simul assurgens immanni murmure Pontus,
 Quæsitam clausit per freta seu fugam:
 Sic nunc cæliuage iungunt socia agmina turma,
 Ut iunctis in nos viribus, arma ferant?
 Vix sibi falciferum Mauors sociauit amore,
 Expleret rabidam quo magis ille sitim.
 Vix lumen Titan, vix lucem Luna recepit,
 Dum soror hunc, illam densior vmbra regit.
 Ecce nouas iterum fraudes, noua fædera neclit,
 Gradiuus dirum pectore virus alens.
 Toruag, dum lustrat Nemeai signa leonis,
 Non procul à curru, Phœbe corusce, suo:
 Blanditijs ad se Tegees inuitat alumnus,
 Quem peperit summo lucida Maia Ioui.
 Quid nunc amborum concordia linquet inausum,
 Vi quando Mauors pollet, at iste dolo?
 Scilicet inuenient perdendi mille figuræ,

T 5 Astro-

Astrorum tantum vis geminata nocet.
 Nec verbis opus est: en quantum possit vterq;
 Aërea rutilans fax regione docet.
 Quid vult supremas vapor hic extractus in auro,
 Quid noua barbatis sideru effigies?
 Hic ubi declivi Phœbus se mergit olympos,
 Ac iuga defessus gemmea demit equis.
 Et sub Parrhasiae quâ sidere cernitur vrsa,
 E Beroniceo vertice raptâ coma.
 An' ne nouas iterum strages, noua pralia cerno,
 Nec nostri fusum sanguinis ante satis?
 Fallor? an Ausonijs tantum, Gallisq; superbi,
 Incudit aduerso fax ea crine mitas?
 Nostraq; securam duçens Germania vitam,
 Tota secutura libera cladis erit?
 Hoc Deus ô iubeas vanescat ut omen in auras,
 Quod præsaga malî pectora nostra timent.
 Eheu, nam paries veluti cum proximus ardet,
 Contactu flammas concipit inde tuus:
 Sic Antenoreis, contermina Teutonis, oris,
 Vicinam metuo ne trahat inde luem.
 Quis spectauit enim terris impune Cometen,
 Terrisci hunc plenum, quem latet, esse metu?
 Si licet in dubijs, exemplis testibus vti,
 Quid dictis testes addere pauca veras?
 Iam bis complerat Saturnus cursibus orbem,
 Altera iamq; illis addita messis erat:
 Ex quo descendens mundi Seruator ab alto,
 Purus erat pura virgine natus homo.

Cum

*Cum dirus fulget ferali crine Cometes,
Bis tria dum Titan signa recenset equis.
Quid non portendit, fidus fatale, malorum,
Quid non horrendis, cauda nefanda, pilis?
Imperi mundi; Nero communis Erinnys,
Quas meruit pœnas criminis, morte luit.
Noxia Romanos agitat discordia ciues,
Iura iacent, sceptrum quilibet ense rapit.
Qui tum disiectam Solymorum funditus urbem,
Quu dicat ficcus mœnia versa genis?
Sanguis abit, quoties subit eius lucis imago,
Qua res Isacidum procubuere solo.
Horresco referens ingentes stragis aceruos,
Quos dedit Aeneadum dextera Marte potens.
Horresco referens spumantes sanguine fossas,
Ac proiecta solo tabida membra faine.
Et quis adhuc portenta leues dispergit in auras,
Stellarumq; negat pondus inesse minis?
Quos ego vel Libycæ nutritos lacte leana,
Vel silices circapectus habere reor.
Non sic experti, præstantes Teutones armis,
Non sic Martigenæ, fortia corda, viri:
Quando Pannonias adducens Attila vires,
Non leue Germanis Romulidiusq; malum,
Vndiq; subuersas nudavit ciuibus urbes,
Ac vastos latè cæde repleuit agros.
Tunc lugubre rubens terrestris in aëre moles,
Visus & ardentii totus in igne polus:
Quam non fallacis fati documenta dederant,*

Quam

Quām bene venturum præmonuere nefas.
 Neūe morer priscis, exempla recentia nobis,
 Cum dare vel præsens tempus, & hora queat.
Quos prædicat ijs luctus, pariterq; dolores,
 Flamma quibus diris innuit ista comis:
 Varnensi monstras rex Vladisslae ruina,
 Triste luens rupti fæderis exitium.
 Hei mihi tum quantis infelix excidit ausis,
 Obijcit heu quanta seq; suosq; neci.
Quæ tamen ut fugeret, (si mens non leua fuisset)
 Prodigis poterat cautor esse poli,
 Viscosam cernens flagrare sub aethere massam,
 Dum calor Icarij funderet arna canis.
 Sed placide nescit sortem mens ferre secundam,
 Ut neg; constanti robore, dura pati.
 At cur in veterum feror acer crimina iudex,
 Non minus hæc atrox tempora culpa premit.
 Nondum ter gelido concreuit frigore Pontus,
 Terq; suis Caprum Phœbus adiuit equis:
 Arctoos cum terra iacens Aquilonis ad ortus,
 Conspexit similem crine rubere facem.
Quæ primum roseo procedens Solis ab ortu,
 Quā micat Erigones spica retenta manu:
 Afrorum comitata suo vestigia cursu,
 Hesperijs pariter se quoq; tinxit aquis.
 Inde Lycaoniam postquam se mouit ad Vrsam,
 Sicca diu, nostris est minitata plagi,
 Sentit adhuc Vesper, bellax Germania sentit,
 Quid ferat ingentis conscia cauda malu.

Quis

Qui tamen emendat vita delicta prioris,
 Quis viatorum aliquem nouit habere modum?
 Ipse licet verbo moneat Deus, ipse minetur,
 Nil tamen aut monitus, aut mouet ille minis.
 Securas adeo cepit dementia mentes,
 Quae ruit in quodiu, lumine capta, scelus.
 Si tamen admonitus, si quid moderamina possunt,
 Si quid commoti nuncia signa Dei:
 Iam tandem vitijs Germania supreme frenos,
 Sit satis admisi criminis esse ream.
 Iam furor in cursu est, iam sacro cede furori,
 Iam lacrumu illum, iam reuocato prece.
 Cedat in exemplum Solyma tibi triste sepulcrum,
 Illius luctu, discere carere tuo.
 Desine sacrati contemnere munera verbi,
 Quosq; iubet verbi dogmata ferre Deus.
 Sic tibi quas tellus poenas, quas astra minantur,
 Effugies, iuncta cum pietate, prece.

ELEGIA IV.

AD VINCENTIVM MADIVM
 summum Italæ philosophum.

Docte vir, Ausonias multum celebrate per oras,
 Ingenio præstans, eloquioq; potens.
 Que legi, vnde ferant, miraris forti salutem,
 Carmina barbarica non bene iuncta manu.
 Hec tibi qui mittit, quamvis inculta, nec aures
 Digna

Digna, nec arbitrij iura subire tui.
(Da veniam fasso, nec respue verba precantiū,)
Noticia laudem gestū habere tuae.
Diuisus vestro penitus Bersmanus ab orbe,
Quā surgit grauidis are Misena iugis.
Non buc me regione viae, nec sidere falsum
Terra, vel aduersis fluctibus vnda tulit.
Nec caris patriæ depulsum finibus urbis,
Vertere natalem culpa coēgit humum.
Non iussere meis contraria numina votis :
Hac animo intrata est terra volente mibi.
Hac quæsita meis fuit, hac inuenta Camœni :
Dij faciant fausto sit mibi tacta pede.
Nang, tua dum clara sequor præconia laudis,
Euganea liqui culta Lycea schole.
Isthic fama meas haud mendax venit ad aures,
Quanta sit eloquij grata, visq, tui.
Crede mibi de te rumor præconia fecit
Magna, sed ingenio non tamen aqua tuo.
Plus hic inuenio, quam quod mihi retulit istuc,
Tantas diuino pectore promis opes.
Sed quid onus tenui dispar committo Thalia?
Non facit ad vires sarcina magna meas.
Quod si pauc a tui dederis mihi signa fauoris,
Addideris neruos forsitan ipse mibi,
Da mihi te placidum, qualem te sepe dedisti
Hospitibus : non est res onerosa fauor.

VALEDICTORIA AD AMICOS.

CVM subit illius facies mihi mæsta diei,
 Digrēssu vestra quo procul vrbe fui.
 Dimidiumq; mei, repeto cum mente sodales,
 Tunc etiam in lacrimas me iubet ire dolor.
 Ecquis enim siccis meminisse hac posse ocellis,
 Ac desiderijs firmior esse suis?
 Non ego fortis in hoc, non hac constantia nostro
 Ingenio (quid enim vera negemus?) adest.
 Iam prope tempus erat, quo me fortuna iubebat
 Dulcia Elistras linquere rura soli.
 Celtrarumq; procul quā Sequana terminat oras,
 Hospitium Musis querere dulce meis.
 Ingressuru iter gladio latus ense recingo,
 Et festinatas dum licet apto vias.
 Vera loquor: nec mens aderat, studiumq; parandi,
 Nec satius ad captum pes mihi promptus iter.
 Non mihi tunc libros, non uestes cura legendi,
 Auxiliumq; mea præsidiumq; viae.
 Facta paro, facienda sino, mox limine tacto
 Egressos redeo nescius ipse lares.
 Nunc hac suscipio, nunc hac suscepere relinquo,
 Missaq; nunc repeto, nunc repetita sino.
 Tunc mihi forte aliquis longo coniunctus ab vsu,
 Hoc etia inquit agas, nec tamen illud ago.
 Ac velut in somnu, cum primū lumina pressit
 Alta quies, & iam membra sopore iacent:
 Sepe audios cursus extendere, sape paramus

Fortia

Fortia diductis edere verba labris,
 Sed neq₃ lingua valet cupidas expromere voces,
 Et genua in medijs cursibus agra labant :
 Sic iter accelerans studio festinus inertis,
 Accelerando meas ipse retardo vias.
 Cogimur ire tamen, comitumq₃ accincta ceterua
 Ulterius spatum non sinit esse mora.
 Ergo parans abitum, supremum mœstus amicos
 Alloquor, & tenui vix ea reddo sonu.
 O mihi fraterno dilecti more sodales,
 Quis sine dulce mihi nil fuit, est, & erit :
 Este salutati, memores & viuite nostri,
 Vos ego, quod superest temporis, vsg₃ colam.
 His dictis, (nec enim dolor illis plura ferebat)
 Tardanti subdo calcariurus equo.
 Diuidimur, vox vna vale vale inquit amice,
 Atq₃ bonus aubus mox rediturus, abi.
 Quis mihi tunc fieri cernenti talia, sensu,
 Quosue dabam gemitus pectori, quorq₃ meo ?
 Ab quoties ydus abeuntes mœstus amicos
 Respiciens oculis, lata per arua sequor.
 Ab quoties aliquis comitum, dum lumina flecto,
 Istic an quod te retrahat, inquit, habes ?
 Prouehimur, multa cum nubilus arbore lucis,
 Eripit ex oculis pectora cara meis.
 Qua licet haud poteram, poterat tamen alta videre
 Mœnia, que placida lambit Elister aqua,
 Et loca dum licuit nostris habitata Camænis,
 Nec raro studijs facta beata meis.

Qua

Que tum *suprema compellans voce saluto,*
Sylvicolasq; Deas, Naiadumq; choros.
 O mea cura Dea, *mea spes, mea gaudia Nymphae,*
Sepe quibus violas, lilia sepe tul.
Et liquidi fontes, & sylva, & frigida Tempe,
Sape mibi medio dulce cubile aie.
 Tuq; ô communis studiorum Lipsia mater,
Semper amata mibi, semper amanda vale.
 Si reducem vestris sistent me numina terris,
Et mibi luce dies fulserit ista bona.
 Hui vobis gratus suspendam munera ripis,
Atq; hoc in tilia cortice carmen erit:
Hec patria caris Bersmanus redditus oris.
Vos date nunc precibus muneribusq; locum.

ELEGIA VI.

AD MATTHAEVM RHE-
SCHVCHIVM.

*D*VM Matthae tuo careo suauissime vultu,
 Terna suis Titan signa peregit equis.
 At mibi ni patria videor procul esse, per annum,
 Aura ferat roditus irrita vota mei.
 Fallor? an assuetos inhibent vagi sidera cursus,
 Et peragit solito tardius annus iter?
 Fallor: namq; ratos obseruant sidera motus,
 Passibus & certis digerit annus iter.
 Sed paucor, & series non intermissa malorum,
 Ille mibi noctes porrigit, ista dies.

Si tamen interea quid agam carissime queris,
 Pieridumne choris ecquid ut ante vacem.
 Scilicet hos inter strepitus belliq, tumultus,
 Otia Thessiadum liberiora sequar.
 Dum pax omnis abest, & cedere nescius hostis
 Me vetat oblitum pectus habere metus.
 Apt a magis Marti quam sunt hac tempora Musis,
 Plectra tacent, raucum clasica pulsa fremunt.
 Obstrepit Aonidum cithara neruisq, canoris,
 Horribilem fundens buccina torua sonum.
 Arma manu ciues poscunt, fremit arma iuuentus,
 Et cursu in muros praeципitante ruit.
 Iamq, faces & tela volant: quatit impete crebro
 Mœnia sulphureo concitus igne globus.
 Flent pueri, tremuliq, senes, trepidi q, puella,
 Et matrum lacrumas angulus omnis habet.
 Lamentis planctuq, fragor se tollit ad auras,
 Hibernis qualem fluctibus vnda refert.
 Inunc, & tantis quassum Mattheæ procellis,
 Pieridum sacris inuigilare iube.
 Dum Mauors furit, & tenui discrimine porta
 Horrida ferratis summoet arma seris.
 Da mihi Meoniden, & tot simul adjice casus,
 Maonides isto tempore mutus erit.
 Et frustra facilem tentabit condere versum,
 Ingenio vires eripiente metu.
 Sed nec amice iubes: nec pugnas inter, & enses,
 Ad faciles numeros Musa vocata venit.
 Aonia pacem venerantur, amantq, phella,

Cat-

Carmina tranquilla pacis habentur opus.
 Pax bederas laurosq; souet, pax candida venam
 Ingenuumq; sacri fertile Vatis alit.
 Pace lyra cantusq; sonant, ducuntq; per herbas
 Alternos Charites & Cytherea choros.
 At iuuenum innocuo feruent tum pralia bello,
 Perq; vias urbis pralia, perq; domos.
 Saucia tum queritur potorum ianua rixis,
 Nocturniūq; gemit trita feneſtra dolis.
 Humida tum certant pugnantibus oscula linguis,
 Ludit & alternis gratia lisq; iocis.
 Pax ades, & nitido tandem post nubila vultu,
 Mænia, templi, domos, oppida, rura vide.
 Tunc ego leta nouo deducam carmina versu,
 Virtutisq; tuae præco poëta ferar.
 Tunc me non humilem laudabit Misnia vatem,
 Nec multos nobis forsitan ante feret.
 Interea dum me tenet ardens Gallia bellis,
 Dimidium nostri, dulcis amice, Vale.

ELEGIA VII.

AD MICHAELM BARTH.

Tu mihi, tu certe (nunc serò Barthæ recordor)
 Dicebas, iter hoc dulcis amice caue.
 Atq; graues belli motus instare canebas,
 Et mala multa, meis cognita vera malis.
 Tum mihi, parce tue, memorabas, parce saluti,
 Neu vita tantum prodigis esse velis.

Aspici ut nondum discessit corpore languor,
Nec membris rediit, qui fugit ante vigor.
Et veteri superant iam nunc vestigia morbi,
In vultu remanens pallor, in ore situs.
Adde quod astium terris superingerit axem
Cynthius, & prono sideris bivulcat agros.
Non cœlum patiere satius, non aëri astum:
Ad stomachum faciet nec cibus iste tuum.
Da modicum Solis spatiū, morbiq; furori,
Grande mora precium, vita superstes, erit.
Hac mihi dicebas, at non ego credere doctus,
Præclusa aure, Noris verba ferenda dabam.
Acrior & contra moderamina vestra reluctans,
Vrgebam cœptas in mea damna vias.
Me rapit his ergo meritò fortuna procellis,
Admonitumq; malis cogit habere fidem.
Nam quid ego memori decurrant singula versu,
Seu perpessa mihi, seu meruenda super.
Sum miser, & cari iactura temporis, exul,
Hoste metum nobis incuriente, vagor.
Hec breuis esto tibi multorum summa laborum,
Tu dictis, animo concipe, plura meis.
Quæ tibi nunc referto, similem monituru amicum,
Casibus ut discat cauior esse meis:
Consilijsq; suos præbere fidelibus aures,
Quis furor est, monitis credere nolle püs?

AD

ELEGIA II X.

AD EUSTACHIVM A MIN-
gutz in Iudo illustri Misenæ literis
operam dantem.

Accipe Lipsiaca missum tibi carmen ab urbe,
Eustachi ò anima flammula grata mea.
Si tibi cum vita concedunt fata salutem,
Parte mea sortis candidiore fruor.
Est locus à Philyra non disitus amplius urbe,
Quam solet ire quater concitus igne globus.
Non illi vestrum similiu mibi visus ad Albim,
Dum studijs tecum tempora prima dedi.
Namq; hunc parte sacer præcinctus Elister ab una,
Irrigat ex alia flumine Plisna suo.
In medio campus variorum flore colorum,
Arbor & rimboso quæ facit orbe nemus.
Hic ego dum patula recubās sub tegmine frondūs,
Disparibus nocte condita verba modis:
Ecce iter ingrediens pernicibus ardua pennūs,
Fama mihi de te nuncia lata refert.
Cui tot erant aures, tot linguis ora sonabant:
In vasto plumæ corpore vel quot erant.
Sed licet huic linguis diuersis ora sonarent,
Vox tamen in linguis pluribus una fuit.
Ille tibi longo iunctus Minguitzius vsu,
In studijs hæret Pieridumq; mora:
Nunc manibus versans Peligni carmina variūs,
Nunc eius claudens verba ligata modis.

Talibus aduerto pronas sermonibus aures,
 Pluraq; nos de te querere cogit amor.
 Singula quid referam, nil non laudabile de te,
 Nil te non dignum nuntiat illa mibi.
 O niueum dixi mihi gaudia tanta ferentem,
 Signandumq; nota candidiore diem.
 Macte noua virtute puer, quò gloria dicit.
Quò te Musarum nobilis ardor agit:
 Perge precor celeri metam contingere cursu,
 Perge nec incepsum desere segnis iter.
 Sic tibi Phœbea cingentur tempora lauro,
 Alter & in titulos sic tibi crescat honor.
 Nec te peruertant vesani opprobria vulgi,
Quod Phœbum, steriles quod iubet ire Deas.
 Diuitias Claria quia nullas arte pararit,
 Maenides sacri gloria prima chori.
 At bona post obitum quanto meliora reliquit,
 Victorum fama tempus in omne decus.
Quod tibi nec Crœsi largiri diuitis aurum,
 Nec poterit rubri dues arena maris. (est)
 Tu quoq; si quid agam queris: (nam querere certū
 Hac habeas: Phœbi quæ prius arma sequor.
 Cum quibus & varias rerum cognoscere causas
 Nitor, & in superas scandere mente domos.
 Nec me conantem tantum labor obruit ingens,
 Quantum paupertas inuida mole premit.
Qua caput ardenter doctas efferre per artes,
 Non sinit ex humili scandere summa loco.
 At tu, nascentem primis quem Musa diebus

Aspexit

*Aspexit placidi luminis orbe magis,
 En age diffcili fractus ne cede labori,
 Non sors vlla tuum rumpit euntis iter.
 Que praeceptorum cum discas pluribus ore,
 Hac me sit paucis admonuisse satis.
 Redde vicem, totas vtq; es mibi flamma medullas,
 Sic meus vsg; tuo pectore flagret amor.*

ELEGIA IX.

AD IACOBVM STRAS-
BVRGV M.

*O mihi praeipuos inter numerande sodales,
 O mihi Phocaea iuncte Iacobe fide.
 Si mea nunc tacita cohiberem gaudia mente,
 Qua mihi fert, alter iam tibi partus honos:
 Immemor aut veteris meritò conuincar amici,
 Aut reus inuidia crimine turpis agar.
 Nanq; fides veluti rebus spectatur in arctis,
 Sic est in letis perspiciendus amor.
 Damnati Magnus caussam defendit Iuli,
 Insignem titulis quem tolerare nequit.
 Quam multos habui socios comitesq; malorum,
 Postmodò successu qui doluere meo.
 Sed prius infelix caput à ceruice recedat,
 Perforet aut miserum Partha sagitta latu:
 Quam ferar alterius marcescere rebus opumis,
 Dicar & in dubijs deseruisse fidem.
 Me licet ergo graui confectum cura dolore,*

Vix sinat in mastos cogere verba pedes,
 Aenidumq; vetet dulces expromere fætus,
 Qui vacuum cura pondere pectus amant:
 Non tamen (hoc ausu quamvis conetur iniquo)
 Leticiam penitus suppressimet illa meam.
 Quid prohibet tristi risum componere vultu,
 Veraq; si nequeas gaudia ficta sequi?
 Nunc age mille mibi plaususq; iocosq; ministra,
 Euphrosyne factus nomen adepta suis.
 Altera nang; refert Strasburgus ab hoste trophae,
 Altera, iam circum tempora, ferta gerit.
 Astra suo nondum cursu bis sena peregit,
 Eoo nobis qui vehit orbe diem:
 Cum laudata sequens doctarum signa sororum,
 In castris potuit era merere sacrus.
 Daphne a primùm cum cepit frondis honorem,
 Ac tiro Clario iam duce dignus erat.
 Scilicet & placidus sua sunt certamina Musis,
 Sunt hostes, in quos arma mouere decet.
 Lernai iactet cædem Tirynthius anguis,
 Ac triplici victum corpore Geryonem,
 Extollat Nemea stratum sub rupe leonem,
 Aut Erymanthe tuum vociferetur aprum:
 Non illis Hydra defunst per vulnera fæta,
 Manalijue sues, nubigenaq; truces.
 Non labor Augia stabulis, non ipse Typhoeus,
 Non etiam solo monstratimenda sono.
 Singula neu referam, que si perscribere coner,
 Vix capturus erat nomina nuda liber:

Sic

Sit satù è multis prolatum millisbus vnum,
 Agminis immensi quod ramen instar erit.
 Est quoddam, quicum longos diuturna per annos
 Bella gerunt, nullo sanguine bella gerunt.
 Non hoc fas igni cuiquam, nec sternere ferro,
 Per sua sic adeo crescere damna solet.
 BARBARIES monstro nomen, sed sauius Hydra,
 Sauius angue, notam Pythius unde tulit.
 Forma duplex: tortum nam posteriora Draconem,
 Setosum referunt anteriora suem.
 Illud Getulis P E R S V A S I O mater in oris
 Edidit, ast E R R O R semina dira dedit.
 Illic inter agros desertaq; lustra ferarum,
 Imbuit immanu guttura lacte lea.
 Donec lasa sui contemtu numinis, ipsas
 Hoc vrbes Pallas iussit adire malum.
 Tunc graue seruitum Musis cecinere sorores,
 Quae nent lanifica stamina nigra manu.
 Nempe quod aſiduis vitam coguntur in armis
 Degere, continuas hoste parante minas.
 Non hic heroum vires, non clava trinodis,
 Non lata vipereo ſpicula felle iuuant.
 Mille grauem cernas telis, totidemq; sagittis,
 Cum nulla laſum cufpide pectus habet.
 Quid faciant? ausus rubor est tolerare superbos,
 Nec metuenda illos ferre pericla finunt.
 Ergo animi totas opus est depromere vires,
 Vertat ut in celerem tergora vasta fugam.
 Cynthius has primu fraudes vidisse putatur,

Cuncta suo primus lumine nang, videt.
 Nec mora proposuit feruenti præmia pugna,
 Præmia degeneri non capienda manu.
 Victori Tyrio distinctam murice mitram,
 Ac genitam digitis quam gerat ipse suis.
 Vnde cohors iuuenum stimulata cupidine laudis,
 In fera non segni prælia mente ruit.
 Omnibus ardor inest horrendum pellere monstrum,
 Hos pudor, ast illos munera magna mouent.
 Artibus ingenium, pectus virtutibus ornant,
 Nempe hac barbaries victa fatiscit ope.
 Hic meus insignem meruit Iacobus honorem,
 Musica non vñquam miles ad arma piger.
 Sedulus Aonia dum tempora commodat arti,
 Nec patitur vacuos præterisse dies.
 Rosida nunc lustrans nemorose Phocidos arua,
 Et que Gorgoneus flumina fodit equus.
 Nunc Oratorum tractans non segnius arma,
 Facundo cupidus cum Cicerone loqui.
 Nunc manibus veterum versans monumenta sopho-
 Rectius ut mores instruat inde suos. (rum,
 Nunc rerum varias exquirens ordine cauſas,
 Nunc intrans celsi lucida templa poli.
 Salue Castali⁹ iuuenis cupidissime fontis,
 Salue Pegaseo non abigende choro.
 Iam tua purpurea velantur tempora mitra,
 Iam datur in digitos splendida gemma tuos.
 Hoc tibi propitius munus concedit Apollo,
 Hoc tibi Pieridum donat amica manus.

*Sic felix, parto letusq; fruaris honore,
Ac laudem studias ferre subinde nouam.
Iam tibi contingit, quod votis ante petebas,
Quam facilem precibus nactus es ipse Deum?
Quod si rite memor mecum tua dicta reueluo,
Scilicet illa tui summa laboris erat:
Ut Christi primum celebrares carmine laudes.
Prodesse studio pluribus inde tuo.
Seu tibi sollicitas cura puerilis habenis,
Seu quacunq; schola frena regenda daret.
Nec minor Alcide res est (mibi crede) labore,
Agminis imbellis sceptr'a tenere manu.
Arte gubernari vult per freta concita puppis,
Arte leues currus, indiget arte puer.
Quas tibi Fabrici solueimus pectore grates?
O bonus amborum Tiphys & Automedon.
Qui nostros studio mores componis, & arte,
Dij faciant horum premia ferre queas.
Cuius opus, seris quicquid profecimus annis,
Cuius opus, gratia quod licet esse, reor.
Optime vir, placidam vita tibi tangere metam
Det Deus, & curis munera digna tuis.
At tu iuncte mihi tali candore Iacobe,
In fratrem quali Castora frater erat.
Accipe non segnem testantia carmina mentem,
Qualiacunq; tui plena fauore vides.
Non haec Calliope, non haec mihi dictat Apollo,
Ingenium faciens suggestit illa dolor.
Dum tamen ista probas, nigros vel Zoilus yngues
Rodat,*

*Rodat, vel stricto me quoq; dente premat.
Non possum (fateor) cunctis placuisse, nec vñquā
Cura mibi, cunctis velle placere, fuit.*

ELEGIA X.

PRAECEPTA M. AVRELII
Antonini Veri, quæ filio Commodo, vna
cum imperio tradidisse fertur.

*Non ego propter opes dignabar honore tyran-
Non ob pauperiē spretus egenus erat. (num,
Oppressus datus est adiutor, non munere diuines
Iudicium potuit sollicitare meum.
Quasiuī nunquam dicendo in iure fauorem,
Inq; reos etiam parcior ira fuit.
Vt decuit, iustis affeci crima pœnū,
Atq; bonis tribui præmia digna virū.
Nullam sum passus cauissam tractare propinquos,
In dubia iudicex haud ego solus eram.
Aspera non, aequum poscenti, verba remisi,
Iudice me, pronam sensit egenus opem.
Non quenquam subita multaui concitus ira,
Promisi indignis dona nec vlla virū.
Non nimium rebus florens latabar opimis,
Frangebant animum nulla pericla meum.
Non auri quicquam commisi captus amore,
Nec nocuit trepidis, feruida dextra, reis.
Non assentator nostram est admissus in aulam,
Nec detrectanti mens patefacta fuit.*

Hoc

Hoc erat in votū homines defendere iustos,
 Et multare, decet queratione, malos.
 Singula quid referam, miseros complexus amore
 Sum patris, oppresu frater & hostes eram.
 Quod superest, studi doctisq; bonisq; probari,
 Maxima cura fuit posse placere Deo.

ELEGIA XI.

QVARE VENTI EX ASTRAEO
 & aurora nati singantur.

EST versus Aeolia vicinum rupibus antrum,
 Munitum saxu praesidioq; loci.
 Non illic candente dies apparuit ortu,
 Seu Sol, siue atriis Hesperus iret equis.
 Quas non intrat amor latebras? coiisse feruntur,
 Huc ramen Astraeus, Memnonis aetq; parens.
 Et caprasse graui frigus narrantur in astu,
 Et iunctum lateri conseruisse latu.
 Vnde rapax Zephyrus, Zephyroq; furentior Eurus,
 Natus cum Borea creditur, aetq; Notus.
 Qui quamvis vna ducant ab origine stirpem,
 Attamen inter se pralia seu gerunt.
 Adde quod & tantas ipsos furor armat in iras,
 Ut pugnus auffert sternere cuncta suis,
 Sepe tremens illu horret coeuntibus aet,
 Terrificosq; suo mittit ab axe sonos.
 Sepe coarctatus iacularit nubibus ignes,

Nec

Nec raro densa grandine pulsat humum.
 Quid loquar? haec montes discordia voluit aquarum.
 Ac freta terribili murmure rauca quatit.
 Hac motu finditq; solum, lapidesq; profundis
 Vallibus, & rupta robora vellit humo.
 Hac celsas verrit turres, hac fulmine tecta
 Disjicit, & rapto pramia poscit hero.
 Hanc olim metuens rabiem *Saturnius heros*,
 Ne mare, ne terras vis animosa trahat:
 Montibus impositus, speluncis abdidit illos,
 Includens rapidas in fera vincia manus.
 Quin etiam ipsorum dedit his è sanguine regem,
 Qui premat imperio corda superba suo.
 Aeolon Hippotaden, qui soluere iussus habenas,
 Et pariter iussus stringere frena sciat.
 Ille sedens vasto ventorum rector in antro,
 Luctantes precibus mitigat atq; minis.
 Adiicit & penas, sibi si parere recusent,
 Nec tamen hos verbis verberibusq; regit:
 Quin animis odio sauaq; tumentibus ira,
 Horrisono circum claustra fragore freman.
 Narrauit fratumq; genus, moresq; ducemq;
 Nunc generis causa est subiicienda mibi.
 Tu boni nuptam iunxisse cubile giganti,
 Non est in vanum fabula ficta vocum.
 Scilicet his voluit figmentis docta vetustas
 Ventorum dubiam prodere materiam.
 Est V A P O R ille gigas recubans immanis in antro,
 Exortum: ventis suggerit ille suum.

ille

ille latens grauida clausus telluris in alvo,
Solicitat pulsu regna profunda suo.
Et subiecta ferens agre sibi terga cauernis,
Furtim querit, prodeat ynde, vias.
Quod si nulla dolo datur hinc exire potestas,
Per medios montes rumpere tentat iter.
Indignansq; Ioui crudelia vincla minatur,
Soluere ni laqueos claustraq; dura velit.
Nec tamen ille pedum laqueos, nec claustra relaxat,
Expert a metuens fulmina seuitia.
Donec ei iungens tacitos Pallantis amores,
Excutiat pedibus vincula, poste seram.
Hic tu Memnonia Solem pro matre notabis,
Nec mora quasfiti postmodo certus eris.
Nang, parens motus, & motus creditur autor,
Qui facit, vt vigeat, quicquid in orbe vides.
Hoc oriente, sibi capiunt vaga flamina vires,
Et vires perdunt hoc oriente suas.
Extrahit ipse cauo terra de ventre vapores,
Et simul extractos ipse calore necat.
Causa patet, varians sublati copia flatus,
Que minor vsta perit, maior in alta volat.
At postquam medias perrupit ad aëris oras,
Frigoris impulsu rursus ad ima redit.
Ne tamen assuetas repeatat detrusa cauernas,
Et subeat veterem, cœlitus acta, locum:
Non finit balituum qua tendit in obuia moles,
Nec levitas, motu qua petit alta suo.

Ergo

*Ergo dum calidus concurrunt frigida, siccis
Humida, supremis infima, bella mouent:
In latu obliquum magno luctamine vergit,
Arctatur medium qui per inane vapor.
Vnde vagus crebrus ictus concursibus aër,
Raucis onos fundit vi quatiente sonos.*

F I N I S.

GREG.

G R E G . B E R S M A N I
 A N N A E B E R G E N S I S
 Lusuum

L I B E R . I.

A D S I G I S M V N D V M
 K O L R E V T E R V M D.
 Medicum, ciuem S.

S I G I S M V N D E m i b i c a n e n d e s e m p e r
 Inter lumina patriæ decora ,
 Quot præsens videt, aut quot anteacta
 Aetas extulit, aut feret futura.
 Idem digne m i b i a r c h i o r i a m o r e
 Inter præcipuos coli sodales :

Ecquid nostram vbi forte iam Thaliam
 Non missam legis ad tuos amores ,
 Fidem polliciti mei requirens ,
 Bersmane immemor , inquies , amici ,
 Sic Euros tua dicta ferre & Austros
 Irrita, ad nebulas finis caducas ?
 Si tu oblitus es, at recordor ipse ,
 Et fides meminit m i b i r e c e p t a .

Da nobis veniam vir erudite ,
 Non est hac mea (crede) culpa, non est :
 Da culpa veniam precor vacanti .
 Nam dictis volui fidem addere, idq;
 Me prorsus voluisse, scit' Gulielmus

Germanus tibi carior medullis.
 Sed promptis malis inuidens Camænus
 Casus, detinuit meam Thaliam.
 Nunc ergo Hendecasyllabos minutos
 Hos habeo, nec aſtimato parui
 Qualescumq; quidem: poēma donec
 Forſan quod melius politiusūe,
 Noſtra prodierit tibi officina.

A D G E O R G I V M F A B R I
 C I V M I N O B I T V V R S V L A E
 Schreiterinæ ſororis auixæ ſuæ
 maternæ.

F A B R I C I omnibus è meis patronis
 Antifteſt mihi & his, & his, & illis,
 Ecquid eſt tibi iam bene ac beate,
 Coniugiq; tua, tuoq; nato?
 O grati, ô mihi nuntiū venusti.
 Sed contra accipias meos dolores,
 Queis nil triftius, aut magis moleſtum
 Accidiffe mihi recordor vñquam.
 Nam mater mea Fabrici, illa mater,
 Mater illa animi vna lux miselli,
 Non ortu mihi mater, aſt amore:
 Non eſt lux modò, ſed mera tenebra.
 At tibi male ſit nimis ſeuera
 Parcarum Lachefis, laboris vnum
 Quæ ſolatiolum mihi abſtulisti.

O quan-

O quantum est homini molestiarum,
Quid facio magis est mihi isto acerbum?

AD ESR OM V M R V D I-
G E R V M P A B E P E R G E N S E M
Virum omni liberali doctrina
politiss.

A nntique ô decus alterum Paberga,
O Efrome liquens medulla Suada,
Ecquid te miseret tui clientis,
Quem homo ruris & infacetiarum
Plenus, liuidulo momordit ore.
Si noui bene te, tuumq; pectus
Eos mage candidum lapillis,
Verè te miseret tui sodalis
Tractati male rustico à proteruo.
Sed nul ille noui facit, suiq;
Non dignum ingenij procacitate,
Nec muror similes labris cicutas:
Mirarer magis, iste si fuisset
In me vrbanior, aut minus cruentus.

At tu quem salibus, facetijsq;
Cultis erudit Minerva in hortis,
Ne te dissimula tui dolere
Casum insontis amiculi molestum,
Sic te Pierides ament forores,
O Efrome tua decus Paberga.

AD IOACHIMVM EGE-
RVM I. V. DOCTORVM.

Consultissime Iuriū vtriusq;
 Nec gener socero pudende tanto,
 Atq;₃ idem Ioachime ter quaterq;₃
 Inter pricipuos mihi colende,
 Quos vel Gallia, vel beata nobis
 Saturni regio dedit, sodales :
 En tibi hendecasyllabos minutos,
 Nec comtos satis, & parum venustos,
 Tui quos mihi amor laboriosos
 Inter pectoris extudit dolores,
 Ac mentis male fluctuantis astus.
 Parabam tibi cultiora, nec non
 Digniora tuo toroq;₃ & aure,
 Cum mihi calamum repente mœror
 Extorquet, siboles molestiarum.

Nunc missum tibi qualecunq;₃ amoris
 Hoc pignus, fideiq;₃ pertinacis
 Noli spernere : Sic suis ocellis
 Plus te diligit ANN A, seu quid vsquam
 Illi carius est suis ocellis.

AD ANDREAM CASPA-
R E M E B L E B I V M C A R-
men nuncupatorium.

7 Nclura Eblebia propago gentis

Andrea,

*Andrea, decus & perenne clara
Pubia, quam Fabrici schola erudituit
Cultam litterisq; moribusq;.*

*En carmen tibi, forte nec politum,
Nec doctum satis, at sui refertum
Ab desiderio pio Magistri:
Quod grati mihi vis amoris arcta,
Inter & lacrumas, & eiulatus,
Et leti querimonias acerbi
Expresit. Tibi vera nam farebor,
Nil cari mihi fata post parentis,
Huius quam gemo morte luctuosa,
Aduersum magis accidit misello.*

*Parcarum nimis Atropos seueræ
Sit tibi male, qua laboris vnum
Ab solatiolum mihi abstulisti:
Cuius crimine, lux sacri illa cætus,
Non est lux modo, sed mera tenebra.*

*At tu cui tribuit benignus artem
Spiritumq; canendi Apollo, mecum
Andrea cape plectra, Fabriciç;
Manes carminibus bonos saluta.
Hic supremus honos manet sepultos.*

**AD IOHANNEM LAV-
TERBACHIVM ET PAVL-**
lum Vetzerum abituros in Galliam
studiorum gratia.

Fuis me sine, Gallia remotas
 Et tu P A V L L E, tuus comesq; ad ora;
 Ambo pricipiis mei sodales,
 Verè candiduli & boni sodales,
 Quos nunquam mihi amasse sat videbor,
 Non si plus oculus meis amarim.
 Ibis me sine, pars vierq; cordis
 Et desiderium mei perenne :
 Ab quid parte domi moror relicta,
 Haud vobis abeuntibus futurus.
 Posthac integer, atq; sospes aque.

Ibo ibo socius periculorum,
 Facundusq; comes profectionis
 Iohannesq; tua, tuaq; Paulle :
 Et notas relegam vias, & urbem
 Perlustrabo iterum Parisiorum,
 Et ripas Ligeris reuismam amoenas,
 Et lentes Araris vehar per vndas.

Sed verbis quid inanibus retardo,
 Accinctos inbibens via sodales,
 Cur parere nego valentiori,
 Quæ vinclum retinet, necessitati ?
 Ite ergo, quibus ire non negatur,
 Fortunante Deo vias, nec illas
 Vestris impedientibus propinquas.
 Non vobis reuocantis obfit omen,
 Qui vos prosequitur gemens, amici :
 Ite ambo duce prævio, potente
 Terrarumq; simul mariq; Christo.

AD GEORGIVM SEBI-
TZIVM *αποτιμήσαντος εργάτικόν*.

*F*ama refert, nullus vita est iucundior vsus,
 Quām muros intra LIPSIA blanda tuos.
 Tu tamen hinc longas, Themidis percussus amore,
 SEBITZI properas hospes abire vias.
 Pulcer amor tuus est : sed qua te inuidit amici,
 Pulcrior est cunctis Ausonius ora locis.
 Vade bonis aubus, melioribus atq; recurre,
 Ipse tuum CHRISTVS prosperet equus iter.

CHRIA DE PATIENTIA
ET PIETATE.

*E*gregia est virtus mores tolerare parentum,
 Nec se pauca, sciens hanc, didicisse putet.
 A teneris quidam Zenonem audiuerat annis,
 Iamq; atas illum fecerat esse virum.
 Quem cum forte rogat genitor, tot cultior annis,
 Ingenua quantum redditus arte foret :
 Natus ait, laudum ne dicar preco mearum,
 Quasiti forsan postmodò certus eris.
 Nec mora longa, pater subitam conuersus in iram,
 Indigna nati percutit ora manu.
 Ille ferens plagas sedata mente paternas,
 Hoc pia me docuit cura docentis, ait.

GEORGIO FABRICIO
donat carmina Nobill. poëtarum.

Hec patronē tui cape munera grata clientis,
 Nec tibi cur doven carmina, forte roga.
 Placamus superos cantu, licet ipsa sonoris
 Aſſiduos edant motibus aſtra ſonos.

IN R V F I N V M.

NOctes atq; dies latratu territat umbræ
 Cerberus, immani ſe stimulante fame:
 Melle ſoporatam ſed quando corripit offam,
 Innocuus vasta terga reſoluit humo.
 Sic modo Rufinus, labijs impurus in omnes,
 Crine ruber, facie luridus, arte potens,
 Fauciſbus obiecta, medicatis frugibus offa,
 Ex cane (mirandum) redditur Harpocrates.

IN S A V R O M A T A M.

BArbarus, imprudens, alieni iuris, egenus,
 Vis uno dicam nomine Sauromata.
 Imperat ingenuis, potior non iure, ſed aſtu,
Qdurum feruo sub dominante iugum.

IN M I S G O L A M M E D I O-
 L A N E N S E M.

Misgola viciſti: non eſt te promtior illus,
 Seu ſit opus fraudes necltere, ſiue dolos.
 Non hoc disciplina tibi, non contulit vſus,
Sed mule natibus tracta marifica dedit.

Quo

Quò magis ergo dolis alios præcellis & astu,
Hoc reficorum plus tetigisse reor.

IN EVNDEM DE DIS-
cessu Germanorum, ex vrbe
Patauina.

Non fugimus, ne finge fugā tibi Misgola, seruo
Quod non dignamur subdere colla iugo.
Sauromatis nec terga damus, sed cedimus vltro
Viribus iniusti præsidis, atq; dolis.
Namq; vbi perfidia locus est, visq; improba regnat:
Iura iacent, probitas exulat, atq; fides.

IN E M B L E M A C H R I S T.
A P E L H A I M.

Quid craniū hoc, lucisq; pares quod diuidit horas,
Quid gladius, folijs palma quid ista monet?
En vita specimen, modico qua tempore clausa,
Aut laudem, aut facti crimen habere solet.
Quām citò decurrit nulli reuocabilis hora,
Sic eadem cursu non remeante fugit.
Fama manet, merito quemuis ex munere vita
Aut palma decorans, aut gladio iugulans.

DE CALAMITATE ET
miseria docentium in ludis litterarijs, in
gratiam Henrici Durfeldij curantis
in ludo illustri Portæ.

Desinat AVGIAE stabulū memorare Vetus,
Herculei quondam grande laboris onus.
 Maius opus tenera sordes purgare iuuent,
 Maius opus mores emaculare rudes.
 Elai non hos amnis purgamina tollunt,
 Non Siculum Alpheo si mare iungat opes.
 Sed disciplina vigili, curaq; perenni,
 Moribus, & docta queritur arte nitor.
 Ars bona, sed postquam cepit recordia mentes,
 Heu mihi quam paucis reppulit ista faniem.
 Gratia rara, labor certus, cum puluere pedor,
 Praemia sunt huius certa magisterij.

I N E M B L E M A V O L V-
 C R V M E T A S I N O R V M .

Il mondo alla riuersa.

Quisquis humi volucres, in ramis cerni asellos:
Si liber, hinc aui discere fata licet.
 Haud aliter transuersa rotat mortalia mundus,
 Nec rectam vita pars tenet vlla viam.
 Omnia præcipitante ruunt præpostera raptu,
 Mutantur summis ima, rotunda quadrus.
Quæ cupis ergo animo contra tua secula recto
 Pergere, natura prævia signa legas.

V I R T U T V M V I R I B V S
 V I N C E N D A V O L V P T A S .

Quod

Quod est symbolum Virti magnif. & nobilis.
Erichi Volcmari à Berliptz.

Uicit ut Alcides olim genus omne laborum,
Robore magnanimi pectoris, atq; manu:
Virtibus haud aliter virtutum, blanda voluptas
Vincenda, atq; animi est subiicienda iugo.

IN I A C O B V M S C H E-
C K I V M , quem maleuolorum rumor
diem obijisse sparserat.

Dicitus erat nuper vita excessisse Iacobus
Scheckius, ingenio maximus, arte pari.
Qui nunc in terras celo regressus ab alto,
Cognita siderea pandit in arce schola.
Enage barbarica miratrix prodiga laudis,
Parca tua, proprium patria nosce decus.
At nos docte senex, beet ut tua copia, sape
Sic morere, & terras mox rediuius adi.

IN INGRATOS.
Ex Epigrammate Græco.

Imperio cogente graui pastoriis inepri,
Agna meo pasco lacte misella lupum.
In mea nutriciis qui viscera facuet olim:
Naturam obsequijs flectere nescit amor.

IN ANIMI AEQVABILI-
LITATEM. Ex Græco.

Inni-

Fuina spes, hominumq; rotans Sors imunda vitam,
Et Fraus innocuis infidiosa viris :
Ite alio, nil vestra moror ludibria, postquam
Contigit optatam iam mea puppis humum.
Sum pauper : sed non potior mihi venditur atra
Libertas, seruas respuo liber opes.

Q V A L E S P R E C E S ,
T A L E T H V S .

Forte iacens multo perfusus tempora Baccho
Sacrificus, solitas ruminas ore preces.
Dumq; orans ructu fauces recludit hiantem,
Atq; simul bombos ventre crepante ciet :
His super illudens Satanas concentibus, eia
Inquit, habent similes amula tura preces.

P R V D E N T I S A N I M O -
S I T A T I S .

Silla apud Orchomenum pugnans incautius urbem,
Turpiter ut cernit vertere terga suos :
Desiliens ab equo, furijsq; accensus & ira,
Arripit audaci belluca signa manu.
In mediosq; ruit magnis clamoribus hostes,
Incusansq; suos talia voce refert :
Pro patriæ quamvis mihi mors subeunda salute est ,
At laudes at as nesciet vlla meas.
Dedecus hoc vestris sed nunquam abolebitur armis ,
Quorum perfidia casus ab hoste fui.

Tali-

Tribus accendens animos in prælia dictis,
Hostibus à victis capta trophya tulit.

IN ANIATRVM LABO-
rantem morbo Gallico.

Gallia non visa est Aniatro, qui tamen illi
Est inuenta domi Gallia? mirus homo est.

IN EVNDEM.

INTER terrigenas, pecudesq; genusq; volantū,
Cognita Nile tibi, sola cor Ibis habet.
Instincte suam rostro qua proluit aluum,
Toxica Aniatri ne tumulanda bibat.

IN EVNDEM.

VESICAE mittebat onus, non cognitus ager,
Hoc versans, yterum fert, Aniatrus ait.
Res noua: si maribus latet intra viscera fætus,
Fetus Aniatri segnis asellus erit.

Respondet iocosa quæstioni amici.

Quid vis arte tibi medici mea cura Loisi,
Qua possis cupidos exaturare sinus?
Non herbis hoc fit, riguis quas educat hortus:
Carne opus est, illos si saturare velis.
Hanc tibi cùm dederit natura benigna trilibrem,
Desine porro operam solicitare meam.

IN

I N M O P S V M.

Vernos ore gerens flores, oculisq; pyropum,
 Lac humeris, marmor pectore, ebur matib;
 Heu scelus, beu M O P S O deducta est NIS A.
 Qualis tardipedi Cypria nupta Deo. (m,
 Infelix virgo magis, an male prouidus iste est?
 Infelix virgo est, prouidus iste parum.

I N E V N D E M.

O Factum illepidum nefariumq;
 Dignum Mome tua emulazione,
 Dentes Zoile stringe peruicaces,
 Factum est illepidum nefariumq;.
 Nanq; illa aureolis puella labris,
 Illa flammeolis puella ocellis,
 Delicatior hædulo bimestri,
 M O P S O N I S A datur, puella M O P S O
 Afferuanda mage Indicis lapillis.
 Ergo tam bona rusticus labella
 Mordebit, roseiq; nectar oris
 Immundo hauriet improbus barathro ?
 Ergo tam teneras manu papillas
 Tractabit, niueumq; prensitabit
 Pectus, lacteolo in sinu refusus ?
 Quid lusus referam salaciores,
 Quid suspiria mutua, & cachinnos,
 Et rixas hilares, iocos, duella ?
 O factum illepidum nefariumq;.

AD

AD AMOREM.

*Quid me cogis amor frustra sperare dolentem,
Quod mihi dum viuam non feret illa dies.
Sed sperare iuuat, sed non iuuat usq; dolere,
Spesrata sit, longè mox dolor omnis erit.*

OFFICIVM DILATVM.

*Non nocet officio mora, quod nec inertia tardat,
Nec fugiens dictis addere facta dolus.
Est etiam seris non ultima gratia rebus,
Mora rubent sero, sed magis inde placent.*

IN RIXARVM AR-
TIFICE M.

*Qui te Nicolei censeri nomine iussit,
Mentior, an voluit dicere rex? et tu.
Tu rixu populos cumulas, tu regna, ducesq;
Et falsa innocuis prodizione noces.*

IN EVNDEM.

*AUDE aliquid Tityi pœnis & vulture dignum,
Ut vixisse etas te quoq; sera sciat.*

APOBATERION NO-
MINE AMICI.

Nos

Nos hinc fata vocant, Pueri mea cura valete,
Aonidum pueri turba dicata sacris.
Ire lubet, quoniam ire iubet Deus arbiter orbis,
Ille regat nostras duxq; comesq; vias.

A L I V D.

Pleridum hospitio sacras linquere sedes,
Me sacer emeriti temporis ordo iubet.
Sala vale, nostrisq; vale domus hospita Musis,
Vosq; sodalitij dulcia membra n:ei.
Este mei memores, memori vos semper amore,
Dum reget hos artus spiritus, ipse colam.

A R I S T O T E L I S vigiliae.

Somno Stagirites vacaret ne nimis,
Ad lectulum peluum locabat aream,
Manuq; sustinens lapillum dextera,
Mox deincidentis excitabatur sono.
Quicunq; discendi flagrat cupidine,
Sopore solui non finat se languido.

V I R G I L I I D I L I G E N T I A.

Ut nullo Musis interpellante vacaret,
Parthenopes adiit rura quiescere Maro.
Vrfaq; lambendo catulos ceu format inertes,
Cudebat versus sic poliendo suos.
Affidua docti sua limant carmina cura,
Et sub iudicium singula verba vocant.

C A L-

CALLISTHENIS IN-
TEGRITAS.

Qvod dare diuinos regi detrectat honores,
 Ius ac pium reverens magis Callisthenes,
 In cauea, toto laniatus corpore, castris
 Misserum omnibus circumuehitur spectaculum.
 Est satius pulcra sua claudere lumina morte,
 Quam nequiter contra Deum delinquere.

DE FRIDERICO ET
GVLIELMO FRATRIBVS
Marchionibus Misniæ.

Riminibus motus falsis Fridericus ad iram,
 Infert germano bella nefanda suo.
 Lanq; acies stabant ferro morti q; parata,
 Buccina iam pugna signa cruenta dabat.
 Friderico summus cum bombardarius infit,
 Si placet, hec fratrem machina sternet humi.
 Ut liber, ille refert, crudelibus utere telis,
 Dum fratri parcas fulminis igne tui.
 Quæ vox Gwilhelmi postquam peruenit ad aures,
 Alloquio fratrem solus adire cupit.
 Quo facto, signis ambo gladijsq; remotis,
 Dant sibi fraternalis accipiunt q; manus.
Auribus auscultare tuis, oculisq; videre
Disce tuis, alijs credere, vana fides.

DE PHILIP. MELANCH-
THONE ET IOACH. CAME-
rario duobus Saxoniae ocellis.

*L*umina bina D E V S dederat Saxonidos ora,
Melanchthonem & Camerarium.
Lumina qui postquam clauerunt, lumine cassa
Nunc prorsus est Saxoniam.
Et cacus caco dux est, & vterq; labante
Vestigio in fossam ruunt.

AD PAVLLVM MELIS-
SVM POETAM ET MU-
sicum celeberr.

*F*ingenio multum, multum potes arte Melisse,
At quod habes Paulli nomen, vtrung, negat.
Ergo tuo sit ut ingenio par nomen, & arti:
Pro Paullo nobis postmodò Pollus eris.
Seu mauis audire, tui quo flumine polles
Eloquū, posthac Pollio noster eris.

IN OMNIGERVLVM.

*E*sse cupis solus, cupis omnia solus haberi:
Omnia cum fueris, sis aliquando nihil.

AD BELOCATVM ME-
DICVM PATAVINVM.

Orū

Oris habet formam cunnus Belocate monebas: Osca Cunus.

Sic est, sed dacti pars labat vna tui.

Hoc quia dente riget vallatum, edentulus ille est:

At tu, cur dentes non gerat iste, doce.

IN BELLIDEM.

Forma, pudicities, distracta litibus olim,

Bellidis in vultu foedera iuncta colunt.

APOLOGVS DE RANIS

ET IOVE.

Fama refert olim ranarum ignobile vulgus,

A summo regem sollicitasse Ioue.

Qui non difficiles prabens orantibus aures,

Deiçit ingentem per sua regna trabem.

Quam regis iubet esse loco, sceptroq; potiri:

Fastidit dominum turba proterua suum.

Ergo alium oratus, mittit Saturnius hydrum,

Cuius vbi inciperent faucibus esse cibus,

Pænitet incepti stolidas, frustraq; rogantum

Præclusa numen respuit aure preces.

Cui Deus immuni dat libertate patiri,

Non optet seruo subdere colla iugo.

AD IACOBVM STRAS-

BVRGV M ET MICHAEL-

lem Schultesium.

*S*Chultesi optime, tuqz mi Iacobe,
Ambo non minimi mei sodales,
Vere candiduli & boni sodales :
*Q*uos nunquam mibi amasse sat videbor,
Quamuis plus oculis meis amarim.
Ecquid fædus amoris arctioris,
Affini modo iure sanctetis ?
O belli, ô mihi nuncij venusti,
*Q*uam vobis ego millies trecentas
Vellem mittere gratulationes,
*Q*uam Schultesiole ad tuos amores
Vocare Idaliam, Thalassiumqz,
Sed castam Idaliam Thalassiumqz,
Et sanctas Charites, piasqz Musas.
Verum nescio quid negotiorum
Vocanti obstrebit, ac vetat volentem.
O quantum est homini occupationum,
*Q*uid istic mihi nunc mage est molestum ?
At vos vnanimi mei sodales,
Schultesi optime, tuqz mi Iacobe,
Hanc saltem veniam date obsecranti,
Nec me ex officij mora, putate
Vestri non memorem, aut parum fidelem.
Nam cum primum aliquis mihi vacabit
Per densas locus occupationes :
Vos vestrosqz, simul bonos amores,
Ad celum lepido vocabo versu.
Nunc carmen rude ineruditulumqz,
Hoc habete, nec estimate parui :

Qua-

Qualecunq; quidem, tamen niuialis
Candore, & studio refertum amico.
Sic affinia vincla vtrisq; fausta
Sint, fiantq; mage in dies & horas :
Sic te candida nullies puella,
Schultesi, roseo ore suauietur,
Ac suo tibi grata mox marito,
Prole ter faciat patrem quaterna.

PAUPERTAS ENNII.

*A*ppulus obscura ducens genus Ennius yrbe,
Scipiade fido iunctus amore fuit.
Nil ita secreti tacito qui corde gerebat,
Cuius non primum conscius ille foret.
Sed quamvis soli possint prodesse potentes,
Sepe tamen miseris ferre grauuntur opem.
Quid dicam ? Pauper traduxit tempora vita,
Aeneadum cuius carmine floret bonos.

POENA EBRIETATIS.

*O*ffendens thalami confortem forte Metellus
Errantes vino non bene ferre pedes,
Impune illius perfregit tempora clava :
Tantus amor castæ sobrietatis erat.
Si qua solet crebro mulier feruere Lyao,
Nequitia laxas excutit illa fores.

PIETAS CIMONIS IN
PARENTEM.

*M*iltiades falso damnatus crimine vulgi,
Tractasset patria quod male cautus opes:
Seruata toties pro libertate suorum,
Iniusto mortem carcere clausus obit.
Posset ut hunc natus maiorum inferre sepulcrum,
Hinc populi iussu vincula paterna subit.
Inuia nulla via est pietati, despicit ignes,
Vinculaq; & strictas in sua fata manus.

HANNIBALIS ASTVS.

*H*annibal oppressus conuexo in tramite filia,
Obseffas diro cum videt hoste vias:
Stramina cum lignis babus inter cornua necens,
Sic passim ardentes per nemus omne ciet.
Dumq; stupent rerum pauidi nouitare Quirites,
Cedit mutatis in meliora locis.
Sape dolis sauos euadere profuit hostes,
Cum nullum virtus ardua pandit iter.

F I N I S.

Horat. Odā ult.
Poet. Gīt. p. 47.

Typographus Lectori.

CV M absolutis ijs quæ poëmatum istorum libris continentur, ad calcem operis huius superessent adhuc pagellæ aliquot vacuæ: visum fuit eas complere, quibus liceret atque in promptu esset, prælo currente, epistolis quibusdam Joachimi Camerarij & Georgij Fabricij: cum supplerent plures & horum, & aliorum ad autorem virorum eruditorum scriptæ litteræ, quas modò exprimere non vacabat. Atque hoc factum non improbatum iri confidimus lectorib. candidis & non morosis.

VIRO HONESTO, ET
DOCTRINA CLARO GRE-
gorio Bersmano, amico suo
singulari S. D.

Novi vigorem ingenij tui, no-
tum eximiam naturæ facultatem:
quanto autem amore tenearis
optimarum artium & virtutis, ipse testis
esse possum. Iam autem cum verseris in ea
natione, à qua humanitatem nos accepi-
mus, & quæ custos antiquæ sapientiæ sem-
per fuit: non dubito, quin & inter no-
stros homines excellas, & exteris quoq;
gratus & acceptus esse incipias. Volui au-
tem nunc mea quoq; hortatiuncula, pro-

amore meo erga te , quasi calcar addere ,
vt id perficias industria & constantia , quod
me auctore fideli , & auiæ tuæ monitis san-
ctissimis , adhuc puer inchoasti . Accusare
autem te possem , quod haec tenus nihil
scripseris , sed id facere ideo nolo , quia te
spero posthac crebras magis & prolixas
esse missurū . Cupiditati autem meæ qua-
so vt satisfacias , & de viris doctis , qui nunc
isthie florent , omnia diligentissimè per-
scribas , in primis de Paullo Manutio , Ca-
rolo Sionario , Petro Victorio : qui viri lit-
terarum nostrarum principes , quasi in
Germania habitarent , ita in ore atq; ser-
mone omnium hominum versantur . Ad-
de autem , & quibus nunc in locis agant ,
& quid recentissimè ediderint , & si fieri
potest , quid in manibus habeant : si quid
etiam librorum antiquorum vel ex Græcis
vel ex Latinis nuper excusum est : & quia
studia amamus iucunda , qui in poëtica
nomen excellens nunc habeant . Atalarici
regis Gothorum epistolas è bibliotheca
cariosa nuper eripui , ne perirent . De Ve-
netorum ducibus audio nuper quendam
scripsisse , quem librum , siue Latina , siue
Hetrusca lingua scriptus est , mihi compa-
ra . In Paullum Manutium virum præstan-
tissimum si incideris , meo nomine ipsum
salu-

saluta, & has inconditas ei ostende, vt vi-
deat me retinere eius memoriam, quem
in multis meis monumentis, vt scis, extu-
li, quanquam ille ~~jaude maior omni~~ ut
poëta noster ait, ~~xiuat atq; floreat, non so-~~
~~lum per se, sed etiam in patre atq; filio.~~ Si
fuissim certus esse ipsum in patria, salu-
ta sim iam per litteras: quod postea faci-
am, à te admonitus. Vale feliciter. Mi-
sena è ludo illustri, pr. Cal. Octob. 1563.

Georgius Fabricius.

O P T. A R T. M A G I S T R O
G R E G O R I O B E R S M A N O ,
curanti in illustriss. ludo Por-
tensi, amico suo S. D.

I N S I G N O litterarum tua-
rum animaduerti expressum
τύπον ἀσέρος φαιθοντος. Hoc te
sumsisse credibile est propter illius collo-
cationem in themate genethliaco tuo op-
portunam. Decernitur igitur tibi splen-
dor & dignitas, cuius scilicet tempus est
expectandum. Quod si istud fortasse de-
cuss & hæc laus ad scholasticam ~~τειχισμα~~
~~νον τη σιλεοτος~~ quasi eliditur, id quod in
me accidere videtur, ne hoc quidem con-

Y 5 tem-

temnes: οὐ γαρ ξενόγλωττος θεῶν ἐρικυδέα δῆμος.
Neq; tu minus conspicu atq; eminere eru-
ditionem tuam isthic existimes, quām hīc
aut̄ similibus alijs congregationibus, cum
vestri quoq; ludi nomine adiuuari possis,
quem scis titulo illustrissimi celebrari so-
lere. Hæc nunc quasi tecum garriens per-
scripsi, cum tabellarius se discessurum esse
citius dixisset, quām cum CL. V. D. Franc.
Cramma colloqui possem. Ego quidem,
de quo ad nos refers, οὐδὲν εἰπεῖν καὶ φημι κα-
πόφημι καὶ τὸ τι φῶ, secundum Tragœdi-
am. Et potes tu differenda responsonis
occasionem quærere, dum alteras nostras
accipias. Illum quidem, qui nominatur
in litteris tuis, eum esse iudico, apud quem
versari alicui generis conditionisq; nostræ
licere, summopere expertendum esse exi-
stimem, & cuius mihi quoq; ipsi consue-
tudo grata iucundaq; futura sit, si vti illa
concedatur. Et istinc tamen decedere te
sanè nolim, non tam tui quām hūdi istius
respectu. Itaq; ξενὸς θεολόγος. Vbi igitur cum
CL. V. D. Cramma fuero collocutus, no-
stram sententiam ad te explicatius prescri-
bi studebo. Vale. Misit istuc litteras ante
dies 3. quas M. Martino Doringo dedi.
Salutem dices Cæsio nostro, de cuius do-
mestica fortuna nihil adhuc certi cogno-
scere

scere potuimus, cum animaduerterimus
illam afflictam esse. Salutem quoq; dices
à me Henrico Cantori, & M. Baltaſſaro.
Vale Lips. 18. die M. Xbr.

Ioachim. Camerarius.

OPT. ART. MAGISTRO
GREGORIO BERSMANO,
amico suo S. D.

PISTOLA tua ad Ludouicu-
m filium meum missa indi-
cat magnam varietatem cogi-
tationum tuarum, & animi perturbatio-
nem. Etsi autem non dubito, quin ne-
quaquam leues cauſæ tibi dentur vel in-
dignationis & iræ, vel sollicitudinis ac me-
tus, te velim tamen cùm dissimulando,
tum tolerando, eam firmitatē & conſtan-
tiam præſtare, quæ & professionem sanctæ
religionis, & eruditionem bonarum litte-
rarum, & nostrorum studiorum doctri-
nam decet. Neq; vlcisci magis obtrecta-
tores tuos poteris, quam si re ipsa, id est,
colendo virtutem, & excercendo bonas
artes, conuincas eos vanitatis atq; men-
dacijs. Nosti Socraticum istud: Quid si
me asinus calce percussisset? Etiam hoc in
ani-

animo tibi esse debet: θερστήν γένη φίλον θέτει
 τάχιστον έπειτα άμετον. Verum de his satis.
 De meis sparsis rumusculis aliquorum miri-
 ficos animos pasci, inanibus quidem his
 atque falsis (id quod, Deo aeterno adiu-
 uante, breui declarabitur) facile patior.
 Quod si nostra forte iam sane languida
 & non magni precij opera repudiabitur,
 οισέον δύτα καὶ τοῦτο, ἀλλωσε καὶ εἰν γένοιστο εἰ-
 ἀφιλέστερον τὸ χολαργικὸν διαχειρίσωσα. Ad hanc
 igitur plane ἀφεοντις sum. Utinam aliz
 etiam curæ essent leuiores, & negotia of-
 ferrentur minus grauia. Fac valeas, & bo-
 no sis animo. Vale. Norimbergæ. D.
 XIX. M. Ian. Anno C H R I S T I I E S V
 M. D. L X X.

Ioachim. Camer.

E G R E G I A E R V D I T I O.
 N E B T V I R T V T E V I R O G R E-
 gorio Bersmano Annæbergio, in ludo il-
 lustri Portensi collegæ, amico suo carissimo
 S. D.

V I A M canis alijs Bersmane,
 T nos etiam aliquando tibi.
 Quod autem hoc genus exer-
 citationis rarius attingis, non tibi conce-
 do. nam quia ad felicem naturam adiun-
 xisti

xisti doctrinam & experientiam, vellem
vt aliquod argumentum eligeres tuo in-
genio dignum, in quo cotidie elaborares,
idq; eligeres, quod tibi placeret, seu mo-
rale aliquod seu historicum. Numerat te
inter poëtas Germanos, cum alijs sex di-
scipulis meis, is qui tres libros Hortorum
collegit, Aegidius Periander, addito ad
nomen tuum tali elogio:

Tu quia Nasoni conaris proximus ire,

Te merito vatem Teutonis ora colit.

Cresce precor: viridem nocturni tibi numina laurum,

Pocula Pimpleo plena liquore parant.

Extimula igitur te ipsum, & singulari ali-
quo argumento vim tui ingenij experire,
si mihi gratum, tibi optatum vis facere,
nec sine exarescere venam abundantem &
fluidam. Si me audiueris, non te pœnitit-
bit, & laurum merebere. Ad ciuem tuum,
virum doctiss. Duces Venetos remittam
Kalendis, ne tibi yadimonium sit subeun-
dum. Oro te mi Bersmane, vt si quid anti-
quitatum collegisti ad me mittas. Ad-
ieci ad meas editas, Kalendaria tria anti-
qua & librum tertium: fortasse æstate
proxima imprimentur, quod citius fuisse-
factum, nisi Oporinus & officinam & li-
bros vendidisset: si quid habes, fac me
certiorem, ac cura reddendum Lipsiam

Vœge-

Vœgelini procuratori, aut Baldasari Kleinio correctori. reddetur tibi statim, quicquid miseris. Virum præstantem D. Baldusium Rectorem vestrum, meo nomine reuerenter saluta, & vale feliciter: ceteros item collegas tuos. E ludo illustri ad Albim. A nato Christo Seruatore, Anno M. D. L X V I I . M. Nou. D. x v .

Georgius Fabricius.

O P T . A R T . M A G I S T R O ,
G R E G O R I O B E R S M A N O ,
amico suo S. D.

E T E mihi s̄ape cogitanti in
D mentem quædam venerunt,
de quibus cum scribere non
liberet, mandata dare cogitabam Ludo-
uico filio meo, cui breui facturus essem
istuc veniendi potestatem. Te esse animo
præsente & forti velim, si quid offertur in-
terdum incommodi atque molestiæ, μὴ
δειλίαν ὄφλης. ταῦτα συμφοραὶ γάρ ὅσιοις οὐχ ὑφίσταται,
οὐδὲ ἀρδεῖσθαι διώσαθ' οὐτοσῖνοι βέλος, quemad-
modum ait Hercules Euripideus. Sed
non opus est multis verbis. Tu ubi meas
rationes cognoueris, tum deinde statues
ipse, quid ē re tua maximè esse videatur.

Opta-

Optarim autem tantum boni facere me
tibi posse, quantum cupio. Vale. Lips. x v.
D. Mensis Iunij.

Ioach. Camer.

ERRATA inter relegendum obiter
animaduersa sic corrigantur.

Pag. 28. v. 12. l. madidus. Pag. 70. v. 17. agit. Pag.
73. v. 13. illa domus. 81. 8. Hymenæ. 89. 18. Mæ-
niam. 95. 16. crescere. 100. 10. pariles it. 143. 2.
vt aut laud. 148. 20. fuit. 165. 11. Fortunante.
178. 18. Quam leuis. 188. 6. me tal. 194. 1. ad hæc.
270. 16. Occupat insuetus. 281. 27. Tunc lugubre.
282. 13. arua. 316. 3. est. Inter elegias quoque,
quæ relata sunt præcepta M. Aurelij Imp. ad Lusus
pertinent. Si quæ occurrerint præterea quæ emen-
dari debeat, corrigentur & ea benignè à legentibus.

LIPSIAE

Imprimebat Iohannes Steinman.

TYPIIS VQEGELIANIS.

Anno M. D. LXXXVI.

POEMATA
PETRI LOTICHII II.
SOLITARIENSIS.

CVM
PRAEFATIONE IOACHI-
MI CAMERARII.

CVM PRIVILEGIO.

ПИСЬМО ЗАЯВЛЕНИЕ

ПОДЛИГАЕТЪ

IOACHIMVS CAME-
RARIVS CHRISTIANO
Lotichio S.
S. D.

N P R F E C T A T V L
promissa fratri ab arte
E Carmina--- Sic enim mu-
tare versus Maronis com-
pellanti te mihi, Christia-
ne, visum, qui pollicitus essem me
operam daturum, vt diuinum opus
carminum Clariss. V. Fratris tui sum-
ma exquisitæ artis cura hic ederetur.
Confido autē eum à quo elaboratum
iam illud est denuo, secundum desi-
gnationem & præscriptionem tuam,
declarasse diligentia sua, non modo se
spe commendandi officinam suam,
ista præclare exprimendo, sed incita-
tum etiam fuisse studio elegantissimo-
rum & eruditissimorum scriptorum
fratris tui, vt plus attentionis adhi-
beret, & magis aduigilaret ad lucu-
lentam huius libri editionem. Sed
hoc res ipsa ostendet. Quod autem

A 2 attinet

attinet ad vacua loca in Elegijs, quæ, vt significasti, viuus reliquisset im-
perfæta frater tuus consideratione
quadam, vt non vulgares sententiaæ
collocatione verborum singulari ibi
reponerentur: Ea, quemadmodum
censuisti, ita extant, tuumq; cando-
rem magnopere probo, qui illas ve-
luti lacunas explere nolueris, neq;
existimo ferendam esse temeritatem
vlli, qui id facere audeat. Nisi for-
tet tanquam in veterum poëtarum scri-
pro aliquo complendo experiri suas
vires, & exercere ingenium hoc stu-
dio velit, suas quidem esse eas appen-
dices testans, vt iudicio eruditorum
vel probentur vel improbentur. Quod
ego adolescens in Theocriteis quibus-
dam cum facere essem aliquando co-
natus, immerito repræhendi compéri.
Sed hæc alieniora sunt. Quanti me-
fecerit clariss. vir frater tuus, non est
tibi, ac ne alijs quidem compluribus
ignotum. Quæ de ipso etiam mortuo
est

eslet existimatio mea, & antea studui intelligi, & vt quacunq; occasione demonstrem deinceps annitar. Narrationem tuam de fortuna, quam variam incertamq; subiit frater tuus in sua vita, quam policere, expectamus. Cæterorum quoq; ipsius scriptorum, quælo te, videoas, vt, quicquid potest, conquiratur. In quo nostra sedulitas cum tua coniungetur. Neq; dubito quin facile libellus alter tantus collectis his exprimi possit, quod vt separatim fiat, curabitur, ne quis iterata renouandis prioribus editione grauetur. De ijs vero quæ ante annum hic expressa prodierunt, cum non tam, quod facere iure poteras, conquestus nobiscum expostulasti, quam scriptis amantissime literis sententiam iudiciumq; & voluntatem clariſ. V. fratris tui, tuamq; exposuisti, tantum abest vt nos offenderis, vt gratiam etiam tibi deberi fateamur, præsertim hac nauata opera, & laboris tui adiumento,

A 3 to, ad

P R A E F A T I O.

to, ad hanc editionem allato. Cetera typographus magis adhuc diligens & assiduus atq; strenuus, quam fortunatus, si, ut existimo, te conuenerit, coram tecum aget. Valde, & me non minus nominis tui, quam fraterni studiosum esse tibi persuade. Iterum vale, Lips. V. Calen. Sextil. Anno Christi Iesu M. D. LXIII.

ΠΕΤΡΩΙ ΔΩΤΙΧΙΩΙ ΣΕ-
κοινόδω αὐδρὶ βελτίσμῳ καὶ ἀρετῇ
εἴλογίμῳ διαπέστοι, ιστρο-
διδασκάλῳς καὶ ποιητῇ
διξιωλάτῳ καὶ εἰ-
δοξολάτῳ.

οὐ μένον αἰθρούτων Πέτροι στοῦ ἔκλαυτον ἀφεν
φῦλον παγιδαπτῶν οἰχομένου μέροι,
οὐδὲ οὐδέ γε λόγοις ἐν δὲ τερπαμένους αὐδρες
πένθιμον ἡσταν δακρυεῦτε μέλος :
ἀλλ' αὐταὶ χάριτές τοι καὶ μονίδες καὶ ἀπίνατο
δράγησαν φωνῇ σον πάθος ἀθενάτῳ.
τίποτε δὲ μὴ πουδάμησαν σειγύ' ἔμμιτρ' ἀρωγοῖ,
οὐδέ τοι ἐοῦ θέραπος λογοθάμησον ἀπό ;
καὶ σὺ δὲ φοιτέοις ἡδὲ ἐμπιέσεις μάλα τέχνης,
ἀλλά σ' ὅμως γοῦσσος δάμνηταιτ' ἀκελίν.
οὐδέτει σ' ἀγησαν κάμαλος μελγύρειος ὀδηγος,
οὐκ ἔργον ὑμινέρεις εὖσαίσι γυμνοσιώνε.
ἵν δὲ πόνοι ἐξίπτε φυτῶν θεῖσα καρποῖς ἀμάρτιον.
οὐδὲ τὸ ἀργεῖος ὄλη φαεμακοσιαδεσίον.
ἢ δῆθ' αὐτὸς ἀρχὴ πέπονται τικλομένοισι
καὶ εἴτε πάντας πρὸς βίον διμερεῖς ἄγε,
οὐτω καὶ ζωῆς χρόνος ὀρειδὲς ὀδεις βροτεῖν,
ὅς γε πρὸς οὐδὲ μίνην οὐδὲ οὐπιερεσίν.
ἀγνάου δὲ ἔτερος βιοῖς οὗτος οὐδειος ἀιών,
οὗτος ἀπὸ οὐρανίοις δώμασι καὶ τοῖς ἀγαθοῖς,
ἐλπίδες οὐς κατατηδεις καλαὶ καὶ φῆμαι ἔχοντος,
ζώι πάρτος ἐδλοῖς αὐδράσι τῶν δὲ οὐρα.

αλλ' ἡμῖν πειδοῦμεν δύναμιν τοτε πάσην
γνώσιμος ἐκ πολλῶν καὶ φίλος ἐνθάδ' ἐστι,
τῶν δ' ἀμὲν ὑμελέσι τὸ σωτῆρε, τῶν τ' ἀνθρώπων
ζητοῦσις εὐγναῖς φέρεται τὸ τερψίνον.
μοῖραν τὴνδ' ἔλαχον ζῶντεσθ' ἄρα καὶ τετπάτη,
οὐδὲ μὴ ἐν ποσυχίᾳ κείμενοι, οὐδὲ πεθώ.
ἀλλὰ σύ μοι Πέτρε χαῖρε λεπάνη ἐριῆρες ἐτάίρους
ναυτάντων ὄπους ταῦτα μάκαρες, αἰδερίους.
χαῖρε Πέτρε φιλόφυις, φιλιπτής, φιλανδέ,
αἰδερίας χαρέτων πονίδωντες κλέος.
χαῖρε ἡμεῖς δὲ σέδειν τιτθμενοι, οὐ στέρεμεν
πορείας, κήδους λύγομεν οὐδέποτε.
αλλ' ἀνὶ θρηνοῦμεν αὐταχθέντα φρονέως
μουσάνδης λάπτειν καὶ φίλον ὑμέτερον.
τημένδης οὐδὲν στοι παρέ ἡμῖν ἡμαρτόλεστη,
οὐδὲντα ζωῖς ἐν χρόνῳ ἔτ' ἐπειδόμενα.
μηδὲν πυθόμεν μεντεῖ δ' οὐδὲ ἀγπειρέεσσαι
ἐπειδόμενοι τηνε λοιποὶ ἔνος ἀστεῖς.

ἀπὸ Ισαχ. Καμεραρίαδη

M V S A I O S C S
P. LOTICHII SECUNDI
ELEGIARVM.

LIBER I.

AD IACOBVM MICYLLVM
PRAECEPTORVM.

Conqueritur, quod in primo aetatis flore,
relictis studijs, militare cogatur.

ELEGIA I.

*M*etenet byberno sub sidere Mænalis vrsa
Proxima vandalico terra, Micylle, solo.
Flanus vbi torquens infidas Albus arenas
Labitur, Arboæ maximus inter aquas.
Finitimis Aquilo spirans animosus ab oris
Stridet, & immanni turbine verrit humum.
Nec frugem segetes maturo tempore præbent,
Culta racemiferis nec viret vna iugis.
Namq; fere media plus parte volubilis anni
Acriis Hyperboreo frigore sauit byems.
Nunc autem tepidos Phæbus superingerit oris,
Blandaq; Ripbaum temperat aura gelu.
Arboribus frondes redeunt, & gramina campis,
Et letia gremium frugibus ornat ager.
At pax dulcis abest, Zepbyriaq; serpentibus, hostes
In caput innocui Principis arma ferunt.

A s Nec

3 E L E G I A R V M

Nec mibi fas portas ultra procedere, nec me
 Commoda purpurei veria in urbe iuvant.
 Ardua de solido stant propugnacula saxo,
 Et nouus inducta murus obiur aqua.
 Agger & in vacuas præceps attollitur auras,
 Densaq; suggesta recta repletur humo.
 Ipse nouis equitum comitantibus imminet alii
 Caesar, & armati detinet hostis iter.
 Interea lucent totis incendia campis,
 Quo vocat errantes præda vel ira, Duces.
 Dissulatant fremitu colles, & ferrea late
 Pondera, sulphureis ignibus alta, volant.
Fortunate senex, tu mollia vere salubri
 Ocia, quod toto pectori letor, agis.
 Nascentemq; diem decedentemq; salutas,
 Nec rumpunt somnos classica pulsata tuos.
Nobis nulla quies, nec cum se condit in vandas,
Nec cum Sol versis mane recurrit equis.
 Quam miserū est rigido cum milite ducere vitam,
 Qui putat armata cuncta licere manu?
 Est etiam socios illis iugulare voluptas,
 Perq; vias dantur vulnera, perq; domos.
 His comes in vallo, nudoq; sub aethere noctem
 Exigo, & insomnes in statione vices.
 Unde oculos tollens ad magni lumina mundi,
 Sidera natali metior erta meo.

*Arcti due sunt, M. Lucidus hic geminas sinuosis flexibus Arctos
 tor, quo est stellæ, et minor quo est cym, In morem liquidae separat Anguis aqua.
 tura dictatur.*
 Illic Saturni contristat Pleiades astrum,
 Pleiades, latini vniuersi dicitur, a iuris temporis signisq; Orionq;
 nomine, quo nautis recipiunt, quemadmodum a quibus in eis
 nauti aere nauti aere. Pleiades enim omnis utrus, navigationis
 se natus nauti.

Orion, Dicitur, venatorum pugna et scutellis 91.
Atque latens statoria noctis. Tegit auctoriam
Atque afflans, qui stram de celo subtrahit
Mentis et h[ab]ituum.
LIBER 3

Orionq; also mergitur Oceano. Mare magnum, quo sola ingeatur.

Parte alia, terris tantorum causa malorum,

Carceris obscuras Mars iacet ante fores.

Felix qui vidit meliores aetheris ignes,

Sine tuos Arcas, seu Veneris alma tuos.

Non ego pro patria belli detrecto laborem

Degener, aut viso protinus boste tremo.

Ire nec ad manus pro libertate recusem,

Dulce foret reges inter, & arma mori.

Sed neq; iam celebres usquam virtutis honores,

Imperiū nusquam, militiaq; decus.

Et iam fata ducum video, clademq; propinquam,

Nudaq; praesidijs oppida capta suis.

Hoc perdit nostras, hoc olim perdidit urbes,

Funditus infanda seditione ruunt.

Tu vero pacis custos, Phœbiq; sacerdos,

Arguta fidicen culte Micyllo lyra:

Carminibus fac rite pijs, ut tristia cessent

Exilia, & præda, sollicitusq; timer.

Pax castas secura domos, pax incolat urbes,

Pax olea canas cincta virente comes.

Hec tu posce Deum sacras prostratus ad aras,

Perpetua detur sic tibi pace frui.

AD MELCHIOREM ZOBEL-
LVM COMPATREM.

A militia dehortatio.

ELEGIA II.

SIC

SIC igitur dulces potuisti linquere Musas,
 Martiaq; imprudens castra Zobelle sequi?
 Et tibi iam tanti est artes cognoscere bellum,
 Et fera quo solcant pralia more geris?
 Scilicet a teneris ut mercenarius annis
 Vulnera consuecas seruitumq; pati,
 Et subeas toties manifesta pericula rura,
 Dum caua terrificis istibus ara tonant.
 Quam bene pugnabant olim, cum moenia nondum
 Turribus aut fossis oppida cincta forent.
 Machina nec volucres torqueret abenea glandes,
 Sed gererent partes ensis & hasta suas.
Tunc clarum tibi magna parens Germania nomen,
 Nostraq; libertas sanguine parta fuit.
 Nunc tua dilacerant inimica viscera gentes,
 Vendis & externis in tua damna fidem.
 Ante tuos oculos ferro grassatur & igni
 Barbarus & Geticis Hunnus oberrat equi,
 Operant turres, fossaq;, & inutile vallum:
 Pax ades, aut virtus illa paterna radi.
 Meiuat in studijs consumere dulcibus aium,
 Signaq; Musarum prosperiora sequi.
 Et quæ sera legat nostri non immemor atas,
 Carmina tranquilla fingere pacis opus.
 Sed tamen ausus eram validis quoq; nuper in at.
 Magnanimi custos ad latus ire Dicis. (mū,
 Iam caput indueram galea, frameamq; gerebam,
 Aptus & huic lateri quilibet ensis erat.
 Sed Dæa, Castalijs qua maxima presides rudiis,

Non

Non tulit, & vultus constitit ante meos.
 Constitit, & tenera florē miserata iuventa,
 Ergo, puer, fies tu quoq; miles, ait?
 Torta quidem imbellis urget lorica lacertos?
 Quid grauat arata cuspidis basta manus?
 Iam populatrices inter potes ire cateruas?
 Iam longa patiens esse sub axe via?
 At (memini) nuper fera bella timere solebas;
 Classecq; insuetis auribus horror erant.
 Unde nouus rigor hic? unde illa ferocia venit?
 Mitie honorata pacis amator ubies?
 Sed, puto, prada iunat, spolijsq; Aquilonis onus sum
 Sublimem niueis fama reducit equis.
Quin meliora tibi solemus premia Musa,
Premia, per raras ante petita manus.
 Longa dies Regum turres consumit, & aurum;
 Et spolia in templis, exuuiaq; ruunt.
At decus ingenij durat, datumq; labores:
 I nunc & partas sanguine confer opes.
 Adde, quod incerto Mars pralia turbine versat;
 Casus & instabiles miscet vtrinq; vices.
 Ab teneris maius ne quis iuuenilicer annis
 Audeat, & vires consulat ante suas.
 Tempus erit, Pindum superans cum Cesar, et Ha-
 Figet in Odrisys celsa trophya iugis. (mum
 Tunc si tantus amor belli, si tanta cupido est,
 Acer in adversos ense licebit eas.
 Terribiles nunc lunque tubas, & castra, nec autor
 Ante diem propera funeris esse tui.

His

His ergo commotus dictis, vultuq; monentis,
 Ite statim, dixi. castra tubæq; procul.
 Rursus & Aonius calor in mea pectora venit,
 Ipsaq; deuoui que prius arma tuli.
 Difficile est tacitos naturæ abscondere motus,
 Ponere difficile est que placuere diu.
 Scilicet ingenuas mansuescunt corda per artes,
 Nec rigidos mores esse Thalia sinit.
 At tu, quandoquidem rerum sic impetus irget,
 Et nouus accedit pectora laudis amor:
 I, tua, quo Zobelle, vocat te feruida virtus,
 Et graue militia fer patienter onus.
 Ne tamen, ab, densos vitæ contemtor in hostes
 Irrue, scis quād sit dulce redire domum.
 Tunc mibi narrabis, validas quis ceperit vibes
 Primus, & hostiles fregerit vltor opes.
 Qualiter aduersis concurrant agmina signis,
 Altaq; tormentis mænia quassa ruant.
 Et quæcunq; illis exhausta pericula terris:
 Hunc celeri portet Lucifer axe diem.

A D I O A N N E M A L T V M,
 in patriam redeuntem.

ELEGIA III.

FAM sol Aegocerum celi regione subima
 Lustrat, & emeritos sifit anhelus equos,
 Rura gelu contristat hyems, & noctis opaca
 Longior angustos efficit umbra dies.
 Senaq;

Sæuaq; discordes exercent prælia venti,
 Nec liquidum radens labitur Aluus iter.
 In glacie puppes dura cum funibus hærent,
 Et gelidam Boreas spargit ab axe niuem.
 Cum tamen è gremio cras Tethyos ortus Eoa
 Lucifer, & pulcri lumina Souis erunt.
 Lucundam sinc me patriam, terras q; reuises
Aedera quas liquidis findit amœnus aquis.
 Aedera, qui ratis cunabula perfluit Hessi,
 Et patriæ fines separat Alte tua.
 Vade (nec inuideo) melioribus utere fatis,
 Nec tua crudelis vota moretur hyems.
 Hæc tenus unus amor nobis, eademq; voluntas,
 Lædere quam potuit nulla querela, fuit.
 Scis quidē, nec sunt nemus antraq; nescia nostri,
 Quercus & annoso robore propter aquas.
 Propter aquas pater Albi tuas, vbi densa per
 Molle viatori sylua ministrat iter. (astum
 Illa diu nostros testabitur arbor amores,
 Sine meo viuet munere, sine tuo,
 Ilic sœpe nouum, vel sero vespere, carmen,
 Vel matutinas legimus inter aues.
 Sœpe (recordor enim) viridante duobus in herba,
 Una quiescendi præbuit umbra locum.
 Nunc ferus antiquis nos sedibus expulit hostis,
 Iussit & exilio revertere dulce solum.
 Iam nostras miles ripas, & gaudia nostra
 Impia sacrilegi militis vxor habet.
 Quinetiam pulcri decus & solatia ruris,

Flamma

Flamma suburbanas funditus bausit oper.
 Oppidaq; & subitis captas incurribus arces,
 In cineres vno vidimus ire die.
 Quid loquar insidias, & quod confecimus vna
 Per loca solliciti plena timoris, iter.
 Nullus amor tales vñquam coniunxit amicos,
 Nulla fides vlo fadere tanta fuit.
 Nunc quoq; nō comitem tibi me quocūq; negarē,
 Nec possem lacrymas, Alte, videre tuas.
 Sed tibi perq; niues, perq; auctos præius amnes,
 Ventos despicerem, despiceremq; gelu.
 Nobiscum dulces essent duo, tresue libelli,
 Sarcina longinque non onerosa via.
 Sed Ducas imperium retinet, nec linquere signa
 Aspera militia iura, fidesq; sinunt.
 Ipse suos poscens hostes in prælia Cæsar
 Fulminat, & campos alite quassat equo.
 Ambiguisq; fremunt magna rumoribus vrbes,
 Spumifer indomita quas premit Albis aqua.
 Clamq; suis tentant assiscere partibus illos,
 Non bene de patria qui meruere, Duces.
 Horrida nec brumæ securos frigora præstant,
 Per glaciem miscent prælia, perq; niuem.
 Itamen, & miseris tu, cui licet, effugieritas,
 Militie consors hæc tenus Alte mea.
 Me procul à patria, primo sub flore iuuentia,
 Aspera cum duro Marte fatiget hyems.
 At tibi iucundis contingat pacis amata
 Artibus, & dulci semper amore frui.

Hec

Hac ego : tu patrijs etiam mox redditus oris,
Mutua pro reditu suscipe vota meo.

AD CHRISTIANVM LO-
TICHIUM FR.

De obitu Patris.

ELEGIA IIII.

Æquoris expertes dū viuo remotus ad Arctos,
Acre sub hyberno qua rigat axe gelu :
Signa bis (haud multo minus est) duodena peregit
Qui regit æthereos, temporis autor, equos.
Interea semper me sors inimica fatigat,
Cunctaq; perpeffis asperiora cadunt.
Aut grauis accensos febris depascitur artus,
Nec cessat varijs excruciare modis.
Aut teneras vires vltra, meritumq; iuuentia,
Iactura cari temporis, arma gero.
Nunc etiam tristi consumpta morte parentem,
Nunciat à patrio fama relata solo.
Occidit infelix, dum me fera bella sequentem,
Albis ad indomitas castra morantur aquas.
At mihi felicem redditum, patre sospite, demens
Fingebam, nuncos pace ferente dies.
Tاخ erit, et graue Martis opus perpeffa iuuentus,
Cingemus rigidas fronde virente comas.
Latiticiaq; frement alacres, plausuq; cohortes,
Signaq; puluera scissa trabentur humo.

B

Et

*Et patrias pede quisq; vago tendemus ad oras,
Ipse petam ripas Cyntbi vadose tuas.
Hic pater occurret nato, galeamq; resoluet,
Loricamq; humeris exuet ipse meis.
Famaq; cum fuerit parvam vulgata per urbem,
Confluet ad nostras vndiq; turba fores.
Cum sene tunc, vitreis quæ perfluit Alera lymphis
Rura, vel humectat quæ meus Aura, colam.
Duraq; suspendens nigris è postibus arma,
Erroris statuam militiaeq; modum.
Hæc mibi fingebam, rapientibus irrita ventis,
Solamen cunctis spes erat illa malis.
Aspera seu dubijs certamina Martis adirem,
Armataq; foret vita tuenda manu.
Tormentisq; leues muralibus acta per auras,
Fulmineo quaterent saxa fragore solum.
Seu rapidos calidi perferrem sideris astus,
Horrida seu bruma frigora, sine famem.
Tu pater ærumnas omnes, casusq; leuabas,
Fortis erat monitis nostra iuuenta tuis.
Te propter (nec enim me dicere vera pudebit)
Cautior in sœui turbine Martis eram.
Nunc miserande iaces, nec dextras iungere saltum
Extremum licuit funeris ante diem.
Ignes castrorum, vosq; hostibus vndiq; cuncti
Hercinijs montes, Herciniaq; niues :
Vos eritis testes, casum me sortis acerbae
Scire sub byberno non potuisse polo.
Ecquis enim medios audax per Cæsaris enses,
Frigore*

Frigore concretas Albis adiret aquas?
 Non mille excubiæ, non fulmina Martis, Iberi
 Non iuga fecissent, nubibus aqua, moram.
 Nec glacialis hyems, illudq; volatile telum,
 Barbarus auerso quod iacit Hunnus equo.
 Per medios pietas gladios, mediosq; per ignes,
 Monstrasset tutas prævia duxq; vias.
 Si tamen et lacrymis cineres placantur et vmbra,
 Placata es lacrymis, vmbra paterna, meis.
 Carminibus lacrymas addo, lacrymisq; dolorem,
 Et galea madidas occulo s̄epe genas.
 Tu castos inter cœtus, animasq; piorum
 Aetheris in pura luce beatus agis.
 Unigenitamq; Deum, maiestatemq; verendam
 Aspicias, aeternis perfruerisq; bonis.
 Nec veteres curat iam mens secura labores,
 Usq; adeo dulcis corda serenat Amor.
 Illic parua suo notis alludit in vlnis
 Neptis auo, matris sarcina prima sua.
 Et nuper viridi raptus mihi frater in auo,
 Cantat in amplexu carmina blanda tuo.
 Carmina quæ celum, celiq; volubilis orbes
 Mulcent, ac niueos Solis euntis equos.
 Felix morte sua, non cari funera vidit
 Patris, & est s̄euo passus ab hoste nihil.
 Nos dolor, & vita mortalis inania versant
 Somnia, & ambiguis spesq; timorq; modis.
 Nos desiderio luctus renouamus amaros,
 Nec tristi cessant imbre madere gena.

Nec te (spero equidem) genitor labentibus annis,
 Spreta sub ignoto cespite condet humus.
 Corpus & in cineres cum longa redegerit atas,
 Gloria natorum voce superstes eris.
 Impositusq; super tumulum breve carmē babebis,
 Ut tua visuris indicet ossa, lapis.
 Quod superest, dū me retinent fera prælia, Frater,
 Quo solo fulta est sospite nostra domus :
 Interea matrem, quæso, solare relictam,
 Viat & arumnas nesciat illa meas.
 Tu quoq; militiam casus quicunque sequetur,
 Sive (quod heu vereor) sive redibo, vale.

A D L V N A M.

Cum noctu iter faceret.

E L E G I A V.

DVM Brumale riget glaciali frigore celum,
 In media facio tempore noctis iter.
 Nec mihi nota via est, nec præbent sidera lucem,
 Nixq; fatigatos impedit alte pedes.
 Ergo pruinosæ moderatrix Cynthia noctis,
 Huc adhibe vultus officiosa tuos.
 Causa grauis cogit, dūbij quod plena timoris
 Per loca, dum tenebris cuncta teguntur, eo.
 A mihi quid prodest, solida quod imagine fugies,
 Lucida cum densis nubibus ora tegas?
 Non ego fulta paro belii, non proditor erro,

Fatia

Facta latebrose nil mea noctis egent.
 Forte puden̄ rosei maculas ostendere vultus,
 Cum sis orbe magis versicolore decens.
 Non te purpureo circumdata vincit amictu,
 Incipit aetherea quæ Dea lucis iter.
 Nec similes vultus, pralata duabus in Ida,
 (Pace loquor Veneris) mater Amoris habet.
 Exere portantes radiantia lumina bigas,
 Ne he mea dici caussa merere necis.
 Nam coaceruatas (vos alta silentia testor)
 Quis dabit his tenebris exuperare nines?
 Nulla pedum video vestigia, nulla rotarum,
 Epiceis celum nubibus omne latet.
 At memini, cæca cum fretus munere noctis,
 Nuper amans foribus serta daturus eram:
 Cuncta serenata remouebas nubila celo,
 Proditus & per te fabula mane fui.
 Nunc radis fulge stirps, ô Latonia, puris,
 Si careas illis qui tuus vsus eris?
 Fallor? an es magicas celo deducta per artes,
 Teq; reluctantem carmen, & herba trabunt?
 Nunc resonare cauis tinnitibus aëra vellem,
 Ut ferrent, quoniam ferre putantur, opem.
 Fallor, in occulto te pastor Latinius antro
 Detinet, oblitam scandere rursus equos.
 Deliciasq; facie molles, & sedula curas,
 Dum roseas illi stat sopor ante genas.
 Scande rotas iterum, soror ô pulcerrima Phæbi,
 An puerum mulcens te quoq; somnus habet?

*En etiam nostros tandem miserata labores,
Cæruleas variant astra minora vias.
Iam Tegeaa micat virgo, quiq; aurea custos
Raptus ab Arcadijs venit in astra iugis.
Andromedeq; suis nondum resoluta catenis,
Et Cepheus genitor, Cassiopeq; parens.
Quiq; datus findens olim talaribus auras,
Per liquidum Perseus aëra fecit iter.
Non ego iactandas humeris desidero pennas,
Sparge iubar tantum, protinus ales ero.
Aut plus, aut medios nox attigit humida cursus,
Et maris occidui Pleias intrat aquas.
Culmen & ascendit, qui vexit Ariona, Delphini,
Vatibus assidue ferre paratus opem.
Exere conspicuos nunc, ô plenissima, vultus,
Exere, nec capiti frigida parce meo.
Sic neq; te magicæ confundant murmura lingue,
Dira nec Aemonijs pabula nata iugis.
Nec mala vicina ledant contagia terra,
Ambrosiaq; leues semper alantur equi.
Ipse potestatesq; tuas, tua nomina dicam,
Mille potestates, nomina mille canam.
Iamq; repurgatis argentea nubibus exis,
Ita repercussa luce refulget humus.
Omibi si positis faueant Aquilonibus auras,
Ordine per laudes dum iuuat ire tuas.
Tu veneranda poli Regina, sequentibus astris,
Conspicuos rutilo ducis in axe choros.
Et licet è cunctis, qua sustinet aurcus atber,
Terras*

Terras aspicias è propiore loco :
Nota tamen quod sunt, nec inobseruata feruntur,
Sidera, cum fixis, irrequieta, tuum est.
Nullaque te possunt rapido prauertere cursu,
Orbita sèpe licet summa retardet iter.
Nec tibi par, quamuis necat talaria plantis,
Altantis magni, Pleionesque; nepos.
Hoc quoque; quod tecum rutilos communicat ignes
Sol oculos mundi gloria magna tua est.
Mensibus implebas tu prisci temporis annos,
Dum populus sapiens dum nouus orbis erat.
Tu varios sumis, reparando cornua, vultus,
Arbitriumque; via liberioris babes.
Nam modo cum rigido gelidos Aquilone Triones,
Nunc petis humenti proxima signa Noto.
Sic quibus utilem prabes nascentibus ignes,
Non sinis obscuros laudis habere nihil.
Tu quoque; scis (nec culpa tua est) scis optima Phœ-
Cur toties longas cogar inire vias. (be,
Vis tua, quæ celum, quæ magnus continet aër,
Temperat, & terras, & moderatur aquas.
Aestuat hinc vndis refluentibus Amphitrite,
Paulatim primo deficiente mari.
Hinc pecus, & quoreumque; genus, volucresque; canora,
Quæque; creat tellus, luxuriare solent.
Omnia tu succis vires augentibus implex,
Aptaque; nascendis semina rebus alis.
Nec mihi quis Phœbi persuadeat artibus vti,
Ni tunc haud dubias det fanor ante notas.

Cortice nec fisco teneros infigere ramos :
 Nec patulas curua cadere falce comas.
 Quid loquar, ut nautis, & amena colentibus arua,
 Significes imbræ pallida, rubra Noto.
 Tu potes aetheras abrumpere nubibus vndas,
 Carceris Aeolij tu reserare fores.
 Tu quoq; ventris onus grauidi parentibus auferas,
 Vnde datæ merito numina lucis habes.
 Tu Dea sub terra positi clarissima mundi
 Persephone fratri consociata Iouis.
 Nec leuis ira tua est, quem tu premis, ore fremeti,
 Pronus agit spumas, & pede tundit humum.
 Diua potens nemorum, debellatrixq; ferarum,
 Te iuuet Armenij tigribus esse truccum.
 Fac, timor ut vacuas omnis vanescat in auras,
 Humanisq; faue, non mctuenda, bonis.
 Sed bene habet venit (ecce) venit, lux ecce propin-
 Clarus ab Eoo Lucifer orbe venit. (quat,
 Lucifer astrorum salue decus, ortaq; nigri
 Memnonis a pelago, te duce, mater eat.
 Ipse dabo lucem, vigilata nocte, quieti :
 Nox ita finita est, & via : Luna vale.

AD MICHAEL EM
BEVTHERVUM.

De se ægrotante.

ELEGIA VI.

IAM

Jam repet à zephyris iterum spirantibus aér,
 Blandaq; purpurei tempora veris eunt,
 Fugit byems ad opera gelu, Bore àq; furentis
 Frigore concretas Sol liquefecit aquas.
 Alma parens lato se vestit cespite tellus,
 Arborc & umbrosas induit alta comas.
 Et nemorum solamen auis sub fronde latenter
 Vngibus & docili construit ore larem.
 Agricolamq; seges molli delectat in herba,
 Heu seges hic domino non resecanda suo.
 Sed trucis hoc bellum vitium est, frugesq; recentes
 Prædator celeri proterit Hunnus equo.
Uere nitent sulci, ver mollibus utile pratia,
 Natus & aprici tempore veris amor.
 Cultus ager pecori vicitum, custodibus umbram
 Sufficit herbosi vallis opaca soli.
 Dumq; leui tenerum meditatur arundine carmen
 Pastor, & alterius ludit auena modis :
 Luxuriant, saliuntq; greges & sàpe canentis
 Rustica balatu carmina rumpit ouis.
 Interea tacitos calor ossibus excitat ignes,
 Ipsaq; cum tota corpora mente vigent.
 Ergo erat, ut patriam (reditum si fata dedissent)
 Hyberno peterem non remorante gelu.
 Aut doctis viridi Musis operatus in aeo,
 Niterer ingenio nomen habere meo,
 Forsitan & nitidos olim pro casside crines
 Ambiret folijs Laurus odora suis.
 Nunc iaceo cunctis defectus viribus ager,

Nunc iaceo cunctis defectus viribus aeger,
 Solus in ignotis miles, inopsq; locis.
 Omne perit iuvenile decus, totumq; periret
 Immensus lateris, non sine febre, dolor.
 Deficit & ducens vitales spiritus auras,
 Oraq; vix praestant arida vocis iter.
 Scilicet hac mortis dantur mibi signa propinqua,
 Viximus, exalto tempore, fata vocare.
 At non hoc olim puerum sperare iubebat
 Fatidico celebris Noricus ore senex.
 Sed fore quiseros famam proferret in annos,
 Sacraretq; alta nomen in arce suum.
 Astra fefellerunt, primoq; in flore iuuentæ,
 Auferor heu fallax & breue vita bonum.
 Non mibi iam patriæ superest spes ultra videnda,
 Manibus hac tellus est habitanda meis.
 Erga nec in nota saltem regione quiescam,
 Nec monumenta meum corpus auita tegens?
 Qua patet illicibus ripam prætexit, & alnis
 Cynthius, & leni murmurat vnda sone.
 O mibi si gelidæ rigui de fonte petitus
 Acidis, bas fauces haustus inundet aqua.
 Quam iuuat herboso versare in cespite corpus?
 O ripæ medio dulce cubile die.
 Frigida Pegasides vestro date pocula Vati,
 Utilis ut rapido me leuet igne liquor.
 Ferte salutiferas herbas, & siqua per orbem
 Gramina Pæonijs vñibus apta virent.
 Me miserum, quanto succensus torqueor astu?
 Quam

Quam rapidos ictus sentit utrumq; latus?
 Nec cibus ora iuuat, nec mulcet lumina somnus,
 Astra licet prono fessa Boote cadunt.
 Cuncta silent, carpunt hominesq; feræq; soporem,
 Densaq; compositas oculis arbor aues.
 Sola dolet mecum, nostras imitata querelas,
 Et plenum gemitus dat Philomela sonum.
 Hortorumq; sedens vicinis abdita ramis,
 Arguto varios integrat ore modos.
 Carminibus sua fata leuat, felicior ales
 Daulias, in valido nil opis illa ferunt.
 Nil artes, berbaq; valent, succiq; potentes,
 Nil placidum celi tempus, & aura iuuant.
 Testor, amice, Deos, fortunatosq; piorum,
 Uos adeo manes, Elysiumq; nemus:
 Non ego, quod rapior primis inglorius annis,
 Fata moror, quamuis vincere dulce foret.
 Tu facis, ab miseranda parens, tua senior atas,
 Tempus in exiguum cur superesse velim.
 Ne tanti tibi morte mea sim caussa doloris,
 Et desolat.e certa ruina domus.
 Si tamen importuna feret me Parca, leguntq;
 Ultima fatales hic mibi filia Deæ:
 Officium saltē tumulo largire supremum,
 Cum repetes patriæ, culte Poëta, solum.
 Ossaq; præteriens nec calcet opera viator,
 Fac lapis inscriptis indicet illa notis.
 Et duo sint versus: Hic militis ossa Secundi,
 Iosaq; pro patria quæ tulit, arma iacent.

Perfer

Perfer & hac misera mandata nouissima matr,
 Ne violet lacrymis gaudia nostra suis.
 Nec tibi apud superos sit vili fama sepulti,
 Floreat in libris sed diurna tuis.
 Illam post obitus lucis solamen ademta
 Si mereor, cineres spem sine ferre meos.
 Tunc ego non Pario cæsum de marmore bussum,
 Gentis odoriferæ nec mibi dona velim.
 Sed latus pietatæ tua, diuisa beatis
 Manibus Elysij sancta vireta colam.
 Arentemq; sitim relevans felicibus vndis,
 Ipsius ex ritæ fonte perenne bibam.
 Cara vale genitrix, & tu germane, sororq;
 Et memor absentis si quis amicus eris.
 Tuq; loci, vates, consors natalis, & agro
 Terra mihi patriæ non repetenda, vale.

A D I O A N N E M H A
G I V M F R A N C V M.

Quod Dei Opt. Max. beneficio à gravis-
simo morbo sit liberatus.

E L E G I A V I I.

Vota mouent superos (expertis credere dignū
 Vota Deos, Hagi, sint modo iusta, mouent.
 Nam modo cum rapida correptus frebre iacerem,
 Sæuaq; torreret debile flamma latus.
 Optimus extremæ Pater ipso in limine mortis,
est)
 Optimus extremæ Pater ipso in limine mortis,
 Audijt

*Audijt intenta supplicis aure preces.
Mæstus eram, largisq; genas lectumq; rigabam
Fletibus, ante oculos mors erat atra meos.
Ante meos oculos stulta commissa iuuentæ,
Et nigra sulphureæ stagna paludis erant.
Alma tamen Pietas animum sperare iubebat,
Supplicibus mitem fonsib; esse Deum.
Ergo dolens imo suspiria corde trahebam,
Fundebamq; humili talia verba sono.
Unica progenies aeterni, CHRISTE, Parentis,
Omnis ab aeterno fons, & origo boni.
Hos precor exaudi gemitus, hic tende potentem
Aetheris excelsa de regione manum.
Nil agitur succis, ad opemq; potentibus herbis,
Quas parit omnihero terra benigna sinu.
Tu potes exhaustas in pristina reddere vires,
Languida tu viuo membra liquore riga.
Tum quoq; cum terras habitares, diceris ægris
Sæpe lubens medicas applicuisse manus.
Quod tua si, genitor, non fert ita sancta voluntas.
Et datus est vita terminus iste meæ:
Una salus animæ petitur mihi, cætera tellus
Ad gelidi liquidas contegat Albis aquas.
CHRISTE faue, cuius sanguis deleuit in alto
Collis oliniferi crimina nostra iugo.
Respice me, tenues cum Spiritus ibit in auras,
Nec mihi sit mortis munus inane tuæ.
Sed quid erit quæso, tua si benefacta canentem
Tam cito Persephone cogat acerba mori?*

Ecquid

Ecquid apud manes, in amœnaq; regna silentum,
 Grata resoluemus laudibus ora tuis?
 Lenis ades potius, veniasq; salutifer agro,
 Tu quoniam mitis, non quia dignus ego.
 Ipse tibi meritas solenni carmine grates,
 Munere pro vita, muneris autor, agam.
 Ipse coronabo sertis halantibus aras,
 Et dicam laudes, quo precor, ore tuas.
 Talibus orantem celo miseratus ab alto est,
 Cui pater in solio ius dedit omne suo.
 Iamq; fuit macies, discedit corpore pallor,
 Membrorumq; redit, qui fuit ante, vigor.
 Nec lateris cruciatus adest, & anbela recessit
 Febris, & ora minus torret amara sitis.
 Hausta nec alliciunt dulces medicamina somnos,
 Sponte sua facilis, non eget arte sopor.
 Quinetiam cultis assuesco rursus in hortis
 Aere paulatim liberiore frui.
 Agnoscunt zephyri reducem, viridiq; sub umbra,
 Blanditur lateri mollior aura meo.
 Argutaq; piæ volucres me voce salutant,
 Gratariq; vagæ lymphæ videtur aquæ.
 Ergo reus voti, quid agam? quæ dona rependam?
 Quo tibi, summe Pater, munere gratus ero.
 Non dabimus Costū, succumbe liquefici Amomi,
 Nec te Panchai thuris honore colam.
 Gratati tibi mens labe carens, et honesta voluntas,
 Inq; tui flagrans agnitione fides.
 Summe Pater, sobolesq; Patris, consorsq; duorum
 Spiritus,

Spiritus, in trino numine numen idem.
Omnipotens, cuius divina potentia finem
Non habet, aeternum laus sit honorq; tibi.
Non medicaminibus, non sum seruatus ab herbis,
Nulla meis radix vsibus apta fuit.
Tu facis ut videam celum, iucundaq; Solis
Lumina, quod redditum spero, loquorq; tuu est.
Idcirco, Lux alma, tuo tum munere vivam,
Ingenium soli seruiet omne tibi.
Quantaq; te generis teneat miseratio nostri,
Cum liqueat erroris penituisse, canam.
Supplicibus te, sancte Pater, placabo querelis,
Et citbarae lacrymis fila rigabo meis.
Tu modo, quae nunc mota fremunt, fac dira quies-
Bella, sit exili, militiaq; modus. (cant)
Tunc Iessaea tibi, pacis dator alme, iuuabit
Dulcissus arguta plectra mouere lyræ.

AD SYLVAS PROPE
ALBIM FL.

De diuturnitate belli, & hosti-
um crudelitate.

ELEGIA VIII.

Visa queror, quamuis nil proficiens fundam
Nubibus, & zephyri verba caduca ferant.
En iterum sylphae, nostras audite querelas,
Cresce iterum lacrymis, spumifer Albi, meis.
Nam

Nam grauius tacitis mens carpitur anxia curu,
 At mibi, cui referam, nullus amicus adest.
 Vos Coryli, vos hæc memores ediscite Fagi,
 Testis & è celsis affonet aura iugis.
 Qua merui culpa tam sœuam numinis iram?
 Quæ coniurarunt in caput astra meum?
 Cultor Apollineæ modo qui placidissimus artis,
 Aspera cum lituis bella perosus eram,
 Nunc agor insantis violenti Martis in armis,
 Vix numerans vita bis duo lustra mea.
 Ingrediorq; fero tenerum latus ense recinctus,
 Ense laceffitas instruo sepe manus.
 Asperitasq; mihi simulatur, & opto timeri,
 Et meditor rigidis moribus esse ferox.
 Scilicet idcirco fessos etate parentes,
 Infelix patrum deseruiq; senem:
 Ne mihi cum sacris essent commertia Musis
 Amplius, & vulgi pars ruditis vna forem?
 Hoc aliquis nuper si prædixisset eunti:
 Miles in his terris, quas petis, arma geres.
 Tu quoq; dixissem, pelago licet altior, Arctos,
 Occidui vetitas in maris ibis aquas.
 Parhæsides liquido vos æquore tingite stelle,
 Arma peregrino miles in orbe gero.
 Vos ego nunc dulces, qui me defletis, amici,
 Admonitos iubeo casibus esse meis.
 Disce memor sortis, quisquis sapis, esse futura,
 Ire solet pulso nubila sole dies.
 Temporis, Aonides, iuuat, ô, meminisse beati,
 Omnia

Omnia quo tutæ plena quietis erant.
Cum teneræ passim choreæ, cantusq; sonarent,
Nec fera materiam carminis arma darent.
Quid mihi vobis cum est, infamia Cæsaris, Hunni?
Cur niger Arctoas potat Iberus aquas?
Quisquis es, inuisum te semper Erynnies atra,
Ultrices diræ, proditionis, agant.
Qui placidam furijs populi turbare quietem
Ausus es, & castris hos sociare tuis.
Quod precor, euenit, mouere cacumina quercus,
Sylvaq; concussis annuit alta comis.
In patriæ clades, ignominiamq; ruentis,
Dic age, ciuilis non satis ensis erat?
Cor dolet, ac penitus tremor intima concutit ossa,
Cum subeunt oculis omnia visa meis.
Quanta sitis nostri stricto semel ense cruoris?
Quantus in immani pectore cædis amor?
Morte pia grauiora timent, fugiuntq; puella,
Inq; sinu matres pignora cara gerunt.
Ab quoties, dum lustraferum per deuia gressus,
Incitat a tergo qualibet aura metum.
Ab quoties, strepidum ramis facientibus altis,
Hostiles aliquis credit adesse pedes.
Interea Sythicis equitum de finibus alæ,
Squalida funestis cædibus arua replent.
Ignibus intonsi montes, campiq; reluent,
Ferreus est, eheu, quem nibil ista mouent.
At simul è specula turmalis buccina signum
Edidit, & lictui, raucaq; terga sonant:

Hicet arma tremunt omnes, arma, arma frequen-
 Unaq; per muros vox sonat, hostis adest. (tat,
 Hostis adest, vox una sonat, simul aera late
 Pondere tormentis grandibus acta, volant.
 Inde ruit miles, veluti de montibus altis
 Ille canum sauis morsibus actus aper.
 Nam dolor ardentes iustissimus incitat iras,
 Conscia mens animos adiuuat, ira manus.
 Sed pauidus viso, dat inertia milite terga
 Hunnus, & admissos calce fatigat equos.
 Tollitur ad celum densa caligine puluis,
 Ita q; quadrupedum cursibus arua tremunt.
 Mox redeunt matres fessae, pauidaeq; puella,
 Siue nemus latebras, seu dedit alta seges.
 Aspiciuntq; suæ fumantia culmina villæ,
 Nec quisquam flammis addere curat aquas.
 Sed veluti lacrymæ sedare incendia possint,
 Ex oculis tanquam fonte, perenne fluunt.
 Hac miseris superest, post omnia, sola voluptas,
 Hostis inhumana de feritate queri.
 Hinc artus laceri, vacuosq; inuenta per agros
 Corpora, natali defodiuntur humo.
 Felices animæ, parta iam pace, quiescunt
 In patria, pro qua non timuere mori:
 Nos spes ambiguæ, tumuliq; ante ora recentes,
 Discruciant varijs, & labor ipse, modis.
 Nec minus interea fugit, heu, fugit vtilis etas,
 Quodq; semel perire, fata redire negant.
 Ergo nec Aonia cingent mea tempora Lauri,
 Carmina

Carmina nec doctis vatibus aqua canam.
 Hoc etiam (quoniam tulimus peiora) feremus,
 Si modo non bello nos grauiora manent.
 Heu mihi, quæ duris vox rupibus icta resultat?
 Triste quid hoc iterant concava saxa? manent.
 Nil lati superest, ostentant omnia luctus,
 Nescio quæ clades sera, sed ampla, venit.
 Hoc erat, besterna quod turbata noctis imago,
 Mæsta quod obscena signa dedistis, aues.
 Tu tamen bæc serua nostri monumenta doloris
 Arbor, & incisis cresce videnda notis.
 Quas aliquis viridi spectans in cortice, tempus
 Militiae possit flebile scire meæ.
 Sortis & admonitus præsentis, fletibus herbas
 Sæpe meis sparsas, spargat & ipse suis.
 Quid queror infelix? sine pondere verba querētis
 In pelagus rapidis deuebit Albis aquis.
 Sic iterum, sic sæpe tamen iuuat edere questus,
 Hos mihi cum bollo finiet vna dies.

AD IOANNEM VARVM.

De prodigijs ante pugnam inter Imp. Carolum, & Ioannem Fridericum.

ELEGIA IX.

Nunc ego, nunc dubij vereor certamina Martis,
 Vare, nec à castris segnis abesse velim.
 Stant acies, certe pugnabitur, horrida terrent
 Prodigia, heu fatis tristibus orta dies.

Lucida sanguineis Aurora iugalibus exit,
 Praevia nec faustum stella ministrat iter.
 Talis erat facies, Pbrygys cum Memnona campus
 Vedit Achillea cuspide Diua mori.
 Sol quoque, prætexens atra ferrugine frontem,
 Horrificis mæstus nubibus abdit equos.
 Nec gutta frustra toties cecidere cruenta.
 Et seges in campis sanguinolenta fuit.
 Terribilemq; ferunt (quod dij precor omen in ho-
 vertite) per nubes arma dedisse sonum. (Item
 Albi pater, pater Albi, tuo quo corpora volues
 Gurgite? cæsorum quantus aceruus erit?
 Forsan & è nobis aliquem nil tale putantem,
 Tristia crudeli fati sub hoste manent.
 Exitus in Dijs est: sed enim ruit acer in armis
 Cantaber, inuitas gens habet illa manus:
 Utq; alios taceam, dic quæso, ferocibus Hunnis
 Ecqua sub Arctoo sæuior axe fera est?
 Hos tu, Vare, caue, lateriq; sodalis adhære,
 Nulla mibi vitæ, te sine, cura mea.
 Iamq; tubæ, lituiq; sonant, lacrymosa valeat
 Omnia, pro patria dulce piumq; mori.

A D C H R I S T O P H O R V M
 Herdesianum Iureconsultum.

E L E G I A X.

E S S E per insidias iter, Herdesiane, monebam,
 Dicebam toties, Hoc iter omne caue:

Tamen obfessas peregrinae milite gentis
 Ausus es, inuitis omnibus, ire vias.
 Obstupui, subitaq; tremens formidine, sens
 Patus (vt audiui) dirigiſſe metu.
 Omnia namq; mibi comitum pars vna tuorum
 Nuper ad Albiacas rettulit hospes aquas.
 Purpureo celum iam Sol reſerauerat ortu,
 Nocturnoq; vigil munere functus eram,
 Membris egressua ripa viridante iacebam,
 Militiæ deflens tædia longa mea.
 Ecce leui remo ſe matutinus agebat,
 Nescio, quis patriæ de regione tua.
 Fatus erat propior, ſurgo, nauitamq; ſaluto,
 Ense latus cinctum eſt, hæſta iacebat humi.
 Proimus agnōſco iuuenem, quo nullus ad Arctū
 Doctior argutæ filia mouere lyrae,
 Franciſcum, cui Pierides, niſi bella fuiffent,
 Cinxiffent Laurifrone virente comam.
 Ille uos casus referebat, & hostis amicam
 Ipsiſus in diræ limine mortis opem.
 Caſtra petebamus (lacrymans dicebat) et vrbem,
 Qua ſale durandas Hala ministrat aquas.
 Nō procul hinc locus eſt, vbi ſpumifer ilice densū
 Perſluit vndoſo gurgite ſala nemus.
 Ille dum gelida feſſi ceſſamus in umbra,
 Dum leuat irrigui fluminis vnda ſitim :
 Ecce minax, ſtrictisq; ferox mucronibus hostis
 Ad liquidas præda, tendit onuſtus, aquas.
 Hostis agens captosq; greges, armentaq; ſecum,

Indigena miseris rura colentis opes.
 Iamq; propinquabant, iā nos clamore premebant,
 Nulla fugae ratio, nulla salutis erat.
 Dum tamē & pecudes, onerosaq; præda sequentes
 Vallis & assiduis vda moratus aquis:
 Montis & oppositi (miserabile) nitimur altum,
 Ut quibus est cursu vita tuenda, iugum,
 Lustraq; scrutamur nigrantibus abdita sylvis,
 Et minus inuisæ quæ loca lucis babent:
 Veritutur ante oculos lacrymosa cædis imago,
 Et suus arbustis omnibus horror inest.
 Sic ingrata dies, sic tota sub aethere nudo,
 Nox in desertis rupibus alta fuit.
 Interea non vlla cibi, non montibus illis
 Vlla vel exigui copia fontis erat.
 Auribus accipimus vulgi lamenta per vmbram,
 Pulsaq; nocturnis questibus antra sonant.
 Deflet vterq; parens natos, natiq; parentes,
 Vir mala dilecta coniugis, illa viri.
 Paruus & in dumis puer à genitrice relictus,
 Mater io sylvis abdita, clamat vbi es?
 Mater io, si viuis, vbi es? Quis talia siccis
 Audiat, aut possit commemorare genis?
 Sole recens orto, montes, nomorumq; latebras
 Linquimus, & superis vota, precesq; damus.
 Ventum erat in campum, redit hostis, & ecce co-
 Ductor, anhelanti nos petit acer equo. (bortis
 Stamus, & Aonie cultores dicimus artis,
 Immunes belli nos habuisse manus.

Nomen

Nomen ad Aonidum, Iuuenes confidite, dixit,
 Nos etiam mites erudiere Dea.
 Quod si forte procul vestras peruenit ad aures,
 Sincerus priscis Actius ortus auis.
 Actius Hesperijs fama bene notus in oris,
 Pinguia Sebethi qua rigat arua liquor.
 Ille ego me veteri consanguinitate propinquum
 Glorior, & vates, Vatis amicus, amo.
 Impia nec preda me traxit in arma cupido,
 Cum populis terras cura videre fuit.
 Sic at, & nobis, vbi Cæsar agebat, in urbem
 Exhibuit tutas ipse coborsq; vias.
 Tali narrabat, lacrymisq; fluentibus, ambo
 Duximus in longas tristia verba moras.
 Dictamen, ô iuuenis, tantis erepte periclis,
 Quo mihi nunc rapto vivere triste foret:
 Ante tuos oculos cum tela necemq; videres,
 Quid tibi tunc animi, quis color oris erat?
 Ergo reliquisses iucundas luminis oras,
 Nil pia cultori Musa tulisset opem?
 Forsan & nostri memor ipsa in morte fuisti,
 Conuertens vultus buc per inane tuos.
 Dixistiq; vale, pars quisquis es vna meorum,
 Ultima lux oculis est bodierna meis.
 Hac mihi narrabis, cum mænia vestra reuismam,
³³ Namq; iterum dulci Musarum tangor amore,
 Et me iam belli militiaq; pudet,
 Quod nisi me fallant animi præsagia, tecum

C 4 Erigo-

Erigonem quando Phœbus adibit, ero.
 Tunc viridi mecum residens in gramine, tuto
 Omnia depones auribus illa meis.
 O mihi leticiam, cum pace, datura perennem,
 Fortunata mibi terq; quaterq; dies.
 Martia qua signis fulgentia castra relinquam,
 Castra sub byberno quæ videt vrsa polo.
 Vosq; per Aonios sequar, ô mea gaudia, montes,
 Inuentor citharæ Phœbe, nouemq; Dea.
 Alloquar & dulces, quibus ante fruebar, amicos,
 O mihi solennis semper habenda dies.
 Hanc celeri genitrix ut Memnonis afferat ortu,
 Adde tuas nostris, Herdsiane, preces.

A D A M I C O S.

De suo in patriam reditu facta
 iam pace.

E L E G I A XI.

Cingite io Lauri, ter io mea cingite Lauri
 Tempora, finito prælia Marte silent.
 Nunc funesta mihi (vix possum credere tantum)
 Arma licet, facta pace, referre domum.
 Nunc scio: tranquillæ q; sint bona commoda pacis,
 Bellaq; sint terris quale cruenta malum.
 Proderit hoc olim prima didicisse iuventa,
 Martis inexpertis dulce videtur opus.
 Este salutati, quos sum complexus, amici,

Siue

Sine quis in studijs, seu tulit arma simul.
 Vos ego nunc, animi pars nostri magna, relinqua,
 Natalis repetens dulcia rura soli.
 Castra valete, valete enses, vale hospita tellus,
 Enemus, & lacrymis conscientia ripa meis.
 vos quoq; consortes operum, quos nuper acerbo
 Funere Mars hausit turbidus ante diem.
 Illustres saluete animæ, longumq; valete,
 Tuq; sed(heu) fractis cornibus, Albi vale.
 At tu parce, precor, subiectis, inclyte Cæsar,
 Humanæ factus sortis ab hoste memor.
 Gloria victori est victis donare salutem,
 Nec crimen, quicquid non bene cessit, habet.
 Leto volubilibus victoria passibus errat,
 Et magni reges, & cecidere duces.
 Fallor? an incipiunt alti subsidere montes?
 Spirat & è patrijs lenior aura iugis?
 Saluē dulce solum, non mitis, & optima rerum
 Pax tibi, non agri fertilis vber abest.
 Nontibi prata suis desunt rorantia riuis,
 Ubera quiq; ferunt nectare plena greges.
 O quoties ego Cynthi tuas placidissime lymphas
 Optaui, quoties herbifer Aci tuas?
 In somnis quoties gelidos baurire liquores
 Vixi, & berhoso pellere fonte sitim?
 Cum mibi succensas torreret anhela medullas
 Febris, & ante oculos mors foret atra meos.
 Saluē terra meæ seruans cunabula gentis,
 Terra potens aquoniure, Deumq; metu.

Serius his utinam me vallibus occupet atas,

Quas olim veteres incoluisti aui.

Nec mihi deficiant hortus fidiq; sodales,

Nec liquor, in patriis quem tulit tua iugis.

Nec lyra, maturis vires adimentibus annis,

Triste senectutis quæ leue reddat onus.

Pegasides, requies curarum sola mearum,

Vos ego quod superest tempus in omne colam.

Vos date Castaliae, Vatum pia numina, vestro

Plena sacerdoti pocula rursus aquæ.

Nec mihi sit damno, quod me lacrymosa coegit

Prælia deserto Mars Helicone sequi.

Non ego supposui te etiis insontibus ignes,

Facta nec iniusta est dextera cæde nocens.

Et licet ad magnos victoria flexerit hostes,

Arma tamen causa pro meliore tuli.

Vos quoq; sum lituos inter veneratus, e&r enses,

Quodq; fuit vacuum tempus ab hoste, dedi.

Deq; tot amissis etiam nunc pauca supersunt,

Carmina, militiæ tempore facta mee.

Vade agedum, consuece legi, manibusq; teneri,

Parue, sed auctori care libelle tuo.

Non ego te viridi genui proiectus in umbra,

Ocia quæ sacris Vatibus esse solent,

Sed trepidas inter pugnas, dum Carolus armis

Cesar ad infaustas fulminat Albis aquas.

Tu mibi curarum requies, tu dulce laborum

Sepe vel obscura nocte, leuamen eras.

Qualiscunq; meis vinas diuturnior annis,

Perq;

perq; manus sera posteritatis eas.
Aspera cum numeris grauioribus arma valete,
Pax iuuat, in teneris sint mea regna modis.

P. LOTICHII SECUNDI
ELEGIARVM

LIBER II.

AD MATTHIAM STO-
ium Borussum.

ELEGIA I.

E canouum vatcm, pulcra cum matre Cupido,
Uror, & en gressus in tua castra fero.
Arma prius gelida (ne me contemne) sub Arcto,
Turbine sic rigidi Martis agente, tuli.
Nunc quia pax facta est, tibi florida seruiat etas,
Pace Venus leta est, pacis alumnus Amor.
Sic ego: cum tenero sic alma Cupidine mater,
Militiae princeps tu mibi, dixit, eris.
Nontamen hoc galeam bellū, non postulat hastam,
Cingere sanguineo nil opus ensi latus.
Pax erit, & roseis degens in odoribus auum,
Candida perpetui tempora veris ages.
Hattenus: & viridi cinxit mea tempora Myrtho,
Et, leuiter ridens, haec, ait, arma geres.
Exoluit promissa Venus, feliciter arsi,
Inq; meo nullum crimen amore fuit.

Quin

Quin etiam voti compos noua carmina feci?
 At cito latitiae nunc mibi finis adest.
 Et merito, quid enim franges mea commoda fugi?
 Utilius fuerat non habuisse pedes.
 Nunc & Amor grauius, quia signa reliquimus,
 Et rapido longas vindicat igne vias. (vris,
 Pollicitisq; fidem iubet addere mater Amoris,
 Concutit & sauras, ne sis inulta, faces.
 Nonne fuit melius dominæ seruire puella,
 Cernere quam tumidi littus vtrunq; maris?
 Quid mihi cum pelago, mea si tellure morantur
 Gaudia, si puppis non vehit vna duos?
 Cœrula mutandis haud mercibus æqua sulco,
 Terra satis magnas culta ministrat opes.
 Nec zepbyros nautis opto, sed amantibus aplos:
 Quid mihi cum pelago, si meus ignis abest?
 Parce tuo vati (nam sum tuus) alma Dione:
 Scis Dea, scis votis crimen abesse meis.
 Sancte puer, pueriq; parens, auertite curas,
 Digna parens puer, digne parente puer.
 Vos quoq; Nereides, veteres extinguite flamas,
 Siquis viret toto, qua iuuet, herba mari.
 Pro quibus occuleos vobis ego matris aquosa
 Tethyos amplexus, Oceaniq; canam.
 Vosq; fatigatos celesti gramine dicam
 Axe sub Hesperio pascere solis equos.
 Vana precor, surdum votis obmurmurat aquor:
 Heu mihi tranquillu, quod peto, littus vbi est?
 Torqueor, & cunctas violentius vrop in horas,
 Arida

Arida ceu calidis vritur alga focis.
Felix ante alios, patriæ decus, optime Sto,
O caput ærumnis sape fidele meis.
Tu modo præsentes morbis, quibus vteris, herbas
Colligis, & succos conficis inde suos.
Et modo pastorum viridi coniuia sub umbra,
Concinis argutis carmen agreste modis.
Interea gelidis in vallibus aura susurrat,
Lenis & ardore spiritus ille tuos.
Felix, qui molles trabis abditus arbore somnos,
Quos leue conciliat murmur euntis aquæ.
McVenus incertis agit imperiosa procellis,
ut rapit instabiles astus in alta rates.
Hinc est, quod dulcis nec carpo dona iuventa,
Ex humili nec me carmine Musa leuat.
Quin prius in numeros faciles que sponte fluebant,
Vix coëunt iustis verba coacta modis.
Nontamen indignor, merui quoq; forte, sed ang;
Non merui tantis, nec sine fine malis.
Non ego te, mea Lux, deceptam fraude reliqui,
Non spolium rapto turpe pudore tuli.
Dij mibi sunt testes : si mentior, æquore vasto ,
Obruas, & mutis piscibus esca natem. ,
O saltem pietas bæc profit, & ultima passum
Deferat in portus me Cytherea suos.

AD DAVIDEM CHY-
 TRAEVM.

ELB-

ELEGIA II.

Quæ legis, ille tuus vates, Chytræ, Secundus
 Tristibus hinc elegi verba ferenda dedi.
 Pinguia qua legeris secat arua rapacibus vndis,
 Per caua spumosis saxa volutus aquis.
 Ecquod erit tempus, vestris quo redditus oris
 Ocia secura plena quietis agam?
 Quando exit, ut veterum liceat meminisse laborū,
 Arbitrioq; dies continuare meo?
 Hæc ego, cum redditus agitarem mente, fonebam
 Gaudia, successus non habitura suos.
 Nam subito, nostris iterum contraria votis
 Horrida Mænalius bella sub axe tument.
 Utq; ferunt, armis late vastatur & igni,
 Pene mibi patrio gratiор ora solo.
 Non patria est tantū, primos quæ præbuit ortus,
 Sed quocunq; loco viuere dulce fuit.
 O ego quam vellem, ne quis mihi nuncius esset,
 Extremas ultra solis abire vias.
 Degere vel Lybicas ubi dissipat austera arenas,
 Quo non vlla meum fama sequatur iter.
 Hoc tamen est leuius, quam damna videre suorū,
 Leniter ad sensus auribus hausta fluunt.
 Lumina conselerent alij, qui sanguine gaudent,
 Duricies non est pectoris illa mei.
 " "
 Scimus ad aërias ut tu superaueris Alpes,
 Multa

Multa forent oculis ne patienda tuis.
vtq; procellosis totics pater Adria ventis,
viderit, incertum pene salutis , agi.
Quid loquar , vt veteres Arni percurreris vrbes?
Quasq; rigat Tybris, quas Aniēnus , aquæ?
Nunc tibi parta quies, geminasq; reuersus ad Ar-
Ingenij profers minera larga tui. (Etos,
Nam tibi nascenti ratae in pelora dotes
Contulit, & linguam Phœbus vtranq; dedit,
Oraq; si culto sermone diserta resoluis,
Crediderim Musas hoc ego more loqui.
O vitam posse solatia ferre sodali,
Non adeo durum, quo premor , effet onus.
Iam neq; me veterum mulcent præcepta virorum,
Ulla nec in libris est medicina meis.
Sape suburbanis (vt nunc quoq;) lento in hortis
Ambulo, cantantes qua liger audit aues.
Ponere nec spacij varias aequalibus herbas,
Nec riguæ sulcum ducere tædet aquæ.
Sape fatigato , sub onusta vitibus vimo,
Diluit arenti Bacchus ab ore sitim.
Paucaq; subiçiunt illic mihi carmina Musæ,
Tempora dum leni sunt madefacta mero.
His, miser, atq; alijs tento lenire dolorem,
Ille sed in medijs nescit abesse rosis.
Tunc piget, ac mallem nullos tetigisse libellos,
Cum subit in studijs nil opis esse meis.
Me miserum, quod non alio tempore nasci
Contigit , aut vita non breuiore frui.

Nam

Nam mihi quid celi iucundum cernere lumen
 Prodest, si grauior proxima quæq; dies?
 Pax ades ô, longumq; mane, pax optima rerum
 Huc ades, & populos alma reuise tuos.
 Tunc deducta nouis mihi carmina fontibus ibunt,
 Forsan & à nullo vate secundus ero.
 Non ego deletas acies, non aspera dicam
 Prælia, nec clausas conquerar ante fores.
 Sed cithara te sancte pater, qui bella coërces,
 Te labente die, te veniente canam.
 Quæq; diu mecum tenero seruuit Amori,
 Seruiet hinc soli Musa pudica Deo.
 Si iuuat, & fas est, vita quodcunq; sequetur
 Ducere, clam tacito mors yenit atra pede.

AD IOANNEM HAGIVM. F.

ELEGIA III.

Queris longa meos nūquid via temperet ignis,
 Aut quid adhuc saui miles Amoris agam?
 Absentemq; refers consumi tabe puellam,
 Multaq; fortunæ de levitate queri.
 Protinus ut legi, calefacta per ossa cucurrit,
 Sparsit & attonitas flamma rubore genas.
 Sunt etiam lacrymae (nam vera fatebor) oborta,
 Admonitu Dominae cor mihi molle fuit.
 Non quisquam meliore fide (tu testis) amauit,
 Cum noua me Veneris misit in arma puer.

Tunc

Tunc ego regnabam, nec me felicior alter,
 Gestit militia signa, Cupido tuæ.
 Tunc primum dulcis præconia nescere fama,
 Et caput teneris velle placere modis.
 Nullum mihi vasti restare pericula ponti
 Ringebam, nullas iam superesse vias.
 Icundeq; genus meditabar amabile vitæ,
 Et facilem Dominam, coniugiumq; bonum.
 Sic fallax prælufit Amor, non omnia vertit,
 Longaq; post aëtum Ver breue, capit hyems.
 Nam pudor à tumida cum cederet ore puellæ,
 Nec caperet fastus facta superba suos :
 Immemor ipse mei, quo spes minor, acrius arsi,
 Spumeus in breuibus ceu furit astus aquæ.
 Quis mibi non illo solatia tempore dixit,
 Quis graue sub Brumam non miseratus iter ?
 Cum tu præcipue de mille sodalibus, Hagi,
 Fletibus ærumnas prosequerere meas.
 Præta recens (memini) licet ipse Cupidinis essem,
 Et similis toto pallor in ore foret.
 Vulnera lenibas tamen infelicitis amici
 Et mibi dicebas ? I modo, sanus eris.
 Quid tamen hybernis pulsas Aquilonibus Alpes
 Profuit, & rupes scandere Iura tuas ?
 Me Rhodanus velox, me clementissimus amnis
 Caruleo lassum gurgite vexit Arar.
 Vidi, spumiferis ubi Sequana fontibus exit,
 Vidi, qua tumidas in freta voluit aquas.
 Non tamen est defessus amor, nec in hospita curat

*Saxa, nec irati murmura seu maris.
Quid querar infelix? Tua molliter ossa quiescant,
Alte sub Hetruscis nuper humate iugis.
Tu mibi per casus omnes, dum fata sinebant,
E celo missus dulce leuamen eras.
Ergo ego te nunquam miseris deflere querelis
Cessabo, donec me premat atra dies.
Nunc sine te postquam iucundū lumen ademtū est,
Ut vaga nymboso turbine pinus, agor.
Ante meos oculos, quæcunq; reliquimus, harent,
Et quæcunq; animo grata fuere meo.
Sic mea Lux patrios primum me duxit in hortos,
Sic lacrymans flamas est mibi fassa suas.
Sic gemuit, sic culta fuit, sic oscula iunxit,
In viridi mecum sic requieuit humo.
Talibus atq; alijs, qui pene resederat ignis
Crescit, & admonitu robora sumit Amor.
Sed tamen, aut fallor, positis aut tempore curis,
Quod mibi promisit vox tua, sanus ero.
Viuat, & abrupti caussam sciat illa caloris,
Non reuocant lapsos irrita vota dies.
Iam nihil est totū quod amauimus, omnia mecum
Dij quoniam magni sic voluere, tuli.
Quod superest, teneros felicius exigat annos,
Viuat, & ardoris sit modus illa mei.
At tibi, qui mecum longo coniungeris vsu,
Dulcia coniugij vincula necat Hymen.
Quaq; iuuentutis sunt præmia puriter atla,
Ante tuos videas pignora certa pedes.*

Me doctis animum iuuat emendare libellis,
Candidior forsan proximus annus erit.

AD IOACHIMVM CAME-
RARIVM PABENBER-
GENSEM.

De obsidione vrbis Magdeburgensis.

ELEGIA IIII.

Si vacat arcanis aures præbere querelis,
Nec data per leuas omina spernis aues :
Accipe, quæ primis, Ioachime cadentibus astris,
Accipe, quæ vidi cum foret orta dies.
Nox erat, & placidos spargebant sidera somnos,
Quos leuis aëria deuehit aura via.
Plaustraq; Mænalia dum custos flecteret vrsæ,
Somnia sunt curas hac imitata meas. Somnia
Flumen erat, dubito fuerit num Rhenus, an Ister,
Spumifer aut Albis, sed reor Albis erat.
Stabat arenoso vetus vrbis in margine ripe,
Omne cruentato milite cincta latus.
Castraq; spectabat ringo de mænibus altis,
Fallor, an in leua ferta fuere manus ?
Flebat, & in uitio miscebat fletibus iram,
Turrigerò longas vertice scissa comas.
Ergo fremēs, quis me manet exitus, inqt ? an ultra
Sors mea, quo tandem progrediatur, habet ?
En ego, quam foui tot secula fortiter vrbem,
Nobilec ni de me romen habere dedi.

Efferus ex imis euertere sedibus hostis
 Nititur, & venia ius superesse negat.
 Hic pietatis bonos? ea libertatis amatae
 Gratia? quid fieret, si scelus ausa forem?
 Prosit, & excusat, quod sum mibi conscientia resti,
 Et caput in patriæ nulla quod arma tuli.
 Sed prodesse parum est: labes hinc prima malorū,
 Hoc miseræ (verum si profitemur) obest.
Mænia debueram natalia prodere, texi:
 Fida nec innocuis ciuibus esse, fui.
 At decus hinc nostræ quondam meruere puella,
 Ad quas & populi summa relata sui:
 Gratia vindicibus iam nulla rependitur armis,
Cum tulerint alie præmia, pleffer ego.
 Quid faciam? qua spe nitar? quo lumina flectam?
 Unde petam fessis perdita rebus opem?
 Non mea connubijs operatur in vrbe iuuentus,
 Pace bona casti gaudet Amoris opus.
 Squalida vastatis apparent frugibus arua:
 Hostis ab agricola non sinit arua coli.
 Nec lego purpureos in serta recentia flores:
 Non mibi flos pratis mollibus vllus biat.
Eunera his vidi campis indigna meorum,
Damna his aduerso triflia Marte tuli
 Hei mibi, qualis erit (quod abominor) exitus vr-
 Concidet hostili si reserata manu? (bis,
 Quis tenerum pauidæ latus hauriet ense puelle,
 Virginitas cuius præda latronis erit?
Hoc oculi quæcumq; xident, cinis omnia fient,
Utræq;

utq; dicetur flebile ripa solum.

Ergo dies veniet qua mania nulla tuebor,

Peruq; restabit nominis umbra mei.

Qua; fuit murus terram proscindet arator,

Urbsq; sub his, dicet collibus alta fuit.

Quid grauius, victore Geta, miseranda tulisset,

Casare quam magna bella gerente fero?

Atq; utinam saui potius mea viscera Thracis,

Persaq;, & extremus dilaceraret Arabs.

Hoc tamen infelix casus solarer acerbos:

vulnera cognata sunt grauiora manu.

Maiorum tumulos, sacrosq; Tuistonis umbras

Testor, & hac tacito sidera fixa polo,

Me frouasse fidem: si mentior, ultima nunquam,

Quae patior, tantis hora sit illa malis.

Et tamen ut furijs insurgit atrocibus hostis:

Silibet in cineres sauiat illa meos.

Herbiferæ valles, gelidiq; in vallibus amnes,

Quicquid & in terris dulce relinquo, vale:

Este mei memores ripæ, Nymphæq; sorores,

Longa mea in vestris regna fuere locis.

Plura querebatur, nostro sed protinus omnis

Corpore defluxit somnus, & orta dies.

Mæstus, & obscuræ turbatus imagine noctis,

Sub matutini lumina Solis eram,

Montis inaccessi radicibus adiacebat imis

Lucus, ubi variæ consociantur aues.

Est sacer arbustis, vastisq; recessibus horror,

Per medium rauca voluitur amnis aqua.

Hic trepida speciem repetens in valle quietis,

Ergo quod(aiebam) somnia pondus habent?

Cur nimium memini? verisq; simillima vidi,

Languidus aurora cur oriente fui?

Vigio. — Dum queror, & varijs turbatus obambulo curis,

Mobilis arboreas impulit aura comas.

Aquila

Ecce quatit rapidis ious armiger aëra pennis,

Olor. — Albus & incurvis vnguis heret olor.

+ Saxon.

Nulla fuga est capo: spectantq; silentq; volucres,

Astera dum fulua properis armament.

Gallo

At vigil, auroram qui cantibus euocat, ales

Audet ab aërije obniue ire iugis.

Tunc volucres sauas exercitus vndiq; pugnas
Ingenus pugna. — Sæcitat, alarum plausibus antra fremunt.

Interea remouent subeuntia nubila Solem,

Præsagiq; micat fulminis igne polus.

Terreor, & vanos reor hac quoq; fingere somnos,

pau: Euryalus. — Sed patula vigilans illice nimis eram.

— Max pauc e redeunt, & quantes sole redusto,

pau: laius pug. — Paulatim molli pace fruuntur aves.

Et nunc candidior, veluti iam fata vocarent,

pau: penoprecessi. — Eundit olor dulces ad vada notos sonos.

lupus as Dida. — Protinus exclamo, superi mea visa secundent:

Inq; Notos, quidquid triste minantur, eat.

Nec minus indigenis vnoeo sua munera Nymphis,

Et palmis haustas libo duabus aquas.

Hec tibi, cui fas est casus aperire futuros,

Carminibus volui non reticere meis.

Plura quidem vidi, sed que colanda putavi,

valle

Valle sub arcana cetera quercus babet.

AD IOANNEM SAMBV-
CVM PANNONIVM.

ELEGIA V.

Imus aquoreas, sine te, Sambuce, per vndas,
Si precor ad longas vtilis aura vias.
Tu repetis primos Araris, quos vidimus, ortus,
Et Rhodani liquidas, quas Arar auget, aquas.
Nam tecum montes ibi vult habitare salubres,
Noster egens medicæ nunc Apianus opis.
Tempore qui longo feruoribus vstus anhelis,
Mutato sperat posse valere loco.
vade, nec immitti correptum febre sodalem
Desere, iucundum, te duce, fiet iter.
Felices crescent illis regionibus herba,
Floridior nullis est Panacea iugis.
Mobilibus q; leues spirant afflatibus aura,
Nec canis astiui tempora sicca nocent.
Rura, quiesq; animi, diurnos pellere morbos,
Sæpe Machaonia fortius arte solent.
Non ego vos animo properans gaudente relinq;

”
sed prius hunc culto totum ducemus in horto
Lusibus, & scyathis, carminibusq; diem.
Pampinus astiua mensæ circumdabit umbras,
Altaq; vicinas integer vlmus aquas.
Nais vbi virides, & Hamadryas irrigat herbas,

utraq; delitijs Nympha bēata suis.
 Illic vnanimes conuiuabuntur amici,
 Verbaq; de varijs plurima rebus erunt.
 Nec deerit fidibus teneras qui mulceat auras,
 Et cibaræ doctas applicet arte manus.
 Atq; aliquis veteres, Apio præcinctus, amores
 Concinet ac largo proluet ora mero.
 Ipse ego, florenti redimitus tempora Myrbo,
 Pocula pro vestra multa salute bibam.
 Cunctaq; præterita repetens solatia vita,
 Conquerar absenti nil fore dulce mihi.
 Gratus enim longæ mihi consuetudinis usus,
 Quicquid in hoc nobis incidit orbe, fuit.
 Scilicet in vestro geniæles pectori Musæ,
 Numinis effigiem constituere sui.
 Hinc amor, & simplex probitas, hinc copia fandi,
 Tinctaq; Cecropio carmina melle fluunt.
 Non pariter latum sulcabitus amplius æquor,
 Prora fatigatis non dabit vna thorum.
 Nec simul à nautis portus scitabimus aptos,
 Quaq; regant tacita sidera noctis iter.
 Vos quoq; suprema nunc forsitan alloquor hora,
 O vtinam memores sitis vterq; mei.
 Ipse pruinosæ iuga seu calcabo Pyrenes,
 Sive tuo lassus flumine, Vare, bibam,
 Seu quocūq; trucis caput hoc feret impetus vnde,
 Semper inoblitæ vos pietate colam.
 Felix qui solus, paruo contentus, in agris
 Dedit, vbi proavis res fuit ante suis.

Nec

Nec pelagi scopulos, nec acerba pericula nouit,
 Nec liquor aquorea quam sit amarus aquæ.
 Certe ego, si sincerent mea fata, quiescere vellem,
 Tempus & arbitrio ponere dulce meo.
 Certe ego sic agerem molles inglorius annos,
 Nec mibi solsticium, nec grauis esset hyems.
 Nunc miseri virides errando perdimus annos :
 Nemo sed (heu) curas effugit ipse suas.
 Adde tot exhaustos multis, sine honore, labores,
 Quorum culpata est (nec meruere) fides.
 Interea subrepit iners, & inutilis ætas,
 Inq; alias certè mors vocat atra vias.
 SuVates umbris crudelibus occubat Alitus,
 Sic Rosa, flos æui nuper vterq; sui.
 At, tuos cineres (quicunq; est) alluit Arnus,
 Paoniae celsis occidit ille iugis.
 Nec iuuit doctas mentem formasse per artes,
 Fonte nec Aonio deposuisse sitim.
 Concordes animæ regeret dum spiritus artus,
 Natalis cuperem vos tenuisset humus.
 Quis dedit ignotis tumulos ? quis lumina texit ?
 Quis scit an hæc fati nos quoq; iura manent ?
 Quandocunq; volent, superis parere necesse est :
 Terra sepulturæ qualibet apta mea.
 Nulla mihi est, nostro quæ ploret funere, coniunx :
 Et pia, si moriar, non erit orba parens.
 33
 Ad mea si quando venietis busta sodales,

D 5 Qua

Qua procul occiduo littora Sole tepent;
 Este mei longum memores, requiemq; precati,
 Spargite pallentes ante sepulcra rosas.
 Et facite, ut cineri Lotos mea præbeat umbram;
 Carmen & in viridi cortice tale gerat:
 Ante diem Vates consumtus morte Secundus
 Hic situs est, dicta pace, viator abi.

A D M O N T E M P E S S V L A-
 num, cum eam urbem studiorum gra-
 tia cum Stibaris inuiseret.

E L E G I A V I.

Hospes in hanc venio, Musis comitantibus ur-
 Este salutati Diq; Deaq; loci. (bem:
 Vos mihi facundi montes, agriq; salubres,
 Vtiliter viæ vos mihi sitis aquæ.
 Si quis & hic nouit nomen patriæq; meumq;
 Mansuetam fesso porrigat ille manum :
 Tarda quod insolito moueo vestigia passu,
 Huc procul à Ligeris fecimus amne viam.
 Quod niger in facie color est, Sol ora perusset:
 Quod sedet in reliquo corpore pallor, amo.
 Cincta quod Aonia non sunt mea tempora Lauro,
 Non ego Castalio fonte poëta bibi.
 Sit mihi fas celebres ab Apolline scandere colles,
 Sit mihi fas sacro ponere monte pedem.
 O, mihi qui monstrat cultus, habitusq; locorum,
 Atq; aliquid miri si nouus orbis habet.

Sic

scēgo: Sic vñus veteris non inscius aui,
Cetior binc, nam te nouimus (inquit) eris.
Hic tenet à Vorcis nomen lacus, herbifer illic
Suum aërijs mons petit astra iugis.
Hic caets hominum Delphines adire solebant,
Int̄ errantes ludere sape rates:
Hic egere vagos nautis in retia pisces,
Ad rada cum plato profiliere mari.
Indepetens lauam, fuit hac solidissima tellus,
Nunc sinus, hæc Marius littora fodit, ait.
Solv ad occasum Pyrene, Solis ad ortum
Spumifer Alpinas Isara voluit aquas.
Anterni Boream sp̄cētant, septemq; Triones,
Imbriferum littus Massiliense Notum.
Tali me dicens per singula, rettulit vñus:
Rettulit & mores gentis, & vrbis opes.
Grande viae precium: nec pænitet aëris astus,
Nectoties mistos imbre tulisse Notos.
Ip̄e recedentes (quis posset credere?) Phæbus
Iam caput Aemonij per senis vrget equos.
Atutamen placidi fouet indulgentia celi,
Blandaq; ceu primi tempora veris eunt.
Gramina nec campis desunt, nec motibus umbra,
Estq; ferax herbis, arboribusq; solum.
Hic olea pingues, & amœnis Citrus in bortis
Surgit, & Idalie Myrthus amata Dea.
Et precium doctis, quorum meruere labores,
Vatibus est baccis Laurus amicta suis. (ris
Albaq; Morus adeft, nec habet monumenta cruo-
sue

Siue *tui Thysbe*, *Pyrame siue *tui**.
Malaq; proueniunt bene oalentibus aurea ramis,
 Mala vel *hybernis* mensibus apta legi.
 Quæq; *maris rubri* puras *imitantia* gemmas,
 Lucida pallenti *cortice* gran*i* tegunt.
 Nec *virides* desunt, *victorum præmia*, *palma*,
 Nec *tilia* *molles*, *Heliadumq*; *nemus*,
 Te tamen *imprimis* referam, *dulcissima* *Lotos* :
 Carmina *tu* *succis*, *imbue* *nostra* *tuis*.
 Quam iuuat *bos* *circum* *frondoso* *vertice* *colles*
 Visere, & *intacto* *cingere* *flore* *comam*?
Rosmaris, & *Nardi* *passim* *redolentis* *arista*,
 Et *Thyma*, *Iuniper* *cum* *bicolore*, *virent*.
Grataq; *se* *vertens* *ad* *euntis* *lumina* *solis*,
 Unde *sui* *caussam* *nominis* *herba* *tulit*.
 Quæq; *licet* *riuis* *gaudens*, *aspergine* *nulla*
 Vuda *fit*, *aut* *pluuijs* *tacta* *madescit* *aquis*,
Nec *minus*, *in* *medio* *quam* *Stæchades* *equore*, *gi-*
 Et *qua* *iuncosum* *plurima* *littus* *amat*. (gn̄c,
Nec *ferrugineus*, *Tyrioue* *simillimus* *Ostro*
 Flos *tener*, *Oebalio* *sanguine* *tinctus* *abest*.
Nec *croceum* *cingens* *Narcissus* *floribus* *albis*,
 Atq; *suo* *pulcer* *natus* *Adonis* *auo*.
 Quæq; *alia* (*nec* *enim* *cunctas* *nūc* *persequar*) *her-*
 Nomina *nō* *Elegis* *mollibus* *apta*, *gerunt*. (ba
Quid *varios* *pisces*, & *nata* *Corallia* *ponto*
 Eloquar? & *conchis* *Ostrea* *tecta* *suis*?
Ille *sed* *equoreæ* *numerum* *subducat* *arena*,
 Qui *volet* *vndiuagos* *enumerare* *greges*.
Adda

Adde sacros fontes, & quo vos carmine dicam,
 Aemula Gnostiaco dulcia vina mero?
 Te quoq; Lede canam, tacitis qui deniter vndis
 Dinudis banc, nullo vortice tortus, humum.
 Te Dryades, Nymphæq; colunt, assuetaq; ripis
 Multæ suo flumium gutturae mulcet anis.
 Hic igitur suaves captare iuuabit odores,
 Purpureo flores hic ego vere legam.
 His ego ritabo rapidos in vallibus astus,
 Terra sub astuum dum sitit rsta canem.
 Salu diues opum regio, tibi Delphica tellus
 Cedat, & in medys, candida Delos, aquis.
 Urbs salue cuius nomen sinus vltimus orbis
 Audit, & exoriens occiduusq; dies.
 Te propter tantos libuit perferrc labores,
 Tu requies Musis tu decus omne meis. "

AD D E O S M A R I S I N Funere Delphini.

ELEGIA VII.

(Nymphæ;

Dli maris, & virides, quas sunt penes aquora;
 Ad bibulum madidis littus adeste genis.
 Ille decus pelagi, vestro sub numine, Delphin
 Caruleas, subita morte, reliquit aquas.
 Et nunc (esse) iacet refluis inhumatus arenis;
 Vix dedit eiesto funeris alga locum.
 Quid benefacta iuuant? quid, non rationis egenitatem
 Esser?

Esse? quid aequoreos non violare Deos?
 Num minus exanimem versant in littore fluctus?
 Sæuaq; turbati verberat vnda maris?
 Non senior potuit Nereus, non optima Tethys
 Ferre, nec Oceanus, quam meruisset, opem.
 Viuit atrox Xiphias, ducitq; per aquora sulcos,
 Ille tamen curuas mergit in ima rates.
 Viuit & Echneis, medio quam nauita ponto
 Sæpe stupet totis classibus esse moram.
 Occidit innocuus tumidarum rector aquarum:
 Optima cum pereant, deteriora manent.
 Non iterum, vitreas exercens lusibus undas,
 Transiliet rapido carbasa tensa Noto.
 Nec calidos vitans æstui sideris ortus,
 Conscia delitijs incoleat antra suis.
 Nec dulces natos, veteresq; reuiset amores:
 Flebile nempe iaces, magne natator, onus.
 Hoc tamen infelix mortem solabere, quod te
 In solida positum vita reliquit humo.
 Non tua diripient, sub gurgite, viscera pisces,
 Hærentem scopulis non fera tundet hyems.
 Te quoq; credibile est ausum sperare sepulcrum,
 Liqueris aequoreas cum moriturus aquas.
 Sit, quodcunq; volet: sub Adesi vertice montis
 Hic ego te manibus contumulabo meis.
 Prosit adhuc, vastas olim Delphina per undas
 Lesspida cum sacro Vate tulisse lyram.
 Sæpe dabunt gemitus volucres ad busta marina,
 Et tibi ferta Tethys, Nereidesq; ferent.

Quiq;

Quiq; rigat iuxta factum de cautibus antrum,
 Grata quies vmbrae fons erit iste tuae.
 Sepim ingrediens antiquos Nauita portus,
 Huius bic dulces, te veneratus, aquas.
 Sicut tamen gelidae mulcent te littoris aurae,
 Neque sub his gaudes nunc habitare iugis:
 Si colis Eridani ripas, sine fortice cuius
 Lenta per Elysium volvitur vnda nennus:
 In gremio, Delphin, recuba telluris amatae
 Molliter, et cineres sepe reuise tuos.

AD GREGORIVM
SCHE TVM.

De natali suo.

ELEGIA VIII.

Schete meus natalis adeſt: felicibus, opto
 Auspicijs feruent hunc mihi fata diem.
 Hoc ego vitalis bausi vagitibus auras,
 Primaq; stirps sexu de meliore fui.
 Nec tantum rosei pulcras in luminis oras,
 Contigit hac primum tollere luce caput:
 Abluere antiquae mala sed contagia culpe,
 Inq; salutiferis sumere nomen aquis.
 Cingite, Pierides, viridi mea tempora Myrbo,
 Aut maris ornatas rore ligate comas.
 Lapsaq; sub terras (nam vos meministis) & orta,
 Tempore natalis signa referte mei.

Flaua

Flaua pruinosas Aurora fugauerat umbras,
Enixa est vtero cum pia mater onus.
Scorpius Eoo ducebat ab orbe recentes,
Purpureum scandens aethera, Solis equos.
Et matutinos Cyllenius ante iugales
Vtile carpebat, Pleiade natus, iter.
His comes, e pelagi surgens natalibus vndis,
Alma capistratas Cypris agebat aues.
Posthanc Phyllirides, iaculis armatus, & arcu,
Et, celi, Aegoceros, qui iacet ante fores:
Et puer Iliades, & amantes flumina pisces,
E quibus hic, Boreæ proximus, ille Noto.
Fulua sequebatur, Phryxum, Phryxiq; sororem,
Per mare qua nitido vellere gessit, ouis.
Torua laboriferi gradens per cornua Tauri,
Falcifer occiduo stabat in orbe senex.
Hinc cum fratre pio, felix concordia, Pollux
Ibat, vbi sedes mors habet atra suas.
Iuppiter Herculei lustrabat terga Leonis,
Iuppiter in medio letus bonore polo.
Sauaq; ne rigidus tentaret Prælia Mauors,
Ultimus & duro carcere clausus erat.
Sic vaga per celum Dijs astra volentibus ibant,
Dulcia qua vitæ munera luce tulit.
Protinus infantem mansuetus Pbæbus in vlnis
Fouit, & Aonidum, dixit, alumnus eris.
Frondentiq; thorum cinxerunt baccare Musæ,
Cederet ut cunis noxa repulsa meis.
Ipja sed arcani scrutata volumina celo

Vranie.

uranie, tales edidit ore sonos.
 Salve patue puer, minus infelibus annis,
 Digne puer nasci non meliore die.
 Non tibi felicem vitam, non fata negarent
 Pocula Castalia (sidera testor) aquæ.
 Sed male tunc sacros tractabunt sæcula Vates,
 vaibus erectas miles babebit opes.
 Tuq; peregrini longis in tractibus orbis,
 Multa feres belli tadi, amulta via.
 Ingratosq; bominum mores, casusq; tuorum,
 El sterilem frustra sape querere fidem.
 Non tamen ambitio, nec amor te franget habendi,
 Una sed imponet dulce puella iugum.
 Nec tibi difficilis Saturni stella nocebit:
 Ipse, minax quamvis, Mars quoq; mitis erit.
 Parce queri, vinces: sed erit mora longa laboris:
 Moribus, & fatis cetera mando tuis.
 Hoc tenuis, & pura matrem circumtulit vnda,
 Plausit & argutum candidus omen Amor.
 Dicamus bona verba, Deus regit astra, feruntur
 Illius arbitrio sidera, terra, fretum.
 Illum supplicibus verbis venerabor, ab illo
 Et decus, & probitas, & bona fama venit.
 Vimamus dum fata sinunt & amemus amici:
 Quis scit an hæc vñquam sit redditura lies?
 Ipse novos Genius ludens ad pocula cantus
 Audiat: & multo nox eat acta mero.
 His Genius contentus erit, non hic mibi frater,
 Non soror est, festas quæ paret ipsa dapes.

E Nec

Nec genitrix, nato quæ sospite munera soluat,
 Dij faciant reditu gaudeat illa meo.
 Da mihi vina, puer, lenes facientia somnos,
 Donec in Oceanum sidera prona cadant.
 Optime Natalis salue, multosq; per annos
 Luce bona felix, & venerandus eas.

A D R E N A T V M H E N E-
 R V M M E D I C V M.

De puella formosissima ex Celtiberis, quæ
 Claudiam diu à se adamatam facie
 repræsentabat.

E L E G I A I X.

*Q*uid mibi vobiscum est, inconstans turba pu-
 improbe, iam fesso quid mibi fiet, Amor?
 Scilicet aeternum si non ego vulnus haberem,
 Imperij fierent iura minora tui?
 Parce, precor, saeuo resolutis igne medullis:
 Nuda quid immitis condis in ossa faces?
 Sic ego sepe leues infelix alloquor auras,
 Irrita sed nubes verba, Renate, ferunt.
 Parrhasie (memini) sub sidere virginis arti,
 Multaq;, quod vellem posse negare, tuli.
 Forsan & byberno cinis ater in orbe iacerem:
 At cito sum longas iussus inire vias.
 Litus ad Hesperium veni, Dominamq; reliqui:
 Dura feror būc illuc, sexta recurrit byems.
 Omnia,

Omnia, quae possent flamas extinguere, feci :
 Quem profuerit quid mihi ? peius amo.
 Illa meis oculis, quamuis procul absit, inhæret,
 Nec memorem Phœbi, nec sinit esse mei.
 Iamq; sub hoc ipso terrarum fine reverta est
 Vna, recens nobis (ecce) puella malum.
 Hac est, quam toties laudare soletis amici,
 Dum nuncum choreis fert tunicata pedem.
 Nec, quia formosa est, capior, sed imagine tangor,
 Nec, quod amo, video, cogor amare tamen.
 Namq; (fatebor enim) gelida, mea vita, sub Arcto
 Huic similes vultus (si modo viuit) babet.
 Sic formosa genis, sic est astricta papillis,
 Sic pede, sic oculis, sic operosa comis.
 Vtraq; blesa fere est, annis crescentibus ambæ,
 Nec magis hæc longa est, nec magis illa fuit.
 Nec pudor, aut casti faciunt discrimina mores,
 Vi credas partus vnius esse duas.
 Quid mihi nunc prodest, q; nos mare separat ingens ?
 Mens bona quod tantis exagitata malis ?
 Quid iuuat, effigiem teneræ conflasse puella,
 Quam manus in dito leua minore tulit ?
 Num minus hæc præbet tellus, q; amare necesse est ?
 Colle sub berboso (nil te calabimus) ibam,
 Unde maris virides conspicuntur aquæ.
 Laurus, & vmbrosæ salices, & Lothos, & vltimi,
 Præcipue Baccho Lothos amica, virent.
 Illic, sicut erat viridianibus abdita ramis,

In gelida viola mane legebat humo.
 Ut vidi, obftupui, saxoq; similimus hæsi,
 Et Dominam vere sum ratus esse meam.
 Hunc etiam gestum flores carpentis babebat,
 Sic etiam casu candida vestis erat.
 Nō virides referūt magis uda Sifymbria Membras:
 Non magis in ſpeculo ſe videt vlla parem.
 Sed tamen extremas cur illa veniret in oras?
 Unde pedem ferret? quoūe teneret iter?
 Quinetiam timui, miseram ſi fata tuliffent,
 Mortua ne ſenſus luderet umbra meos.
 Mox patuit dubia iucundus imaginis error,
 Vociis ut arguta detulit aura ſonum.
 Forte ſedens patula ſua verba canebat in umbra,
 Hæc mihi fecerunt auribus haufa fidem.
 Cumq; meos horror ſubito percurreret artus,
 Frigidus in toto corpoſe ſudor erat.
 Ex illo ſtammis ſemper discordibus vror,
 Excruciatq; recens, & rediuiuus amor.
 Ergo, fere portum cum iam mea vela tenerent,
 In ſcopulos facies hæc mihi fecit iter.
 Luna quater plenis reparauit cornibus orbem,
 Cura nec ex animo defluit illa meo.
 Nec libet in patriam, facta iam pace, reuerti,
 Puppe nec in Latium per freta longa velli.
 Durus, & ingenij vafer experientis, Ulyſſes,
 Audaci has quondam remige torſit aquas.
 Non Ithace tanti, non Neritos ardua tanti,
 Penelope tanti, ſed tamen vna fuit.

Sit mihi spes Dominæ, medijs vel Syrtibus ausim,
vel Scyllæ scopulis applicuisse ratem.

Ipse traham fortes innixus in ordine remos,
vinctaq; nauali compede crura geram.

Lentus es? an sentis, nec adhuc misereris amici?

Et mea littoribus verba, Renate, cadunt?

Affer opem, quoniam medicas tibi tradidit artes
Phœbus, & Aonidum te chorus omnis amat.

Non tamen hic ullas morbus desiderat herbas:

Est opus eloquio, dulcis amice, tuo.

Tu potes ingenuam verbis mollire puellam,

"Nec precor, ut contra solum me diligat illa:

Dum modo sit penitus non aliena, sat est.

Ipse velim patrios tantum comes ire per hortos,

Ludere & in viridi, si patiatur, humo.

Solariq; meos, quos illa resuscitat, ignes,

Et gerere in casto regna pudica sinu.

Illus & niueis componere carmen in vlnis:

Hic ego sum Vates, hic mea Musa valet,

Quod si pauca mihi dederit semel oscula, viuet,

Dum notum terris nomen Amoris erit.

AD IOANNEM STIGE- LIVM POETAM.

De monumentis in agro Nemansensi.

ELEGIA X.

E 3

sidera

Sidera conuexo dum tu labentia celo
 Scribis, & alternis sacra, diesq;; modis:
 Nos procul ignotis, Stigeli, degimus oris,
 Ad maris occiduas non refluentis aquas.
 Et modo Massaliæ portus miramur, & altas
 Puppibus antiquum Stæchadas hospitium.
 Phocaicosq;; sinus, & qui latissima sulcat
 Arua, Pyrenæis montibus ortus, Atax
 Quod mibi si faciles præberet Cynthius aures,
 Ingenioq;; forent mollia fata meo:
 Non ego sacrorum morem, cauſſasq;; referrem,
 Sidera nec Phæbi per duodena viam.
 Nec canerem numeris ciuilia grandibus arma:
 Omnis in imbelli carmine nostra mora est.
 Sed varias gentes, & nomina prisca locorum,
 Hoc aptum nostris viribus effet onus.
 Non mihi Caſtalias Phæbi chorus exhibet vndas:
 Finge sed antiquis Vatibus esse parem.
 Scilicet in tanto miserarum turbine rerum,
 Ille facer vates ingeniosus ero?
 Non tamen hic aui penitus monumenta prioris
 Transierim, ripis Garde propinqua tuis.
 Garde pater, bibule stagnans sulcator arena,
 Qui tacite peragis lene vadosus iter.
 Cui licuit celo tantas educere moles?
 Et triplices uno sternere ponte vias?
 Ponte pruinosas aquante cacumine nubes,
 Cuius ab aspectu limina terror babet.
 In medio latit (res mira) canalibus acta

SCRUPUS

Sanpea per rigidi viscera montis, aquæ.
 Qui videt immanes excisos rupibus arcus,
 Misericordias astimet ille manus.
 Addupax populi, & gradibus sublime theatru,
 Ataq; secretas per latebrosa vias.
 Nunculatricis templum nemorale Diana,
 Proxima nec vires lympba silebo tuas.
 Ausfacer rberibus fæcundus profluit vndis,
 Qualem Gargaphia nomine vallis habet.
 Populea frondes, & palladis arbor obumbrant,
 Et tenero vernat gramine semper humus.
 Hi Dea sub ramis, venatu lassa, quieuit,
 Sedauitq; suo Delia fonte sitim.
 Hi solitæ comites, posito velamine, nymphæ
 Molle superfluis tingere corpus aquis.
 Sic uicet hic vires liquor infringebat Amoris:
 Quæ bibit, aeterna virginitate fuit.
 O, mihi si veteres eadem via diluget ignes,
 Fama salutiferas quanta maneret aquas?
 Felix, quibus indulget fortuna, Poëta:
 Felix, qui Regum, cura Ducumq; fuit.
 Illorum Deus ora mouet, terrisq; relictis,
 Per liquidum celi nube vebuntur iter.
 Nos dolor, instabilesq; vices, seriesq; malorum,
 Tantum opus aethereæ laudis adire vetant.
 Excidio egregias bis deformatuimus urbes:
 Scrutum magnos vidimus ire Duces.
 Hic quoq; cui fuerat commissa potentia rerum,
 (O pudor) externas Rhenus adorat opes.

Nec dum finis adest : restant fera pralia restant;
 Iam mihi, cum Phabo, Calliopeia vale,
 Tempus in vmbrosis tu, cui licet, exige syluis,
 Qua tibi Pelignas porrigit Ilmus aquas.
 Inceptosq; operis sacri decurre labores,
 Non erit ingenij fama sepulta tui.
 Me fatis, quocunq; trabant, parere necesse est,
 Arbitrio quoniam non licet esse meo.

A D E R H A R D V M S T I.
 B A R V M E Q. F R.

In peregrinatione in Hispaniam.

E L E G I A X I.

SOL abit è Tauro, iamq; igneus astuat aér,
 Ut solet, aethereis dum Leo feruet equis.
 Nam procul à gelida nos terra Lycaonis Argo
 Detinet : impatiens ante caloris eram.
 Vix sata nunc humiles aquant lattentia sulcos,
 Qua dirimit patriæ Cythbius arua mea,
 At seges hic passim maturis flauet aristis,
 Et prope falciferas poscit adulta manus.
 Frigida nec patulos humectant flumina campos,
 Nec rigat effusis humidus imber aquis.
 Finitimos Lauro montes, Oleaq; coronant,
 Nulla sed è raris decidit vmbra comis.
 His quoq; non ventis, non huic assuevimus aere,
 Semper iners tepido spirat ab axe Notus.
 Vastaq;

Uastaq; percurrunt, sine nube, tonitrua celum,
Et rapido Titan excoquit igne fretum.
Hac mihi narrabant (memini) quae vera negabat:
Omnia nunc credo, postmodo cautes ero.
Nec mihi quis toties sedem mutare, nec ultra
sufficit ignotis viuere littoribus:
Quaq; sibi placeat regio: bis munera frugum
Fertilis hic magno fænore soluat humus.
Festibus arboreis sit nulla beatior ora:
Hos Pallas campos, hac iuga Bacchus amet.
Ista iuuent alios: ego nostro gratulor orbi,
Mensus ubi fluvio proluuit arua suo.
Quaq; venit, late vestitos palmite colles
Separat, & liquida semper abundat aqua.
Mensus ab Aurora per pinguis culta volutus:
Ilic temperies viribus apta meis.
Solicet astiuos propior super ingerat ortus,
Sicca vel Icarius torreat arua Canis:
Fronde secreta præbent umbracula syluae,
Prataq; muscosis fontibus vnda sonant.
Parturit & flores tellus, fessisq; per astum
Lenis ad irriguas aura medetur aquas.
O nemus, o valles gelidae: quater ille beatus,
Quem sopor argutas opprimit inter aues.
Non illi venis ardor sitientibus hæret,
Candida nec mutat feruidus ora calor.
Ast ego, si quando patriam, si quando reuism,
Fuscus, & ardenti sole perustus ero.
Nec tamen villa mouent mutati damna coloris,

In terris nulla est, cui placuisse velim:
 Dummodo succensos febris non occupet artus,
 Nec tener in flamas corporis humor em.
 Quam vellem colles tacitus reptare salubres,
 Et mea sub viridi rura videre iugo.
 Errat, diuitias si quis miratur inanes:
 Iugera sat culti pauca tenere soli.
 Post obitus, miseri cum lux breuis occidit eum,
 Pondera nil auri diuitis ampla iuvant.
 At si quis Musas, paruo contentus, amavit,
 Ille, vel inuita morte, superstes erit.
 Tu quoq; quem veterū sanguis commēdat anorū,
 Despice magnificas, non imitatus, opes.
 Et mecum vmbrosis, quoties sinit aestus, in horū
 Incipe iam Lauri fronde ligare comam.
 Et rerum caussas, & finem quare bonorum,
 Labraq; Castalia docta liquore riga.
 Hac tibi sub Myrtho residens florente canebam,
 Ut scires animi vota, Stibare, mei.
 I pede felici, quo te vocat ardua virtus,
 Naturæ pereant ne bona tanta tua.

AD CAROLVM CLV.
SIVM A.

Recusatio Laureæ coronæ sibi ab illo
donatæ ac transmissæ.

ELEGIA XII.

Clusi.

Clusi, quid viridi cingis mea tempora Lauro?
 Non sunt ingenio mollia fata meo.
 Tu mibi red Myrthinetas è fronde coronum,
 vel caput hoc circa mæsta Cupressus eat.
 Non me pierides, Clusi, fecere poëtam,
 Non Aganippeæ lucidus humor aquæ.¹¹
 sed dolor, & lacryma, sauiq; Cupidinis ignes,
 Tristis & ad rigidas sæpe querela fores.
 Molle prius (memini) spernebam carmen, & um-
 inocuisq; diu Vatibus hostis eram. (bram,
 ut facerem versus, dilecta cura quellæ
 impulit: & studi præmia magna tuli.
 Praemia, quæ vincunt gemmas, & munera Regū,
 Quicquid & in lato nascitur Oceano.
 Nec procul à Domina, miseri solatia luctuæ
 Mæsta cano surdis carmina littoribus.
 Define velle mens Lauro redimire capillos,
 Define: temporibus conuenit illa tuis.
 At ego, quod teneros semper colo mitis amores,
 Saracoronata Myrthea fronte geram.
 Salve arbor, salve Hesperijs celeberrima sylvis,
 Frigida quam patriæ non habet ora mea.
 Atq; vinam velles nostris quoq; crescere ripis:
 Qua secat obliquo Cynthius amne solum.
 Non magis optarim sacras mibi surgere Cittos,
 Gratianec arenæ i punica mala sit.
 Summa petant alij: Myrtbū veneramur amantes.
 Si mereor, crines ambiat illa meos.

P. LOTI.

P. LOTICHII SECUNDI

ELEGIARVM

LIBER III.

AD IOANNEM DE SYL
VA LUGDVNENSEM.

De infelici suo ex Gallia reditu, cum omnia
arderent bello ciuili,

ELEGIA I.

SOL iter emensus longum reuolubilis anni,
Aurea Phryxeæ terga premebat onus.
Iamq; nouis tepidas Zephyria mulcētibus annu,
Cesserat aduentu squalida veris hyems.
Cum fugiens duri, Syluane, pericula Marti,
Linquebam patriæ mœnia celsa tue.
Mœnia, quæ placidis Arar inter labitur undis,
Et Rhodani magnas, non minor, auget aquas.
Arma priua tuleram, sed tunc pia caussa retabat,
Regia posthabita Cæsare castra sequi.
Et quæcunq; foret belli fortuna, timebam,
Nec dubijs poteram rebus habere fidem.
Temporia illius miseranda subibat imago,
Aspera quo passus vincula nuper eram.
Martius occiduam qua spectat Narbo Pyrenæ,
Siccaq; caruleus littora findit Atax.

Adde,

NDI
Adde, quod & dulci patriæ rängebar amore,
Expeditus studijs ocia parta meis.

33

Procul Allobrogum celsas in finibus Alpes,
Horridaq; emensi lustra, niuesq; sumus.
Canimusq; lacum, Rhodanus qua spumifer exit:
sed glacie tectis tunc piger ibat aquis.
Iude per intonsi nimbosa cacumina Iura,
venimus ad ripas, Arela curue, tuas.
Omnibus inq; locis, fulgentibus obvia signis,
vidimus Helvetijs agmina missa iugis.
Non illic colit arua Ceres, non consitor vuæ,
Nemo peregrinis mercibus auget opes.
Incola contentus paruo, nec fallere doctus,
Gaudet in herbosa pascere valle pecus.
Lacq; nouum semper, pressi q; coagula lactis,
Dulcia fæcundi munera ruris habet.
Lamq; propinquabam Rheni spumantibus vndis,
Ille suo fessox; amne lauabat equos.
Iam procul aërios montes, procul alta videbam
Templa, Palatinis conspicienda iugis.
Ergo salutabam loca nota, Deosq; locorum,
Et Nieri colles, Pieriamq; domum.
Mille pererrabant tacitam mibi gaudia mentem,
Ante oculos patriæ cum foret ora meæ.
Et velut, Ionijs cum nauita fessus ab vndis
Post duo natalem lustra reuisit humum,
Leticia exultat, caræq; dat oscula terra,
Exilijs

Exili⁹ recolens tædia longa sui :
 Sic ego, fortunæ tot tempestatibus æctus,
 Mollia concipiens ocia, latus eram.
 Cum mibi fama volans inopinos rettulit hostes
 Castra super ripas, Mæne, locasse tuas.
 Deletasq; acies, & totas funditus urbes
 Ignibus enuersas procubuisse solo.
 Quid loquar erectos profugis cultoribus agros ?
 Prædiaq; ad dominos non redditura suos ?
 I nunc, finge animo redditus, finemq; malorum,
 Teq; puta casus exuperasse tuos.
 Exul inops, erro, nec honore parentia mortis
 Martis adhuc licuit busta videre mee.
 Ab melius Rhodani submersus in amne fuisset,
 Naufragia cum tumidis fluctibus haustaratis.
 Insonti melius caput à ceruice recisum
 Vidisset medio Narbo iacere foro.
 Quot mala finisset letho, si dura tulissent
 Astra, feri Martis, falciferiq; Senis ?
 Ire per extremas Gentes libet, ire per vndas,
 Et patriam ignoto querere in orbe nouam.
 Non ego, Mæne pater, qua te sperare iubebam,
 Suspendam ripis munera vota tuis.
 Namq; (recordor enim) cum bella perosus abirem,
 Per tua cornipedī flumina vectus equo :
 Mæne vale, dixi, reducem si numina sistent.
 Me tibi si niueus fulserit ille dies,
 Hunc tibi cum geminis vœuo calcaribus ensim,
 Qua vetus ad liquidas quercus habebit aquas.
 Nunc

Nunc in honoratus nullis celebrabere donis :

Heu, desiderij somnia vana mei.

Sic etiam vobis olim, Sperchiades vnde,

Aeacida Pelcus voverat ipse comam.

Venerat ipse quidem Pelcus : at carula mater

vicit in iliaca funus Achillie humo.

Sed procul à nobis hic sit timor, & mea saltēm

in patrijs olim sedibus ossa cubent.

Quodq; negant viro superi, post fata rependant :

Sic, ô, sic cineri paxq;, quiesq; meo.

AD ERASMVM NEVSTE-
TER, COGNOMENTO STVR-
MER EQVITEM FR.

De rep. aquarū, & noua sua peregrinatione.

ELEGIA II.

DVm te rura tenent densis circumdata sylvis,

Coccius herbosis qua fluit vber aquis.

Postq; tot exhaustos belliq;, viaq; labores,

In solis gaedes sic habitare locis.

Me nemus Hercynium, fortunatiq; recessus,

Humidaq; oblectant stagna salubris aquæ.

Hic domus, hic fesso patria est, requiesq; malorū,

Degere natali dum retat hostia humo.

Non comites Musæ nobis, non carmina desunt :

Ingenium superest, cetera victor babet.

Blandaq; crescentes solantur balnea curas,

Et sopor, & calidi fontis amicus Amor,
 Insuper accedunt veteresq; noui; sodales,
 Vita quibus concors, & sine labe fides.
 Hic quoq; dulce mea decus, & spes vna iuuent,
 Lassa fouet tepidis membra Stibarus aquis.
 Mutua qui placida componens fædera pacis,
 Dum studet armatos conciliare duces:
 Vectus equo lateris resoluti perdidit vsum,
 Pæonia nequeunt quem reparare manus.
 Nunc colit ardenti fumantes sulphure lymphas,
 Tabificum pellat si liquor ille malum.
 Cerulæ ambustis erumpunt fauibus vnde,
 Corpora quæ medico languida rore lenant.
 Siue laborantes quatit æger anhelitus artus,
 Siue tremit neruis pars labefacta suis.
 Arida seu venas vrit sitis, horrida labes
 Viscera suffusis cum tumefcit aquis.
 Nympharum sacro quæras à fonte salutem:
 Pæoniam simplex afferet humor opem.
 Non tamen his me fata diu consistere terris,
 Optataq; sinent commoditate frui.
 Nuper enim placida cum membra quiete lenarem,
 Fusus in berbosa, ruris amator, humo.
 Astitit in somnis (nec me sopor altus habebat)
 Et pede percussum surgere iussit Amor.
 Surge, quid in solis (inquit) teris ocia sylvis?
 Te manet Euganei terra beata soli.
 Maior vbi, calidis Aponusq; salubrior vndis
 Fumat, Hamadryadum Naiadumq; domus.
 Et pater

Et pater eridanus, Phœbo gratissimus amnis,
 Adriacum liquidas in mare voluit aquas.
 Unde pedem referens, Musarum dotibus auctus,
 Cincta triumphali tempora fronde geres.
 Hac Amor: & tenues cum somno fugit in auras,
 Fastaq; concentu signa dedistis aues.
 Iblimus, & gelidas, duce te, superabimus Alpes:
 Tu modo promissis adde, Cupido, fidem.
 Vos patrij saluete Lares, saluete sodales,
 Ei soror, & frater, tuq; Dimare vale.
 vobis parta quies, de me deus autor amoris
 viderit, aufficijs mens fauet ipsa suis.

AD GUILHELMVM RON-
DELETVM.

In obitum Gallirhoes, puellæ
 formosissimæ.

ELEGIA III.

Sic mihi tristiciam video, luctumq; perennem:
 Iam Dominae properant ultima fata mea.
 Parce laboranti, mors immatura, puellæ,
 Parce precor: letho me trahit illa suo.
 Illius occasu terras, hominesq; relinquam,
 Et sequar ad manes, Elysiumq; nemus.
 Rondelete vale, si qua renalescere posset,
 Iam foret auxilijs salua puella tuo.
 Nam quis te melius

F

Aut

Aut citoſius docta leniat arte malum?
 Sed nihil inuitio medicamina numine poſſunt:
 Heu, mihi plus herbis mors valet atra tuis.
 Fallere quis poſſit (quāuis procul abſit) amantem
 Abſumus, & Dominae ſcimus ad eſſe necem.
 Non mihi fama venit lacrymoſi nuncia luciſus,
 Aua nec mæſtum praecinuit omen auis.
 Somnia me terrent, ſimulacraq; functa ſepulcris,
 Umbraq;, ſopito quæ volat ante thorum.
 Umbra, mihi toties quæ ſe miſerabilis offert,
 Obscura quoties omnia nocte ſilent.
 Quin etiam nuper vigilantem nocte ferena
 Terruit, ad lecti viſa ſedere pedes.
 Cumq; ego clamarem demēs, animamq; rogarēs,
 Per thalamī clauſas fugit imago fores.
 Occidit, ab fruſtra cœlare paratis amici,
 Occidit, & ſecum ſpem tulit illa meam.
 Spes erat, in felix virgo, ſi ſalua fuiffes,
 Tecum legitimi fædus inire thori.
 Iam tibi, quos gereres cultus, noua nupta, parabā,
 Quæq; tuas poſſet gemma decere manus.
 Nec minus ex animo tu me venerata colebas,
 Mente ſouens ſancti gaudia coniugij.
 Et (memini) cum te facerem pulcerrima, certam,
 Iuſta foret longa quod mihi cauſa vie.
 Te mihi venturam comitem iurare solebas,
 Solamen cunctis dulce futura malis.
 Horrida nec Boreæ metuebas frigora, quamvis
 Oſſibus hæreret febris anhela tuis.

Ergo

Ergo etiam manes tibi nunc comes ipse subimos,
 Si licet iunctis passibus ire velim.
 Nec tristes Erebis furias, noctemq; profundam,
 Nec caua sulphureis stagna vereret aquis.
 Sed neq; tu manes alti colis aetheris haeres,
 Nec mibi fas vltro te super astra sequi.
 Donec ab his tenebris regionibus inferat illis,
 Et Dens, & dulcis nos miseratus Amor.
 Interea quod eunq; meos accedit ad annos,
 Massus, ut amissa compare Turtur, agam.
 Degere fert animus solis in montibus aum,
 Quo ferat humanos semita nulla pedes.
 Illic verba querar sensus motura ferarum,
 Et nomen tota nocte vocabo tuum.
 Nec rami virides, nec me teget herba iacentem
 Florida, nec puro fonte leuabo sitim.
 Sive bibam, liquidas turbabo fletibus vndas:
 Sive cubem, nullo cespite fulcis ero.
 Tu quoq; si veteru memor est & puluis amorum,
 Occuras oculis sape videnda meis.
 Sepius in somno redeat tua dulcis imago,
 Fidaq; tangendas praebeat vmbra manus.
 Quid precor imprudens? non fas ita velle, piumque
 Ocia sint cineri, sit sopor usq; tuo. (est:
 Et tumulum Myrthi virides, et Amaracis ornat,
 Et sedeat custos ad tua busta Venus.

AD GEORGIVM SABINVM.

F 2 De Pa-

De Patauij celebritate, & studijs suis.

ELEGIA IIII.

Tu licet in patria, post bella, grauesq; labores,
Mollia securis ocia rebus agas.
Eloquioq; potens, & opum successibus auctus,
Illustres scriptis Cæsaris acta tuis.
Ut Viadras, riguos dum præterlabitur bortos,
Ad tua mirantes carmina fistat aquas.
Non tamen (vt credo) memori tibi corde, tot an-
Excidit Euganei cura, Sabine, soli. (nis,
Sed desiderium supereft, veterumq; locorum
Dulcis adbuc oculis hæret imago tuis.
Et modo Modoachum, celeri modo puppe videns
Adriacum solito carpere more fretum.
Nunc subeunt Aponi fumantes sulphure lympba,
Inq; Antenorij proxima templa iugis.
Et Zephyro gaudens Arquatum molle salubri,
Quæq; rigat liquidis arua Pluicus aquis,
Adde tot egregias animas, tot candida Vatum
Pectora, constanti quæ tibi mente vigent.
Iam tibi se Bembus, iam se Düs proximus offert
Frautorius, BE M B O par in honore suo.
Et cum Flamino puri Naugerius oris,
Arbiter intactæ cultus veterq; lyræ.
Molsaq; præcinctus Myrtho, quem sede piorum,
Almus inexhausto neftare pascit Amor.
Atq; alij, quibus hic olim comes ire solebas

Aonias

Aonias in montes, Castaliumq; nemus. ¹¹
 Forsan & hac inter, nostri tibi mutua cura est,
 Quidq; sedens Veneto littore, quaris agam.
 Scilicet hic obitus rerum contemplor, & ortus,
 Et quibus è caussis ordine cuncta fluant.
 Et disco, quicquid medicos mare gignit ad usus,
 Quicquid & omnifero terra benigna sinu.
 Sepe inuit Solem gelida vitare sub umbra,
 Multaq; de plantis, arboribusq; loqui.
 At me praeципue felix delectat Hyacus,
 Et platanus manibus consita Bembe tuis,
 Nam Platanū Bembus, patriæ non immemor, olim
 Transtulit è campis Sicelis Enna tuis.
 Sepe leui remo Venetas lustrare paludes,
 Sape libet totos ducere rure dies.
 Solariq; aestus in gramine, sicubi forsan
 Laurus adoratas explicat alta comas.
 Illic Arquatum, quacunq; è rupe saluto,
 Et veneror cineres, culte Petracba, tuos.
 Tū simul ad calidas Aponi descendimus undas:
 Nec piget Asphodelam vespere ferre dumum.
 Hinc trabo (quam longa est) abeuntem carmine
 Dū sopor occlusas excubat ante fores. (nocte,
 Carminibus solor casus patriæq; meosq;,
 Abstergens mœsta lumina sape manu.
 Sic mibi flos aui, sic dulcis carpitur atas,
 Labitur, & tacito clam fugit illa pede.
 Interea tamen instat Amor nec pulsa recessit
 Offibus hac pestis perniciesq; meis.

Nec ratio valuit sœnas euincere flamas,
 In summa quamuis legerit arce locum.
 Ergo ego justinui, primo sub flore inuenta,
 Horrida difficulti tempore castra sequi.
 Oceanus metas vidi, Litusq; remotum,
 Qua Lybiam nostro separat orbe fretum.
 Mille fatigatus rerum discrimina vici,
 Sepe graues astus, frigora sœpe tulit.
 Unius haud possum superare Cupidinis ignes,
 Nec desiderijs fortior esse meis.
 Itc procul Musæ, Lauriq; Hederaq; valete,
 Huttonus patriæ quas tulit ante mea.
 Carmina nil prosunt, non si mibi talia Phœbus
 Praescribat, moriens qualia cantat Olor.
 Nec medicæ curant Aponi mea vulnera lymphæ,
 Ulla nec Euganeis quæ viret herba iugis.
 Hæc satis est tenera Myrthi cecinisse sub umbra,
 Desine nunc Erato plura: SABINE vale.

AD G V I L I E L M U M R V
G E R I V M C O M P A T R E M.

De novo Amore.

ELEGIA V.

ALIera post hyemem, Rugeri, vertitur astas.
 Alteraq; astatis terga fatigat hyems.
 Immatura mea cum flevi fata puella,
 Et desolati frigida regna thori.

festus

Testis Sorga mibi, latisq; Druentia ripis,
 Qua Rhodano cursus iungit vterq; suos.
 Illic constitui tumulum, manesq; vocavi,
 Et sedi multos ante sepultra dies.
 Promisiq; fidem cinciri, sine amore futuram
 Funis extremum tempus adusq; mei.
 At nunc rursus Amor veteres mibi suscitat ignes,
 Rursus atrox saeva me face torret Amor.
 Parcie felices anima, tuq; optima virgo
 Parce, nec vltores inuocet umbra Deos.
 Acceptum quodcunq; potest, gratumq; sepultis
 Accidere, exequijs contigit omne tuis.
 Quod supereft (quoniam nihil est velocius annis)
 Gaudeat, vt digna est, flore iuventa suo.
 Pace tua liceat funestam ponere vestem,
 Myrtheaq; ornatis reddere ferta comis.
 Appennine pater, vacuas qui tollis in auras
 Illicibus cinctum, iuniperisq; caput.
 Aemiliaq; videns oram, camposq; iacentes,
 Nobile Felsineæ despicias urbis opus.
 Tu mibi curarum consors, testisq; laborum,
 Tu viridi seruas gaudia nostra ingo.
 Hic, mea Lux patris in collibus exigit aum,
 Lanigerum pascens ruris alumna pecus.
 Illameos rapuit sensus, animumq; quod omnes
 Euganei Nympha non potuere soli.
 Illius in solis quaro vestigia sylvis,
 Grataq; posthabitatis urbibus arua colo.
 Dicite custodes pecoris, memoria alta tenentes:

Ecqua sub hoc seruat monte puella gregem?
 Dicite lassatos quo fonte refrigerat artus?
 Qua sylvas, medio quæ subit antra die?
 Hæc ego. Tum ripas monstrat mihi rustica pubes,
 Qua Panarus liquido prænatat aruapede,
 Ille fatigatis gratus pastoribus amnis:
 Huc potum saturas. Lux mea ducit onus.
 Hic oculis primum tulit obvia lumina nostris,
 Lumina quæ radijs æmula Solis erant.
 Quid referam, quoties noctem per inhos�ita ducā,
 Sic queat ærumnis esse benigna meis?
 Illa sed (ab simplex) humanis inuida votis,
 Virginei mauult esse puella chori.
 Impatiensq; viri castis se deuonet aris,
 Vittaq; flauentes iam ligat alba comas.
 Vidi ego, cum roseos nigris mutaret amictus,
 Et tunicam magnos poneret ante Deos.
 Et consanguineas, dulci cum matre, puellas
 Linqueret, à templis non redditura domum.
 Me miserum, poterōne pati, poterōne mederi?
 Non potero, tantis mens stupet ægra malis.
 Quid non carminibus, quid nō tentauimus herbis?
 Irrita vis herbis, carmen inane fuit.
 Ipse pater vatum dulci non attulit ullam
 Bochius eloquio, non Amasæus opem.
 Appennine vale: tuq; ô dulcissime rerum
 Compater, has curas, & mea damna leus.
 Tu quoq; seu Panarus gaudes de more vocari,
 Amnis ab aërijs orte cacuminibus:

Nobile

Nobile seu flumen Scultenna lubentius audis,
Si quodcunq; inuat nomen babere, vale.

AD HILARIVM CANTI-
VNCVLAM.

De peste Patauiana, & obitu Danielis
Stibari.

ELEGIA VI.

Erganeam serpunt contagia dira per urbem,
Medoaci vitreas linquere tempus aquas.
Seu canis & rigones corruptas polluit auras,
Seu lacus, & multa pingue palude solum.
Semina seu labis nostros fugientia sensus
Putris ab infecta detulit Auster humo.
Causa latet, sed pestis atrox crudescit in horas :
Demens heu Pataui quisquis in vrbe manet.
Tu quoq; quid cessas dubios euadere casus,
Dum licet, & celeri sospes abire fuga ?
Non tamē, ut Dominam, spreta pietate, relinquas,
Neu cadat immodico lapsa timore fides.
Turpe erit immeritam, te propter, flere puellam,
Quae tibi ius animi credidit omne sui.
Non tu saevis in hoc, nefas mibi credere tantum,
Usq; adeo Yates conuenit esse pios.
Ergo siue leges Citrijs, Myrthoq; virentem,
Benaci melior qua fonet aura, lacum,
Sive Athesis ripas, ubi desinit Italia tellus.

Abdua sine tuas, siue Timaue tuas,
 Seu iuuat Eridani lustrare binominis urbes,
 Aut longam curui Tibridis ire viam:
 Quo tecunq; pedes ducent, quocunq; voluntas,
 Sit comes, & collo pendeat illa tuo.
 Nec tibi secretis casa sordeat horrida syluis:
 Omnia ab immunda sint modo tutalue.
 Me domus Aonidū tenet, ac patria inclita Vatum
 Felsina, tristiae conscia sola mea.
 Felsina, quam leni perlabitur agmine Rhenus,
 Appenninigenas nobilis inter aquas.
 Candida pax habitat, nec terra salubrior vlla est,
 Arida dum sitiens excoquit arua Leo.
 At mihi nulla quies, nec cum se condit in vndas,
 Nec cum sol versis mane recurrit equis.
 Iam nouies celo fulsit noua Luna sereno,
 Lumina dum somni munere fessa carent.
 Non mihi saevis Amor, non torridus officit aet,
 Hausta nec incanta dira venena manu.
 Tu studium, lususq; meos, tu gaudia vita
 Omnia fregisti morte, STIBARE, tua.
 Testor honoratos manes, umbramq; recentem,
 Quiq; meos luctus Dijq; animaq; vident.
 Funere me nullo tantum cepisse dolorem,
 Nec frater gelida cum tegetur humo.
 Nec cum longauos (Pietas ignosce) parentes
 Sustulit, extincto lumine, nigra dies.
 Iam tenues pallent, egesto sanguine, vena,
 Succus & in lacrymas corporis omnisabit.

Nee

Nec minus accensos febris depascitur artus,
 Oraq; continua torret anhela siti.
 Nec gemitu celum prodest implere, nec ullos
 Vota Deos, anima deficiente, mouent.
 Quandoq; igitur, fato perculsus amici,
 Pones Felsinea maestus in urbe pedem :
 Magna licet cogant properare negocia Romam,
 Aut petere Hetrusci littora curua maris :
 Ad tumulum tamen ante veni, manesq; saluta,
 Florida nec cineri ferta, rosasq; nega
 Tumfocijs, imo suspirans pectore, dicas :
 Huic desiderium causa perire fuit.

IN OBITVM DANIE- lis Stibari.

ELEGIA VII.

DVM fugat exoriēs humentes Lucifer umbras,
 Et tremulo Venetas lumine spargit aquas.
 Halcyonumq; sonant maestis freta mane querelis,
 Quas dolor ante alias nunc quoq; tangit aues.
 Hic ego, qua Pelago Phaethonius influit amnis,
 Carmina morte tua pauca, Stibare, canam.
 Qualia sub densis, hoc ipso in littore, ramis
 Heliades fratri concinuere suo.
 Ergo age, seu liquidum colis atbera, sine quietas
 Herorum sedes, Elysiumq; nemus:
 Solis ad occasum, dum flemus solis ab ortu,
 Hic adesò Vatis nobilis umbra tuo.

Non.

Non ego maiorum laudes, ac facta tuorum
 Persequar, aut culti iugera parta soli.
 Nec loquar exhaustos ineunte etate labores,
 Dum sors indignum versat acerba caput.
 Illa mibi Diuæ melius Libetrides olim
 Inclita per terras, & freta lata ferent.
 Nunc dolor includit vocem, nec amabile quicquam
 Suggerit ingenio Musa vocata meo.
 Iamq; rubescenti tollit iubar æquore Titan,
 Inq; solum radios inijcit orta dies.
 Ergo ubi permensus celum Sol occidit, idem
 Purpureo vestit lumine rursus bumum,
 Nos ubi decidimus defuncti munere vite,
 Urget perpetua lumina nocte sopor.
 Heu spes fallaces, sic me tot fluctibus attum
 Deseris in tantis, magne Stibare, malis.
 Te duce, per montis iuga celsa biuerticis ibam,
 Ocia præsidio iussus amare tuo.
 Et memini quamuis crudeli plurima bello
 In proprijs esse passus acerba bonis.
 Inualidumq; latus traberet mærore peresus,
 Hauiissetq; tuas insuper ignis opes.
 Me tamen hac inter secura mente iubebas
 Phæbumq; & Musas, eloquiumq; sequi.
 Nunc tecum mea vota leues abiere per auras.
 Nunc mea spes omnis funere fracta tuo est.
 Delitiusq; animis tota de mente fugatis,
 Cogor in extrema viuere tristitia.
 Qualiter byberna dum sentit frigora Bruma,

Albus

Albus ad Eridani flumina mæret Olor.
 Defluit ex oculis vberrimus humor, vt olim
 Liquitur Alpinis nix resoluta iugis.
 Sic madet vda salix, aut vitis, vere tenui,
 Lucida cum scisso palmite manat aqua.
 Nec lacrymis cessant tabescere lumina, quamvis
 Arida Sol medio torreat arua die.
 Pergite iam Musæ, tenues dum contrahit umbras
 Phæbus, & ex aequo lustrat vtrumq; fretum.
 Nunc paulo maiora canam, dum saua quiescunt
 sequora, nec querulis obstrepit aura modis.
 viannus excisas imis à sedibus vrbes:
 Ita cadaveribus vidimus arua tegi.
 Tefis Mænus erit, testes Pegnæssides vnde,
 Tefis & pluosa rector Aissus aquæ.
 Quos ibi per casus, per quæ discrimina rerum,
 Aissus es ad magnos ire, S T I B A R E, Duceſ?
 Dum caput obiæceres cunctis sublime periclis,
 Federa ſi posſes firma referre domum.
 Quod niſi diſfidij mens Regum laua fuifſet,
 Munere pax eſſet conciliata tuo,
 Altaq; nunc ſtarent intactis oppida muris,
 Floreretq; opibus terra beata ſuis.
 At tibi poſt obitus quæ merces digna laborum,
 Qua ſatis ampla tuae præmia laudis erunt?
 Niſi proſunt fletus, non ſi lapsurus in æquor.
 Eridanus lacrymis cresceret ipſe meis.
 Ipſe etiam natum Clymene Iouis ignibus actum,
 Hic olim celsis fleuit in aggeribus.

Fleuit

Fleuit Lampetie, fleuit Phaëthusa iacentem,
Cortice cum vidit mater vtranq; tegi.

,,

„
Nec superas rediit Phaëthon reuocatus in auræ,
Et tamen aethere a stirpe creatus erat.
Sparge puer virides, Heroum insignia, Lauros,
Et dic: has cineri spargo, Stibare, tuo.
Ut gerit aeternos formosæ frondis honores
Laurus, & umbrosas explicat alta comas.
Sic viret, & celo te gloria laudibus aquat,
Gloria, quæ cineres excubat ante tuos.
Spiritus è tenebris translatus in arua piorum
Vivit, & aeterna munera lucis habet.
Illi se patitur contingi lumine claro,
Supremi soboles plena decore patris.
Vera patris soboles, nostræ fons ille salutis,
Cuius inexhaustas gratia fundit aquas.
Ille beatam animam dulci solatur amore,
O, qui nostra suo criminis rore lauat.
Surgamus, lux prona fugit, deferbuit aëris.
Cogit & in uitum Luna redire domum.
Sic tranquilla tibi requies, spesq; inscia lucis,
Iamq; vale: manes subsequar ipse tuos.

AD ORTOLPHVM MA-
ROLTVM.

De secessu suo, & oblectationibus ruris.

ELE-

ELEGIA VIII.

Fneadum rapidis ardet feruoribus astas,
 solaresq; premunt terga Leonis equi,
 Ecquid in Hadriacis, Ortolpbe, paludibus, ecquid
 Lenus adhuc Veneta ducis in vrbe moram?
 Me secreta tenet frondofo villa recessu,
 villa racemiferis vndiq; cincta iugis.
 Compater, & Marius comites, astiua supellex,
 Rura dapes, vmboram dat nemus, amnis aquas.
 Fuitimis illum pater Appenninus ab antris
 ire iubet, culti leta per arua soli.
 Nomē aqua Panarus (sic præsens nūcupat atas)
 Scultennam veteres, qui mcminere, vocant.
 Illus in riva, sub opaca valle calores
 Mobilis afflatu temperat aura suo.
 Mane nouo densos indagine claudere montes,
 Exortoq; iuuat sole redire domum.
 Vmbra diem reliquum studio traducit inertis,
 Et sopor in viridi, xuris amicus, humo.
 Vna puer gelidis Trebiana refrigerat vndis:
 Felsineus nobis illa ministrat ager.
 Interea veteres cantu solatur amores,
 Candidus arguto cum Corydone Mycon.
 Petrusq; noua resonant dulcedine sylva,
 Et dociles circum nos imitantur aues.
 Forsan & Euganeis tu nunc in collibus erras,
 Qua propriæ zephyrus gaudet habere domum.
 Floribus, & folijs, varijsq; coloribus herbas

llis,

Illic, & fruticum colligis omne genus.
Ingenitasq; illis vires ostendis, & vsum,
Quid Thyma, qd Cistus, quid Melilotus agant.
Quid rosa, purpureum quæ plena pudoris honorem
Pandit, et ad liquidas natus Acanthus aquas,
Vosq; Chelidoniae, tuq; ò, quæ solis amati
Obseruas nitidos pallida semper equos.
Inde per angustos vitreo de vase canales
Suppositos liquidas elicit ignis aquas.
Dumq; potestates aperis, viresq; latentes,
Carmina ceu puris fontibus hausta fluunt.
Qualia Flaminius primo cantauit in ævo,
Ad salices residens, Mesule curue, tuas.
Qualia Molfa tener, pharetrati miles Amoris,
Cui moriens dulci gutture cedat Olor.
Odi ego, qui vastis torrens exæstuat vndis:
Qui fluit exiguo murmure riuis, amo.
Leniter, & nullo strepitu, quem lata rigantem
Gramina, formoso Naiades ore bibunt.
Nec rapido siccat Canis Erigoneius astu,
Sæua nec effusis imbribus auget hyems.
Viue memor nostri, seu te sinus vrbis aquosa,
Sive Aponi Nymphæ Medoaciue tenent.
Orat idem Marius. iamq; auëtus prole virili
Compater, in nostris Faunus vterq; iugis.
Catera præsentes, vbi cum pluuialibus Hædis
Afferet Autumnum Pleias orta: vale.

A D I O A N N E M S A M B V-
C V M P A N N O N I V M.

Cum

Cum grauissimo morbo laboraret
Bononiæ.

ELEGIA IX.

Fata vocant, Sambuce, tuū, Manesq; sodalem,
Iam tenebris oculos nox tegit atra meos.
Te curare decet supremum mortis honorem,
Inq; peregrino soluere iusta solo.
Nec sine desertis cineres habitare tenebris,
Offa nec in mundo clausa iacere situ.
Ante fores templi, nudoq; sub æthere, tellus
Accipiat gremio frigida membra suo.
Nec tibi sit socij mors immatura dolori,
Nec venias madidis ad mea busta genis.
Mesatis est multos iuuenem flevisse per annos,
Dum queror ætatis tempora dura meæ,
Quin potius fessos oblecta carmine Manes,
Inflaurans culta funera mæsta lyra.
Pro quibus officijs, bæres abeuntis amici,
Accipe fortunæ munera parua meæ.
Non mihi sunt Baccho colles, oleisq; virentes,
Prædiaue Aemilijs conspicienda iugis.
Tu veterum dulces scriptorum sume libellos,
Attritos manibus quos iuuat esse meis.
Inuenies etiam viridi quæ lusimus æuo,
Dum studijs atas mollibus apta fuit.
Illa velim rapidis sic vras carmina flammis,
Ut Vatem ipse suis ignibus vssit Amor.

G

Iamq;

Illuc, & fruticum colligis omne genus.
 Ingenitasq; illis vires ostendis, & vsum,
 Quid Thyma, qd Cistus, quid Melilotus agam.
 Quid rosa, purpureum quæ plena pudoris honorem
 Pandit, et ad liquidas natus Acanthus aquas,
 Vosq; Chelidonia, tuq; o, quæ solis amati
 Obseruas nitidos pallida semper equos.
 Inde per angustos vitro de vase canales
 Suppositos liquidas elicit ignis aquas.
 Dumq; potestates aperis, viresq; latentes,
 Carmina ceu puris fontibus hausta fluunt.
 Qualia Flaminius primo cantauit in aeo,
 Ad salices residens, Mesule curue, tuas.
 Qualia Molfa tener, pharetrati miles Amoris,
 Cui moriens dulci gutture cedat Olor.
 Odi ego, qui vastis torrens exæstuat vndis:
 Qui fluit exiguo murmure riuis, amo.
 Leniter, & nullo strepitu, quem lata rigantem
 Gramina, formoso Naiades ore bibunt.
 Nec rapido siccat Canis Erigoneius astu.
 Sæua nec effusis imbribus auget hyems.
 Vnde memor nostri, seu te sinus vrbis aquosa,
 Sive Aponi Nymphæ Medoaciæ tenent.
 Orat idem Marius. iamq; auctus prole virili
 Compater, in nostris Faunus vterq; ingi.
 Catera præsentes, vbi cum pluialibus Hædis
 Afferet Autumnum Pleias orta: vale.

AD IOANNEM SAMBV-
 CVM PANNONIVM.

Cum

Cum grauissimo morbo laboraret
Bononiae.

ELEGIA IX.

Fata vocant, Sambuce, tuū, Manesq; sodalem,
Iam tenebris oculos nox tegit atra meos.
Tecurare decet supremum mortis honorem,
Inq; peregrino soluere iusta solo.
Nec sine desertis cineres habitare tenebris,
Ossa nec in mundo clausa iacere situ.
Ante fores templi, nudoq; sub aethere, tellus
Accipiat gremio frigida membra suo.
Nec tibi sit socij mors immatura dolori,
Nec venias madidis ad mea busta genis.
Mesatis est multos iuuenem flevisse per annos,
Dum queror etatis tempora dura mea,
Quipotius fessos oblecta carmine Manes,
Inflaurans culta funera mesta lyra.
Pro quibus officijs, bares abeuntis amici,
Accipe fortunae munera parua mea.
Non mihi sunt Baccho colles, oleisq; virentes,
Pradiaue Aemilijs confacienda iugis.
Tu veterum dulces scriptorum sume libellos,
Attritos manibus quos iuuat esse meis.
Inuenies etiam viridi quæ lusimus aeo,
Dum studijs etas mollibus apta fuit.
Illa velim rapidis sic vras carmina flammis,
Ut Vatem ipse suis ignibus uscit Amor.

G

Iamq;

Iamq; vale, & tenera bustū superintegre Myrbo,
Non poterit cineres illa grauare meos.

AD FRANCISCVM RO
BERTELLVM.

Cum Venetijs discederet.

ELEGIA X.

Evpaneos colles, Venetamq; relinquimus urbem,
Natalis reuocant dulcia rura soli.
Iam nouies magnum compleuit Cynthius orbem,
Purpureis toties astra remensus equis.
Dum procul à patria, belli terrore fugatus,
Mobilis, incertus sedibus, bosphes ago.
Me Liger errantem, me Sequana dimes, & ingens
Hospitio Rhodanus fouit, Ararq; suo.
Nec semel incertum vitae, prærupta Pyrene
Vidit, ad Hesperij littora curua maris.
Inde ferax Latium petij, tendensq; per Alpes,
Frigus in aëris rupibus acre tuli.
Nunc requies erroris adest, finisq; laborum,
Post duo fas tandem lustra redire domum.
Urbs Venetum, Regina maris, mibi tempore longo
Culta, sed (heu) posthac non habitanda, vale.
Robertelle vale, seruaq; absentis amorem,
Qui maneat, dum nos dij superesse volent.
Quis mihi nunc ventos vna passurus, & imbræ,
Per iuga monstrabit nubibus aqua rium?

Non

Non ego te quercus, & saxa videbo rotantem,
Cincte pruinosis spumifer Oene iugis.

Fert animus castos Benaci visere lucos,

Citius qui ripis gignit odora suis,

Et colles lustrare sacros, ubi Tyrinus olim

ire domum saturas vespere iusit oves.

Hinc Tarrum, Labrumq; petam, quaq; herbifer
Montib. inclusas Larino arctat aquas. (altis

" Et patriam Rbeni Danubijq; domum.

Sic ubi me sistet reducet sors prospera, nec tu.

Inicies auidas mors prius atra manus :

Flumina cum sylvis, & qua pater ante solebat

Contentus cultu paupere, rura colam.

P. LOTICHII SECVN-
DI ELEGIARVM.

LIBER IIII.

AD IOACHIMVM CA-
merarium Pabeberg.

ELEGIA I.

Qua legis, vnde ferat queris, Ioachime, salutem
Impariter iunctis condita verba modis.

Hinc, ubi Celarum Belgas disternunt oris

Sequana, cui vittreas Matrona iungit aquas.

G 2 Spumifer

*Sputifer & Regis veterem circumfluit urbem,
Et bifco geminum verberat amne latum.*

Forte rogas, quæ sit rerum fortuna mearum:

*Et procul hic Musis nunquid, ut ante, vacem?
Scilicet hæc doctis quoniam fauet artibus atq;,
Aonij suades numina fontis amem.*

Magna fuit quondam sacri reuerentia Vasis,

Inq; pari precio carmen, & autor erant.

Carmina nunc tantum, si non sunt dura, leguntur:

Carmiuis auctori nullus habetur honor.

Non tamen Aonidum curam dimittere possum:

Ante vel incipiam non memor esse mei.

Nec minus & rerum causas scrutamur, & omnes

A Sole, & Luna, sideribusq; vices.

Atq; valetudo qua sit reparabilis arte,

Quæq; iuuet radix, quæq; sit herba nocens.

Sed tua, quicquid aga, mihi semper inhæret imago,

Pectore dum viuam non abitura meo.

In caput ante suum ripa labentur eadem

Undosus Ligeris, Sarmaticusq; Tyras.

Ipse bibam succos omnes e gurgite Lethes:

Ipse soporiferas, si modo dentur, aquas:

Non tamen vlla tui facient obliuia nobis,

O sacer Aonij dux, IOACHIME, chori.

Ut careo vobis, digressus ab axe, peregit

Iam semel exattis mensibus, annus iter.

Sive tamen propria tellus absconditur umbra,

Seu rosea Phœbus luce reuosit humum.

Dū modo lustramus ueteres, decora alta, ruinas,

Quicquid

Quicquid & ripæ in margine campus habes.
Aut simul abruptos delamentamur amores,
Sepe recordantes, Herbifer Albi, tui.
Omnibus interea te vox mea nominat horis,
Nominis vsq; adeo mentio grata tua est.
Sunt etiam dulces, qui te venerantur, amici,
Alloquij quorum tempora sepe leuo.
Principue patrie consors Bentherus, & idem
Doctus Apollineas plectra mouere lyrae.
Qui nunc histriae campis spaciatur apertis,
Et docet ad certos cuncta locare dies.
Et spacia annorum repetens ab origine mundi,
Per reuoluta nouum secula carpit iter.
Dixerit hæc aliquis prius edita sæpe, fatemur,
Scriptorum proprias quoq; sequente vias.
Equibus ipse legens quæ conuenientia ducit,
Ante tamen positis omnibus, illa probat.
Quinetiam, multis quod inextricabile visum,
Explicat: & cauñas, vt tucatur, habet.
Omnia quæ memori dum versat pectore, Titan,
Iam sua ter rapidis signa recenset equis.
Interea populos etiam lustrauit, & vrbes,
Et raga Santonicum per mare vela dedit.
Addidit & fandi numerosas legibus artes,
Arma grauis tractans imperiosa fori.
Cum tamen à rerum cura maiore quieuit,
Tempus in his studijs ponere dulce fuit.
Quid loquar, vt rebus gestis, dum tædia vitat,
Sic quasi diuersis floribus ornet opus?

Acta voluminibus cognosces eruta prisca,
 Multaq; Pierides quæ vetuere mori:
 Quicquid et hoc ævo memorabile, pace, vel armis,
 Uudit ab Oceano Phœbus vtroq; geri.
 Non aliter cultos, geniali vere, per hortos,
 Non species violis, non color vñus inest.
 Tuniceasq; nigris, croceas cingentibus albis,
 Pulcrior est varijs nexa corolla rosis.
 Hac tibi docti a mei dono monumenta sodaliis,
 At mihi cur potius non tua mittis? aia.
 Mollia sape quidem deducere carmina tento,
 Non tamen, vt puris auribus illa probem.
 Sat mihi sit rigidas interdum fallere curas,
 Solamenq; mali præmia magna voco.
 Hac tamen interea damus, vt cognoscere possa.
 Non minus idcirco nos meminisse tui.
 Atq; vtinam liquidas Iluri residentis ad vndas,
 Sic opus in lucem nobile Vatis eat:
 Tempora quo fastie signata volubilis anni
 Condit, & imparibus sacra, diesq; modis:
 Sidera quo faciant discrimina temporis ortu,
 Utq; sub occiduas prona ferantur aquas.
 Quasq; vices rerum lustrans Hyperione natu,
 Annua bissenis mensibus astra regat.
 Sed nunc ingenium rapit in contraria luctus,
 Et querula deflet publica damna tyra.
 Sic tamen & requiem curis mordacibus affer,
 Et pius est, patriæ vulnera flere, dolor.
 Ille gemit, celsa resonant lugubria rupes

Carmen

Carmina, labentes sifit & ilmus aquas.
 Forsitan bac etiam tandem, post nubila, finem
 Pessima mutatae sortis habebit hyems.
 Aonq rumpent tunc alta silentia Vates,
 Plectra metu quorum nunc, Ioachime, silens.
 Et quis destituit fugiens prius, orsa resumeret
 Musa, per assuetas rursus itura vias.
 Sed quodcunq; sequens iterū trahet hora, ferēdum
 Ipse tamen sortis spē melioris alar. (est:
 Affiducq; tuum, meriti non immemor vñquam,
 Nomen inoblitō pectorē dulce feram.
 Tu quoq; ne curam depone absentis, & huīus
 Muneris officium consule quāso boni.
 Atq; aliquo d rursus studij, IO A C H I M E, recētis
 Mūte, quod hic cupida mente legamus, opus.

AD PHILIPPVM ME-
LANTHONEM.

De obitu clarissimi viri Iaçobi Micylli.

ELEGIA II.

Flebilis a Nicro gelidum miraris ad Albim
 Cur veniat passis Musa, Philippe, comis.
 Nec præcincta gerat viridanti tempora Lauro,
 Vestiis inaequales sed tegat atra pedes.
 Scilicet hic lacrymis color est, & luctibus aptus.
 Hic habitus mæsti pectoris esse solet.
 Luna his impleuit crescentem cornibus orbem.

Bis radios verso condidit orbe suos:
Ex quo, Vangionum cultis digressus ab oris,
Liquisti patriæ rura propinquataua.
Tristibus interea Lachesis nos dura fatigat
Casibus, & laetos non sinit ire dies.
Utq; alios taceam, quos functos munere vita,
Abstulit immiti Parca seuera manus.
Ille, decus Phœbi, Musarum cura, Micyllus
Occidit, Heu fallax, & breue, vita, bonum.
Hac igitur meta est nostrorum summa laborum?
Hac miseri vates conditione sumus?
Tertia post actas Iani lux venerat Idus,
Quam tulerat fuscis Lucifer ortus equis.
Cum, velut occultas voluens sub pectore curas,
Imposuit tristi languida membra tboro.
Parua mora est, pectus quatit arida tussis anhelit,
Accensamq; leuant pocula nulla sitim.
Principio succus tamen omnes ille perosus,
Insuetam medicæ respuit artis opem.
Mox rapidis imos torri febribus artus
Sensit, & angustas gutturis esse vias.
Heu mibi, nil artes seræ iuere medentim,
Artificum docta nil potuere manus.
Erga iaces, patriæ decus, ô clarissime Vates,
Et Graiae, & Latiae gloria summa lyra?
Nec potui, cum te premeret iam senior actas,
Pramia pro meritis soluere iusta tuis.
Tu mibi quærenti sacras per inhospita Musas,
Ad iuga monstrasti primus amæna viam.

Nam leue seu velles Elegis deducere carmen,
 Sem magis Herois altius ire modis.
 Sive lyram digitis percurrere, sponte fluebant
 Molliter in numeros verba diserta suos.
 Ergo, quod Aonij secretas fontis ad vndas, "
 Plena puer, Phœbo pocula dante, bibi : "
 Longius & cultos Sophiae digressus in hortos, "
 Florida de Lauro sarta vidente tuli :
 Me fateor debere tibi : cineriq; rependam
 Omnia, quæ pietas suadet, amoriq; tuo.
 Ante Nicer Ligeri, Rhodano miscebitur Ister,
 Nec rapidus liquidas Rhenus habebit aquas :
 Quam ventura dies, aut vlla redarguat etas,
 Effluxisse animo tot benefacta meo.
 Nunc, precor, has lacrymas, atq; hac suspiria tan
 Care parens, veri signa doloris babe. (tum,
 Mox vbi facundas mulcere Fauonius auras
 Ceperit & gremium lata resoluet humus :
 Tunc flores ad busta nouos, violasq; recentes,
 Semper adoratas Veris habebis opes.
 Sic quoties tumulo via proxima ducet euntes,
 Incola seu faciat, sive viator iter :
 Nullus erit, qui non repetens suspiria, dicat :
 Sit requies cineri, paxq; Micylle tuo.
 Quinetiam, quam lata patet Germania, vates
 Passim morte tua carmina maesta canent.
 Qualia ramorum densa Philomela sub umbra
 Concinit aut moriens qualia tristis Olor.
 Te procul ad Vsadri ripas lugabit ademtum,

Gloria Castalia prima SABINVS aqua,
 Claraq; percensens operum monumenta tuorum
 STIGELIVS, dulces fundet ab ore modos,
 Parq; senex studijs, & par Camerarius annis,
 Pauca, sed in laudes concinet apertus.
 Vos quoq; consortes patrie, mea turba, sodales,
 Ausonius in gremio quos fouet orasuo:
 Quorum flexibiles errant per tempora Myribi,
 Et lateri semper candidus haret Amor:
 Seu vada Medoaci colitis, seu Felsina mater
 Præbet in Aemilijs otia grata iugis:
 Fama per aërias cum nuncia venerit Alpes,
 Flebitis argutæ plectra tacere lyra.
 Heu, spes fallaces: & mens improuida Vatum,
 Qui stabilem vitæ creditis esse moram.
 Quid prodest totas hyberno sidere noctes,
 Quid studijs longos continuasse dies?
 Si tamen in tenebris opera interrupta iacebunt,
 Musaq; cum Domino pene sepulta suo est?
 Vester bonos agitur, mites Heliconis alumna:
 Vatibus à sacris hoc prohibete malum.
 Tu quodq; (nec dubito) nunquam patiere, Melanthon,
 Scripta tot æterna nocte, sitiq; premi.
 Ante meos oculos, imisq; in sensibus haret
 Ultima digressus hora, PHILIPPE, tui.
 Quanta piis (memini) mulcebant gaudia petiū?
 Quantus in amborum mentibus ardor erat?
 Felix, ante obitua cui saltē fata dederunt,
 Aspergiq; tuo, colloquioq; frui.

scilicet

scilicet has secum dura & solatia mortis

Attulit ad manes, Elysiumq; nemus.

Nec decet, aut fas est, nos illum flere sepultum

Amplius, & lacrymis ponere nolle modum.

Ille quidem dulces auras, & amata reliquit

Lumina, sub gelida contumulatus humo.

Fama tamen superest, & totum nota per orbem

Gloria, Castalia quam peperere Dea.

Nec tua longa dies delebit scripta, Micille :

Iuria in ingenium mors habet atra nibil.

Adde, quod erectum terris, pietasq; fidesq;

Ante Deum, celo, sideribusq; locant.

Non levius ambitio, non impius ardor babendi,

Nullus in elato pectore fastus erat.

Providas sed virtus, & flore nitentior omni

Candor, & innocua cum pietate, fides,

Pro ego, que vidi, referam, queq; auribus hausi,

Solamen nostris dulce, piumq; malis.

Iam mortis prope tempus erat, volucrēq; silenti

Pegasus Hesperias nocte subibat aquas.

Pegasus, unde sacri latices Aganippidos unde

Venis & occasus sideris unus erat.

Ergo ubi secessisset labi per viscera mortem,

Hac dedit in morte verba suprema thoro.

Fata vocant, moriorq; libens, valeatis amici,

Regia siderei me vocat alta poli.

At tu, CHRISTE, nouæ qui nobis gaudia vita

Reddis, & in supera das regione locum :

Huic abeundi animæ placidam largire quietem,

Ne mibi sit premium mortis inane tui,
 Me liquor ille, tuo stillans ē vulnera sancto,
 Abluat, bos aetus, hanc leuet ille sitim.
 Dixit, & in tenues migrauit spiritus auras,
 Et placidus clausit lumina vitta sopor.
 Et quis adhuc dubitet, celesti sede receptum,
 Sidera sub pedibus celsa videre suis?
 Illic aut obitus astrorum spectat, & ortus,
 Quoq; suum Phœbus tramite currat iter:
 Aut cupido primæ complexu coniugis haren,
 Fata senectutis narrat acerba sua.
 Seq; tot ærumnis gaudet, curisq; solutum,
 Amplius haud villas posse timere vices.
 O, ubi plena sacro manat torrente voluptas,
 Verus ubi pleno fonte redundat amor.
 Salve care parens, alti nouus incola celi,
 Non mibi, qui genuit, care parente minus.
 Tecum delicias, & gaudia nostra tulisti,
 Qua nulli poterunt restituisse dies.
 Hac ego, dum flentes comitamur funus amici,
 Flebilibus cecini paucā, PHILIPPE, modis.
 Plura dolor prohibet: Salve cultissime Yates,
 Inq; beatorum pace, Micylle, vale.

IN N V P T I A S M A R C I L V-
 douici Zigleri, Iurisconsulti, & Ca-
 tharinæ Reiftstockin vir-
 ginis.

ELEGIA

ELEGIA III.

Si mibi præteritæ Ver illud amabile vita,
 Ingenijq; forent libera iura mei.
 Inuidæ nec tacito confectum cura dolore,
 Cogeret atatis tempora dura queri.
 Forfitan argutas qua possent ire per aures,
 Concinerem thalamo carmina, MARCE, sus.
 Qualia sub Myrbo quondam redolente canebam,
 Quattrahit Hesperias in mare Ladus aquas.
 Florida cum teneris seruiret amoribus atas,
 Eset & inrecio nostra iuuenta suo.
 Tunc ego regnabam, gelidam nec ad vsq; Pyrenen,
 Cultor Apollineæ notior artis erat.
 Nuc vigor omnis abest, curisq; exhaustus amaris,
 Ingenij cecidit spiritus ille mei.
 Tamen officium veteris tibi desit amici,
 Desuetæ repetam fila canora lyræ.
 Ergo ege, quaæ tenero celebras connubia cantu,
 Alnona coniugij gaudia Musa veni.
 Sed quia nec violas, nec latos arida flores
 Educat, aut molles terra perusta rosas:
 Sume Palatini culto de Principia horto,
 Quatetagat ornatas Laurus odora comas.
 Turrigeræ, Nymphis comitantibus, ibis in urbem,
 Qua incet imperij nobile Spira forum.
 Aura fauet, Cauriq; silent, dum mane rubentem
 Enocat auroram Lucifer, illa diem.
 Et etiam thalamo felices exerit ignes,

Cum

Cum matutino lucida Sole Venus.
 His comitem roseo se Iuppiter addit in ortu,
 Qua puer hybernas fundit amatus aquas.
 Te quoq; prima videt geminis cum piscibus, Eu,
 Inuentor curvae, Pleiade nate, lyra.
 Quaq; leuat grauidas partu Lucina pueras,
 Purpureum medio spargit ab orbe inbar.
 Scilicet hac tæda sunt omnia læta ingalis,
 Hæc fortunati nuncia signa thori.
 Sol erit, referat q; diem, iam lucet, eamus:
 Plana sinistior, nec salebrosa via est.
 Tu Dea, cantantes vt eamus, amabile quiddam
 Concine, iucundum carmine fiet iter.
 Primus Hymen caram iuueni, carumq; puella
 Coniunxit iuuenem, certaq; iura dedit.
 Ante vagos hominum genus exercebat amores,
 Nulla verecundicura pudoris erat.
 Inuia pro thalamis nemorum deserta colebant,
 Antraq; furtuum sape cubile dabant.
 Primus hymen docuit lectum seruare pudicum,
 Et statuit proprio quenq; iacere thoro.
 Idem virginibus formæ præcepta colende
 Tradidit, & cultus iussit habere modum,
 Neue genis, limisue oculis, nutnue loquaci,
 Neue supercilijs falleret vlla virum.
 Tu populos, genialis Hymen, moderaris, & mbes.
 Tu facis vnius corporis esse duos.
 Nil, sine te, Venus alma potest, Iouis incita proles,
 Comprobet offensu quod bona fama suo.

Dul-

Dulcis Hymen, Hymenae, Hymē, quid gaudia dif-
Tadifer Vraniae nate sororis vbi es? (fers 2
Aspice, brumali dum torpet frigore celum,
ut tristes errant per nemus omne feræ.

Nillus honor fyluis, mæret sine amore volucres,
Ex gemitu vidui turturis arua sonant.

Celibus bac vitæ est consorte carentis imago,
Hac desolati tristis amoris byems.

Eia age dulcis Hymē qd vota moraris amantum?
Huc ades, d, sacris, blande Hymenæ, suis.

ver nouo, mollis cum vernal gramine tellus. "

Arbor & umbrosas explicat alta comas. "

Luminant, saliuntq; greges, teſtaq; sub altis "

Montibus arguta consociantur aues. "

Gemmas vicius agit, teneras humus educat ber-
bendus & flores quilibet herba suos. (bas,

Tali cum socia fæcundus coniuge inEius,

Sic etiam fructum fæmina, virq; ferunt.

Hymen, d Hymenæ, Hymen: sed fallit? an amorem
Conspicimus, breuior carmine facta via est.

Dicte, qui colitis Rheni vada cœrula, nautæ,
Ecquis ad algentes constitit hospes aquas?

Sic ego: sic Licmon, iam celo quinta refulgit
Delia, nocturnos qua moderatur equos.

Cum teneram ducens forma præstante puellam
CNO D I V S hac agili remige fecit iter.

CNO D I V S interpres legum, cui Nectaris instar
Dulcis honorato profundit ore sonus.

Sed cum mane nouo Tibitonia surgeret uxor,
Exortaq;

Exortaq; darent astra fugata locum,
 Venit, nescio quis, pharetra succinctus, & arcu,
 Ales, egens oculis, & sine veste puer.
 Hunc senior Celadon formosum dixit Amorem,
 Dixit, & accensas virus habere faces.
 Ille Deas omnes vssit, fluuiumq; tenentes
 Naiadas: in ripa tela relicta iacent.
 Venit & alma Venus (nec enim Dea notior vlla
 Et bladus Veneris terga secutus Hymen, (est)
 Felices ripæ, fortunatissima tellus,
 Numinis tot pedibus quam tetigere suis.
 Fallor? an antiquæ celsis in mænibus yrbis,
 Tympana cum citbaris rauca dedere sonum?
 Templa petit Sponsus, sacras vt firmet ad aras
 Promissam thalami, numine teste, fidem.
 Qualiter irriguo flos intemeratus in borto,
 Gramineum suavi mulcet odore solum:
 Sic tenero vernali incundæ flore iuuenit,
 Formoso iuuenis corpore, mente senex.
 Hoc faciunt mores, & docti pectoris artes,
 Iudiciumq; sagax, eloquijq; nitor.
 At iuxta celebres, Iuris, tria lumina, fratres,
 Præsidium nuptæ dulce sororis, cunt.
 Una manus Patrem (quis crederet?) vnuis eoden
 Laurigerò natos auxit honore senex.
 Inclita sublimi qua surgit vertice Sena,
 Arbiaq; Umbrona limpidus auget aquas.
 Sena domus quondam Phæbi, nunc turbine Martis
 Triste sub Hetrusci Principis acta iugum.
 Te quoq;

Te quoq; non ausim dulci cum fratre silere,
 O decus Agninae nobile, M A R C E, domus.
 Condita nam memori sub corde recentia seruo,
 Signa voluntatis non moritura tuae.
 Sed iam sponsa venit, manibus deducta suorum,
 Virginemq; regit conspicunda chorum.
 Qualiter astrorum celo Regina sereno
 Luna, repercussis nocte refulget aquis.
 Quale vel Oceani liquidis iubar exerit vndis
 Lucifer, Aurora prævia stella sua.
 Sic rarus micat ore nitor, sic lumina flagrant, "
 Cincta supercilijs lumina nigra suis. "
 Florida natueros comitatur gratia mores,
 Pone subit roseus, subsequiturq; decor.
 Scilicet ingenuo cunctas in pectore dotes,
 Costa quibus laudem virgo meretur, habet.
 Nec genus, aut proaui desunt, & fortis amica
 Munera inexhausto fonte beata fluunt.
 Illa sed argutos in me quæ figit ocellos?
 Aspicis ut molles erubueré gena?
 Quacunq; est, utinam sese patiatur amari,
 Naturæ facies arguit esse bona.
 Fortunata, sacro si qua es dilecta Poëta,
 Spectabis cineres nomen babere tuos.
 Ab, pereat quisquis præfert virtutibus aurum,
 Ingenium cunctas nobile vincit opes.
 Haec: Dea flecte genu, bona verba sacer-
 Incipit, & sacras fundit ab ore preces. (dos
 Et canit, n̄ fuerit post prima exordia mundi

Illa creatori proxima cura Deo:
 Ut peragens dulci coniunx cum coniuge vitam,
 Cognatum porro traderet vsq; genus.
 Ergo velut patula vitis se tollit in vmo,
 Vitis & impositum sustinet vlmus onus.
 Sic pius vxori vir adhæreat, vxor armati
 Scedula procuret remq; , domumq; viri.
 Se bene habet, iuxere manus, araq; relinquans,
 Agmen & è sacra iam redit æde domum.
 Nunc locus affari sponsum, nunc iungere dextras
 Res sinit, & dulci soluere verba sono.
 M A R C E decus patriæ, faciles cui munera Dñi
 Oninia munifica contribuere manu.
 Hospita linquentes vicini flumina Nicri,
 Venimus ad thalami gaudia festa tui.
 Accipe, quo potuit, confectum carmine munus,
 Aeternum nostræ pignus amicitiae.
 Nos Liger, & Rhodanus, nos pubescentibus annis
 Iunxit honorata Sequana rector aqua.
 Quiq; tot egregias vrbes , nemorumq; recessus
 Caruleus tardis flexibus ambit Arar.
 Nos simul Hadriacas puppi sulcauimus vndas,
 Aequora qua Venetus prospicit alta Leo.
 Nec pater Eridanus, nec amoris nescia nostri
 Felsina, quæ lauro cinxit vtriq; comam.
 Sæpe graues tulimus morbosí sideris æstus,
 Inq; pruinosis Alpibus acre gelu.
 Tempore tam longo nullis mollescere vidi
 Illecebris sensus, delitijsue tuos.

Unum amor nobis, eadem domus, una voluptas,
 Ledere quam potuit nulla querela, fuit.
 Nunc tibi parta quies, & quod sperare solebas,
 Asperis casti munus amoris habes :
 Munus habes, Regum gemmas quod vincit, et au-
 Et quicquid rubri voluit arena marie. (rū,
 Quis non dimitijs fidos vxoris amores
 Preferat ? & sobolis gaudia, spemq; sua ?
 Si felix, fauoratq; tuis concordia votis.
 Mella fluant thalamo, lacq; merumq; tuo.
 Hec ades, ô Hymenæ, nouos iam vesper amores
 Aduebit, Aonium Musa renise nemus.
 Intrat Hymen thalamos, valeas ducissime Marce,
 Iprior, exemplo mox sequar ipse tuo.

AD GEORGIVM CRA-
COVIVM IVRE CON-
SULTVM.

In obitum Philippi Melanthonis.

ELEGIA IIII.

Dm̄ tepet apricus, zephyris spirantibus, aér.
 Blandaq; purpurei tempora Veris cunt :
 Almaq; fæcundo se vestit gramine tellus,
 Arbor & vmbrosas induit alta comas :
 Errabam Nicri secessus inter amœnos,
 Mollis adhuc vitreo rore madebat humus.
 Prata ridens circum, florum mirabar honorem,

Lenis ab herbosis dum strepit aura ingis;
Grata salutabant orientis lumina Solis
Dulce viatori mane leuamen, aues.
Nuncia cum luctus tua venit epostola Craco,
O quoties lacrymis humida facta meis.
Sic igitur moriens, sic ô diuine Melantbon,
Funere perturbas gaudia nostra tuo.
Raptus es, beu (nec vana fides) tumulūq; recen-
Attonitus muta præterit Albis aqua. (tem
Scilicet hac misericdeerat fors ultimarebus,
Hic cumulus nostris debuit esse malis.
Deseris insanis puppim, bone Rector, in vndis,
Nusat, & in medio fluctuat illa mari.
Te sine nil lætum nobis, nec amabile quicquam;
Delicias mundi sustulit vna dies.
Morte tua celi facies mutata sereni,
Terraq; vix natas mæsta recondit opes.
Pastoresq; sonant vacuos lugubre per agros
Atraq; mutato sidere squalet byems.
Ipse ego qui viridi redimitus tempora Myrbo;
Lætus odorati tempore veris eram,
Fingebamq; tuas quæ possent ire per aures,
Tutaq; iudicio docta per ora tuo.
Nunc studium, Musasq; omnes, lucemq; perosu;
Carmina lugubri concino mæsta lyra.
Hac cineri suprema tuo sint munera, quamvis
Gratia par meritis non queat esse tuis.
Nec mihi spes æquare tua præconia laudis,
Arduus ingenij dimitis ille labor.

Qui

Qui volet, is tybicæ numerum subducat arenæ,
 Cum rapidum Pleias turbat aquosa fretum.
 Sat mibi, si nostrum dolor hic testetur amorem,
 Meq; obitu gemitus non tenuisse tuo.
 Nam licet occiduo traherem sub cardine vitam,
 Vespere qua lassis Sol iuga demit equis.
 Scu populos inter Phæbi quos inficit ignis,
 Sidera quos extra nostra iacere ferunt.
 Has tamen inferias, quocunq; sub athere, ferrem,
 Et memor ignoto stare in orbe lapis.
 Te puerum vix linquentem cunabula, Musæ ,
 Certatim donis excoluere suis.
 Maternaq; tibi consanguinitate propinquus
 Monstrauit vera Capnio laudis iter.
 Capnio quem Tybris, quem frater Tybridis Arnus
 Progeniem nostri sanguinis esse negant.
 Illius Arctoas iussu digressus in oras,
 Capisti ingenij spargere dona tui.
 Et velut exiguis primum sine nomine riuis,
 Per viridem tenui murmure serpit humum.
 Mox magis atq; magis labendo viribus austus,
 Communes populis sufficit vber aquas.
 Sic artes creuere bona, tua gloria creuit ,
 Adiecitq; aliquid proxima quæq; dies.
 Fortunata nimis sub sidere Mœnalis vrsæ
 Terra, prius fædo squalida tota situ.
 Ille tuas iussit Musas regnare per vrbes,
 Et pulsare nouo pectine fila lyra.
 Inclita tunc gemina rediit facundia lingua.

Barbariesq; dedit, cedere iussa, fugam.
 Calliopeq; suis comitata sororibus vltro
 Mœnalia posuit lata sub axe domum.
 Tum pater, ignorum prius atq; ignobile flumen,
 Cornua limosa sustulit Albis aqua.
 Et, quos nulla prius flores confexerat aetas,
 Fudic odorifero terra benigna sinit.
 Hinc legere noui sibi ferta recentia Vates,
 Gloria quos humeris euehit alta suis.
 Seu rada, care senex, habitasses Syrtis inqua,
 Sive sub Aemonijs inuia saxa iugis:
 Illuc Castaliae migrassent sponte sorores,
 Ortus & Aoniae fons nouus esset aqua.
 Fallor? an hoc terris superi restare monebam,
 Sideraq; in cunas officiosa tuas?
 Cum loue Mars primo fulsit tibi mitis in ortu,
 Thessalus hospitio fouit vtrunq; senex.
 Inuentorq; lyra faustos tibi præbuit ignes,
 Humida qua liquidas vena refundit aquas.
 Falciferumq; senem, quamvis nil triste minantur,
 Mollijt in quinta candida sede Venus.
 Cyntbia per felix, in culmine, virginis astrum
 Oppositos fratris currere vidit equos,
 Inde tot egregiae culto sub pectore dotes,
 Dona tot, ignorat quæ rude vulgas, erat.
 Gratia Düs, quod lata tuo mibi tempore nasci,
 Preceptisq; tuis fata dedere frui.
 Septimus à decimo (memini) iam ducitur aetas,
 (Tam cito tot lati præteriere aies.)
Cum

Cum tibi praeclaras puer erudiendus in artes
Traditus, sonidum captus amore, fui.

Non mihi maluerim quicquid Tagus egerit auri,
Quicquid habet rubri diues arena maris.

Tu mihi monstrabas bifidi inga fronde a montis,,
Deducens fida, cœn pacer ipse, manu.

Non tibi per Latium, tot clara per oppida, vidè
Sequana nec tumido qua fluit amne, parem.
Clara per Europam tua fama, per Asida terram,
Nec Lybia laudes nescit adusta tuas.

In precepta Dei pandens arcana, docebas,,
Gaudet ut pura mente fideq; colli.

Definieaq; pio celestis amore, ferebas,,
Mille via casus, tædia mille senex.

Non magis hac index, quam parte seuerus in illa,
In sua velut premitur pondere libra pari.
Impia nec contra diræ conuicia lingua
Caussa lacefitas impulit aqua manus.

Non ego mordaci perstringam carmine quenquā,
Nullus in hoc vñquam pectore liuor erit.
Sitamen audebunt manes violare sepultos.

Tisiphone furij quos agit atra suis:
Non innoeo, vñcrande, tuos patiemur inultos.

Dum tunculo Dietas induet armatu.

Alipater, pater Albi, leues abiēre per auras
Omnia, qua propter vivere dulce fuit.

Si quid habent veri timide presagia mentis,
Pausanenit lento sera sed ampla pade.

Iam video instantes fatali lege ruinas,

Præliaq; & fuso pingue cruento solum.
 Voluimur huc illuc, veluti spoliata Magistro
 Cymba per Aegæas naufragia fertur aquas.
 Ergo nec affari mibi te dulcissime, saltem
 Extremum licuit funeris ante diem.
 Cum pectus tibi dira sitis torreret anbelum,
 Ureret & miserum febris acerba iecur.
 Ipse salutiferas herbas, succosq; dedissem,
 Quos miscere alia non didicere manus.
 Ipse Deum supplex in vota precesq; vocassem,
 Assistens lecto peruigil usq; tuo.
 Namq; preces casta pallentes pellere morbos
 Votaq; Peonia fortius arte solent.
 Non licuit saltem voces audire supremas,
 Atq; anima tecum deficiente loqui.
 Non possum lacrymis sparsi venerabile corpus,
 Florida non cineri serta rosasq; dedi.
 Quod possum, tibi mane nouo, tibi vespero sero,
 Morta tibi media carmine nocte canam.
 Nec breuis haec finem statuet mihi vita doloris,
 Si quid adhuc vitae Diij superesse volent.
 Non animum verni mulcet clementia celi,
 Non leuis afflatu me iuuat aura suo.
 Fæcundisq; rose, Lauriq; videntur in horis,
 Cumq; maris viridi lilia rore mori.
 Alma parens tellus, cuius cognomen habebas,
 Deficit, & fætus negligit ægra suos.
 Ipse etiam veteris Nicer hanc oblitus alumnæ
 Cæruleas largis fletibus auget aquas.

Hic

Hic fuit, hic studuit, puer hoc in cespite lusit,
Hic pater, hic genitrix, hic habitavit auna.
Colle sub hoc tenui deduxit carmen auena,
Hic decor, haec doctae gratia vocis erat.
Talis dum recolit, lacrymarum gurgite flumen
Crescit, vndosis fluctibus antra fremunt.
Methaq; vicina residens Philomela sub umbra
Flebile marentes concinit inter aues.
Amula facundi Philomela Melanthonis ales,
Par honor, ex lingue candor utriq; fuit.
Omnia quae tellus, quae pontus, ex educat aer,
Interitu lugent, magne Philippe tuo.
Stamen illa Dei fuit (ut fuit) alma voluntas,
Nostra nec infectum reddere vota queunt;
Corporis exuuijs ex mortis lege solutum,
Gratulor aetherea te regione frui:
Postq; tot infidos maris implacabilis aestus,
Nubila iam pedibus cuncta subesse tuis.
Im canis vniogenam natum, rerumq; parentem,
Per fortunati culta vireta soli.
Illi sunt, quicunq; Dei praecepta secuti
Insticia certas nos docuere vias.
Non illuc morbi, non arum nosa senectus,
Non graue pauperies urget acerba malum.
Sed cibara, cantuaq; vigent, animeq; piorum
Illi sunt ex vita fonte perenne bibunt.
Aeterniq; patris mens et sapientia C H R I S T V S
Feruida diuino lumine corda rigat.
Salve magne parens, alti nunc aetheris haeres,

*Et fruere aeternis, qua tibi parta, bonis.
 Discipuliq; tui vocem cognosce supremam,
 Nec pietas cineri sit grauis ista tuo.
 Terra tuum violis ornet, lauroq; sepulcrum,
 Floreat aeternis vrna beata rosis.
 Ossaq; tranquilla semper tua sede quiescere,
 Semper ad Albiacas vox tua viuat aquas.
 Hoc precor, his saltem, mundissator, amne rotis,
 Ipse vagi curam suscipe C H R I S T E gregis.
 Per nomen, venerande, tuum, nostramq; salutem,
 Sanguine qua miseris est reparata tuo.
 Perq; tuos, dum corpus erat mortale, labores,
 Per maiestatem numinis oro tui.
 Extrema per dira precor ludibria mortis,
 Respice desertas, optime Pastor, oves.
 Respice nos, tenues cum spiritus ibit in auras,
 Summaq; cum terris fulserit illa dies.
 Quatuba per trepidas sonitū dabit horrida nubes,
 Hocq; triplex mundi flamma resoluet opus.
 Et bene habet: nec enim genitor dulcissime, longe
 Auguror aduentus tempus abesse tui.
 Interea laudesq; tuas, nomenq; canemus,
 Tu modo da dulci, Christe, quiete frui.*

I N O B I T V M M A N G O L D I
 ab Huttene Equitis Fran.

E L E G I A V.

Has

*H*astus inferias Vates, Huttene, Secundus,
Hec tibi pro meritis munera soluo tuis.
*Q*uando quidem viridi nobis te sustulit aeo,
Quamibil egregium mors sinit esse diu.
*F*orjan & ha manes pietas descendet ad imos,
Sca quidem pietas, grata futura tamen.
*F*lere tuos obitus iubet illud amabile quondam,
Nunc interruptae fadus amiciciae.
*N*amq; etiam tumulis suus est honor, inq; sepultos
Mens pia flebilibus testificanda modis,
E mortem vitæ testem, finemq; laborum,
Laudibus ornatam conuenit esse suis.
*E*lyssigitur quamvis iam latus in hortis,
Inq; noua vitam luce perennis agas:
*F*utris extremus tamē hunc largimur honorem,
Virtutis percant ne monumenta tue.
*M*ida consumit titulos, & busta vetustas,
E spolia in templis exuiaeq; ruunt.
*A*si quem dulci celebrarunt carmine Musæ,
Ille vel inuita morte superstes erit,
Quos libet, bos memori vatum labor eximit aeo,
Longaui possint nec nocuisse dies.
*T*e quoq; sublatum quamvis in flore inuente
Inter honoratos gloria tollet auos.
*F*lorida vix septem iam lustra peregerat etas,
Inicit rapidas cum fera Parca manus.
*N*ec tibi nobilitas, nec profuit inclita virtus:
Tam tiro belligeri gloria Martis vbi es?
*C*ynthi per herbosas gelido qui flumine vallies.

Laberis,

Laberis, & patriæ diuidis arua mea:
Inclita tu priscæ spectas cunabula gentis,
Ilic prima scater fontis origo tui.

Ardua qua vacuas turres extollit in auras
Arx a præcipiti nomen adepta iugo.

Ilic Mangoldus, quem deploramus ademnum,
Vagut, illustri sanguine natus eques.

Quis veterū referat decus immortale parentum?
Amplaq; viætrici præmia parta manu?

Bis tria iam celum permensus sæcula Titan,
Et totidem roseis lustra peregit equis.

Cum Celebres atavi factis, & equestribus armis,
Sanguinis auxerunt nomina clara sui.

Aucupij Cæsar cum dictus ab arte, iuberet
Ficta nouo primum prælia more geri.

Qua gelido magnas a vertice despicit urbes,
Per mare veliuolas quæ regis, vrsa, rates.
Hinc genitor, belli fulmen, quem Marte furuit
Horruit attonita sæpius Ister aqua.

Hinc patruus, notum cuius super æthera nomes
Peruolat, immensi Solis vtranq; domum:
Huttenus, quem fama vebet plaudentibus aliis,
Ordo per Europam donec equester erit.

Maiorum tumulos obliquis Cynthius vndis
Alluit, Heroum manibus illa domus.

At tua, quæ bustis fortuna negauit anitū,
Gurgite iam Mænus præterit ossa suo.

Flos generis Mangolde tui: sed terra sepulcrum
Qualibet, vna omnes grata recondet humus.

Et cines idem, quod terras, aequora celum,
 Conteget, ac dulce est, cum vocat hora, mori.
 Vivere debueras equidem, nisi fata negassent,
 Strenuus, excellens, candidus, acer eras.
 Sitamen exactæ considero facta iuuentæ,
 Nil potes hac vita de breuitate queri.
 Iam rotute senex, factisq; illustribus ingens,
 Vertice contigeras sidera celsa tuo.
 Ingenuas, vernans exacta iuuenta per artes,
 Sequana qua tumido labitur amne, fuit.
 Mernisq; Liger qua primum e rupibus ortus
 Undofo latum gurgite pandit iter.
 Hinc placidi mores atq; asperitate carentes,
 Maius honorata nobilitate decus.
 Nec deerat cultæ facilis tibi copia lingua,
 Nec sine fecundo pectori corpus eras.
 Bsumi poteras dulcedine præditus oris,
 Gallica nativo verba referre sono.
 Mortua per varios virtus exercita casus,
 Per numeros sese sustulit aucta suos.
 Tefuerit regum qui pugna accincta duorum
 Matrona diuiduis castra diremit aquis.
 Tefis Sccldis erit, ripaq; binominis Istri,
 Spiculaq; auerso qui iacit Hunnus equo.
 Vidi & in dubio belli certamine Mænus
 Sanguinei cunctas Martis adire vices.
 Aeratasq; acies, & equestris ducere turmas,
 Spargereq; hostili pingue cruento solum.
 Vidi idem Veraris, vidi quoq; Tubarus, & quæ
 Irriguerat

Irriguanus Mæno Sala ministrat aquas.
 Cum trepidos armis ageres vtricibus hostes
 Alite per campos puluerulentus equo.
 Quid tamē ista iuuant? quid nomen, & vtilis eti
 Profuit? & laudis tot monumenta tua?
 Num minus in gelida, iā puluis et umbra, sepulcro
 Maximus ingenio, nuper & ense, iaces?
 Sic cecidit Pallas, domitor sic Lausus equorum,
 Sic in Echionia Partenopæus humo,
 Sic iacet, in culto flos qui nitidissimus ager,
 Vomere succisus prætereunte fuit.
 Sic ego sāpe rosas, sic vīda papauera vidi,
 Candida sic primo lilia vere mori.
 Inuida mors, quare tantis virtutibus obstat?
 Tot bona cur terris eripit vna dies?
 Infelix mortale genus, rationis egentes
 Sæcula tot degunt per nemora alta fera.
 Unicus assyrijs qui viuit odoribus ales,
 Exuuijs iterum nascitur vsq; suis.
 Nos, rerum bæredes quos vult Deus esse suum,
 Tam fragili vita conditione sumus.
 Damna nouis reparant agrestes floribus herba,
 Aspera cum pulso frigore cessit hyems.
 Tunc iterum viola, tunc germina mille colorum.
 Quæ prius immritis laserat aura, virent.
 At nobis dubij cum flos breuis occidit aui,
 Ad superos duro clausa Adamante via est.
 Quod si fata negant animos in humana reuerti
 Corpora, ne quicquam vota precesq; valent:

Hac

Hec Mangolde tamen solatia mortis habebis,

Inclita quod nequeant facta decusq; mori.

Nam tua Pierides, quod magnis saepe negatu est

Regibus, aeterna nomina laude rehunt.

Tu quoq; si posses, iam non renuiscere velles,

Nec te, si posses, fata redire sinant.

Hac terum series immota, Deiq; voluntas,

Arbitrio fatum qui regit omne suo.

viximus, & multos una transgimus annos,

Signa voluntatis mille futura tua.

Tempus ad hoc, primo (nā saepe recordor) ab aeo,

Uesta mihi patuit semper aperta domus.

Nunctibi parta quies, nostros fortuna labores

versat adhuc, varijs insidiosa modis.

Concula interea te fortunata piorum

Semper inexhausta luce serena tenent.

Fositan & nostri memor in regionibus illis

Lataris memores nominis esse tui.

Inuia non omnes capiunt obliuia Manes,

Umbra soporiferas non babit omnis aquas.

Nec generosa meo tua corde recedet imago,

Non mea Lethæus si riget ora liquor.

Acceptum quodcunq; potest gratumq; sepultis

Accidere, exequijs contigit omne tuis.

Omnia persoluit pietas tibi fratris amici,

Marmor & incisis indicat ossa notis.

Ipse etiam, quem tu semper complexus, amabas,

Ultima quæ potui munera ferre, tuli.

Non Thyma, non Violas, tepesti non veris honores,

Candida

*Candida luteolis lilia mixta rosis.
 Sed quæ me viridi Musæ docuere iuventa,
 Carmina de patrui fontibus hausta tui.
 Primus is è sacro doctas Helicone sorores
 In patriæ duxit florida rura meæ.
 Vixite felices animæ, longumq; valete,
 Donec in æterna vita sit vna domo.
 Sit tibi terra leuis Mangolde, rosisq; sepulcrum
 Floreat, & cineri grata parentet humus.
 Hæc tibi Pierides post vltima fata rependunt
 Munera perpetuum rursus aue, atq; vale.*

IN NATALEM CHRISTI
Saluatoris nostri.

ELEGIA VI.

*Annuæ natalis venerunt tempora CHRISTI,
 Plectra mibi sacra da Friderice lyra.
 Ore pio FRIDERICE faue, discedite cura,
 Hac bona sunt nobis omnia nata die.
 Quatu vera Dei soboles è virginis aluo
 Editus, ô I E S V S, labe carentis, homo es.
 Sparge sacram Titan meliori sidere lucem,
 Purius & rutilo funde nitore iubar.
 Nec liquidum nigra contristent athera nubes,
 Ponat & byberni frigoris aura minas.
 Solenni resonet templum venerabile cantu,
 Voce preces moueas supplice, quisquis ades.*

Ipse

ipse canam dulces numeros : adhibere sacratis
Pierios aris fasq; piumq; modos.
Tu modo Christe meum pectus vocemq; gubernas,
Vera Dei effigies progeniesq; Patrio.
Pax erat, & totum finito Marte per orbem,
Omnia tranquilla plena quietis erant.
Iudabat Cæsar populis, & pendere census
Mandabat, vires nosset ut ipse suas.
Euita gens paret magni de semine Iuda,
Inter bissenas conficienda tribus.
Meetiam veteris Iosephus dulcia Bethles
Mænia, Iesseis regibus ortus adit.
Iunq; grauis sequitur celesti pondere virgo
Casta, Dei virgo magna futura parens.
Transierant latum qua prospicientis in aequor
Plurima Carmeli vestit olinu nemus.
Qua iacet & liquidis quem Cison alluit vndis,
Fecundo gignens Balsama colle, Thabor.
Linquitur a lana, gemino qui surgit in astra,
Mons sacer antiqua religione, iugo.
Perq; suos vidit vestigia flectere campos
Hericbus, riuis vda liquentis aquæ.
Ventum erat ad Solymas arces, ubi Iordanis illos
Peneades placido mitior amne tulit.
Illi parua quidem sed maguis debita fatis
Urbs oculis Bethle facta propinqua fuit.
Protinus ore pio natalia rura salutant,
Rura olim proaui quæ tenuere senes.
Iamq; cadente die, Phæboq; sub aequore merso,

Carpere nox solitum fusca parabat iter.
 Cespite gramineo, canisq; palude reseditia,
 Pauperis agricolæ stabat operta casa.
 Textus erat virginis paries, muscoq; virebant
 Tecta, viam Boreæ vimina rara dabant.
 Liminis intrabant postes agrestis, in urbis
 Mænibus hospitijs deficiente loco.
 Exigui, stipulæ fæniq; rigentis acerui,
 Et folia è ramis arida facta iacent.
 Ignibus accensis illos, & paupere victu
 Sedulitas miti rustica fouit ope.
 Iamq; ferè medio peragebant humida cursu
 In celi vario limite, signa vicem.
 Summa casæ radijs fulgebant culmina Lune,
 Iamq; soporiferæ tempora noctis erant.
 Arboreæ frondes late, montesq; silebant,
 Dum refouent dulci membra quiete fera.
 Spirabantq; leues nullo cum murmure venti,
 Mutaq; virgultis tecta sedebat avis.
 Languida Iosephi mulcebat pectora somnus,
 Sicut inops vili stramine fultus erat.
 Virgo memor sensit prope tempus adesse beatum,
 Quo pareret ventris numen onusq; sui.
 Plena Dei subito flagranti pectora motu,
 Sedibus è superis spiritus intus agit.
 Aethereoq; domus venerabilis iugne reluxit,
 Flammens & claro fulsit ab axe nitor.
 Concipit illa preces castas, simul ecce remotis
 Nixibus, ecce sacrum molliter edit onus.
Qualiter

Qualiter humidulos post frigora tristia flores
 vere nouo Zephyris fæta remittit humus.
 Signa dat omnipotens genitor, micat aurea Phœbe
 Purus, & maculis non sinit esse locum.
 Letaque diffundunt rutilantes sidera flaminias,
 Et vos Iordanis lenius itis aquæ.
 Muoluit tenui nudum velamine mater,
 Sacra fouens placide membra repente sinu.
 Plenaq; mox rigido tulit in præsepia fæno :
 Aspera laerunt stramina molle latus.
 Cultor agri iuxta bos, & stridentia carpens
 Pabula, Iosephi vector asellus, erant.
 Protinus hirsutos, submisso poplite, vultus,
 Oraq; diuinum corpus adusq; ferunt.
 Nene recens natus mala frigora sentiat infans,
 Fumificis arcent flatibus acre gelu.
 Excitus e somno Iosephus, vt afficit illum
 Ante pecus, spacio statq; siletq; breui.
 Ut tamen accessit, fuditq; precantia supplex
 Verba pie lacrimis immaduere gene.
 Ab quoties blandis complexum fouit in vlnis,
 Et tremula tenuit brachia parua manu.
 Ab quoties, album caput ad cunabula flectens
 Oscula celesti carpsit ab ore senex.
 Utq; solo iacuit, fatorum conscia, tales
 Edidit, accepto numine, lingua sonos.
 Sancte puer, tandem vatum promissa piorum,
 Non dubiam factis exhibuere fidem.
 Venisti sperata salus, mundiq; redemptor.

O populi votis sæque petite tui.
 At te, nec rutilis gemmis preciosa nec auro
 Tincta he Getulo murice, tecta tegunt.
 Nec pario radiant adoperti marmore postes,
 Tecta suo capiunt vix satis ampla gregi.
 Stella tamen felix, portantes munera Reges,
 Huc feret ad cunas, prænia duxq; tuas.
 Et signabit iter, flamasq; per aëra ducet,
 Huius egens celum sideris ante fuit.
 Fallor an auroram, Nabathæaq; regna relinquit,
 Qua vehit Eoo Phæbus ab orbe diem.
 Pondera cum Myrrhis donabunt diuinitis auri,
 Et quæ sole metit thura perustus Arabs.
 Ecce quid infantes auellere matribus hostis
 Pugnat? & armatas iniicit ense manus?
 Purpureo squallent perfusæ sanguine cuna,
 Nutricumq; madent cæde rubente sinus.
 Ibitus, & Nili, genitrix, loca tuta petemus,
 Has siboles latebras debet habere Dei.
 Insidias donec componens ante, solutus
 Barbarus horrenda morte Tyrannus erit.
 Tunc iterum Pharij puer illic littoris exul,
 Niliaco referet sospes ab orbe pedem.
 Et iam diuini peragis mandata Parentis,
 Verba nec athereis viribus orba doces.
 Iamq; fere cursu restant tibi fata peractio,
 Ultima sanguineæ iam venit hora necis.
 Parue quid ab agis? tanquam tua vulnera noris,
 Dum reparas letho, quæ periere, tuo.

Ipse

Ipse etiam solito priuatus lumine Titan,
 Purpureo tenebris tristibus abdet equos.
 At tu Sancte tua captiuos morte redemtos
 Inferno solues carcere viator auos.
 Ex Stygis nigræ tenebrosa sede resurges,
 Tertia cum celum triuerit axe dies.
 Mox patrium repetes, iam non mortalis, Olympū,
 Et dabis humanas pondus habere preces.
 Sic facilis, magni bone Christe salutifer orbis,
 Hoc nomen Stygijs auribus horror erit.
 Sic ait, & fletus cecidere per ora secuti,
 Nec potuit lacrymans ulceriora loqui.
 Admonito flebat genitrix quoq; tacta dolore,
 Inq; sinu puerum dulce gerebat onus.
 Et modò blanditas dicebat murmure leni,
 Nunc tepidi grata lactis alebat ope.
 Forte simul pecoris custodes montibus illis,
 Seruabant clausos nocte silente greges :
 Cum iuuenis supra caput illis astitit ales,
 Et timor (horruerant) sit procul omnis, ait :
 Aetbera missus Seruator ab arce salutis
 Vobis sub tecto paupere natus homo est.
 Ite citi, agrestes violis aspergite cunas,
 Ite, simul regi munera ferte nouo,
 Dixit, & in vacuo pendentes aere cætus
 Aetberæ dulces concinuere modos.
 Impleruntq; vagis discursibus aetbera notum,
 Gloria sit summo, vox erat una, Deo.
 Plenaq; tranquilla tellus secura quietis,

Et colat humanum iusq; piumq; genus.
 Angelicis longe tenuis concentibus aér,
 Ictaq; dulcisonis vocibus arua sonant.
 Terror abit, parent iussis, humiliq; iacentem
 Inueniunt puerum cñm genitrice casa.
 Depromuntq; sinu munuscula dulcia parni
 Ruris, adorato supplice voce Deo.
 Nec rutilo possunt saturari lumina vuln.,
 Nec se quin tangat continet ipsa manus.
 Sancte puer, salue, tibi candida soluimus ora,
 Sancte velis populo dexter adesse tuo.
C H R I S T E puer, per quē p̄aeclusaq; ianna lethi,
 Inq; domos superas rursus aperta via est.
 Da veniam nostro sceleri, peccasse fatemur,
 Sis miseric̄ præsens auxiliumq; feras.
 Pelle famem, morbosq; procul, da pectore caſo
 Vnere, quod superst̄ temporis omne, tibi
 Si quid & incauti commisimus, effice laſi
 Ne memor hoc olim vindicet ira Dei.
 Pax redeat, lenisq; quies, cesseratq; tumultu,
 Martis & in nostro desinat orbe furor.
 Semper ut hanc melius tibi sancte canamus adan-
 Pondere curarum non remorante, diem. (n.
 11)

A D S P I R I T U M S A N-
ctum precatio.

UT, noua cū Dominus fabricasset corpora mun-
 Illa Dei fuit spiritus igne suo, (d.
 Fecan-

Facundosq; dedit rebus nascentibus auctus,
 cuncta suo reddens plena vigoris ope:
 sic misericordia duro solatia tempore praestes,
 sic foveas cætus, SPIRITVS alme, pios.
 Non ponat querulos Ecclesia praeside luctus,
 Numine curarum mole soluta tuo.
 oppressaq; malis, fessaq; senilibus annis,
 afflata recrea languida membra tuo.
 Disceperit sollicitos terrores, suffice vires,
 corda sinas cæcæ noctis habere nihil.
 Aspergans veri studium, probitasq; fidesq; ,
 subdereæ per quam sedis adimus iter.
 Omnipotensq; tuae firmet nos halitus auræ,
 solamen cunctis, hoste furente, malis.
 Eriget tu pauidos, & opis celestis egentes,
 sicut avis plumis mollibus oua, rege.
 Torequies animi, tuus omnia temperat ardor,
 Muneris est, quicquid spirat ubiq; tui.
 Tu moderaris opus triplicis mirabile mundi,
 aeternamq; doces cuncta tenere fidem.
 Aëris & liquidos tractus, celiq; meatus,
 Quicquid & in toto nascitur orbe, fones.
 Vis tua præcipiti magnum vertigine celum,
 Non intermissis cursibus, ire facit.
 Tu regis obliquo contra surgentia nisu,
 Omnia quæ certis legibus astra micant.
 Quaque suos peragunt clarissima lumina motus,
 Te sine Sol fixis Lunaq; staret equis.
 Vis tua felices viridanti gramine colles

vestit, & innumeris floribus ornat humum,
 Tu patulos mulces fæcundo flamine campos,
 Ut grauidos onerent frugibus arua sinus.
 Aspice sic miseros, sic consolare iacentes,
 Rore salutifero, S P I R I T V S alme, iuua.
 Pectorate flammis agitante beata calecant,
 Sitq; Deus, soli cui placuisse velint.
 Nec sacro auertant nos iussa minantia verbo,
 Auxilio cedat mors quoq; viæla tuo.
 Ut, fragiles summa cum luce reliquerit artus,
 Vivat in æternæ spiritus arce domus.

P. L O T I C H I I S E C V N-
D I C A R M I N V M

L I B E R I.

A D M A G N I F I C V M E T
Illustrem virum Danielem Sti-
barum Eq. Fr.

H Vnc dono tibi carminum meorum
 Non dico lepidum, nouum libellum,
 Mecanas venerande, sed pudicum.
 Curas inter & anxios labores,
 Et sortis querimonias amaræ,
 Annis viximus (beu) tumultuosis.
 His in fluctibus, impetuq; rerum,
 Ecquis molle quid exararet, ecquis

versus

versus conderet elegantiores?
 At nunc munere cum tuo reuism
 Incundos Aganippidum recessus,
 O prædulce meum decus, Stibare,
 Blanda, si mibi Di⁹ fauent, in umbra
 Puris, & nitidissimis, nec atas
 Quos ventura redarguat, libellis,
 Laudes omne tuas feram per aium.

DE PHILOMELA.

DVm sedet, ac dulces iterat Philomela querelas,
 Pendula qua vitreas arbor opacat aquas :
 Aut⁹ effigiem subiectis spectat in vndis,
 Blandaq; vicinis vox reddit illa iugis.
 Illaq; dum queritur, simul ipsa videtur imago
 Lemula sub ramo dulce virente queri.
 Tum stupet, vere volucrem putat esse, quod vrm-
 Et sibi divini carminis esse parem : (bra est,
 Perstat, & inuidia mærens tabescit inani,
 Certa, nisi vincat, victa dolore mori.
 Omnia depromit discrimina gutturis, omnes
 Elicit, innumeris flexibus vsa, modos.
 Postremo multas frustra dum certat in horas,
 Seq; repercuſſo decipit ipsa ſono :
 Unguis & roſtro ſimulacrum inuadit & alis,
 Inq; neçaturas incia fertur aquas.
 Vedit, & exanimem vicino cefpite texit
 Triste genus lethi commiseratus, Acon.

Addidit & titulum: *Falsus quam perdidit error,*
Daulias hic viridi conditum ales humo.
Infelix fatum. quæ laudis tanta cupido est?
Fallor, an & miseræ nos imitamus aues?

A D I O A N N E M H A-
G I V M.

*H*agi prime sodalium meorum,
Qui cum nos aleret nouem Dearum
Dulci Lannus in ocio, solebas
Mecum ducere sæpe non inertem
Fultus cespite florido, quietem,
Qua Fagi, Coryliq; , Populiq;,
Et densæ salices vtraq; ripa
Frondosis flumium comis obumbrant.
Quid, dum bella tument nefanda, rerum
In Martis geris vrbe? me niuali
Longo tempore detinet sub Arcto
Fati sœua necessitas acerbi.
Hic tabesco, grauissimis perefus
Curis (beu) sine te, miserq; viuo,
Inter tela, licentiamq; ferri,
Diuisus procul à meis libellis,
Et nunc vel situs hos araneosus
Fædat, delicias meas: vel igni
Hosti tradidit: hoc fleam necesse est,
Hagi prime Sodalium meorum.

AD

AD TVMVLVM L. MATERNI
militis fortissimi.

*H*ec Materne tibi gelida monumēta sub Artillo,
Albidos ad liquidas pono Secundus aquas.
Effusum patriæ pro libertate cruorem
Indicat incisis Populus ita notis.
Non lacrymis hoc funus eget : solatia forsan
Talia plebeis manibus esse solent.
Te magni super astra Duces, validæq; cohortes,
Pulsaq; solenni classica more vebunt.
Mille via casus tecum, belliq; labores,
Frigus, & excubias, pauperiemq; tuli.
Præceptisq; tuis fateor debere, quod etas
Primarudimentis est in honore suis.
Hoc igitur munus, magnis quod sèpe negatum
Regibus, à socio milite miles habe.

AD MELCHIOREM ZO-
bellum Compatrem.

*D*VM te Parrhasio sub axe Mauors.
Castris detinet in tumultuosis,
Iucundissime MELCHIOR Zobelle :
Nos hic vnanimes tui sodales,
Altus, Varus, Acanthus, Secundus,
Ad sedes patrias sumus reuersi.
Et nunc inter amabiles amicos
Narrantes varios periculorum
Casus,

*Casus, bella, fugas, Ducum labores,
 Exhausti reminiscimur laboris :
 Et te sape Zobelle nominamus,
 Et votis celerem tibi precamur
 Acri à militia vacationem.
 Viuas molliter axe sub niuali,
 Viuas dimidium mei, nec olim
 Obluiscere, mi zobelle, Musas.
 Crescunt in redditum tuum virentes
 Et lauri, & Veneri dicata Myrthus.*

D E M V R O I N S E Q V A N I S
 collapso, cum inscriptione victo-
 riarum Cæsaris.

*Q*uæ veteris surgunt noua propugnacula Dola,
 Ad Dubij liquidas prætereuntis aquas.
 Murus erat spectans Ararim, septemq; Triones,
 Turribus & fossis cinctus vtrinq; suis.
 Iusserat hic tumidus gentis præfetus Ibera,
 Grandibus insculpi Cæsaris acta notis.
 Ticinum, vietumq; Arnum, domitosq; Sicambros,
 Et Lybicum rectas per mare mille rates.
 Addiderat captosq; Duces, nuperq; potentis
 Albis Aragonica cornua fracta manu.
 Iamq; aeterna gerens nostri monumenta pudoris,
 Morte tropbaorum nobile stabat opus.
 Ecce (quis hoc credat ?) momento temporu rno
 Omnia cœu trifisco fulmine quassarunt.
 Cetera

Cetera murorum pars inconcussa remansit :

In nunc vltores dic nibil esse Deos.

Vincere (confiteor) pulcrum est : illudere vicia

Non decet : incertas sis memor esse vices.

IN MALVM POETAM.

*S*Alax Poëta (pene nomen addidi)

Nugatur efferate, seculi pudor,

Aubuc ne dentes exeris famelicos ?

Et plena febris atq; pestilentie

Vates siticulose ructas carmina ?

Me, me lacesse, me pete, ut remordeam,

Casti pater diserte contubernij.

An nomen addam ? nolo ne superbias.

Clamabo tantum (pace quod fiat tua)

O carminum venusta liberalitas.

AD IOANNEM ALTVM

Poëtam suauissimum.

*S*aepe mea nomen simul inter vina puellæ

More inbes prisci temporis, Alte, bibam.

Tu Violantillam potas, mihi Claudia septem

Dat scyathos, & iam frigida fugit hyems.

Quid faciam siccii cum terga Leonis adibit

Pbæbus, & ingratus faucibus astus erit ?

Ergo mea propter nomen breue cogar amicæ

Ferre sitim ? tanti nulla puella mibi est.

Non tamē hanc Dominā mutabo, sitimq; leuabo,

Quid facies igitur, quæris ? Amabo duas.

AD

A D C L V S I V M, D E H E L L
otropio, Hyacintho, & Lauro.

*Aspice, dum riguo Clusi spaciamur in borto,
ut Clytie Phæbi seruet euntis iter.*

Credibile est illam, quamvis radicibus hæret,

*Nunc quoq; dilecti Solis amore trabi. (pbne
Hanc prope suave rubes Hyacinthe, sed inuida Dæ
Integit oppositis germen virunq; comis.*

Pallida languescit Clytie, ponitq; decorem,

Languet & Oebalius fletq; gemitq; puer.

Sensus inest igitur plantis, gaudentq; dolentq;

Certaq; naturæ dant documenta suæ,

Quisquis es, hos noli flores temerare, viator:

Nunc quoq; quos olim Phæbus amauit, amat.

A D I. F A B R I C I V M
Montanum.

*Montane, Aonidum comes sororum,
Hos sex continuos mihi per annos,
Dum mars turbat Hyantias puellas,
Nunquam vise, sed omnibus diebus
Pars desiderij mei sub Arcto,
Ecquid viuis adhuc, valesq; ? nam te
Noster viuere nunciauit Altus.
O factum bene. O vetus sodalis,
Quo non suauior est, erit, fuitque.
Dic, quidnam tot agunt pares amici*

Blandi

Blandi Carolus arbiter leporis,
 Et tu mi Guilhelme, tuq; funci,
 Iucundi, vnanimes, & erudit? 2
 Illam ver vtinam nouum reducat,
 Qua vos alloquar, audiamq; lucem.
 Heu quot casibus, & quibus procellis
 Iactatum accipies tuum Secundum?
 Tunc fontis liquidas sedens ad vndas,
 Ut mos esse tuus solebat olim,
 Argutos mihi carminum libellos
 Sub Fago recitabis, aut sub Vlmo.
 Nunc Alpes niuibus iacent amictæ,
 Quando Pbyllirij senis per astrum
 Declives agit imbrifer iugales,
 Hyberno properans ab axe Phæbus.

AD CLAVDIAM.

CLAVDIA virginei flos illibate pudoris,
 Quæ superas vernis lilia mista rosis.
 Quam conferre bonis tibi casti pectoris ausim
 Quamne parem formæ dotibus esse putem?
 Si fortuna minus mea lamentabilis esset,
 Secula si dulci pace quieta forent.
 Te quoq; laudatas inter, me Vate, puellas
 Tolleret ex humili fama perennis humo.
 Lesbia non mains, nec Delia nomen haberet,
 Hereret capiti prima corona tuo.
 Anne Diua Venus, da longum ferre per ævum
3
 Tot

Tet bona, da facta pace redire domum,
 Ipse tibi galeam suspendam gratus & bastam,
 Lucidus irrigua qua strepit Acis aqua.
 Et breve Carmen erit: Vates Cytherea secundus
 Hæc tibi militiae dedicat arma sua.

I N F E R I A E A D G E O R G I I
 Lotichij fratri tumulum.

Tandem post varios belliq; viæq; labores
 Contigit ad cineres frater adesse tuos.
 Frater amabilior dulcis mihi lumine vita,
 Aetheris, heu, pulcra quam cito luce cares.
 Quattuor addideras septem natalibus annos,
 Iamq; lyra cordi, iam tibi carmen erat.
 Tempora quo tecum spem nostram fata tulerunt,
 Et lachrymis patrias Cynthius auxit aquas.
 Non reditu potuere tuo gaudere parentes,
 Ingenij nullum diuitis extat opus.
 Ab miserande puer, peregrina condite terra,
 Dimidium tecum mors tulit atra mei.
 Gloria Musarum tu summa futurus, & olim
 Dulce decus nostrum, si licuisset, eras.
 Salve care cinis, frater carissime quondam,
 Nunc cinis, aeternum rursus aue, atq; vale.

A D A C I N F O N T E M.

Aci decus nemorum, viridi circundate musco,
 Unde ferunt atauos sape bibisse meos.

Tu

Tu mihi secessus Heliconis, & ocia praefas, "
 Aoniasq; tuo fonte recludis aquas. "
 Tu placido molles inuitas murmure somnos,
 Nec leuat arentem purior vnda sitim.
 Non pecudes riuum turbant, limusue, sed imum
 Splendidior vitro lucet adusq; solum.
 Flumineos latices hic libat, & abdita ramis
 Multa nemus querulis cantibus implet auis.
 Hi mihi, quod iuuenis tellure altrice relicta
 His careo sylvis, his ego semper aquis.
 Dulcesed exhausti quondam meminisse laboris,
 Esq; pererrato gratior orbe quies.
 Ergo vale rursus, nostri memor, berbifer Aci:
 Hoc tibi discedens opto, perennis eas.

AD NYMPHAS.

Fontibus Nympha genus vnde sacrum,
 Quas salutares colitis recessus,
 Et scatens riuis nemus, & calentes
 , Sulphure lymphas,
 Ecce sexcentas voneo coronas
 Pro mei vobis reditu Stibari,
 Ut suos vestris repetat penates
 , Sofpes ab vndis.
 Grande qui rerum columen mecarum,
 Hic odoratas citbara per berbas
 Dulce me curis iubet expeditum
 , Fingere carmen.

K

Ipse,

Ipse, qua densas strepit inter Alnos
Cynthius, molli residens in umbra
Vota persoluam, cumulans sacras
Floribus aras.

Nunc maris rorem sat, Amaracumq;
Et comas Thymbrae dare, post & vdas
Offeram Myrthos, & Apollinaris
Germina Lauri.

A D G E O R G I V M F A-
bricum.

Arguta fidicen lyra GEORGI,
Dic nobis age, cur tuos libellos,
Illos candidulos, & expolitos
Perfectum tibi vicies ad vnguem,
Inclusos retines domi? nec ire
Doktorum sinis ora per virorum?
Iam sat (nam modus esse debet) illos
Aerumnosa coercuit litura.
Iam flores lepidos sat addidisti,
Iam permitte licentius vagari.
Non aeo tibi degener futuro
Liuer dentibus inuidis nocebit,
Multis nec lyricis minor per orbem
Iunctus vatibus ibis, & legeris.
Saluete ô lepidissimi libelli,
Dulces in quibus ablueret Musa,
Et blandas Charitas manus, & Hora.
Quam vosterrq; quaterq; suaviabor?

IESV

IESV CHRISTO DEO
opt. max. factum.

*H*as lacrymas, hac Christe tibi suspiria Vates
Dedicat, hos oculos, seq;, animamq; suam.
Tu, precor, audacis dele commissa iuuentæ,
Tu liquido sordes ablue rore meas.
Respice nos, fragiles cum deseret halitus artus,
Summaq; cum terris fulserit illa dies.
Cum Tuba per densas sonitū dabit horrida nubes,
Hocq; triplex mundi flamma resoluet opus.
Quicquid erit, breue erit: nec enim, dulcissime, lon-
Auguror aduentus tempus abesse tui. (ge-
Interea tibi mane nouo, tibi vespere sero,
Grata tibi media carmina nocte canam.
Atq; vtinam plures oculos natura dedisset,
Ipse vel in lymphas totus abire queam.
Scilicet vt mærens lacrymarum fonte perenni,
Vulnera tabifica cuspide facta lauem.
Hospitium tu Christe humili ne despice cordis,
Dulce tibi soli vivere, dulce mori.

A D R V D E L I V M, E T
D R A C O N E M.

*R*vdeli, & Draco, candidi sodales,
salsas Tetbyos ad frementis vndas,
Lugete ô simul & pari dolore,
Ubertim lacrymae per ora manent
Stillatimq; fluant, & binc & illinc:

Lympergus superas reliquit auras,
 Lympergus iacet, heu: proculq; Mænus
 In ripa tumulum videt recentem.
 Nos longis regionibus remoti,
 Udas nec lacrymis damus coronas,
 Nec (si qua est ea manibus voluptas)
 Quem saltēm properans legat viator,
 Signamus titulo breui sepulcrum.
 At tu, cui citharæ potens canoræ
 Dulci Musa dedit placere versu,
 Raptum funere tam bonum sodalem,
 Fatis eripe mi Draco: nec olim
 Lympergum premat inuidis tenebris
 Aetatis taciturnitas futura.
 Sed candor niueus, grauisq; Virtus
 Longis carmine consecrata seclis
 Notescant magis, arduisq; famæ
 Semper letius euhantur alis.
 Hoc est ære perennius sepulcrum.

A D G E O R G I V M C R A-
couium, & M. Lucanum.

Lvane optime, tuq; mi Georgi,
 Qui versus canitis venustiores
 Et Graiae pede vocis, & Latine,
 Istos, si libet, urbis inquietæ
 Linquamus strepitus, & vt solemus
 Iucundis spaciemur in viretis,

Resta

Restagnantis ad Albidos fluentum.
 Lassi nunc etenim iuuantur artus
 Celi temperie serenioris,
 Et leni simul ambulatione :
 Dum blandæ nemoralibus sub umbris
 Mulcent aëra cantibus volucres :
 Et gratis parit irrigata riuis
 Flores gramine discolore tellus.
 O dulcissima solitudo ruris,
 O sylva virides, auete Nymphæ,
 Et fontes, & agellulæ salubres.
 Vos ignobilis otij voluptas,
 Et nostri requies laboris estis.
 It secura dies, soporq; mollem
 Totis noctibus irrigat quietem.
 O vere ter & amplius benigno
 Ortus sidere, qui sibi ipse notus
 Sic degit placide, videtq; tecto
 Fumum, dum salit ater ex auro
 Hoc vita genus est beatioris,
 Lucane optime, tu mi Georgi.

PRO VVOLFGANGO NEV-
 steter cognomento Sturmer,
 Eq. Fran.

Da violas bospes, iacet hac Sturmerus in vrna,
 Qui puer immitti casus ab hoste fuit.
 Aspera collatis dum tentat prælia signis

K 3 Marchio,

*Marchio, pro lapsu concidit ictus equo.
 Sic ego sepe rosas, sic rda papauera vidi,
 Candida sic primo lilia vere mori.
 Ille quidem patrij quondam cognominis bares,
 Acer & invicto Marte futurus erat.
 Atropos inuidit: Generis nee profuit ingens
 Gloria, principibus nec placuisse viris.
 Hoc satis: Hostes abi, nec vinere differ in horas:
 Eximum Lachesis nil sinit esse diu.*

S V P P L I C A T I O A D I E-
sum Christum Deum Opt. max.

*F E S V Redemtor, ac protector omnium,
 Idemq; lux mortalium,
 Te(nam quia vltra est?) noxijs heu pluribue
 Contaminatus inuoco.
 Iam iam dolet, quod egri, iam iam pænitet,
 Errata iam nosco mea.
 Ut feruida vi solus vsta languidas
 Ponit comas Amaracus.
 Sic mæror ossa deuorauit intima,
 Totiesq; C H R I S T E, langueo.
 Penitusq; contabescerem, nisi tua
 Considerem clementia.
 Miserere fons salutis, & dulci meum
 Cor irriga solatio.
 Animumq; sauis libera terroribus,
 Tuoq; reple spiritu,*

Te luce

Te luce prima, nocte de sera canam,
 Lyraq; gratias agam,
Qua natus ille ex Isaci nepotium
Vates tuam potentiam;
Victorias cecinit tuas, & innuba
Te nasciturum virgine.
O saucia spes una conscientia
Cruore me laua tuo.

AD PVERVM SVVM. IN
 die natali P. Virgilij Maronis.

Ternas, i puer, ocyus coronas
 Nectas ex Apio, marisue rore.
 Aut Thymbra gracili: nec est pudori
 Nostris populus, aut salix capillis,
 Quas ripis Arar educat propinquis.
 Nam Myrbo nec adbuc ego, nec ausim
 Phæbea caput impedire Lauro.
 Sambuco quiq; dic, & Appiano,
 Hunc ad me veniant, sacras agemus
 Et vino & fidibus Maronis Idus.
 Iunctis adsit Oloribus Dione,
 Assint rite vocantibus Camæna,
 O me si qua recessibus Dearum
 Illis inferat, herbidosq; monstret
 Colles, qua tenui canens avena
 Te formosa Amarylli, teq; Philli,
 Albis Philli decentior ligustris,

Intonsas docuit sonare sylvas.
 O si se mihi præbeat, sed olim,
 Argutis imitabilem cicutis
 Intactum Corydon amans Alexim.
 Quando limpide te videbo Minci,
 Qui natale rigas solum Maronis,
 Ripas præteriens arundinosas?
 Sed cesso. Pueri, frequentiores,
 Appone, & scyathos capaciores.
 Cras rorantia rursus & minuta
 Imple pocula: sic diem quotannis
 Hanc ducam, mihi pene cariorem
 Natali proprio: valete curæ
 Vitæ pernicies, adeste Musæ
 Et lauri, citharaeq;, fistulæq;.
 Laus & gloria sempiterna Vatum est.

A D G R E G O R I V M
 Schetum, Medicum.

Vixi diu curis solutus omnibus,
 Vixi secundum vota, pace, literis,
 Amore abundans, gratia, sodalibus:
 Nunc (beu graues rerum vicissitudines)
 Tabesco solus, ut misella Amaracus
 Vesanientis astibus canicula
 Arescit. O decus meum, peregrimus
 Vix lustra quinq;, iamq; delectatio
 Omnis, ioci, facetia, cupidines,
Studiumq;

Studiumq; consenescit à radicibus.
 Tam mane nunquam surgo, nec tam vesperi
 Carum reuiso lectulum, quin maxima
 Vi lacrymarum diffluam, discriminum
 Memor ruentis patriæ, heu calamitas
 Abominatæ seruitutis, heu furor,
 Heu leua mens, heu ciuium discordia:
 Inuidit alma scilicet felicitas,
 Me dulce littus Adriatici maris,
 Per saxa rectus aquoris Ligustici,
 Tecum viderem, limpidiue Tybridis,
 Padiue ripis ambulans, ignobili
 Mederer istia ocio molestijs,
 Ubi nunc bicolor tu iacens sub populo
 Horas beatas ducis immemor mei.
 Nos murmurantis ad caput Druentia
 Vitam trabemus in tenebris exules,
 Donec (quod est nouissimum) refulserit
 Desiderata Celatum benignitas.

EPITAPHIVM D. ADOLPHI
 à Glauburg, Iureconsulti Francofurd.

Asta parum viator, & pios iube
 Saluere manes, hic Adolphus est situs,
 Qui stirpe gentis editus Glauburgie
 Maioribus clarissimis, dum viueret
 Domi forisq; notus, ob reconditam
 Rerum optimarum floruit scientiam.

*Cursus perennes siderum micantium,
 Moresq; naturæ intimos cognouerat,
 Aeternitati consecrans quam plurima
 Quæ cum probasset omnis atas postera
 Idem Impiger terra, mariq; gentium
 Mores & vrbes exterarum viderat,
 Dignumq; fæse gesserat Republica.
 Sed nil opes, nil dignitas, nil litteræ,
 Nil flos iuuentæ, nil Apollo profuit.
 Vix iustra sex peregerat, quando occidens
 (Heu spes inanes) vltimum vedit diem.
 Scio, misertum est. I viator, & sacro
 Leuem precare pulueri terram, & vale.*

A D R E N A T V M H E N E R V M

*Si mecum leuiter meridiari
 Sub Myrbo libet, auiaq; Lotho,
 Mi Renate, parum dcambulatum
 Rus ad me venias, vt ociosis
 Disertos recitet puer libellos
 Bembi, Flaminij, Attij, Augurelli,
 Vel quodcunq; bonum simillimumq; est.
 Nam quasdam volo colloquitiones
 Tecum texere, donec astuosus
 Frangat se calor, hinc sedens in herbis,
 Dulce vina refrigerabis vnda,
 Qua Citros rigat, alluitq; Lauros,
 Nostris lymphæ scaturiens in hortis,*

O incep-

O iucunda beatitudo vita,
 Libros inter, & optimos amicos,
 Quos iungit bona comitas, & vna
 Delectatio rebus exijsdem,
 Et Musa, Veneresq; transmarina.
 Gaudet villula, quam tuum libenter
 In iuso nemus? Ecquid estimandum est
 Curis esse beatius solutis.

P. LOTICHI SECVN-
 DI CARMINVM

LIBER IL.

AD IVLIVM MICYLLVM.

VENit leta dies, casta qua matris ab aluo
 Christus, sub forma paupere, natus homo est.
 Scilicet ut veteris soluens contagia noxae,
 Injustia certas traderet ipse vias.
 Et mortale genus reuocans è fauibus Orcis.
 Deleret meritis crima nostra suis.
 Hanc lulu celebrare pio te carmine lucem
 Conuenit, & sacra digna referre lyra.
 Non hac Pierides dictant, non fautor Apollo,
 Non hac Castalia suggesterit humor aquæ.
 Sed pater omnipotens, & lucida Patris imago
 Natus, & amborum gratia, dulcis Amor.

Dulcis

Dulcis Amor, Diuūmq; potens, hominumq; volu-
Qui regit afflatus pectora casta suo. (ptas,
At tu sancte puer, qui nos à morte redemtos,
Heredes regni deligis ipse tui :
Tu, precor Emmanuel nos dignos effice, quorum
Pectora sint verbo semper aperta tuo.
Da superare graues vitaq; obitusq; labores
Gutta tui nobis sanguinis vna sat est.
Per te, C H R I S T E, salus nobis est reddit a per te
- Tartara vici trii sunt spoliata manu.
Hæc facunde pio tu carmine concine Iuli,
Et pura sanctas concipe mente preces.
Nec dubitare decet, voces gemitusq; precantum
Fert supra nubes, & super astra fides.

I N E F F I G I E M M I L I T V M Germanorum.

Pvdor Deorum, opprobriumq; seculi,
Pestis, luesq; militaris ordinis,
Qui perciti furone mentis ebriae,
Licentiaq; perditorum temporum,
Abominandis inuoluti vestibus,
Fas omne rumpunt, eruunt Rempublicam.
Hei dira imago, hei barbarum spectaculum.

I N D A P H N I M E C L O- gam Adami Gelphij.

Cum

*C*um nuper altas aetheris scandens domos
Præstans canendi gloria,
Terras, Micyllus, has senex relinquere,
Vocante rege Celibum,
Nicer misellus vallum sub intimis
Reconditus cubilibus
Lugebat, & reflagitans Vatem suum
Mæsto fluebat alueo :
Fleuere fontes limpidi, sub herbidis
Scaturientes montibus,
Et antra sacri destituta carminis
Amabili solatio.
*U*bi remotus vrbis à frequentia
Ter optimum, ter Maximum
Deum canebat, & vagos micantium
Cursus vicesq; siderum.
Sed nunc quid hoc Nicer? quid accidit noui?
Quid est ocelle fluminum?
*U*nde hac repente (vos referte Naiades)
Doloris intermissio?
Inusitatis vnde quaq; personant
Montes, vt ante, cantibus,
Amnemq; dulci carminis mulcet sono
Nonus Poëtarum chorus.
Sic est : sepulti ex ossibus regerminant
Tot surculi lectissimi
*Q*ui nunc sub umbris arborum comantium
Molli fruuntur otio.
*D*aphnemq; Diuis addit immortalibus

Conni-

Coniua Phæbi Gelphius.
Daphnem loquetur omnis et as postera :
O Daphni sidus aureum.
Quanta per auras influit dulcedine,
Animumq; Musa surripit ?
Nicer beate, nunc virente pampino
Præcincta tolle cornua,
Meumq; Gelpium, & Cohortem aequalium
Viridi corona Laurea.
Albitam tamen ne prouoces, nec Bregelam,
Viadrumque, nec flauum Salam.

A D L A V R O S I N H O R
tis suburbanis.

Lauri, quæ rapidos arcetis vallibus astus,
Tuq; susurranti fons nemoralis aqua :
Vos lauri saluet mihi, salue optima rerum
Auia frondosis lympha sub arboribus.
Hic ego, dum licuit, curas lenire solebam,
Qua strepit è gelidis vnda voluta ingis.
Hic meus argutas cecinit Venator ad auram,
Dum fletet mæstis Sarmidem arundinibus.
O sopor, ô blanda volucres, ô gramen, & herba,
Quam fuit hic animo viuere dulce meo ?
Nunc me dilectis auellere cogor ab ortis,
Nec mihi sœua dabunt fata referre pedem.
Este mei memores lauri, vosq; antra valete,
Et fons, & Musis vallis amata vale.

IN

IN NATALEM SALVATORIS, ad Martinum Stibarum.

Quo te carmine, qua Lyra,
 Natali procul a solo
 Rex sanctissime Celitum
 Fecto tempore concinam

Mundi CHRISTE Redemptor.

Ergo hunc, alme puer, diem

Sic ducemus in ultimi

Solitudine litoris

Quod tu natus es, induens

Humanos Deus artus?

Quo possum tamen, & fretum

Et Sol aethera metiens,

Surgens audiet, & cadens,

Nos plausus dare, nos tuae

Matri dicere partum.

Martine incipe, nam Dei

Hac aetatula filio

Est gratissima, flos tener

Flos ortus tener est, cane,

E propagine Iesse.

O dulcissima Veritas,

Tu nos aspice, tu reple

Dulci pectora gaudio:

Et bellum, & lacrymabiles

Cum fame opprime morbos.

AD

A D G R E G O R I V M S C H E-
tum Medicum.

*D*Vm nos omnibus exules in oris
 Fidi erramus amiculi, nec vullo
 Sub celo requiescimus, molesta
 (Eheu) Schete, senectus appropinquat;
 Et languescit, vt icta sole Myrthus.
 Blandæ flosculus elegans iuuentæ.
 Viuamus semel, ociumq; ruris
 Gustemus: patula sedens in vmbra
 Mecum tegmine sub virentis vltimi
 Celi carpe salubrioris haustus.
 Mox armis fera bella luctuosis
 Hinc vos Lauriferis agent ab hortis
 Trans pigras maris vltimi paludes.
 Ista nunc cithara, & ioco, atq; vino,
 Curas elue: sic laboriosum
 Alterna vice temperemus aium,
 Dum longam properet dies quietem.

D E I O A N N E F R A N-
cisco Ripensi.

*L*AURE Palatini quæ consita Principis horto,
 Ad Nicri liquidas innuba surgis aquas.
 Cresce precor, non tu rigido violabere ferro,
 Non in fumosos ibis adusta focos.
 Aonio cinges iuuenilia tempora Vati,

Acter-

*Aeternum seruans fronde vidente decus.
Hunc meus ingenio meruit Franciscus honorem,
Nobilius per quem Dania nomen habet.*

A D I V L I V M M I C Y L
lum Iacobii filium.

*EN pulcer tenebras fugans
Sol lucem vebit annuam,
Qua virgo peperit Deum,
Prægnans Flamine sancto.
Iuli sume patris lyram,
Et I E S V puer puer
Intactæq; puerperæ
Dulces incipe cantus.
Nobis paupere sub casa
Aeterni soboles Patris
CHRISTVS virginis innuba
Casta prodit ab aluo.
Expers labis enim parens
Verbo fit grauis igneo,
Quam celestibus integrum
Afflat spiritus auris.
Agnoscit pecus, & gregis
Custodes Dominum, quibus
CHRISTVM nunciat angelus
Ad præsepe iacentem.
En Iesseiis enitet
Lato gramine flosculus,*

*Matutina velut micat
 Celo stella sereno.
 Halans qualis Amaracus,
 Dulcis quam liquor irrigat,
 Cultus mane per hortulos
 Auras mulcet odore.
 O quæ præuia Regibus
 Fulsit dona ferentibus
 Felix stella: ubi par ei
 Aut incundior ignis?
 Te nunc, Emmanuel precor,
 Te splendor rogo gloria,
 Qui de lumine lumen es
 Summi patriæ imago.
 Sis placabilis & bonus
 Nobis luce nouissima:
 Aeternus sit honor tibi
 Trinum numen & unum.*

A D C H R I S T I A N V M
 Lotichium frat.

*Da frater mihi Christiane plectrum,
 Templis da citharam sacris amicam:
 Lux solennis agatur hæc quotannis,
 Qua firmans Deus, erigensq; sancto
 Olim pectora spiritu suorum
 Auris omnipotentibus superne
 Afflauit: precibus, pijsq; votis*

Hanc

Hanc lucem celebremus. O superni
 Patria feruida, fili⁹q; flamma.
 Fac nos, cuncta mouens vigor, nefandū
 Puros criminis, integrosq; vita,
 Blando corda reuinciens amore.
 Da solatiolum, tuiq; curis
 Dulci numinis expeditus haustu
 Sanctis totus ab ignibus liquefac.
 O fax certa precumq; gratiaq;
 Conflans pax animi, quiesq; rerum,
 Dum nos lubrica fluctibus tot etas
 Incertos agit, & graues procella,
 Tu casta arbiter institutionis
 Flamma pectora tempera pudicis.

A D L E O N H A R D V M
 Munsterum.

Sollicitas habili cithara dum pollice fila,
 Succinis & tenui murmure, viue tibi:
 Et ritare mones praelustria: chordaq; dulces
 Pulsa dat, & chordas vox imitata, sonos.
 Ducere cum Musis videor Munstere choreas:
 Quoq; sedes Helicon est locus ille mihi.
 Quis Deus afflatu rapit hoc super athera pectus?
 Monstrat & affectus posse docere lyra?
 Non ita populeis maret Philomela sub umbris,
 Huic similis quamvis nulla sit inter aues.
 Ad rada nec tali dulcedine pura Caiftri

*Carmen Olor moriens exequiale canit.
 Sic celebrans epulas citharam cum voce mouebat
 Demodocus, lacrymas eliciente sono.
 Carmina pectoribus, mulcendis auribus apta
 Est lyra, me chordis vox sociata iuuat.
 Utraq; cum praestes, quid dulcis amice rependam?
 Hoc precor, ut viuas tempus in omne tibi.*

A D G E O R G I V M S A B I-
num Brandenburgensem..

*Immortale decus, S A B I N E, Vatum,
 Qui nunc ad vada Bregelæ vetustos
 Doctis artibus imbuis Borussos :
 An feliciter es domum reuersus ?
 Hiuc cum sarcinulis tuis venustis,
 Musarum simul atq; liberorum,
 Ut spero, auspicio bono profectus ?
 Ad flauum tuus Oderam Secundus
 Iucundæ memor allocutionis
 Sinceræq; benignitatis : optat
 Nunc & Pegaseos sibi volatus
 Et desiderat omnibus diebus
 Dilectos iterum videre vultus.
 Sed nunc aëra forte pestilentem
 Vitans, grex subito nouem sororum
 Tecum præcipiti fuga recessit
 Urbes Bregela qua duas ab una
 Pulcro separat alueo facitq;*

Cursus

Cursus inter utrāq; flexuosos.

Hic (nam tristia multa nunciantur)

Hei, quantum mibi fecit audienti

Imis rumor in ossibus dolorem.

At quocunq; sub axe viuis, oro

Sis nostri memor, anxiosq; luctus

Dulci progenie, tuisq; leni.

Curas diminuentibus libellis,

Dum soles redeant sereniores.

INFERIAE AD TUMVLVM

Materni Steindorffer in

vrbe Hierz.

Hoc tumulo Materne iaces, hic corporis artus,

Hic tua post obitus contegit ossa lapis.

Has lacrymas gratæ pro consuetudinæ vñsu,

Hæc cape, de lacrymis ferta rigata meis.

Suauior hic nullus mibi vixit: in ocia Phæbi,

In sacra Pieridum mollia natus eras.

Cognita quid memorem duri certamina Martis?

Mei mibi, quod nullas mors timet atra manus.

Hic igitur, Materne, iaces? hei fertile pectus,

Ingeniumq; sagax, & sine labe fides.

Spiritus aethereas colit, vnde recesserat, arces,

Iamq; odio, cæci quicquid amamus, habet.

Ossa cubent tumulo feliciter, ultima donec

Nos iterum iungat, quod precor, hora duos.

M. R O S A A D F L O-
res Melissæ.

SOL lucis autor occidit, fugit dies,
 Sol fundit alter aureum mihi iubar,
 Melissa dum liquoribus rosarium
 Irrorat, Hespero micante pulcior,
 Melissa saucians mihi cor intimum.
 Hac cum sororibus sub hoc crepusculum
 Flores calore languidos aquis rigat,
 Et limpido imbre tingit. O ter, & quater
 Beata Amarace, ô beata Lilia,
 Vos illa mulcet aridam leuans sitim.
 Vos roris bas refrigerantis vndulas,
 Meum sed ebibit puella sanguinem,
 O si liceret, ipse lacrymis meis.
 Vos irrigarem: vos decus resumitis,
 Vobis honor redit, sed ipse langueo,
 Et sicut herbulae liquoris inscia
 Aresco semimortuus: tamen foret
 Nec mors acerba, si Melissa paululum
 Dulci meum cor irrigaret osculo,
 Incendium leuans. Sed hei, quid (hei) querar?
 Sol, dum loquor, repente noster occidit,
 Iam lux recedit, ingruitq; nox grauie.
 Vale Melissa, cordis vnicum mei
 Leuamen: ô Rose, ô valete lilia.

A D M A T T H I A M S T O-
 ium Regiomontanum.

Rumor

*R*umor ait. Stoi, tenera me Lotide captum,
 Sed negat indicio Claudia nostra fidem.
*D*eq; mea narrat probitate, rogataq; causam,
 Ex animo, dicit, colligo fida meo.
*R*arus amor certe: sed dic quid, amice, rependam?
 Sit premium fidei non dubitata fides.

IN DEFECTVM LVNAE.

*S*unt aliquid clavis prænuncia signa futura,
 Exitus assiduis comprobat illa malis.
*N*ec frustra monuere graues instare tumultus,
 Euentu toties sidera naæta fidem.
*N*unc quoq; quod patriæ faustū sit, et utile celum
 Indicat ambiguos non procul esse metus.
*D*ic Dea, quæ certis labentia motibus astra
 Aspicias, & caussam nominis inde trabis:
*Q*uid vult mæsta sibi tenebris soror abdita Phœbi,
 Dum premit in celi culmine terga Nepe?
*E*loquar, Vranie respondit: *S*corpius istis
 Nescio quem terret nocte silente minis.
*Q*uo nascente stetit spargens lethale venenum
 In medio, cauda virus habente, polo.
*C*uncta licet verses, & te prope mundus adores,
 Quisquis es, incertas disce timere vices.

AD HORTVLVM
Claudiz.

*S*Alubris bortule, elegans suburbani

L 4 Ocellæ

Ocelle ruris, & cubile Nympharum,
Qui vere iam repente saepe iucundos
Præbes mihi puellulaeque secessus.
Sic nec tibi aura pestilens odoratas
Lædat rosas, nec alba Caurus inuisis
Flabris adurat lilia, & nouos rores
Ministret usq; Memnonis nigri mater:
Mei, precor, iocos amoris occulta,
Dum te vel indies misellus inuiso,
In herbulisq; cum meo igne consido,
Ubi latus rini premunt susurrantes,
Eduntq; motis sibilum comis aure.
Ibi illa multa delicata cum fiunt,
Tu cernis hortule, & vides coronatam
Meam puellam, paululum reclinatam
Mecum iacere somnulo velut leni
Uictam, meum dum molibus caput fertis
Rewincit, & reflagitans in amplexus
Serpit venuste, suauiusq; blanditur.
Ocellulos tunc vibrat usq; ridentes,
Meosq; ludibunda vexat ardores,
Et basia vda millies columbatim
Figit rogata, spiritumq; transfundit
In tor meum: hinc amore membra tabescunt,
Halans Amaracus velut pruinosis
Cum tacta flatibus repente marcescit.
Hæc dulcis hortule, ut rogamus, occulta,
Ne Caprimulgi filia illa vicini
Sentire possit, illa quam probe nosti

Ad hoc salictum clam latere prostratam,
 Captare si quas auribus queat voces,
 Ut deferat per urbis angulos omnes.
 Et hinc meorum me sodalium cætus
 Vexant, quod assis aestimamus, à risu
 Si temperarent pessimi Poëtarum.
 Qui sape cœn vagi nouos legunt flores;
 Cum vix ancthum, maluam, & allium norint,
 In hortulos solent venire per cauſam
 Venis tumentibus, velut nigra in sylua
 Ad buculam ruit maritus armenti.
 Hos tu procul fuga, & patens mibi soli
 Mei iocos amoris hortule occulta,
 Ocelle ruris elegans suburbani.

A D S I D V S B O R V S S I A-
 cum, suauissimum sodalem suum.

O Sidus, quid adhuc tuos amores
 Semimortuus, & fere peresus
 Curis, quid retices tuo Secundo?
 Nam simplex scio candidæ puella
 Urit te pudor, impotensq; viuum
 Exugit tibi sanguinem misello
 Imis ardor inastuans medullis.
 Nec caros latet improbus sodales
 Venis haustus amor siticulosus,
 Sed flamas dolor arguit, colorq;
 Insuetumq; silentium, feroce.

Frons porrectior ante, nec per herbas
 Sordebat tibi floridi recessus,
 Nec conuiuia, nec tui libelli.
 At nunc illepidus repente viuus,
 Festinans trepidus modo hoc modo illuc,
 Et voces leuiter proteriores
 Et furtim numeros procatiores,
 Mellilamq; sonas, Rosunculamq;,
 Et quicquid miseri sciunt amantes,
 Mulfsum, delicias, amoenitates.
 Vidi & cum roseas manu papillas
 Velle tangere per iocum, sed arcta
 Obseptus fuit hortulus: quid vdas
 Dicam, prob dolor, osculationes?
 Et morsus, & anhelitus frequentes,
 Nil abradere dum potes, premisq;,
 Et pulcris inbias gemens ocellis,
 Nec mentem satias, nec imam sentis
 Labit abidulam per ossa mortem.
 Quare, dum licet, es mibi monendus,
 O Sidus: noua dum recensq; flamma est,
 Ignes excutias ut inuenustos,
 Tectum nec tibi blandiens venenum
 Assuetudine nutrias & vsu,
 Victor sic eris, aut diu dolebis.

A D M A R C V M E R I D A N V M.

Ut vetus hoc merito, q; praterit herbifer Albus,
 Urbs de virginibus nomen adepta gerit.

Tot

Tot quoniam facie præstantes Marce puellas.
 Quamlibet è media sanguine plebis, habet.
 Nostra nil certe videt his formosius atas:
 Vix Helene talis, vix Ariadna fuit.
 Sunt tamen & faciles (mirum) fastuq; carentes,
 Numen & Aonidum qui venerantur, amant.
 Iamq; peregrino susppirat in hospite furtum,
 Aggit & nostris multa puella malis.
 Me gemina torquent, spectabilis altera vultu,
 Altera compositis, vtrahq; virgo, comis.
 Diuidor, & flagrant duplicatis pectora flammis.
 Seua nec in curas quod Venus addat, habet.
 Tu placidis Aloës feliciter ignibus ardes,
 Cura suburbana virginis eridane.
 Quid tamen Aemiliam loquar, Aemiliaq; sorores?
 Pulcrior hoc facies nulla sub axe fuit.
 Vnde potens in amore tuo, iam Marce propinquat
 Mollior, exilio fors positura modum.

DE PVELLA INFELICI.

Aeditus arboribus secreto nuper in borto.
 Solus, amans virgo dum quereretur, eram.
 Dum legit hic violas, dum fletibus irrigat illas,
 Auribus hac hausi tristia verba meis.
 Ab nimis infidum genus, & crudele virorum.
 Sic igitur falli digna puella fui?
 Mater io, si quid post fata nouissima sentis,
 Qua mala, morte tua sola relucta, fero?
 Deseror

Deseror infelix, alias monitura puellas,
 Non iuuenum verbis semper inesse fidem.
 Cui tamen has violas? cui sert a miserrima virgo?
 An dabis hac illi munus? an ipsa geres?
 Finge dari, renuit: florum me dedecet vsus:
 Tam cito sic igitur spernor amata diu?
 Nunc odij fingit caussas, nunc perfida dico,
 Nunc omnes clamant: culpa, puella, tua est.
 Iuro tibi mea lux, nil te mihi dulcius vno,
 Nuuc etiam, quamuis sim tibi vilis ego.
 Hac tenuis, & repetens suspiria lumina tersit,
 O nunquam vacuo pectore quisquis amat.

DE PEGASO EQVO AVRO.
 ræ, & Georgio Sabino Bran-
 deburgense.

Amonitrix operum tenebris aurora fugit,
 Vesta Medusæo præpete mane rubet.
 Hunc prior alati pedis istibus edidit etas
 Fontis equum venas elicuisse noui:
 Virgineas Helicon Lauros vbi, præmia Vatum,
 Educat, Aonius templaque cætus habet.
 Pandite Pegasides, cur huius origo liquorum
 Dicitur aurora Pegasus ales equus?
 Tempus (ait Clio) matris sub Memnonis ortum
 Aonijus gratum Vatibus esse solet.
 Tunc vigor intus agit maior, tunc pectora ab,
 Ingenijs prima luce fauente, calent.

Inde

Inde fluunt sacri latices, studioq; perennes
 Fons matutino fundit aperius aquas.
 Cur tamen acer equus radiantibus additus astris?
 Et quæ fodit aquas vngula, clara micat?
 Conspicui fulgent (dixit Dea) sideris instar,
 Ingeniosa mori quos monumenta vetant.
 Vatis at in clypeo cur nunc volat ille Sabini?
 Sic ego: sic Clio protinus orsa loqui.
 Pegasus ut cunctis perniciibus ocyor alis:
 Impariter iunctis sic prior ille modis.

AD PSITTACVM DANI-
elis Stibar Equ. Fran.

Psittace qui vincis genus omne canore volucrū,
 Et docili fingis gutture mille sonos.
 Dicere si fas est (sicut reor esse) latentem.
 Humane partem tu quoq; mentis habes.
 Ingeniumne sagax prius? an discrimina vocum,
 An tibi tam raram mirer inesse fidem?
 Tu vacuas mulces iucundis cantibus auras,
 Comiter excipiens si quis adire velit.
 Sape choros ducis lepidos, & amabile quiddam
 Succinis, & dulci risus ab ore sonat.
 Temporibus certis tamen apta silentia præfas,
 Postmodo quodq; canas mēs tua versat opus.
 Voce nec admissum tu detegis ullius index,
 Damna tua nemo garrulitate tulit.
 At cur sæpe vocas nigrum? niger ecquid inharet?
 Pecto-

Pectoribus turtur Psittace fide tuis?
 Hunc nec honore parem, nec amœni dotibus orū,
 Cum tibi sit rari forma coloris, amas.
 Quid facere humanis debemus sensibus aucti,
 Nomen amicitiae cum venerantur aues?
 Scilicet in domini te vertis Psittace mores,
 Hinc ea dexteritas, hinc tibi tanta fides.
 Dūj faciant longos sit vterq; superstes in annos,
 Gloria tu volucrum, temporis ille sui.

I N F E R I A E A D T V M V L V M
Vlrici Hutteni Equit. Fran.

ALLoquor Hutteni manes, cineresq; Poëta,
 Quos breuis in medijs insula claudit aquis.
 Este salutati manes, hac summa laborum est,
 Alma quies vobis sit, nec arena grauis.
 Accipe cum violis lacrimas, tibi fundimus illas,
 Morte tua felix maxime nuper eques.
 Felix morte tua, patria non fata ruentis
 Cuīus eras vīdex, non tot acerba vides.
 Patria post obitus tibi contigit altera, celum,
 Maior & incunctos sit tua fama dies.
 Fortunate cinis, venerande nepotibus ipsis,
 Aeternum salutē, perpetuumq; vale.

A D M A L A A V R E A.

AVrea mala mea donum saluete puella,
AVREA

*Aurea purpureis addita mala rosis.
Qua mibi supremo, cum iam discedere vellem,
Tempore, formosa tradidit ipsa manu.
Addidit & voces blandas, repetitaq; fixit
Oscula cum lacrimis admonitura sui.
Este, precor, mecum semper, quascunq; per orae
Nunc vagus ignotis gentibus hospes ero.
Longa nec interea nostros via mutet amores,
Grata nec emigret pectore cura meo.
Talia Nausicaë decerpit ab arbore poma:
Hesperidum tales vix tulit hortus opes.
Tale fuit roseis in odore vallibus Ide,
Vittrici tenuit quod Citherea manu.
Poma suo quondam iuuenes in amore iuuabant,
Auxilium multis poma tulisse ferunt.
Regis aquæ pronepos malo Schæneida cepit,
Quam nequijt cursus poma tulisti opem.
His tibi Cydippe (scit candida Delos) Aconti,
His patruo Cereris filia iuncta suo est.
Fætibus arboreis dominam placare solebat
Pastor amans, mittens aurea mala decem.
Fallor? an hac etiam, nobis cum traderet illa,
Sensimus insolito pectus amore rapi?
Fulgor & extincto iam pene reluxit ab igne,
Lenis ut à Zephyro crescere flamma solet.
Sive tamen fesso quod amem dabit altera tellus,
Seu mihi cura recens finis amoris erit:
Virginis assidue meminisse iuuabit amata,
Semper inoblitius munericis buius ero.*

AD

A D I O A N N E M H A G I -
u m Francum.

*H*agi, fugit hyems nouosq; tellus
Leni fæta parit te p o r e flores :
Quos per rura Fauonius benignis
Mulcet flatibus, irrigantq; riui.
Ergo mollibus ecquid in viretis,
Orto sole, cubiculum relinquens
Latos per iuga flosculos, & vdis
Felices legis herbulas in hortis ?
Et quascunq; ad opem rosas medendi
Tellus educat utiles sub Arcto ?
Sic Hagi breue ver agas, sed astas
Postquam transierit, Vesontionem
Antiquam venias, ut ante brumam
Ad flauos Ligeris volemus vndas.
Aut, si fert ita Celitum voluntas,
Ad montis iuga leta Pessulanis.
Nunc solus gelida sedens in umbra
Ad rupes Dubij, recordor attæ
Uobiscum rigido sub axe vita,
O desiderium meum sodales,
Omni tempore quotquot estis omnes,
Quod iunxit mihi dulcis eruditæ
Consuetudinis vñs, & recessus
Cultrices Heliconij, Gnidiq;
Lucos Diua colens arundinosæ.
Absentis quoq; vos, mei sodales

Conser-

Conseruate memoriam Secundi,
Qui vos diligit, atq; amare porro
Omnes, ut prius, est paratus annos.

AD M A T T H I A M S T O-
ium Borussum.

Qvaris sollicitos cupidis in amantibus ignes,
Stoi, cur toties fine carere putem.
Et memoras quorum veteres meminere Poëta,
Quos ferus extrema tate peredit amor.
Confiteor flamas alit affuetudo latentes,
Ponere nec facile est, quæ placuere semel.
Improba plus animos penetrant tamē oscula, Stoi,
Oscula constantes immoderata mouent.
Scilicet alterni captatus spiritus oris,
Nescio quid iunctis motibus intus agit.
Ex animaq; vagum lenem velut excipit auram,
Dum cupidit ardores cor relevare suos.
Non aliter riguas tellus babit arida lymphas,
Languidulas aliter non fouet aura rosas.
Utq; peregrina coalescit in arbore ramus,
Inq; vicem succos miscet uterq; suos:
Alter in alterius sic corpore viuit, & ardens
Pectoris est verè pectus amantis amans.
Dulcis amaricies amor est, tu candide Stoi,
Mollibus illecebris oscula mista cane.

A D S V S P I R I A E T
Lacrimas.

O Præsaga mei semper suspiria luctus,
 O gemitus mæsti flebile cordis opus :
 Quid toties ager de pectora spiritus imo
 Surgit, & inuiti sepe madent oculi ?
 Cura nec optatos sinit anceps ducere somnos,
 Omnia dum media lassa quiete iacent ?
 Non mihi iam veteres (semel insaniuimus) ignes
 Versat in accensis ossibus acer amor.
 Quid tamē est præsaga mali quod pectora maret ?
 Quod gemio, quod caussa sepe latente fleo ?
 Tristia venturos cognosco per omnia luctus :
 O anime infelix non potes esse diu.
 Nil præter lacrimas hac, & suspiria vita est,
 Quæ si fine bono clauditur acta, sat est.

I N F E R I A E.

Hæc tibi fide, Mari, posui monumenta Secun-
 Extremum sanctæ pignus amicitie. (dus,
 Quandoquidem procul à patre ventibus annis
 Funere te suo mersit acerba dies.
 Osse iacent tumulo: victuri gloria restat
 Nominis: ad superos mens pia fecit iter.
 Salve pars animæ nuper dulcissima nostra,
 Gaudet, & perpetuum rursus aue, atq; vale.

D. M.

D. M.

D. IACOBO MARIO, GER-
 mano, pietatis & ingenij laudibus
 insigni, amico incomparabili,
 P. Lotichius poss.

B. M.

Expirauit in amicorum manibus XV. Calend.
Nouemb. Anno salutis, D. ac
II. & L. supra Mille.

Ruta.

*Ante alias omnes, quas tellus educat, herbas,
 Iucunda est oculis Carole Ruta meis.
 Nec mibi maluerim Thyma, nec Meliloton, et illas
 Sanguine quas tinxit Cypria diuina, Rosas.
 Crescit in excultis genialis Amaracus bortis,
 Vere nouo violæ, lilia vere nitent.
 Gramineas decorant madefactæ Sisymbria ripas,
 Estq; suum Mentha Marrubioq; decus.
 Floribus & folijsq; varijs coloribus omnes,
 Peonijsq; aptas vſibus esse patet:
 Sed tamen vtilitas, & tanta potentia Ruta est,
 Ut superet meritis gramina cuncta suis.
 Ruta virens abigit metuendos istibus angues,
 Ruta inhibet dira mixta venena manu.
 Hac recreat tettos caligine luminis orbes*

M 2

EB

Et caput & cerebrum roborat acris odor.
 Nec minus hanc sauos certum est lenire dolores,
 Nec leuis est Paphyæ vis inimica Deæ.
 Hinc oleum medicos lentum seruatur ad vsus,
 Hinc tepidus liquidas elicit ignis aquas.
 Nec folijs gelidae spoliatur tempore bruma,
 Nec Rutam nimio frigore ledit hyems.
 Stirpibus atq; herbis Boreas cum demit honor,
 Ruta viret nullo languida facta gelu.
 Utilis banc capiti vel circum Salvia crescit,
 Vel prope mollita crescit Hysopus humo.
 Et quoties diræ serpunt contagia labis,
 Implorant homines graminis huius opem.
 Illa ducum clypeos ornat, nunc languida, sed mox
 Albis ad Arctoas leta resurget aquas.
 Hanc meus ad gelidam portabat signifer Arcton,
 Cum dubio belli tempore miles eram.
 Dicite Pierides quo primum tempore caput
 Acris in hortensi Ruta virere solo?
 Pastor erat teneræ succensus amore puella,
 Dulcia cui curæ carmina semper erant.
 Is desiderio tabescens maestus inani
 Concidit, & virgo, dixit, amata vale.
 Faunus amatoris sortem miseratus acerbam,
 In germe corpus iussit abire nouum.
 Totq; potestates tribuit, tot munera planta,
 Excepto, Rutam quod leuis odit amor.
 Flexibiles Myrtbi, Lauriq; Hederæq; valete,
 Ruta comas tantum cingat odora meas.

LIBER II. 173
IN PAGVM PROPE
Nicrum.

*DVm grauis astiis ardet fernoribus aér,
Et micat Icarij feruida stella Canis :
Rura sacros Vates, gelideq; in vallibus umbra,
Blandaq; graminei cespitis herba, iuuant.
Grataq; delectant ignobilis ocia vita,
Contendunt cineri dum superesse suo.
At mibi nec vitreis tantum Nicer herbifer vndis,
Prata nec irriguis fontibus vda placent.
Quantum seculo dulcis mibi Villa recessu,
Villa racemifcris vndiq; cincta iugis.
Fortunata nimis sacris domus hospita Musis,
Qua requiem Phœbus gaudet babere suam.
Quid primum mediumue canam? quo carmine lau-
Exequar, ut par est, Villa beata tuas? (des.
Non tibi iucundi facilis clementia celi,
Iugera non desunt fertilis ampla soli.
Pampino passim campus vestitur amictu,
Letaq; perspicuis fontibus arua madent.
Pascul nec pecori desunt, sic arata quotannis
Agricola precium grata vpendit humus.
Tum vitreus, gelidis qui vina refrigerat vndis,
Labitur arguta riuius vber aqua.
Riuius inducens tranquillos murmure somnos :
Sæpe viatoris mitigat ille fitim.
Adde bonos hominum mores feritate carentes,
Et qua iura vident legibus aqua suis.*

M 3 Quid

Quid referam teneras sine rusticitate puellas,

Moribus insignes, mente, pudore, fide?

Una sed è reliquis argutis præstat ocellis,

Digna vel eximij principis esse nurus.

Rustica (confiteor) Xanthe sed qualis ad vndas

Pastori iunxit Cypria diuina latus.

Non ego te vero pulcherrima nomine dicam,

Phyllidis interea tu mibi nomen habe.

Phylli decus ruris, spes, & mea Phylli voluptas,

Tata fit aspera tu villa haec a tuo.

Vnica tu præstas nostris solatia curis,

Omnia tu nostræ gaudia tristicie.

Qualiter, eos cum surgit Lucifer vndis,

Oceanum radijs vestit & arua suis :

Blanda verecundo sic ardent lumina vultu,

Sic oculus fiunt cuncta serena tuis.

Musa sile : mea Phylli vale, lux vnic a salme,

Et stabili gaude Vatis amore tui.

Sed neq; me tantum pulcra sine crimine Nympha,

Consita nec letis frugibus arua iuuant.

Nec celi facies, nec amicti palmiti colles,

Prataq; nec fessis dulce leuamen aqua :

Quantum, grata sacris qua vatisbus ocia præstas,

Hospitium Musis villula dulce meis.

Hic stomachu mibi copa rubens, & olfuscula pl-

Et lanio dehet nostra culina nihil. canit,

Interea viridi residens Philomela sub umbra,

Fata iuuentutis luget acerba sua.

Accedunt sine felle sales, sine lice sodales,

Nataq;

Nataq; vicinis dulcia vina iugis.
 Dinitias alius, quem sic agit ardor habendi,
 Congerat, & magnas quarat auarus opes.
Sat mibi si tantum vita que postular usus,
 Possidam in gremio villula cara tuo.
 Non rixosa fugat dulces vicinia somnos,
 Corpora tranquillus dum rigat vda sopor.
 Tota dies iucunda fluit, seu lege solutis,
 Seu libeat iunctis ludere lege modis.
 Ruris amatores vates sumus, vrbe relicta
 Concitat afflatu nos Deus ipse suo.
 Scilicet occultas dant ipsa silentia vires,
 Carminaq; ornatu versicolore nitent.
 Ceu Thyma saepe simul, vel aquosa Sisymbria flo-
 Albaq; purpureis lilia mixta rosis. (rent,
 Desino : Cara vale mibi villula, Pbylli valeto,
 Vatis & extremum munus amantis babe.

HEЛИCANA MA- rio suo.

Quam mihi misisti procul buc, mea vita, salutē,
 Attulit ad Nicri flebile carmen aquas.
 Protinus ut vidi : mea dulcis epistola, dixi,
 Nunquid es à Mario nuncia missa meo ?
 Hac ego : nec lacrimas oculi tenuere profusas,
 Nunc scio, cur lacrimis gaudeat omnis amor,
 Me formosa tenent culti tibi flumina Nicri,
 Te sine luminibus nunc in amena meis.

Nec tu credideris socias nescire puellas
Te sine me saeo pene dolore mori.
Sive palatini cultos in principis hortos
Imus, in his oculi quod lacrymentur habent.
Aspicio, sine te, quondam loca dulcia nobis,
Et quoties texo florida ferta, fleo.
Sive peto sylvas, nemus aut venatibus aptum,
Accumulant curas sylva nemusq; meas.
*Mirabar, nomen mihi cur *Helicana* fuisse,*
Sum misera, & sine te, Lux mea, tristis ago.
At si tu redeas extremis soffres ab oris,
Aduentu referes gaudia cuncta tuo.
Tunc mihi ventorum fremitus narrabis, et urbes,
Et miri tellus quicquid & aequor habet.
O felix nostros qui lectulus audiet ignes,
Alterius quando flebit vterq; vices.
Sed nunc Tyrrhenis forsan tu latus arenis,
Non memor es patriæ, cum patriaq; mei.
Aut viridi residens Myrthi redolentis in umbra,
Dulcia secura carmina mente canis.
Forsan & è Lauro texis florente coronam,
*Quam gerat ornatis non *Helicana* comis.*
Hei mihi, quod faciles telluc alit illa puellas,
Perq; domos dantur basia, perq; vias.
Quid mihi iam fiet, si tu deceptus ab illis
Protrahis extremo lensus in orbe moram.
Nec vereor frustra, quiddam vaga fama susurrat,
Nympha quod in laribus sit tunicata tuis.
Parce per antiquos (si forte meremur) amores,
Dulci-

Dulcibus illecebris ne capiare vide.
 Sed potius tempus iucundos inter amicos
 Falle, vel Aonia, quæ mihi grata, lyra.
 Aut cole finitos (nihil illis dulciora) bortos,
 Sed tamen hos intret ne qua puella caue.
 Non equidè timeo: sed cuncta timemus amantes,
 Tu modo non dubita de probitate mea.
 Oro per arcanas, quondam tua gaudia, flamas,
 Immemor in nulla sis regione mei.
 Deprecor hoc vnum, non omnia ferre recuso
 Tristia, te saluum dum mihi seruet amor.
 Hei mihi, quod longis ambo discernimur oris,
 Pettore sum tecum, corpus abesse queror.
 Tu quoq; me fido cum pectori suspirabis,
 Cum lacrymis oro, dic, Helicana vale.

Eadem ad eundem.

Candidus en iterum, festam mibi semper babendā
 Portat ab Eoo Lucifer axe diem.
 Hac meus aethereas Marius (quod proxit) in auras
 Venit, & est flammis edita caussa meis.
 Optima lux salue, non te mihi dulcior vlla,
 Dum mea sic nuper fata tulere, fuit.
 Nunc procul hinc meus ignis abest, nec, vt ante so
 Natali mecum gaudet in orbe suo. (lebat
 Ast ego (me miseram) veluti sine turture coniunx
 Grata mihi quondam tempora tristis ago.
 Scilicet ipsa geram comitis noua ferta capillis,

Icarij flamas sideris ille feret?
 Ipsa choros ducam geniales culta per bortos,
 Irati fremitus audiet ille maris?
 Nor mibi sic cunctas mutabile pectus in boras
 Ultimus hic ardor qui mibi primus erit.
 Flave Nicer, cuius formosas accolo ripas,
 Qui vitreas leni murmure volvus aquas.
 Testis es occultis solam tabescere curis,
 Testis es assuetas vsq; madere genas.
 Mite dedit pectus teneris natura puellis,
 Quamq; viri maius pondus babere solent.
 Vos ego Djy faciles, quos appellamus amantes
 Vos oro, tempus dum genitale colo:
 Sit felix Marius, veteresq; reuusat amores,
 Sitq; memor patrie, cum patriaq; mei.
 O vtinam cupiditas ferat hæc tibi ventus ad aures,
 In quacunq; manes iam regione Mari.
 Feruida sentires vtinam suspiria, fleres,
 Caussa meus cuperem fletibus esset amor.
 Non volo te, mea lux, curis mordacibus angis,
 Sat mibi si firmo reddis amore vicem.
 At tu festa dies, felicis conscientia partus,
 Sæpe mibi ac Mario post veneranda redi.
 Simq; secuturos Helicana fidelis in annos,
 Ilsa animi requies illius, ille mei.

A D G E O R G I V M F A B R I-
 cium Chemnicensem, Poëtam.

Mitis,

Mitis, & Aonidum studijs exculte Georgi,
 Carmine cui dulci Musa placere dedit:
 Forstyan unde tuas veniant miraris ad aedes,
 Qua legi, ignota verba notata manu.
 Illa tibi mittit, quamuis properata, Secundus:
 Da veniam, tempus non habuere suum.
 Venimus in geniale solum Misneidos ora,
 Tectaq; Leucoreæ liquimus alta scholæ.
 Hinc loca terrigeno passim fæcunda metallo,
 Et Sala liquidas inde petemus aquas:
 Cuius ad berbosas hoc tempore tristia ripas
 Carmina, STIGELIVS flebile ludit opus.
 Te quoq; qui Pbæbi dottiæ caput artibus effers,
 Magna, sacer Vates, cura videre fuit.
 Ad celebrem quoniam fama prænouimus Albim,
 Quanta sit ingenij gratia lausq; tui.
 Legimus & populos, & quas lustraueris urbes,
 Dum numero cantas regna Latina graui.
 Cras genitrix lucem cum Memnonis orta reduces,
 Tempus erit, captas rursum inire vias.

DE SPECIE CONSPECTA
 in aëre, supra oppidum Ysenberg,
 Anno 1553. Mensi Iunio.
 in Meridie.

Hoc celum, & magnus, quo circumfundimur,
 Indicio produnt sæpe futura suo. (aës,
 Portentisq; monent, offenso numine Diuūm,
 Post

Post caput vtrices numinis esse manus.
 Cur exempla petam veterum? cum tempore nostrum
 Prodigij careat nullus in orbe locus.
 Vicino species & nuper in aere visa est,
 Non spernenda metus nuncia dira noui.
 Urbs antiqua iacet (Ferri vocat incola montem)
 Tyrigetum à Mysia separat illa solum.
 Ad zephyri flatus Turingia panditur, inde,
 Solis & soos Mysia spectat equos.
 Ilic, cum nulla cinxissent æthera nubes,
 Et mediae Titan lucis haberet iter:
 Ecce volubilibus rapidi duo nexibus angues,
 Aëris obliquas corripuere vias.
 Igne micant ambo, rutilant per carula flamma:
 Fallor? an ille color sanguinolentus erat?
 Protinus aduersas magno stridore per auras
 Orta repentina bella furore mouent.
 Implicitisq; trahunt sinuosa volumina caudis,
 Tortilis ut nudos implicat Alga pedes.
 Mutuaq; alterno laniant ita vulnere terga:
 Sollicitus populi concutit ossa pauor.
 Adde, quod in medio funestos interbiatus,
 Flammea terrificæ fulsit imago crucis.
 Credite mortales, horrentia prælia restant,
 Horrida pro patria prælia, proq; fide.
 At tu summe Pater, celum cui seruit & aëris,
 Quo peragunt motus auspice cuncta suos:
 Omnipotens, nulla fati qui lege teneris

Irrita fac nutu signa tremenda tuo.
 Illa quidem fuerint saui prænuncia luctus,
 Sed tua per castas flectitur ira preces.
 Si tamen ista petunt meritas discrimina gentes,
 Seruare reliquias agminis ipse tui.
 Nos semper nomenq; tuum, laudesq; canemus,
 Nam quodcumq; sumus, numinis omne tui est.

EPITAPHIUM HEINRICI
 Stibari Equit. Fr.

Hoc tibi Pierides statuunt me vate sepulcrum
 Causa recens luctus care Stibare mei.
 Vixisti mecum iuuenis, concorsq; voluntas
 Ladere quam potuit nulla querela fuit.
 Tu mibi debueras naturæ lege superficies
 Solnere, qua cineri munera solno tuo.
 Nos Arar, & Ligeris, nos Sequana vidit, & in-
 Hospitio Rhodanus fuit vtrunq; suo. (gens
 vidit & ad Lædi ripas prærupta Pyrene,
 Quatumidum præceps in mare fertur Atax.
 Integer, innocuus, pius, utilis omnibus aequæ,
 Ingenij varijs dotibus auctus eras.
 Nunc memor obsequij dulcis veterumq; laborum,
 Ante suos raptum te queror esse dies.
 Hoc saltem extremum nostri tibi pignus amoris
 Accipe, & aeternum dulcis alumne vale.

P. LOTTI-

P. LOTICHI SECVN-
DI ECLOGAE.

SARNIS VENATOR.

ECLOGA I.

Jam gelidos vocor in saltus, viridesq; sub umbras
 Altorum nemorum, inuasat ire per auias sylua
 Ad liquidos fontes, celebrataq; flumina Nymphis:
 Et vigili patulos indagine cingere montes.
 Tuq; adeo decus Aonidum, domitorq; ferarum
 Et merces iucunda mei Sturmere laboris,
 Ingredere aspirans, mecum venabere Damas,
 Mecum Capreolos, ramisq; sub arboris altae
 Duces securos in molli cespite somnos.
 Ipse etiam citharam Phœbus quandoq; reponit:
 Et pharetræs plectris, et mutat plectra pharetris.
 Aestus erat, mediusq; dies, & fessa per omnes
 Captabant valles animalia frigus opacum,
 Altuumq; genus, ripæq; amnesq; silebant:
Cum Lycidas solis recubans Venator in antris,
 Corniger aërias ubi Cyntbius educat Alnos,
 Absentem flebat S A R N I M, gemitusq; ciebat,
 Ad circumstantes euoluens talia sylvas.
 Sylvae, quæ tenues ramis diffunditis umbras,
 Umbræ dulce mibi riguis solamen in herbis,
 Et sacri fontes, & amicae fontibus aura,
 S A R N I S ubi est? quib, infelix in montib, errat?
 Quas

Quas habitat terras Sarnia? quibus exulat oris?
 Rupibus hic Corydon & Iolæ frater Amyntas,
 Phyllidis & veteres iactant Amaryllidis ignes,
 Pastores ambo: nemorum nec pœnitet illos.

Nos te, care puer, Solis redeuntis ab ortu
 Solis ad occasum, medioq; vocamus in æstu.
 Nec te pœniteat nemorum: sunt bumida nobis
 Antra, fatigatis puras dat Cynthius vndas,
 Cynthius vmbrosas valles, & frigida Tempe.
 Omnia tecum vna fugerunt gaudia nostra,
 Sarni, nec è tereti sine te venabula queru,
 Nec pharetras gestare libet: cui nostra laborent
 Retia? qui pariles etate lanabit ad amnem
 Capreolos, texetq; nouos per cornua flores?

Felices olim sylva, quas S A R N I S obibat
 Sidere Luciferi primo, dum naribus acres
 Intemerata canes rostris vestigia captant.
 Gaudebant sylva, gaudebant frondea rura,
 Aurarumq; leues animæ, atq; in motibus vmbra.
 Non illum Zephyris latuit variantibus aër,
 Non oriens Phœbus: sudi prænuncia signa,
 Quidq; vehant Hyades, quid agat venator Orion
 Nouerat, & tacitæ per amica silentia noctis,
 Tela gerebas humeris ibat, dum frigida celo
 Sidera conniventer blandos imitantis somnos.
 Ab miser, ignotis nunc errabundus in oris.
 Antiquos uno suspirat pectore saltus,
 Saltusq; fluiosq; & amica cubilia valles.
 Non mihi te saltum licuit, dulcissime rerum,

Affari

*Affari extreum, suprema nec oscula iunxi,
Nec mandata dedi, nec, SARNI reuertere dixi
Infelix: cum tu Lycidam Nymphasq; iuberes
Esse tui memores, iterumq; iterumq; vocares,
Humida declinans ad amatos lumina colles.*

*SARNI vale, celsæ responsant vndiq; rupes,
Responsant caua saxa uale, vale optime SARNT.*

*Huc puer ô formose, nouas hic explicat umbras
Populus, & viridi prætexit gramine ripas
Cynthius, & molles irritat murmure somnos:
Huc puer ô formose redi: non tempora vita
Longa meæ superant, tu nunc eris alter in istis
Montibus, et manuum inuenies monumenta mea.
Ipse tibi saeo tutas à frigore Myrthos, (rum.
Ipse sero Lauros, & dum sero, crescite dico.*

*Felix illa dies, qua tu mibi redditus olim,
Post triste exilium, post duros mille labores,
Narrabis casusq; tuos, & flumina, & urbes,
Quæq; peregrinis habitent animalia syluis.*

*In numerum quercus ipsæ, fagiq; loquentes,
Ipsæ conualles, ipsa bæc arbusta sonabunt:
Ducite, ut ante, canes pueri, gestate pharetræ.*

*Sperabant hic laeta sibi connubia Nymphae
SARNI, tua captæ forma, & florentibus annis.
Nunc spes absumptæ Nymphis, nunc vallibus imis
Abruptos luget Dryadum chorus omnis amores.
Gramina sylvestres sanant Gortynia capras,
Quas bonus occulta Venator arundine fixit:
Non desiderium relevant, non gramina curas,*

At tu

At tu non icerum nostros miraberis arcus
 Care puer, non his fuimus, dum fata tulerunt,
 Indecores ambo syluis : tu prima voluptas,
 Tu postrema mibi, meminiq; ô S A R N I T U O R U M
 Iusta per bac quondā, memini, venerande, labo
 Ut iaculum hoc ima semel à radice recisum (rū.
 Quod solidum nodis olim fortissimus Hagnon,
 Quod Lycida nunc dextra gerit, nō amplius villas
 Induct aut frondes, dabit aut venātibus umbras:
 Sic nostro nunquam cedet de pessore S A R N I S.
 S A R N I S nos dilexit, & ipse est dignus amari.

Sia memor ô, longumq; vale iam dura canētem
 Fata vocant Lycidam, riguis tua dignior atas
 Fontibus, & syluis, & amictis gramine ripis:
 At meus in tenues vanescat spiritus auras.

Hac Lycidas, & surgit, eū comitantur euntē
 Asterionq; Laconq; canes, & grandibus ora
 Humeant ambo lacrymis : ille vndiq; ramis
 Illice decisis alta prope flumen amœnum
 Tela sagittiferis suspendit clausa pharetris,
 Et picturatos, quos Sarnis gesserat, arcus
 Subligat, & iacula, & pedicas, & tortile cornu:
 Addidit & titulum Lycidas : bac Sarnidis arma,
 Illum etiam sylue, illum etiam fleuistis arena,
 Herbifer illum etiam te nomine S A R N I vocantem
 Cyntibus, & gelidis fleuit sub collibus Acis,
 Mæsta repercussis gemuit quoq; rupibus Echo.

V I B V R N V S V E N A T O R .
 N E C L O -

E C L O G A . II.

*Forte quiescebat gelida Viburnus in umbra
Venator, liquidas ubi tardis flexibus vndas
In mare deducit per opaca silentia Varus.
Ilic, mane nouo, salicu[m] nemus inter amanum
Ah procul a dulci patria, clamore propinquos
Implebat Ligurum montes, & brachia celo
Tendebat lacrymas, surdasq[ue]; ita flebat ad auras.*

*sol qui luciferos tollis de gurgite vultus,
Purpureoq[ue]; rigas diffusum lumine mundum,
Abde caput Sol magne, nigrescant omnia circum,
Dum queror infandos casus, & acerba meorum
Exilia, & Diuos suprema compreco[r] hora.*

*O patria, ô Regum genitrix, clarissima bello,
Plena animis, felix populis, & prole virorum
Dum fortuna fuit, nunc dijs auersa voluntas
Iamdudum: vera ergo tuos mibi fama labors
Ad maris Hesperi[us] littus, Solemq[ue]; cadentem
Detulit, vnde furor? qua tanta insania ferri?*

*Dicite vos altis lapsi de montibus amnes,
Rhene pater, tuq[ue]; vber aquis stagnantibus Albi,
(Scitis enim, & longo memores repetetis in auro)
Quot nati cecidere Ducu[m]? quot in aequor apertum
Quadrupedesq[ue]; virosq[ue];, & fortia voluitis arma.*

*Vos etiam auctas externo milite pradas
Oppidaq[ue];, cuersasq[ue];, vrbes vidistis, & arces
Collibus impositas, ferro quas impius hostis
Eruit, aut hausit ferro crudelior ignis.*

Sifite

Sistite currentes vaga flumina, sistite lymphas.
 Impius hac nobis hostis monumenta reliquit,
 Sanguine fumantes campos, squalentiaq; arua.
 Ad vos aduersis vndas diffundite ripis,
 Tantorumq; ignominias abolete malorum.

Infelix patria, en longi quæ præmia belli,
 Quā spolia ampla refers? nostros affectat honores
 Barbarus, in nostris regnans agit ocia sylvis.
 Nos procul expulsi, rapido loca torrida ab astu,
 Littoraq; vsta siti, & vacuas lustramus arenas.
 Quiq; olim in tacitis nemorum secessibus, omnem
 Florem aui, & primos venatibus egimus annos,
 (Heu sortem miserandam) istis nunc Ostrea saxis,
 Ostrea, & harentes scopulis auellere conchas,
 Dicimus, a quoreisq; famem solamur Echinis,
 Et sape in nuda defessi sternimur Alga.
 Vix humiles Varus salices, Alnosq; virentes
 Sufficit, & dulces nautis sicutibus vndas.

O rbi culta secans liquido pede Cynthius arna
 Per virides saltus, perq; auia lustra ferarum
 Labitur, & Dryadum secretos audit amores:
 Dum puer assueto residens canit Acis in antro,
 Huc ades ô Theletbusa, ades ô mihi dulcis Oreas.
 Ille canit, valles iterant, collesq; resultant.

Sed neq; iam pulcrū supereft, nec amabile quicq;
 Nec prior illa colit sylvas & rura voluptas:
 Ipsa fugat longe pauidas Discordia Nymphas
 Efferat, dum montes nigris circum volat alis,
 Et consanguineos trahit in fera prælia Faunos.

At tu si precibus, lacrymis si fletteris ullis,
 Omnipotens miserere pater, miserere laborum
 Tantorum, satis vtrices exhausimus iras.
 Si tamen id fixum sedet, ut commissa luamus
 Nosira, iuuat scelerum meritas exoluere pemas,
 Ut placida saltem crescant in pace nepotes:
 Si qua dies possit gentis sarcire ruinas.

Hoc precor, bac manes liceat spem ferre subimos.

Exere luciferos Sol nubibus, exere vulnus.
 Hattenus bac Viburnus: eum audiuerem gementem
 Vicino Lycidas qui forte sedebat in antro,
 Et celsis Ligurum descendens montibus Acron.
 Exili comites, ambo florentibus annis,
 Insignes ambo calamis, venatibus ambo,
 Illi, ut crescentes mulcerent carmine curas,
 Et veteris luctus consolarentur amici:
 Inter se alternos cœperunt edere cantus. (tron
 Tunc prior bac Lycidas, bac ordine proximus A-
 LYCI. Nymphæ cœruleo quas nutrit Varus in am-
 Sit mihi fas Nymphæ, salicū de frōde coronā (ne,
 Texere, iam primum viridi pubescimus aeo,
 Mox dabitis natas bac ipsa ad flumina Myrtos.
 ACron. Aura quæ gelidos colitis per deuia lucos,
 Dum sedeo, & tectus canto fluvialibus vmbbris,
 Uos lenite astus, numerosq; & verba canentis
 Sicubi fessa iacet, Nisæ referatis ad aures.
 LYC. Fluminib. valles rigua, vaga flumina ripis,
 Arboribus ripæ, fletu gaudemus amantes.
 Flevimus, et plenos lacrymarum fudimus amnes,

Et tame (beu) quantis torretur pectora flammis ?
 ACR. Arturo ceruos, Delphini sidere tauros,
 Vere nouo rigidos Venus ignea concitat urfos :
 At furor ille mibi toto non deficit anno,
 Nec finire licet tanto mibi morte dolores.

LY. Ille Aper (ab) miseris qui vastat rura colonis,
 Ille ferox si pendet Aper mibi sanguine panas,
 Hic Trinia celsa reddam capita horrida Pinu,
 Mitis ades, nemorum custos Latonia virgo.

ACR. En de ramosa venabula quattuor Orno.
 Ecce duo tibi Nisa, duoq; bastilia Nymphis,
 His series pauidos, nemora inter frondea, Ceruos,
 Ceruos, & Capreas, & fuluo tergore Damas.
 LTC. Ad fluum duc Daphni canes (vocat astus
 in vmbra)

Nec catulos virides sine lasciuire per herbas.
 Eia agedum, requiesce Lacon, requiesce Lycarba,
 Feruidus Hesperias dum Sol declinet in vndas.

ACR. Ad salices mea Nisa veni, dum retia tendo,
 Hic nemus, hic gelidis lenes afflatibus auræ.
 Huc ades ô mea Nisa, nouos tibi ruris bonores,
 Purpureas vuas, & cana Cydonia seruo.

LTC. Vesper adest pueri, nodosa refigite lina,
 Humidaq; ad Boream suspendite, non bene Luna
 Creditur, hoc primum : sed cum prænuncia lucis
 Fulserit exoriens Aurora, reuise sylvas.

ACR. At mihi nocte magis latos obsidere campos,
 Insidysq; placet dumosas claudere valles,
 Cum terreq; fretumq; silent, micat Arcadis urse

Sidus, & argutio circum tremit ignibus atber.
*LY. Exul ago, et teneros meditor (qs credat?) am
Solariq; innat rapidos, quib. vrimur, astus, (res),*
Flumine Vare tuo. Quid tum si vata negabunt
In patriam reditus? Tellus cōmune sepulcrum est.
ACR. Vos ego dilectos cineres, atq; ossa parentum,
Et nemora, & dulces iubeo saluere penates.
Cynthi vale. Quid tum, patriæ si nulla videnda
Spes supereft? Vno sub Sole iacebimus omnes.

Hac illi: at medijs Varus caput extulit vndis,
Rugosoq; notans in Fagi cortice versus,
Catera ad Eridani, dixit, cantabitis amnam.
Dixit, & obliquo rursus caput abdidit alveo.

N I C E R.

E C L O G A III.

Astrorum nitidos aurora fugauerat ignes,
Purpureoq; fores celi reserauerat ortu,
Cum N I C E R egregias vrbes, terrasq; iacentes
Collustrans, frugesq; nouas, celestia dona,
Læticia sensit dulces sub pectore motus:
Cæruleus Nicer, irriguis qui præsident vndis.
Nec mora, vicina ripæ deiectus in umbra,
Aurea suspiciens formosi lumina Solis,
Talia incundas latus cantauit ad auras.
Iam tandem Sol dux fati, Dux lucis, & aui,
Sol, qui perpetuo torques vaga secula motu,
Expectata diu iam tandem gaudia portas.

sic

Sic equidem voluebam animo, tristesq; meorum
Solabar casus : nec me sperata sefellit
Sors rerum. Prisca sobolem de stirpe parentum
Agnosco, regum genus, atq; Heroibus ortum :
Cuius ab auspicijs faustæ pulcro ordine lucces
Succedant, terrasq; nouo candore serenant
Purpurei Soles, & amicæ splendida Luna
Sidera : tum mites aura, zepbyriq; salubres,
Purgerunt late corruptas aëris oras.

Urbibus hic pulbos ciues, & ciuibus urbes
Reddiderat, ac lesi placauit numinis iram.
Iamq; adeo populos celo delapsa reuisit.
Iusticia, humani generis decus, vnicæ cunctæ
Imperij, cui sancta fides & fædera cura.
Hanc circum Pax lata volant plaudentibus alis
Exultat : Pacis sequitur comes, optima rerum
Libertas, longo terris post tempore visa,
Libertas faustum terris & amabile nomen.
Vos quoq; quæ veterū Herou super aethera laudes
Tollitis, ac memori transcribitis omnia famæ,
Pierides saluete, Iouis genus : Ocia iam vos
Certa manant, veterum finem sperate malorum.

Fortunate Nicer, tu nunc per pinguis terra
Ubera, perq; urbes elatis cornibus ibis,
Agnoscesq; tuum late increbrescere nomen :
Et nemora, & tua rura, tuosq; virescere colles.
Interea molli resident in gramine pastor,
Vel pastor, vel secreto venator in antro,
Mulcebunt dulci labentia flumina cauū :

*Gaudebunt vnde, gaudebunt Naiades vda:
Et vos ô gelida nemorum gaudebitis umbra,
Ludentes ubi mans canent, ubi vespre Musa,
Et mansura sui longum monumenta per suum
Dulci purpureis incident carmina truncū.*

*Innumeris alij se tollunt laudibus amus,
Credo equidem: varios alto sub gurgite piçes
Rhenus alit fontesq; suos, suaq; ostia iallat
Denubius: genio acre virum pater educat Albi:
Magnanimos Nicer Heroas, rerumq; potentes,
Insignes pietate Duces, & fortibus ausis.*

*Suaue sub auroram colles reptare salubres,
Dum tenues spirant zephyri, blandaq; volvres
Nascentem cantu lucemq; diemq; salutant:
Suaue etiam, postquam rapidus deferuit ardor
Iam labente die gelidos inuisere fontes,
Mollibus in pratis, sub frondibus arboris alta:
Suauius, armorum populos terrore solutos
Aspicere, & placido decoratas Principe terras.*

*Pastores cobibete greges, & parcite ripa:
Ripa gerit Regum natos e sanguine flores,
E quibus Heroum texent sibi serta nepotes.*

*O decus, ô requies afflictis vnicarebus.
Ecce tibi ad patrij vada fluminis aurea surgunt
Citria, odoratis pendent mala aurea ramis.
Ecce tibi roseis se punica floribus arbor
Induit, & virides densant umbracula Lauri.
Nec tenera sitiunt olea, liquor almus aquarum
Temperat, & vitreis humectat gramina guttis.*

Desuper

Desuper illacrymans, Venerisq; & Solis amorem
Irrigat, ac suaves Thymbras, & flore comantem
Luteolo melilotum, & acanthi nobile gramen.

Huc ades ô, rapidumq; umbra solare laborem:
Nec te pæniteat mollem captare quietem
Propter aquas. Ego sum, valles quem cernis amœ
Curſibus obliquis, & mollia prata secantem, (nas
Utilis infirmo pecori Nicer, utilis agris.

Accipe & hac, qua leta parens tibi munera tel
Hactenus ignotas agris mortalibus herbas (lus
Submittit, nouus unde vigor, nouus usq; resurgat
Frōtis bonos, redeantq; exhaustæ in pristina vires.

Salue Heros, salue ô nostris Sol addite terris,
Imperioq; bonus, rebusq; labentibus assis.

Finierat Nicer, illi vrbes, vallesq; recurua
Plauſerunt, auræ, plauſere volucres,
Et mentes prisca subiit virtutis imago.

Has tibi primitias, ausis Otho fortibus ingens,
Sacrabam, nomenq; tuum sublime ferebam
Colle sub herboſo residens, ubi flumine pulcro
Cœruleus gratam Musis Nicer alluit urbem.
Quod si fata mihi, quæ tu facis, ocia seruant,
O quales tibi cantabunt mea carmina laudes,
Quæ legere interdum iuuet, ac celebrare minores.

L Y C I D A S.

E C L O G A. I I I I.

Si vacat, & dulces iuuet instauare querelas,

N 5 Et

Et cantu oblectare animum, curamq; leuare,
 Flumineas inter salices, Amasæ, vel Alnos :
 Huc ades, & viridi mecum requiesce sub umbra,
 Qua pater Eridanus campos & roscida lymphis
 Prata secat, tumidisq; sonans deuoluitur vndis.
 Hic incisa leges proceræ in cortice Lauri
 Carmina, quæ vestris nuper digressus ab oris
 Cantauit, Lycidas duri solamen amoris.
Illum amnes mirati, illum Ticinus, & ingens
Larius : insonuere Alpes, gemitumq; dedere.

Namq; eanebat, vii nascentis origine mundi
 Et felix ætas, & fortunata fuissent
 Secula, cum pulcro gentes se more tenerent
 Sponte sua, et magnos colerent ante omnia Diuos.
 Omne æuum in sylvis, omnes venatibus annos
 Ducebant, lati præda, rigidisq; ferarum
 Exuuijs : fontesq; suos, sua flumina norant.
 Donec paulatim succedere dirus habendi
 Cœpit amor, moresq; alios noua proculit ætas.

Hinc Lunā, et pulcrum Solem, stellasq; minores,
 Astrorum in primis aptos venantibus ignes,
Oriona, Canemq; refert, geminosq; Triones.

His miseram Clytian, niueūq; adiungit Adonis
 Ploratum Veneri: ncc agentem in retia ceruos
 Præterit Oebaliden : Vos ô pulcerrima quondam
 Corpora, nunc flores, quos educat humida tellus.

Hinc fastus Narcisse tuos, dum despicias omnes,
 Increpat : ab, teneræ quæ tanta superbia format
 Infelix, iam ver illud, flos ille iuuentæ

Langue-

*Languescat, Dryadasq; olim Deus vltor amantes
Audiet, ac nullo tua pæna tacebitur ævo.*

*Nec silet, vt Nymphas, Dominaq; in fonte la-
Viderit Aæron, canibusq; immixtibus vsus (uante
Rorantes multo fœdarit sanguine sylvas.*

*His addit nineæ secreta cubilia Luna,
ut gremio ~~Endimiona~~ suum Dea fouerit, vtq;
Mortali in gelida furtim se iuxerit herba,
Et pueri roseo caput acclinauerit ori,
Dum iacet, ac fessos recreat sopor humidus artus.
Tranat amans nubes, & ab æthere labitur alto
Noctis bonos, celiq; decus : miserantur cunctem
Sidera, gravantesq; susurrant leniter aura.*

*Te quoq; cui Lauro crines cinxere virenti
Pierides, citharaq; sua dignatus Apollo est
Sturmere, insigni perducit ad æthera cantu :
Sturmere, Aonidum decus, & spes vnicâ Vatum.
Tu quoq; enim pbaretrâ interdū suspèdis, et arcū,
Ex humeris, serpuntq; hederæ per tempora nigræ,
Aut intertexta crines tegit insula quercu.*

*Hinc sylvas iaculis, & messes retibus aptas,
Venantumq; refert habitus : nec praterit Vmbros,
Nec Morium de stirpe canes, celeresq; Sicambros.
Morborum cauñas etiam demonstrat, & usum
Herbarum, morsusq; docet sanare ferarum.
Intybaq; scyllamq; grauem, tristesq; lupinos
Minere, & veteri miscere biicum Amurca.*

*Postremo celum aspectans, solemq; cadentem,
Ocyroen Lycidas suprema voce salutat :*

Crudelema

Crudelem Ocyroen, Zephyrosq; affatur, & aura.
 Uos testes estote aura, feror auius altos
 In montes, arcumq; volens, pharetranq; repono.
 Uos quoq; me nunquam dilecta videbitis ultra
 Flumina: quandoquidem nostras tu sola querelas,
 Ocyroe, tu sola meos contemnis amores:
 Nec quid sint lacrymae, nec quid suspiria curas,
 Irriguis crescunt non vna in vallibus herba,
 Puberibus Seseli folijs, Hederaeq; recentes,
 Et baccis croceum & folijs bicoloribus Arum,
 Arum vrsis, apri Hedera, Seseli vtile ceruis.
 At mihi nulla mei crescit medicina doloris,
 Nec desiderium radix leuat vlla, nec vnquam
 Labitur Ocyroes e nostro pectore vltus.
 Iamq; vale, dura Ocyroe: tuq; omnia lustrans
 Sol pater, astrorumq; ignes: vos littora, & amnes
 Aeternum saluete: Hac verba nouissima sunt.

Haec Lycidas: & se virides proiecit in herbas
 Cum gemitu, & lacrymis Alpes respexit obortis.
 Surrexit tamen, & nemorum deserta petiuit
 Hospitia, & Rheni fontes superauit, & ortus
 Danubij, & notis tandem se reddidit oris.
 Nec letum patria, aut oculi videre suorum.
 Tantum ille in sylvis & in altis montibus errans,
 Ingratos soles, ingratas carmine luces
 Condebat, gemitusq; imo sub corde premebat:
 Si qua dies posset tantum lenire dolorem.

D A P H N I S .

E C L O -

E C L O G A . V.

M Y R T I L V S . C E L A D O N .

*Prigui iuxta fontem Acidis, ilice tetti,
 Myrtilus & Celadon, occasum insontis amici
 Lugebant pariter, verisq; obscura vicissim
 Miscebant: etate pares, & versibus ambo
 Insignes, ambo villose pellibus vrsæ
 Induti: Celadon venator, Myrtilus auceps.
 Tum prior antiquos Celadon sic orsus amores:
 CEL. Daphnis erat forma egregia, viridiq; iuæta:
 Venatore satus Daphnis, quem Sirmia mater
 Ediderat partu, Mosæ flauentis ad vndas.
 Sed tunc Euganeis in collibus, humida circum
 Flumina Medoaci, blandis dabat ocia Musis.
 Hic illum captantem auras, ripaq; iacentem,
 Altorum cultrix nemorum pulcerrima Leuce
 (Ut se forte domum venatu lassa ferebat)
 Viderat, & totis percepérat ossibus ignem.
 Illam etiam spolijs præda sylvestris onus tam
 Respexit cupido formosus lumine Daphnis.
 Nec mora, secreta Nymphæ se iunxit in umbra,
 Spemq; fidemq; vltro dedit, et solatus amantë est.
 Felices ambo, propria hæc si gaudia vobis
 Numine fatorum stabili concessa fuissent.
 Dijis aliter visum eis: externas querere terras
 Daphnis, & ignotas inuisere cogiturn vrbes.
 Ille quidem redditus spem corde fonebat inanem:
 Sed*

Sed vix dum gelidas à tergo liquerat Alpes,
 Cum fessum, ripaq; astus fluuiοq; leuantem
 A dulci longe patria, amplexuq; suorum,
 Immanis torrens spumantibus obruit vndis.

At trepida, & letho consumptum nescia Lence,
 Dum puer in syluis, nudaq; inhumatus arena
 Fluctibus erectum iacet ac miserabile corpus,
 Errabat sola infelix, elapsaq; dudum
 Tempora dinumerans, sero te vespere Daphni,
 Te redeunte die, tota te nocte vocabat.

Postremo furijs saeuoq; euicta dolore
 Impia crudeli dum funere nescit ademtum,
 Absentis magico defigere carmine mentem
 Aggreditur, soluitq; comas, tunicamq; recingit,
 Et flammisadolens altaria, nocte serena,
 Unanimem tali compellat voce sororem.

Tolle vnam, et viuos circum flagrantibus ari
 Sparge soror latices, nec flectas lumina retro :
 Aemonias (quid enim lacrimis profecimus?) ar-
 Tentare est animus, niueis dū roscida bigis (iis
 Luna super terras currit, Sol aureus infra.

Spargite cœruleos mibi sulphura, spargite fumos,
 Sulphuris in terræ gremio diffusilis humor
 Gignitur, & rerum causas custodit, & ortus :
 Idem etiam magicis tactas suffitibus herbas
 Adiuuat, & cæcos, quibus vritur, implicat ignes,
 Spargite cœruleos mibi sulphura, spargite fumos,
 Ultrices Diræ, quarum ad scelera impia numen
 Excubat, & pauidis terrorem mentibus addit.

Dijq;

Dijq; animaq; omnes, quas hic circumfluus aër
 Continet, has audite preces: mea gaudia Daphnis
 Discedens, famamq; tulit, niueumq; pudorem.
 Vindice vos illum pæna multate vicissim,
 Et desiderium, & lacrymas, & mortis amorem,
 Erroresq; vagos, longosq; immittite luctus.
 Spargite caruleos mibi sulphura, spargite fumos.

Ut canis, astu rapido cum sideris astu
 Vertitur in rabiem, totis sitis aëta medullis
 Extimulat pauidum, nulloq; extinguitur baustu :
 Sic agat in furias Daphnis Deus vltor amantum.
 Sic Daphnis Deus vltor agat, totumq; perurat,
 Nec possit rapido eminguere peccatoris ignes,
 Oceanum quamvis, & cunctos obibat amnes.

Spargite caruleos mibi sulphura, spargite fumos.
 Hanc Laurum, veteri qua surgit proxima Myrto
 Propter aqua, & virides frondete cacumine ripas
 Integrit banc olim Laurum formosus amavit
 Daphnis, et arboribus coluit magis omnibus vna.
 Hanc age cum ramis, folijsq; , & cortice, & ipso
 Stipite, falce recide, & abena falce recisam
 Sterne solo insultas, et dic: Mens Daphnidis istos,
 Daphnidis occultos mens impia sentiat istus.

Spargite caruleos mibi sulphura, spargite fumos.
 Parce, soror, nimium procedere, perfida nescis
 Spirituum arbitria: bac agedum conside sub ara
 Dumq; sedes, faciam thuris fuligine nigra
 Oblime, cras Aponi calidis purgaberis vndis.
 Spargite caruleos mibi sulphura, spargite fumos.

Ille

Ille per aetheras viden' ut Caper aduolat auras.
Nigra Capro pellis, nigra cornua, lumina nigra,
Ingratum Caper ille vehet per inania Daphnem.

Spargite cæruleos mibi sulphura, spargite fumos.
Iam terras celumq; inter nigrantia tranat
Nubila Daphnis io: sed quid strepit auras propin-
Daphnis adest: nosco stridore, sibila nosco, (quæ
Latratusq; canum diros, gemitusq; luporum,

Spargite cæruleos mibi sulphura, spargite fumos.
Heu, qd agæt en fædatæ vlua sine vestibus umbræ,
Daphnidis extincti simulacrum flebile cerno.
Iam iam Daphni dolet, iam tota mente, quod egi
Pænitet: Elysium testor, sedesq; beatas,
Quas habitas: linquam terras, manesq; sub imos
Te sequar: I felix, cineriq; hac perfexa imago.

Parcite cæruleis iam sulphura, parcite fumis.
Finierat Celadon, lacrymis tum maestus oboris
Mytilus hæc contra facundo redidit ore.
MYR. Nos quoq; Daphni tuos obitus, tua tristis
Desflemus, tumulumq; tibi sacramus inanæ (fata
Montibus in patrijs, mecum tua funera lugent
Naiades, & mærens turbatis Cynthius vndis,
Notus & aucupibus, notus venantibus Aciis,
Et matutinæ referunt lamenta volucres.

Occule luciferos Sol nubibus, occule vulnus.
Dicebam: Fuge Daphni amnes, vaga flumina vita
Sæpe rates fractas vndis, & mortua vidi
Corpora cum tabulis, flentesq; in littore nautas.
Occule luciferos Sol nubibus, occule vulnus.

Hæc

Has sylvas Daphni, hos fontes, hac rura colebas
 Nobiscum, teneri dum flos adolesceret am.
 Sic laqueis volucres mecum, fidiisq; solebas
 Fallere carminibus: felix, si celsa potentum
 Atria spreuiisses, sed non amor omnibus idem.

Occule luciferos Sol nubibus, occule vultus.
 Aerumnas etiam multas, rerumq; procellas,
 Et varias hominum fraudes, & frigora, & astus
 Pertulimus: testis pater Appenninus, & ingens
 Larus, et zephyros mare q; prospectat et Austras,
 Culminaq; baud vñquā nihibus viduata sub ipsum
 Solstitium: extremo nunc me sub fine laborum
 Deseris, & mecum veteres, tua cura, sedales
 Amisso vitam socio experiuntur amaram.

Occule luciferos Sol nubibus, occule vultus.
 O vtinam fieri mutato corpore possem
 Flos Hyacinthe tuus, solitasq; referre querelas
 Pallentes inter violas, & molle ligustrum:
 Sie rosei veris prænuncius, orta quotannis
 Sidera sub Tauri, Maiaq; Atlantidos astrum
 Daphnidis in viridi lugerem cessite mortem.

Occule luciferos Sol nubibus, occule vultus.
 Quod possum, gemiu et lacrymis nemora oia cir-
 Impleo, care puer, seu fuscas Hesperi vmbras (cū
 Inducit terris, celo seu prævius alto
 Lucifer auroram natalibus euocat vndis.

Occule luciferos Sol nubibus, occule vultus.
 Daphni tua semper laudes, docti q; manebunt
 Ingenij monumenta, nec vlla redarguet atas.

*Sis memor ô, celiq; aliqua de parte sereni
 Aspice nos, olim tecum tot casibus actos.
 Iam tibi parta quies, superumq; beata frequentas
 Concilia, & dulci permulces sidera cantu.
 Illic excipies venientem latus amicum,
 Corporis exutum vinclis, & carcere caco:
 Astrorumq; simul vastos mirabitur orbes.
 O qui complexus, ô quæ tum gaudia mentis,
 Gaudia perpetuis non deficiens seclis.*

*Exere luciferos Sol nubibus, exere vultus.
 Hac illi vacua nuper Bolgange sub umbra
 Cantabant, largoq; oculos humore rigabant,
 Dulcis amicicia memores, veterumq; laborum.*

*Tu vero Heroum soboles, cui sanguine Daphnis
 Iuētus erat, sortemq; vltro comes ibat in omnem,
 Daphnis in aduersis idem, rebusq; secundis:
 Extincti viuam candenti è marmore duces
 Effigiem, & templi sacrata sede locabis
 Spectandam, ut celebri prætexat honore sepulcrū,
 Aeternum vestri monumentū, & pignus amoris.*

IN NVPTIAS ILLVSTR.

33

33

33

33

33

33

33

UOS

Vos mibi qua regum canitis connubia Musa,
 Longa quibus series aui, quibus alta vetustas,
 Fidaq; perpetuæ custodia credita fama,
 Dum Ducus egregij, post bella grauesq; labores.
 Felices celebro thalamos, vos numine vestro
 Aspirate mihi:tuq; ô Iouis inclita proles
 Alma Venus, si te Vatum mortalia tangunt
 Carmina, si socij leges, & fædera letti,
 Et teneros lusus, & mutua gaudia curas:
 Huc ades, & cultos mecum spaciare per hortos,
 Et vernalis lege Diuinas, sponsæq; coronam
 Texe noua, qualis fulgenti lucida celo
 Astriferi nitidos inter micat atheris ignes.

Tu vero iuuenum Princeps, qui fortibus armis
 Et celebres factis proauos ingentibus aquas,
 Ioannes Guilielme, tuas nec despice laudes.
 Arma virosq; leges, & auorum clara tuorum
 Nomina:iam rerum per summa cacumina tantum
 Ire iuuat, ventura dies maiora reseruat.

Vix matutino radios pulcerrimus ortu
 Lucifer extulerat, fausto connubia portans
 Sidere, leticia montes & celsa fremebant
 Atria, qua rastas ad celum surgere moles
 Aspicit, & rapidis torrens Nicer astuat vndis.
 Forte sub exorti cum primum lumina Solis,
 Herbosæ viridi residens in margine ripæ,
 Agresti stipula veteres meditabar amores
 Acidia, & studio curas solabar inani:
 Blandaq; vicina mecum Philomela sub umbra

Argutis liquidas mulcebat cantibus auras.
Cum subito (ecce) nouem comitata sororibus ul-
Obvia Calliope sese mibi leta ferebat. (tro
Omnib. ex humeris cibaræ, decor omnibus idem,
Perfusis auro velatæ vestibus omnes.
Ruta virens crines cingebat, & innuba Laurus.
Ibant & manibus Diue per mutua iunctis,
Hymen, ô Hymenæ, Hymen, Hymenæ canebant,
Mox vbi se viridi iuxta chorus omnis in berba
Composuit, siluitq; omnis, siluere volucres,
Ad me Calliope placidis ita vocibus vsa est :

Pone leues calamos, sat auenæ sibila montes.
Et fontes nouere sacri, sat rustica lusit
Fistula pastorum curas : nunc inclita dices
Connubia, Heroumq; genus, Regumq; nepotes.
Ipsa ego te, sponsi repetens ab origine stirpem,
Per genus, & proauos, & facta ingentia ducam
Antiquæ sobolis, quam nulla aquauerit ætas
Laudibus, immensum qua Sol videt aureus orbem.
Hic labor, hoc studium generosis Vatibus esto,
Aut superum laudes canere, aut præconia Regum,
Et memorem factis illustribus addere famam.

Dixit & ornatum gemmis, auroq; volumen,
Cyanoq; nitens Hyacintho, & Iaspide glauca,
Explicit gremio, matri venerabile donum
Mnemosynes, cui longa dies & nomina cura.
Illic alma Paren signarat, quicquid ab æui
Principijs, gestum memorabile, pace vel armis,
Quod natos olim iubeant meminisse parentes.

Hoc

Hoc promens, repetensq; altæ monumenta senectæ
Calliope, Fagi super impendentis in umbra,
Talia labentes Nicri cantabat ad vndas.

Vasta iacet, Boreæ flabris obnoxia, tellus,
Diues agri, diues pecoris, quam spectat ab alto,
Tingere quæ nunquam cani se fluctibus audet
Oceanii, stellis semper sicutientibus Arctos.
Rhenus ad occasum, proniq; cubilia Solis
Terminat, Auroram Nabathæaq; regna Visurgis
Aspicit, bybberos Chauci, genus acre, Triones,
At latus, vnde madens imbres denunciat Auster,
Obnobij claudunt montes, quibus arduus exit
Oceanii refluas Amesis qui turbat arenas.

Illa parens regum tellus, quibus aspera cordi
Prælia semper erant, statuas lucosq; colebant
Relligione sacros prisca: saepe horridus anguis,
Conscia saepe vetus terrebat pectora quercus.
Præcipue Heroas, pugnataq; bella canebant
Solennes epulas inter, magnaq; sepultos
Voce salutabant reges, animasq; vocabant.

Primus auis, pro auisq; potens, & diuite regno
Sigridi pronepos, cum iam gens aurea passim
Christiadum, scelus elueret lustralibus vndis,
Flore virens animi primum vitellinus & aui,
Defendit veteres ritus moremq; sacrorum,
Per caput & sanctam solitus iurare coronam,
Sideraq; & patria cultos formidine lucos,
Mansuras, Diuis quas ipse sacrauerat, aras.
In clypeo sonipes excussis liber babenis

O 3 Emicat,

*Emitat, & volucres hinnitu disjicit auras
 Arduus alta petens: iuxtaq; insigne paternum,
 Lucida dimidie sinuantur cornua Luna.
 Postremo castris roties exutus & armis
 Jam senigr, vita donatus abiuit, & vltro
 Abluit antiquæ tandem contagia culpa,
 Nudatum patrio tingens in gurgite corpus.*

*Ipse salutiferi perfusum fluminis vnda,
 Caesar ouans, dudum vindictæ oblitus & ira,
 Carolus exceptit, gremioq; amplexus amico est,
 Et vanos Diuūm iussit dediscere cultus.*

*Læticia fremuere vrbes, septemq; Triones.
 Usq; adeo pulcrum est, & nobile, parcere vicii,
 Pulcrius, indomitas quam bello subdere gentes.*

*Inde potens late, qua Lupia, qua pater errat
 Albis aquis, Albis ducibus, bello inclitus Albus,
 Quaq; rapax tumido campos secat amne Visur-
 Inra dedit, donet defectis viribus ager, (gis,
 Immemor amorum senijq; oblitus, in hostem
 Dum ruit, humanos finiuit morte labores.*

*Filius binc patrj generosus nominis bares
 Accepit veteres Mysos, terrasq; regendas,
 Quas fluvio Plissina suo, quas vtilis agris
 Irrigat, & ripis formosus Elister amoenis,
 Saxosumq; sonans spumanti gurgite Sala.
 Inde vetus Sponso genus, & natalis origo,
 Heroumq; domus se sanguine scindit ab uno,
 Heroum, qui præstantes virtute, sub Arcto
 Injusticia rigidas gentes, & legibus aquis*

Forma-

Formarunt primi, vita melioris ad vsum.

Hinc quoq; (si fratrū spectes à sanguine stirpē)
Magnus etho, date thura Duces, date manib. arā.
 Hic vir, hic est, cui vester bonos, cui gloria vestra,
 Imperijq; decus fuit, & Germania cura.

Proximus innocua populos in pace regebat,
 Maxima cui Diuūm cultus abolere profanos
 Cura suit, censusq; ideo T I A G R I N U S & ades
 Constituit, magni; adiecit ponderis auram
 Illis, qui genus indocile ad meliora vocantes
 Sacra propagarent, lumenq; errantibus essent.

Filius huic, primis nemorū studiosus ab annis,
 Venatu tolerare famemq; brumamq; solebat,
 Cornigeros TER M A R Y S agens in retia cernos,
 Impiger ex humeris pharetra suspendit & arcū,
 Solertiq; altos cingens indagine montes
 Militat in syluis, rigidisq; irascitur vrsis,
 Et foribus rectus praesigit, & borrida terga.
 Scilicet ut melius (si quando bella vocarent)
 Imbris Hercinioq; gelu duratus & astu,
 Militiae posset duros perferre labores.

Scipit hinc natus rerū T U L S O D R I C U S habenas,
 Marte potens, gleba qui pingues vbere campos
 Finibus adiecit patriæ, qua flumine pulcro
 Aduena fæcundos Vnster perlabitur agros:
 Unde etiam seri titulum gessere minores.
 Nec D E D O minus ense bonus, minus vtilis hasta,
 Nec bellitenuit quisquam Dux aptius artes:
 Siue opus extenjos metiri castra per agros.

Seu faciem pugnae componere, siue profundas
 Subsidio fossas positis deducere castris,
 Defensura cauas & propugnacula fossas.
 Hunc consanguineo pro Cæsare bella gerentem
 Mirati stupuere Hunni, stupuere niuosum
 Potantes Tanain, gelidiq; Borysthenis vndas :
 Omnia cum ferro tumida prope flumina Sale
 Sternet, ac caperent vix mæsta cadaueraripa.

Nec minus in clarum famæ processit bonorem,
Non qui referent ~~N~~ A T V C, qui patre sub ipso
 Prima rudimenta, & primos exegerat annos :
 Virtutem primo patris miratus ab æuo.

Appenninigunam fractis hic cornibus Arnum
 Contudit, exultans campo bellator aperto :
 Sicut vbi torrens, nymbis hyemalibus auctus,
 Spumeus, & feruens, insano vortice sylvas
 Proruit, & messes late populatur, & agros.

Nec te magne ~~T~~ L M A tacitū, natūq; relinquā
CONRAD V, insignē fama & præstantibus ar-
 Marchio qui primus tecū Misneidos oræ (mis,
 Victor in Eridani campo, atq; Insubribus aruis
 Ausonium multo compleuit sanguine Tybrim.

Hinc ~~Q~~ E H ciuili præcinctus tempora queru,
 Ditibus argenti venis, ærisq; scatentem
 Fribergam, et Phylires excelsam condidit urbem.
 Inter Hamadryadas Phylire formosa sorores
 Venatrix, timidas illis in montibus olim
 Insidijs cursuq; feras agitare solebat,
 Et grauidam iaculis pharetrā, tremulūq; gerebat
 Missile,

*Missile, quod liquidas ad Elistri creuerat vndas.
Sed cum virginei spolium & decus omne pudoris,
Dum iacet, & dulcem carpit secura quietem,
Impius in sola pastor conuale tulisse:.
Non ultra potuit tantum perferre dolorem
Tabentesq; artus anima indignata reliquit,
Alma sed insontis casum miserata puella
Excepit gremio tellus, tiliamq; virentem
Offibus ex Phylires, liquidas emisit in auras.
Nunc quoq; per ripas illic, per mollia crescunt
Prata per excultos tiliae, sub manibus, bortos:
Sepius & gratas præbent venantibus umbras.
Unde vrbi indigenæ nomen fecere priores.*

Inclitus binc atau Theadricus nomen adeptus,
Infelix medici bibit atrum fraude venenum.
Natus adhuc primo cum vix pubesceret aeo,
Henricus, qui post factis clarissimus, omnes
Egregia proauos post se virtutem reliquit,
Illi, cum superas liquisset aunculus auras,
Conditus extrema Ludouicus Iapygis ora,
Pro meritis, Cæsar Fridericus, tradidit acres
Tyrigetum populos, titulisq; illustribus auxit.
Belliger hic clarum certamen equestribus armis
Edidit, effigiem belli: clangore tubarum
Antrar resultabant late, montesq; fremebant,
Vincentum plausu pariter, sonituq; cadentum.

*Campus erat, virides cladebant vndiq; sylua,
Aureaq; in medio diffusis frondibus arbor
Stabat, erant aurum rami, folia aurea ramis,*

Aureus & cortex, at sola argentea radix.
 Hanc circum nitidi, precium victoribus, enses,
 Et galeæ insignes cristi, viridesq; corona,
 Nec minus Heroum, per gramina mollia, nata
 Candida virgineo quatientes corpora motu
 Duceant choreas, quas inter filia magni
 Cæsar is, in thalamos ~~ALBERTUS~~ ducitur vxor
 Margariæ, inde sati FRidericus, & acer in armis
 Solennes ferro cæsus ~~TImannus~~ ad aras.
 Sed profugæ luctus genitricis, & horrida bella,
 Dum genitor natos iustas irritat ad iras,
 (Ab nimium teneri stimulis agitatus amoris)
 Mens reticere mihi: Spreat sanguine fluxit, et ingens
 Albis, & Hercinüs quæcunq; e montibus ora,
 Tyrigetum pingues humectant flumina campos.

Frid. strenuus Nominis eiusdem, ne dira licentia ferri
 Impunita foret, latronum ~~FAULUS~~ arces
 Diruit, binc NATVS, sublato patre, rebellem
 Ultus auos, multis impleuit cædibus urbem,
 Corniger vndoso qua flumine stagnat Hieræ,
 Captaq; ferratis affixit postibus arma.

Frid. Bellusq; Quartus in aduersos vtricia signa Bohemos,
 Pro decore Imperij, generosi Cæsar is vltor,
 Mouit, et insigni ~~FRIDERICUS~~ laude potius
 Saxonici clarum tulit electoris honorem.
 Ille etiam curans tranquillæ commoda pacis,
 Hospitium nobis ad Elistri condidit amnem,
 Egregiasq; animos precijs accedit ad artes.

Proximus Arctoi spolijs Aquilonis onustus,
 Impo-

Imposuit leges domito ERIBERICVS Hanelo. 2 placidly.

Tu quoq; coniugio felix, & prole nepotum
Cassubios, ERNESTE, sagittiferosq; Polonos,
Odera piscoso qua labitur amine, coerces.

ELLUS armorum patriam formidine soluit, ^{fr. 3. 5. p. 29}
Felicesq; petens Solymos, & nobile bustum,
Vicit iter durum pelagi, & Curetica terram,
Gortynam, Gnosonq; & in aequore Cycladas alto,
Phœbeamq; Rhodon vidit, gentesq; beatas
Phœnicum, Syriaq; hortos qua Tigris, & ingens
Labitur Euphrates, celo gratissimus amnis,
Ille etiam dubijs magno pro Cœsare rebus,
Tbreicium Austriacis auertit mœnibus hostem,
Regnatorem Asiae. Thracasq; Getasq; trahentem,
Et magnas Orientis opes, cum Norica saxa
Et tremerent late Nympha Istrides, Istrides vnde.
Illum Aponus vidit, celsaq; Antenoris arces,
In ferrum ruere, & Pataui prosternere muros.

Ensifer binc, nec fratre minor pietate, nea armis
JOANNES motus compescuit acer agrestes :
Qualiter Arctois Boreas emissus ab antris,
Atra serenato depellit nubila celo.
Strenuus binc per saxa ruens, per tela, per ignes,
Insiliit primus Regalis mœnibus Alba,
Inq; expugnato clarus stetit aggere victor,
Sublimes tollens aquilas : ausisq; potitus
Muralem querna meruit de fronde coronam.

His ducibus celo caput extulit aurea, qua nunc
Religio totum sincera perambulat orbem,

Quam

Quā probitas, et sancta fides comitantur euntem,
Et concors pietas ius omnibus vna ministrat.

At nomen qua voce tuum, quoūe inclita facta
Carmine, Johannes FR. Iderice binominis, aequem?
Quae tibi non Laudes, qui non debentur honores?
Pectore magnanimo similem tibi nulla tulerunt
Secula, nulla ferent, dulcem profundere vitam,
Et fortem, cara pro religione, cruorem
Promptus eras, mortemq; Dei pro laude pacisci:
Commotus nunquam praesentis imagine letbi,
Scilicet accensum diuino peccus amore,
Non vis vlla deamat ferri, non fulminis ignes.
Qualiter ipse pater vita, Sol lucis origo,
Sol oculus mundi, cæca sub nube laborat
Interdum, vicitis mox nubibus aureus exit.
Macte animo Germano, et macte ingētibus ausis,
Sic etiam dilecte Deo, quod mille probatum
Tentatumq; modis, reducem fidissima Coniunx
Vidit, & in cara Domini ceruice pependit
Ante obitus: dulcem nati videre parentem.
Et nunc in patria cineres tellure quiescunt.
At veteres inter proauos, cætusq; piorum,
Spiritus exultat liber, fruiturq; perenni
Læticia, aternisq; bonis discrimina pensat.
Salve magne pater patriæ, tua gloria viuet,
Donec in occasum roseo voluentur ab ortu
Sidera, donec erunt latices Aganippidos vnde.

Inde satus fausto coniungit fædere tadas
Sponsus, & illustres thalamos iam nubilis intrat

Doro-

Dorothea, primosq; parat coniungere somnos :
Amborumq; Dei votis concordibus assunt.

Iaq; tubæ catusq; sonat, domus ampla resulet,
Laticiaq; fremunt rupes. Surgamus, & altam,
Aonides, Soceri scandamus Principis arcem.
Ut cum rorifero noctem produxerit ortu
Hesperus ad sponsa thalamos Hymenæa canamus,
Felicit bona signathori, & nubentibus omen
Dixerat, & varijs lento de vimine textos
Floribus implebant calathos, & atibus omnes,
Et facie, cultuq; pares : urbemq; petebant.

Tu mibi nuc, qui culta rigas spumantibus vndis
Arua Nicer (nam te veterum nec facta parentum
Nobile nec patriæ decus ignorare putandum est)
Quandoquidem hos prima colles ab origine mundi
Alluis, ipse genus sponsæ, patrumq; recense.
Facta, Ducesq; atavos, prohibeq; silentia famæ.
Nam potes, et gratu est canere, et meminisse volu-
Sic Remisus, Iaxusq; tuu sic Coccius amne (ptas.
Augeat, & salices crescant tibi semper & Alni,
Qua virides inter Rheno confunderis umbras.

Sic ego : cum lato madidu caput extulit antro
Cæruleus Nicer, & molli viridantia musco
Tempora concutiens. His orti montibus (inquit)
(Dicam equidem, nec te longo sermone morabor)
Magnanimi Heroes quondam, melioribus annis,
Fundarunt urbes populis, gentemq; comatam
Iusticiam docuere sequi, nec temnere Diuos.
Splendida sed tenebris inuoluit gesta vetustas.

Quando-

Quandoquidē, quamuis populis opibusq; potenter,
Sacrorum dulci caruerunt munere Vatum :
Munere, quo fragilis perfunctos munere vita
Düs aquat superis, & lato nectare pascit.

At Sponsæ (si prima domus quæratur origo)
Inclita Francorum series a sanguine manat,
Et genus, & generis prisci numerosa propago,
Sed neq; tum colles istos, non ista colebant
Rura atauri : sed qua fluvio premit arua sonanti
Danubius, quaq; Hercinijs ē montibus orti
Danubium supra Nabus, & Regus influit infra,
Quaq; vides solem labens Pegnusse cadentem.

Maximus binc ortus, sœuos LVtholdus in Vgross
Et peditum cuneos, & turmas duxit equestris,
Claraq; transcendens maiorum facta suorum,
Infestum domitis compescuit hostibus Istrum,
Pannonioq; Anas compleuit sanguino finmen
Aureus in clypeo veterum gestamen auorum
Ardebat, vastosq; leo pandebat hiatus.

Nec minor ARnolpus bello, nec Natus eodē
Nomine, Düs animæ similes : vidi horrida vidi
Prælia, cū pulcram peterent per vulnera mortem.
Tranquillos in pace obitus, ignobile fatum
Credebat, patrijsq; Hunnos ducebat ab oris,
Spe regni profugus flagrans U V E R neruus auti.
Primus in aduersos ibat, pugnamq; ciebat,
Quoq; loco melius ducendus & ordine miles
Nouerat, & magnis aderat vis insita verbis.
Quas Lycus in ripa pugnas, quæ funera densis
Stragibus

Stragibus arctatus vidit? qua diuidit acres
 Vindelicos, Rhetosq; quot intumulata virorum
 Corpora Danubij spumantibus intulit vndis?
 Qualiter in trunko flamas si forte relinquit
 Ille domum sero rediens iam vespere pastor,
 Tempestas si nocte, Euris surgentibus, orta est?
 Omnia peruolit ant ignes, it turbine vasto
 Flammam torrens sylvas effusus in altas.

Ordine tres illis vos successistis OTHONES,
 Prastantes animis, factisq; illustribus omnes.
 Quos inter saevis excellens tertius armis,
 Per varios pelagi tractus, per inhospita longe
 Littora, littoribus multum distantia nostris,
 Sideribus, remisq; aurisq; ferentibus v/sus,
 Europa è magna multis còmitantibus Heros,
 Antiquos petiit Solymos, Cedroq; virentes
 Palmiferi colles Lybani: tunc inclita rursus
 Alba sub Imperium Solyme: tunc Ascalo, & ipsa
 Quæ toties Vatum celebratur carmine, Bethle,
 Gazaq;, & aquoreis Iope quæ conditum vndis,
 Hadriacis Iope statio gratissima nautis.
 Felices animæ, quibus illo tempore nasci
 Contigit, et magnum pariter dare vela per aquor,
 Et fortunatum spolijs decorare sepulcrum.
 Crediderim colles ipsos, montemq; Sionis
 Ardua gratantes iactasse ad sidera voces,
 Cum iam victor ouans, positis exercitus armis,
 Procumbens sanctæ pronus daret oscula terræ:
 Fulgeretq; crucis passim venerabile signum.

Post

Post OTHO pacis amas, et Maximus alter ab
 Filius, insignis bellator, Iapyge fertur sillo
 Per Latium, sublimis equo, qua turbidus auro
 Abdua, qua lento facundos agmine campos
 Ollius, Hesperidumq; secat regnator aquarum
 Eridanus, tenera qua cinctus arundine crinem
 Minime, ~~et rapidie~~ atque ~~et~~ deuoluitur vndis,
 Amnis, et à Gallis Italum qui separat orbem.
 Primus in hos, sexti genitor LV douicus Othonis
 Migravit colles SEPtemuir, et ampla reliquit
 Et N A T O, et seris regnanda Nepotibus arua.
 Insignes ambo virtutibus, artibus ambo
 Pacis, et armorum studijs. Pater indole gaudet
 Egregiae sobolis, nec displicet amula virtus.
 Tunc ducibus primum claris habitabile saxum
 Hoc fuit, extrema quod desuper imminet urbi.
 Hic ortus LV douice tuos, cui maxima rerum
 Verborumq; fides, hic incunabula vidi
 RUDOLPHI, primos hic egit FILIVS annos.
 Sæpe fatigatis sudorem flumine puro
 Abstensi, fouiq; vndis, et lenibus auris:
 Seu spolia ampla domū bellando parta referrent,
 Seu nemorum exuuijs lati prædaq; ferarum,
 Venatu sera fessi iam nocte redirent,
 Munera per ripas semper suspensa videbam,
 Setigerum caput aut apri, vel cornua cerui.
 Hinc pius Aonius Dux condidit atria Musis,
 Perculsus dulci RUPERTVS laudis amore.
 O decus, o nullos vñquam reticende per annos,

Forth-

Fortunate senex. Tibi se debere facetur
 Posteritas, Patriam tu doctis artibus ornas,
 Ingenuosq; iubes regnare per oppida moret.
 Ante vagis tantum notus pastoribus ibam
 Per nemora, & valles, piger atq; ignobilis amnis.
 Nuc Rhenus milii, nuc Viadrus, nuc Ister, et Albis
 Assurgunt, cinctaq; bedere mea flumina circum
 Sonides choreas agitant, & carmina dicunt:
 Inflat & argutas non Tityrus unus arenas.
 Fortunate Senex celo tua nomina tollit
 Gloria, qua latis mundum circumvolat alis.
 At nisi munificus Musis ea dona dedisses,
 Hen quibus in tenebris, quanta sub nocte iaceres
 Flebilis, & penitus caligine constitutus atra?
 Illi etiam Nemetum in campis, bis munere Diuolum
 Uno parta die magno victoria plausu.
 Bis vitti cecidere hostes, ac terga dedere.

Imperij post hac nata concessa potestas,
 Qui tempibus urbem, donisq; ingentibus auxie,
 Musarumq; sonens bortos, & amena vireta,
 Dulcia RYPERTVS patrijs dedit ocia terris.
 Et Latio tandem Tuscoq; reuersus ab Arno,
 Longanus curis mortalibus exuit annos.

At proauos superans, sceptris adiunxit anitis
 Dotales STEPHANVS populos, getesq; feroles,
 Qui Lutram, Saramq; bibit, quorumq; per agros
 Sputens vndoso declives gurgite cursus
 Extendit Rhenus, viagesq; ex rupibus ortus
 Iam dominu pronos Rhenu petit amne Mosella.

Hinc patri FRiderice subis, natumq; relinquis
 IOANNEM, cuius de sanguine dictus eodem
 Nomine tranquillas ad pacis idoneus artes
 FILIVS, impleuit magnum virtutibus orbem,
 Justicia cultor, iurisq; minister, & equi.
 Ipsa suas illi natura recluserat omnes
 Dives opes, celumq; animo sublimis adibat,
 Stellarumq; obitus, stellarum nouerat ortus.
 Atq; salutiferas proprijs cum viribus herbas,
 Quid sterile Asplenij, quid leta Syimbria possint,
 Et mentha virides, & odorifera Calaminthia,
 Buglossusq; Thymusq; Lupiq; volubile gramen,
 Lamq; docem numerans aetate serennia vita,
 Bis tribus adiectis, robustus, & integer annis,
 Celestes petijt sedes, quas luce perenni
 Aeternis, Opifex rerum fulgoribus implet.
 Is densis obscura ducum monumenta tenebris
 Eruit & totam stirpem, laudesq; parentum.
 Ire per atates iussit, perq; ora nepotum.

Nunc virides Rheni tractus, sortitus honores
 Et titulos atauis (sic arbiter omnia iustus
 Tempora dispensat Deus, atq; in pristina reddit
 Sape ducum sobolem) magna cum laude gubernat
 Inclitus, & populo FRidericus amabilis omni.
 Cuius, adhuc annis vix pubescentibus, Ister
 Signa sagittifera contra Mahometica Luna
 Egregia speciem virtutis, & indolis alta
 Primitias vidit, bellatricemq; ferentem
 Per surmas aquilam, valida stupuere cohortes.

Matte

Macer rudimentis Princeps, Dij nostra tuentes
 Praesidia, ad veterum te seruauere parentum
 Imperia, & placida terras in pace regendas,
 Annorumq; moras fortuna beatior implet.
 Qui vigor ingenij? quantus sub pectore seruet
 Doctrina celestis amor? quam vita suorum
 Cura ducia? doctis qua confert praemia Musis?
 At toruos si quando ruit Venator in Apros,
 Et bellum simulacra ciet, sylvasq; fatigat,
 Arduus alipedem curru Phaeontia inuolum,
 Herbifer eduxit, quem Minius Andide sylva
 Concitat, ille volans argutas erigit aures
 Sublato cervice simul perniciose Euro
 Crura per apricos glomerat sinuaria campos.
 At natos, clari spesantes facta parentis
 Splendida magnifica stimulat virtutis imago,
 Speq; noua tanti latatur sanguinis orbis.
 Hoc genus, hac sponsa vetus est nubentis origo.
 Sed iam Sol rapidos superingerit altior astus,
 Dum loquor, & tactus radijs incanduit aer,
 Iamq; tuba, leniq; sonant: procedit ad aras
 Sponsus, ut auspicibus firmes connubia Divis.
 Finierat Nicer, inuersa cum protinus urna
 Insonuit, fluctusq; nouos emisit aquarum,
 Cornuaq; occuluit vitreis taurina sub undis,
 Cornua fulmineo semper viridantia musco.

Fortunati ambo, natiq; fauentibus astris,
 Et virgo felix, & felix virgine Princeps,
 En virides Titan meliori lumine montes

Irrigat, & celum discussa nube serenat,
 Et placida geminis grat antur amantibus aura.
 Ipsa non os tellus submittit Dædala flores,
 Flexibiles hederae, & Eryngion utile nuptis,
 Cuīus flore Phaon, & noto germinis usū,
 Dulcia promeruit Permessidos oscula Sapphus,
 Secretum spinis quod Eryngion horret acutis.
 Hos noua seu gremio fert Sponsa, vel oculis ore,
 Illicitos nunquam coniunx meditatur amores.

Qualis in exculto genialis Amaracus horto,
Candida fontanis quam nutrit Hamadryas vndū,
Surgit, & ambrosium late diffundit odorem:
Sic tenera vernans iucundo flore iuante
SPONSAS a nitet, mollesq; rosas, & lilia vincit.
Lucidus ē collo gemmæ Garamantidos ignis
Irradiat, vestisq; pedes descendit ad imos
Aurea, flauentes tegit aurea vitta capillos,
Aurea q; ē nūeo redimicula pectore pendent.
Sed pudor, & probitas, & honestas regia culum
Vincit, & exuperat castæ reverentia fama.
Sordet enim nisi coniunctum virtutibus aurum.
Illiū aspectū flagrantia lumina pascit
SPONSVS, in astiū rapidus quē puluere Mosa,
Somiaq; Heroum multa inter millia vident.
Dum fretus superis & equo sublimis & basta
Fulminat, & magno ductor clamore triumphat,
Lataq; tranquillo circumspicit agmina vuln;
Qualicer aurora formoso præmius astro.
Lucifer ardentes nitidissimus explicat ignes.

Iamq;

Iamq; dies incunda fuit, simul ordine longo
 Accumbunt epulis proceres, lucemq; morantem
 Mollibus aut choreis, vario certamine condūt.

Et iam per mensus celum Sol occidit, & iam
 Montibus & celsis maiores suscitat r̄mbras,
 Obscuratq; ignes stellarum Luna minores.
 Ecce leues atro crepitantes sulphure flammae
 Subuolitant, rutiliq; petunt spacia ardua celi,
 Et rapidis vacuas implent stridoribus anras.

Sit felix faustumq; precor: Iouis ales ab alto
 Prepetibus plandit pennis, omenq; secundat
 Altum regina, Pater dum magnus cunctem
 In thalamos ducit natam, fortiq; pauentem
 (Ante Deos sacrumq; thori præfatus honorem)
 Commendat genero, lectoq; relinquit in uno
 Coniunctos, dictisq; ambos solatur amicis.

Interea lauro cincta Parnasside Musæ.
 Ante fores, dulces in gyrum fundere cantus
 Incipiunt, princepsq; chori, comitumq; suarum
 Calliope doctas præcedit voce sorores.

Lucidus Oceani natales Hesperus vndas
 Deseruit, tædas portans, noctemq; ingalem.
 Iam caris Domini formosa quiescit in vbris
 Dorothee, primos iungens cum coniuge somnos.
 At vos innuptæ, quibus intemperatus amantum
 Lectus, & interior thalami concredita cura est,
 Ominibus, votisq; bonis, cantuq; secuta,
 Dulcis ut aeterno concordia fædere regnet,
 Hymen, ô Hymenæ, Hymen, iterate puella.

Dicimus, ô Hymenæe Hymē, ades ô Hymenæe,
 Qualiter igne Iouis si tacta exaruit ulmus
 Nuda, carens folijs, culti iam dedecus horti,
 Non teneras ultra vites, non amplius vuas
 Educat: at rapidi nisi fulminis ira fuisse
 Curuaret grauidos autumni munere ramos.
 Innuba sic, vita dum cælibe virgo senescit,
 Aetatis roseum videt emarcescere florem:
 At earo despensa viro, sua pignora mater
 Spectat, & optato genitricis nomine gaudet,
 Et thalami cunctos solatur honore labores.
 Hymen, ô Hymenæe Hymen, iterate puella.

Dicimus ô Hymenæe Hymē, ades ô Hymenæe,
 Fallimur? an nostras vox turturis attigit aures?
 Turtur amans sola gemit & suspirat in umbra.
 Huc ades ô mea vita, tibi sub montibus istis
 Oscula & amplexus, secretaq; gaudia seruo,
 Parthenijq; vdo iam flos tibi crescit in antro.
 Hymen, ô Hymenæe, Hymen iterate puella.

Dicimus ô Hymenæe Hymen, ades ô Hymenæe.
 Vos aura, quarum domus est circumfluus aër,
 Solis & umbrarum comites, dum Syrius ardet
 Ferridus, & certas populis denunciat iras:
 Vos lenite graues gelidis afflatibus astus,
 Et vitium celi, sauosq; auertite morbos,
 Et facite ut nostris propria bac sint gaudia terris.
 Hymen ô Hymenæe, Hymen iterate puella.

Dicimus ô Hymenæe Hymē, ades ô Hymenæe.
 Tu quoq; sancte senex, cuius iam lumen in ortu
 Cerni-

Cernimus, insignemq; astris fulgentibus arcum,
 Quandoquidem succos fama est te nosse salubres,
 Herbarumq; parens monstrauit Pbylliris vsum:
 Quare nouos flores, nupta quibus inclita Mater
 Amissum reparet pulsò languore vigorem.

Dicimus ô Hymenae Hymen, ades ô Hymenae.
 Este vna, dulcemq; vna producere ritam
 Dum licet ac paruos Anie transmittit natos.
 Omnia nam magno labentia sidera celo
 Venturos meliora iubent sperare nepotes,
 Hymen ô Hymenae, Hymen iterate puella.

Dicimus ô Hymenae Hymē, ades ô Hymenae.
 Fortunate socer, nouus alti sanguinis ordo
 Nascitur, vnde genus maternum sera propago
 Francorum primo regum numerabit ab ortu.
 Vos quoq; felices Socero, sublimia fratres
 Pectora, quos stabili iungit concordia nexu:
 Sic (reor) alterna quem morte redemit ab Orco,
 Tyndarides, fratrem dilexit Castora, Pollux.
 Vos colimus, vestrāq; Duces, dū cuncta relinquunt,
 Imploramus opem: nec vos iuuisse pigebit,
 Quas vestri fouere Atani, fouere Parentes,
 Præcipue dignas magnis Heroibus artes.
 Acre sed in primis studium pietatis, & alma
 Iusticia pacisq; bona sub pectori regnet.
 Quandoquidem curam Princeps ubi negligit aqui,
 Sunt muta veluti defuncta cadauera leges.
 Hymen ô Hymenae, Hymen iterate puella.

Dicimus ô Hymenae Hymen, ades ô Hymenae.

*Nox ruit & placidos iam suadent sidera somnos,
Iam secura quies lethæ papauera quassans,
Aëris immensi tractus, & proxima Lunæ
Regna tenet, pelagiq; sinu, terrasq; iacentes,
Et volucrū genus omne siles, genus omne ferarū,
Somniaq; humanas solantur inania curas.*

*Ipsa sibi cultis noua Nupta videtur in hortis,
Mollibus aut pratō, aut in convallis virenti,
Narcissum, Thymbrāq; rosasq; et molle Ligustrū,
Et mīces tuas, & suave rubentia mala
Carpere, dilectō incundum munus amanti,
Candidaq; aureola contexere lilia caltha.
Hymen ô Hymenæ Hymen, iterate puella.*

*Dicimus ô Hymenæ Hymen, ades ô Hymenæ.
O quoties tibi nocte virum, seu bella gerentem
Horrida, seu deserta feras per lustra sequentem
Afferet in somnis, volitansq; reducet imago.
Ille sed in castris, nudoē sub aethere pernox
Aspera robusto gestat venabula collo.
Hymen ô Hymenæ Hymen, iterate puella.*

*Dicimus ô Hymenæ Hymen, ades ô Hymenæ.
Dulcis Hymen, tibi nos meritos largimur honores,
Et nomen laudesq; tuas celebramus ouantes.
Salue magne Nicer, populi latentur, & urbes,
Et gelidi valles, gelidiq; in vallibus amnes,
Quos tantis superlū Rector dignatur alumnis.
Iam liquidum sacro commixtum Neftare rorem
Sudabit cœlum, sudabunt balsama sylva, &
Pingua flauescerat iniussis messibus arua,*

Nataq;

Nataq; sponte sua mirabitur hordea tellus.
Hymen ô Hymenae Hymen, iterate puella.
Dicimus ô Hymenae Hymen, ades ô Hymenae.

Finierant, sonuere nouis applausibus arces:
DOROTHEEN rupes ipsa, vaga flumina clamant
DOROTHEEN, iuga DOROTHEEN vicina remittunt.
Tum Pater omnipotentes ter ab æthere Iuppiter
Intonuit, celoq; dedit bona signa sereno: (alio
Altaq; per celos sunt facta silentia montes.

A M P L I S S I M O V I R O D.
I O A N N I L A N G I O L E M-
pergio, Medico clarissimo,

S. P. D.

*H*ominis natura, IOANNES LANGI, vir
amplissime, moderatam amat quietem, qua alitur,
ac quodam quasi cibo reficitur: cuius quidem
ocj maximus ac uberrimus est fructus, animo-
rum ab honesta delectatione petita relaxatio.
Cum itaq; in his caloribus, ijs ego voluptatibus ca-
rerem, quibus abundant alij, in bortos interdum
suburbanos ex urbe me conferebam: ubi ab omni
alia cura ac cogitatione solitus ac liber, cum vete-
ribus amicis, humanioribus nempe studijs, quibus,
alij occupationibus impeditus, plurimam iamdu-
dum salutem dixeram, in gratiam redibam: idq;
exemplo potissimum commotus atq; incensus tuo.
Et si enim post tot tantorumq; laborum defunctio-

P 5 nes

nes in hac etiam ingrauescente iam atate, propter exquisitam doctrinam, multarum rerum vsum, ac singularem industriam tuam, nondum abdicata Medicina opera, semper occupatissimus esse soleas: tamen, si quando breue requiescendi spaciū nactus es, id omne tu cum Musis, qua puerum te aluerunt, suauissime consumis: nec Poëtarum solum lectione, quemadmodum virum elegantissimis literis expolitum decet, plurimum delectaris, verum etiam ipse interdum ex te promis aliquid, quod ad veterum in eo genere scriptorum laudem ac suauitatem proxime accedat. Mutto igitur ad te N I C R V M meum, carmen per se quidem tenue: nec in id à me confectum, quod Illustrissimi Principis diuinas laudes, quas mente ac cogitatione melius complectimur, exprimere me posse considerem: sed ut darem aliquod saltem interea perpetua mea erga illustris. Principem voluntatis testimonium, donec aliquid per ocium excluderem, quod si minus dignitatitanci Principi ac Gloria responderet, animis amen mei cupiditatem ac propensionem ad aquarer. Quod igitur superstest, Langi clarissime, vehementer etiam atq; etiam te rogo, ut hoc obseruantia erga te mea pignus boni consulas, meq; apud illustris. Principem in Gratia ponas, commendatione tua subleues, atq; autoritate quantum potes tuearis. Vale. Heydelbergæ, pridiè Calend. Sextilis. M. D. LVI l.

CLAR-

C L A R I S S I M O V I R O G E-
orgio Cracouio Iur. utriusq; Doctori, ac
Illustriss. Princ. Augusti, Ducis Saxo.
& Elect. Consiliario, Petrus Lo-
tichius Secundus.

S. P. D.

*L*itteras tuas, V. Calend. Maii. dataas accepi
postridie eius diei, luctus & lacrimarum plenas,
Ornatissime atq; amplissime Cracoui, cum mane
exercendi mei causa extra urbem in hortis deam
bulariem. Ex quibus tantum cepi dolorem, quan-
tum verbis exprimere non possum: profus incre-
dibilem. Etsi enim nobis hic quoq; obscuriore ra-
men fama, auditum erat, PHILIPPVM ME-
LANTHONEm, pituita tenui ad pulmonem de-
stillante affligi, & febricula insuper tentari cœpisse,
meq; & laterum eius infirmitas, & imbecilli-
tas virum nonnihil ut timerem commoueret: spe-
rabam tamen planeq; mihi persuadebam, diligen-
tia atq; temperantia, qua in depellendis morbis
exactissima vti consueverat, adiuvante etiam
hoc tempore puri ac temperati aëris clementia,
valetudinem iam illum recuperasse pristinam, pra-
sertim cum inanis illa rumoris aura celeriter con-
siderisset penitusq; euaniisset. Hac ego spe cum ali-
quantulum me sustentarem, ecce repente altera
multo miserabilius & tristius in eandem ratio-
nem conscripta, quibus certo significabatur eam
febrim.

13. Aprilis febrim, quam lenius iam accedere. aut plane de-
cesseretur arbitrabimur, XLI. Cal. Maii finem illi vita
attulisse. Quid tibi ego hic tristem & acerbum
omnium bonorum lucum commemorem? quid di-
cam mi Cracovi? amississe nos praestantissimum vi-
rum, summa virtute ac fide, pacis ac concordie
amantissimum, quem omnes externi atq; aduenae,
tanquam communem literarum parentem, ama-
bant, colebant, admirabantur, amabatq; multo ve-
bementius, ac praedicabit, extincta inuidia, omni-
um saeculorum posteritas. Nescio enim quo pacto
comparatum sit, ut qua in manibus nostris po-
sita sunt bona & oculus quotidie obversantur sen-
sus quasi obrepente satiata fastidiamus, co-
rumq; nos peradeat: ubi vero amissa sunt, ani-
mus multo ea requirat ardenter, sicut non mi-
nus vere, quam eleganter Venusinus nosier:

Virtutem incolumem odimus,

Sublatam ex oculis querimus inuidi.
Sed de his ij viderint, quibus in tantis religionis
dissidijs, ac rerum omnium confusione, doctrina
celestis & literarum (sine quibus illa consistere,
ac dignitatem suam tueri nequit) cura ac pro-
pagatio à Deo Opt. Max. commendata est.
Elegiam quam à me petiisti ut conscriberem,
etsi propter valetudinis meæ imbecillitatem, ne-
que medicationis bono satis vti, neque in recenti
acerbissimoq; lucu, in latini sermonis puritatem
ac numerorum elegantiam, animum ut par erat,
inten-

intendere licuit: confeci tamen, cum aliter neque voluntati tue, neque doloris meo satisfacere posse. eamq; ad te, mi ornatissime Cracovi, mitti, sic tamen, ut aliquid per oculum a me elaboratum propediem expectes, quod limato, politoq; iudicio tuo aliqua ex parte respondeat. Hoc enim unum reliquum esse video remedium, quo ipsius defuncti desiderium mitigem atque consoler. Bene vale. Et clariß. viris, Ioachimo Camerario, ac Caspary Peucero plurimam meo nomine salutem dico. Date Heydelbergæ Nonis Maij, M. D. LX.

P. L O T I C H I V S S E C V N D V S
D. Paulo Luthero, M. F. Illustriss. Prin-
cipum, Ducum Saxoniz, &c.
Medico, viro Cla-
rissimo.

S. P. D.

Amicitia nostra, & studiorum societas, fa-
cit, Pauli Lutberi, vir clariß. ut te compellam,
& impetrare ab humanitate tua cupiam, ut car-
men hoc in nuptias, Illustrissimi Principis, IO-
ANNIS GUILHELMI, Saxonie Ducis, &c.
heroicus a me versibus scriptum, sub nomine tuo
in manus hominum emitti patiaris. Quod te haud
grauatim fakturum, cum cetera mihi virtutes
tue facile persuadent: tum etiam, quod non igno-
rem, te non minus his nostris studijs, quæ sibi ab
huma-

humanitate nomen affciuerunt, quam abditarum ac reconditarum rerum doctrina, qua à Pbilosophis & Medicis tractantur, excellere. Conatus sum maxime veterum familiarum, qua longe latetq; disseminata sunt, genealogiam breviter interxere: ex quibus non tam præcepta quam exempla fortitudinis, constantia, & quod caput est, pietatis, (sine qua infirma est reliquarum omnium rerum gloria) in vniuersam Europam redundarunt. Scribendi porro fiduciam mibi attulit, singularis Illustris. Principum humanitatis, & egregium in promouendis ornandisq; bonis artibus studium, quas illos amplissimis propositis præmijs, vel inquis etiam temporibus fuisse, omnes mortales norunt, eiusque liberalitatis memoriam nulla vnguam temporis obliuio delebit, nulla vetustas ex animis hominum euellet. Quid de LOANNE FRIDERICO Heroë plane diuino dicam quib[er]es auita paternæq; gloriae, nulli vñquam fortune succumbens ~~altiorem~~ semper habuit animum, quam ut ijs qui in hac vita sunt fluctibus, obrui posset. Et decet profecto viros Illustres, quos à Ione, id est, Deo opt. Max. esse, apud Platonem inquit Socrates, literarum monumentis posteritati commendari: quod etsi ego mibi non sumam, aut ingenio tantum arrogem (abest hoc à natura mea, abest à moribus plurimum) egregium tamen certe voluntatem affero, & hanc ocy oblationem ut iudicandissimam ita honestissimam jemper

semper esse duxi. Etsi vero me initio & conscientia mediocritatis mea plurimam deterreret, et res ipsa varie ac concise a scriptoribus non doctissimis illis quidem sed amantibus patria viris tractata, non solum per se difficultatem afferrent, verum etiam vix ullam sui illustrandi spem relinquerent: mallui tamen voluntati eorum, quibus negare nihil possum, obsequi, quam aut nominis mei maiorem ducere rationem, aut ullam colendi officiū pretermittere facultatem. Usus autem sum in digerenda historiarum serie, consilio atque opera D. Michaëlis Beutheri Iure consulti, qui totius antiquitatis ac rerum potissimum Germanicarum memoriam exacte tenet, multaque in veterum libris vel correctione sanat atq; restituit, vel explicacione illustrat. Hoc tu carmen, mi optime atque ornatissime Paule, quod cum tui nominis inscriptione diuulgaui, si quando iam Spira a legitimo negotiorum tempore, ocij aliquid nactus fueris, etsi a maturitate absit quidē longissime, ita tamen leges, sicut in hortia primo vere deambulantes, donec maturitatem suam fructus asequantur, rosamque aut violam decerpere possimus. floribus interea arborum, & herbescente plantarū viriditate atque incremento, oblectare nos solent. Quod ut facias, meq; apud Illustrissimos Principes tuos, (sub quorum Patre diuino Heroë **LO-ANNE FRIDERICO** adolescens liborem etiam militarem perpetue fui) in gratia ponas: & si

*&, si quid in me veri ac recti esse putas, commendes, etiam atque etiam à te peto. Vale.
Heydelberga, XV. Calend. Iulij, D. L. X.
supra Millesimum.*

F I N I S.

L I P S I A E.

I M P R I M E B A T I O H A N N E S
S T E I N M A N ,T Y P I S V O E G E L I A N I S .
Anno

M. D. L X X V I ,

Phantomo, se videnterunt, mors ipsa refringit.
Huic sit ut ab aliis vitaq; mortis regni.
Ite o carnis, sancte sancta exultate
Corporis. quod vultus facere flama fecit.

Nil spectus lapsus, nil degredi sic pueris
Hoc mihi vernali cuncte calore coquas.

Sic estas spectasse prospiciuntq; venas
Fundi se auctoratil licet ante pueris
Hoc nisi faciatq; fides, in oculis regesta

vestore, dumq; freta calore coquas
uallis eques rapido nemorosa p auris cibis
Corvus, effreni faciatq; equo,
Corposa tibi quicunque deus et nunc levis.

Tu es, ipsa te nisi frica regavit.

Uera ienit volucris, caueat macta carcere clavis,
libera confinante carcere nesciabit.

Uer homo natus, mortis legi clavis in antro,
Liber ait. Christo liber ad astra dico.

Sectantes velut umbra fugit, fugientio. infest,
Addita corporibus scilicet umbra conos.

Sit fugit inimicitia captantes pueri laudes,
Semper contra gloria iuncta conos.

Et tu quia falso trahente exanimis, qdum
Lucus. Hoc ait. scilicet umbra levis.

Quod dura linea e ferro, macte flagella
Apro p ignis e nido;

Hoc fabi p sapientia diceret q; qdum
Calumne deo potis dulce.